

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

INFIDELITY WORLD

INCENTIVE

His secret to getting ahead is...her.

kindle
worlds

PAM
New York Times Bestselling Author
GODWIN

Metin telif hakkı ©2017 Yazar tarafından alınmıştır.

Bu çalışma Kindle Worlds yayıncılık programı aracılığıyla özel bir lisansla mümkün olmuştur ve Romig Works, LLC tarafından gözden geçirilmemiştir. Orijinal Infidelity'de yer alan tüm karakterler, sahneler, olaylar, olay örgüsü ve ilgili unsurlar, bu eserin münhasır Romig Works, LLC'nin veya bağlı kuruluşlarının veya lisans verenlerinin telif hakkı ve/veya ticari marka mülkiyetindedir.

Kindle Worlds hakkında daha fazla bilgi için:
<http://www.amazon.com/kindleworlds>

OceanofPDF.com

TEŞVİK

Bir Sadakatsizlik Dünyası
Romanı

Pam Godwin tarafından
pamgodwinauthor@gmail.com

OceanofPDF.com

DEDİKASYON

Aleatha Romig, beni Sadakatsizlik Dünyanıza davet ettiğiniz için teşekkür ederim. Harika yazılarınız ve muhteşem dostluğunuz benim için dünyalara bedel.

Bu çılgın yolculuğu bu kadar eğlenceli kılan, yol boyunca tanıştığımız arkadaşlarımız.

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER

BÖLÜM 1 BÖLÜM

2 BÖLÜM 3

BÖLÜM 4 BÖLÜM

5 BÖLÜM 6

BÖLÜM 7 BÖLÜM

8 BÖLÜM 9

BÖLÜM 10

BÖLÜM 11

BÖLÜM 12

BÖLÜM 13

BÖLÜM 14

BÖLÜM 15

BÖLÜM 16

BÖLÜM 17

BÖLÜM 18

BÖLÜM 19

BÖLÜM 20

BÖLÜM 21

BÖLÜM 22

BÖLÜM 23

BÖLÜM 24

BÖLÜM 25

PAM GODWIN HAKKINDA

[PAM GODWIN'İN DİĞER KİTAPLARI](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

BÖLÜM 1 DECKER

"Bu gece çok kötü görünüyorsun dostum. Nasıl hissettiğini biliyorum."

Bu yorum dişlerimi kenetledi. Bu adam -sanırım adı Evan- şık takım elbisesiyle barın diğer tarafında oturuyor ve beni tanıdığını mı sanıyor? *Nasıl hissettiğim* hakkında hiçbir şey bilmiyor. O sadece Misk kokulu bir bara girip, yerel miksolojistlerinin onları duygusal bir çıkmazdan kurtarmasını uman sayısız müşteri. Birçok şey olabilirim ama ne bir terapistim ne de bir arkadaş.

Göz kırpıyorum ve çenemi gevşetiyorum. Tanrım, sakinleşmem lazım. Derin bir nefes alarak barın arkasındaki çalışma alanını siliyorum ve medeni olmaya çalışıyorum. "Sadece yorgunum."

Evan iyi bir adam, belki biraz fazla konuşkan, ama yüksek bir bahisçi gibi bahşiş veriyor. Ev sahibi takımı tuttuğundan eminim ama buraya geldiği birkaç ay boyunca bana hiç asılmadı.

"Bir tane daha ister misin?" Çenemi onun boş bardağına doğru kaldırıyorum.

Telefonunda bir şeyler arıyor ve çatık kaşlarıyla vereceği cevabı düşünüyor.

Cumartesi gecesi için bar olması gerekenden daha sessiz. Altı ay önce açıldığından beri burada çalışıyorum. Yüzde elli doluluğun yüksek kirayı karşılamayacağını bilecek kadar uzun süredir. Blue Dixie'nin Manhattan'ın gelişen bar sahnesinde hayatta kalmak için gerekenlere sahip olup olmadığını merak etmeye başlıyorum. Blue Dixie, büyüleyici bir antebellum olarak kalmaya devam ederken, giderek daha fazla bina butik bira fabrikalarına ve iddialı hipster barlarına dönüştürülüyor.

Güney'e ait bir ambiyans.

Burası yanıp kül olabilir, umurumda değil. Ama bu işe ihtiyacım var. Bu acınası iş piyasasında iş bulmak için mücadele eden, masalara servis yapan, çöp toplayan, bir şeyler, *herhangi bir şey* yapan çok fazla arkadaşım var. İşsiz kalma düşüncesini midem kaldırmıyor. *Tekrar.*

"Ben bir tane daha alacağım." Evan boş bardağı bana doğru kaydırıyor ve kollarını ahşap çıkıntıya dayıyor. "Eve dönüp yalnız bir

daire, bilirsin?"

Biliyorum, ama eğer bu onunla eve gitmek için bir davetse, yanlış adama bakıyor demektir.

Koyu renkli kirli sakalı her zamankinden daha kalın, gözlerinin etrafındaki kırışıklıklar daha derin. Fahiş bahşişlerine ve yüksek dolarlık takım elbiselerine bakılırsa para içinde yüzüyor. Belki de hepsini içki ve uyuşturucuya harcıyordu.

banka hesabının büyüklüğü önemli değildir. Hayat herkese bok atar.

İki tabure aşağıda oturan yaşlı ve sakallı bir adam dolu birasına bakıyor, görünüşe göre kendi dertlerine dalmış.

Evan'ın üst raf viskisini yeniden doldurmak için dönüyorum ve Shelby'nin kemikli vücuduyla çarpışıyorum. Göğsüme dokunmak için uzandım, ben de bir hırıltıyla geri çekildim. Blue Dixie'nin sahibi iş etiği ve kişisel alan gibi basit kavramlarla mücadele ediyor.

"Ne istiyorsun Shelby?" Sesimde bir kaş çatmayla Evan'ın tek maltını dolduruyorum.

"Seni ofisimde görmem gerek." Kalçalarını benimkilere sürterek yaklaşıyor.

Kıvrıkcık ağarmış saçları, ağzını çevreleyen kırışıklıkları ve tüm yanlış bölgelerinde zayıflığıyla benim tipim değil. Otuzlu yaşlarının sonunda, benden on yaş büyük. Ayrıca kolay yatıyor - ona karşı bir başka önemli nokta.

"Müşterilerim var." Geri dönüp Evan'a içkisini uzatıyorum ve barın aşağısına, yeni yerleşmiş olan güzel esmere doğru ilerliyorum. "Sana ne ikram edebilirim güzelim?"

"Um..." Bakışları göğsümde geziniyor, kirpikleri dalgalanıyor ve yanakları nefis bir şekilde kızarmıştı. "Bir şeye ne dersin..." Gergin bir gülümsemeyi bastırarak yüzüme dönüyor. "Sert mi?"

Sikim seğiriyor. Oh, ona sert davranacağım. Vardiyamın sonuna kadar buralarda takılırsa, tatlı kıcını yatağına kadar kovalayacağım ve utangaçlığını giderdi.

"Decker." Shelby'nin sesi duyularımı tırmalıyor. "Ofisime. Şimdi." Karanlık odanın uzak tarafındaki masalarda çalışan garsona el sallıyor. "Tracy, birkaç dakikalığına Decker'ın yerine bakabilir misin?"

"Beş dakika içinde," diye sesleniyor Tracy ve masasına dönüyor.

"Beş dakika." Shelby akrilik tırnağını sırtımda gezdiriyor. "Beni bekletme."

Siyah deri, kuş bacakları ve topuzlu kalçalarıyla binanın arka tarafına doğru ilerliyor.

Tanrı bilir bu sefer beni yalnız bırakmak için ne saçmalıklar uydurdu. Vücudumdaki her inatçı kemik, onu bütün gece bekletmek için titriyor. Ama kiram iki ay gecikti. Eğer bu işi kaybedersem, evsiz kalabilirim.

Güzel esmer için özel kokteyllerimden birini hazırlıyorum, Küba romu ve Everclear'ı fazla kaçırmıyorum. Bu gece sikimi sürerken ayık olmasını istiyorum.

"Eğer daha sert bir şey arıyorsanız..." Şarap kadehini önüne koydum. "Gece yarısı mesaim bitiyor."

Boğazında irkilmiş bir ciyıklama ile yanından ayrılıp Evan ve sessiz sakallı adamı kontrol etmek için barın diğer ucuna gidiyorum. İkisi de içkilerini yudumluyorlardı.

"Sana bir soru sormamın sakıncası var mı?" Evan bir yumruğunu çenesinin altına koyarak keskin gözlerle beni inceliyor.

"Az önce yaptın." Tracy'nin sistem üzerinden gönderdiği içki siparişlerini doldurmaya odaklandım.

"Kişisel bir soruya ne dersiniz?"

"Birinci Anayasa Değişikliği sizin soru sorma özgürlüğünüzü koruduğu gibi benim de size siktirip gitmenizi söyleme özgürlüğümü korur."

Yüzünde bir gülümseme belirliyor, koyu renk gözleri ilgiyle parlıyor. "Kahretsin, zaten kendimi adamamış olsaydım-"

"Yine de heteroseksüel bir erkek olurdum." Kokteylleri bir tepsiye koyup barın öbür ucundan Tracy'ye uzatıyorum.

"Teşekkürler." Bana bir öpücük gönderdi. "Yerine bakmak için birkaç dakika içinde döneceğim." Siyah saçlarını savuruyor ve kıvrımlı kalçalarını sallayarak uzaklaşıyor.

O kıça birkaç kez vurdum ama kovalamaca *onun beni* kovalamasına dönüşünce ilgimi kaybettim.

"Neden burada çalışıyorsun?" Evan viskisini yudumluyor. "Neden burada içiyorsun?"

"Cevabımı beğenmeyeceksin." Savunmasız bir gülümseme.

Ses tonumdan siniri uzak tutarak içkileri karıştırmaya odaklanıyorum. "Az önce kararlı olduğunu söylememiş miydin?"

Bu konuşmaya devam etmektense kanal tedavisi olmayı tercih ederim ama onu reddedebilmem ve yoluma devam edebilmem için oyununu oynaması gerekiyor.

"Bağlıyım... Teknik olarak evet." Bıyıklı çenesini ovuşturuyor.
"Buraya manzara için geliyorum."

Bakışları üzerimde o kadar hızlı geziniyor ki neredeyse kaçırıyorum.
Neredeyse.

"Doğru." Tezgâhın kenarına tutunup ona doğru eğildim. "Şunu
açıklığa kavuşturalım-"

"Yanlış düşünüyorsun dostum. Sadece beni dinle." Taburenin
arkasına yaslandı ve parmaklarını kolçağa vurdu. "Bir barda bahşişten çok
daha fazla para kazanabilirsin."

Mizahsız bir kahkaha attım. Hayallerimin peşinden koşma işini
çoktan yapmıştım. Hayatımın her kuruşunu ve saniyesini buna harcadım.
On yıllık kan ve ter beni iflas ettirdi, ihanete uğrattı ve ruhumu hasta etti.

"Ben ciddiym. Şunlara bir bakın." Evan çenesini odanın
karşısındaki kadın masalarına doğru eğiyor. "Gözlerini senden alamıyorlar.
Ya barın sonundaki uysal küçük fare? Ona baktığın anda külotunu
ıslattığına eminim. Patronunun eteğinin altındaki ereksiyondan
bahsetmiyorum bile. Buradaki her kadın nefes nefese senin farkında."

Bununla nereye varacağını sevmiyorum. "Eğer kendimi
fahişeleştirmemi öneriyorsan..." Kanım ısıyor. "Kırıldım amına koyayım."

İki tabure aşağıda, yaşlı adam başını kaldırıyor, boncuk gözlerini
kısıyor ve dolu birasına dönüyor.

"Ne kadar gülünç derecede yakışıklı olduğunu bilmiyorsan
aptalsın demektir." Evan açıkça ve yavaşça beni tepeden tırnağa
inceliyor. "Modellik yapabilirsin."

"Kibir nevrotik bir bozukluktur." Zaten yeterince kişilik sorunum var.
Neden umursuyor ki? Bu garip rol değişimine alışık değilim.
Genellikle bara gelen adam benden tavsiye ister, tavsiye vermez.

Bilgisayar ekranına geçip çekini yazdırıyorum. Evan'ın gitme vakti
geldi.

"Soyunmaya ne dersin?" Sırıttıyor.

Eskiden ne iş yaptığımı bilseydi, dilini yutardı.

Hesabı önündeki tezgâha bırakıyorum. "İyi geceler."

Barın diğer ucuna geçip esmer kıza odaklanıyorum. "İçki nasıl?"

Çekingen bir gülümsemeyle, göz temasını korumak için mücadele ederek sertçe başını sallar. Onun gibi narin kemikli ve utangaç bakışlı kadınlar yatakta cehennem kedisi olmaya meyillidir. Onu uzun ve zahmetli bir şekilde kirletme düşüncesi sikimi zonklatıyor.

"Çabuk dön, Decker." Tracy arkama geçti ve gizlice kıcıımı okşadı. "Bekleyen masalarım var."

Elini çekiyorum. Tekrar görmem gereken kadınları becermekle ilgili sorun da bu. Bir kere dokunmalarına izin verdim mi, asla durmuyorlar.

Arka odaya giderken, aval aval bakan kadınlardan oluşan bir masaya göz kırpıyorum. Kızarıp iç çekiyorlar ve kıkırdayan fısıltıları koridorda beni takip ediyor. Belki de soyunmalıyım. Keşfedilmemiş bölgelerle flört etmekten kendimi alıkoyamıyorum. Avlanmayı seviyorum ama onları yakalayıp becerdiğimde işim bitiyor. Bunun suçunu erkek cinsel dürtüsüne ve tohumlarımı yaymak için duyduğum ilkel ihtiyaca atıyorum.

Ofise vardığımda kapının çerçevesine yaslanıyorum ve parmaklarımı kotumun arka ceplerine sokuyorum. "Ne var ne yok?"

"Kapıyı kapat." Shelby masanın etrafında süzülüyor, yüz ifadesi rahatlamak için biraz fazla hevesli.

"Kendin kapat." Ona sıkılmış bir bakış attım.

"Yerdeki huysuzluğunuz kabul edilemezken..." O yanıma sokuldu ve kapıyı kapatmak için geri uzandı. "Çarşafkların arasında seni kızdırmayı çok isterim."

Onun yakınlığından korkuyorum. Tüm sarhoş pişmanlıklarım gibi kokuyor.

Neyse ki onu da bu listeye ekleyecek kadar sarhoş olmadım.

"İlgilenmiyorum." Bir kolumu başının üstündeki kapıya dayayarak kapatmasını engelliyorum. "Ne istiyorsun?"

Alt dudağı dışa dönük. "Elde edilmesi zoru oynama, Decker."

Bunun için enerjim yok. Dışarı çıkmak için döndüğümde beni bacaklarımın arasından kavırıyor ve mırıldanıyor.

Kaslarım geriliyor ve kendimi durduramadan boynundan tutup onu ofisin duvarına çarpıyorum.

"Bana bir daha dokunursan," diye sıkılmış dişlerimin arasından söyleniyorum, "cinsel taciz suçlamasında bulunacağım."

"Yap şunu." Boğazına doladığım elimi pençeliyor, gözleri korkuyla parlıyor. "Tavandaki kamera sana karşı saldırı suçlamamı destekleyecek."

Lanet olsun. Onu bırakıyorum ve odanın üst köşesindeki merceğe dik dik bakıyorum. "Ne istiyorsun lan?"

Boynundaki parmak izlerini ovuşturuyor. "İşe aldığım her kadını beceriyorsun." Omuzları öne doğru kıvrılıyor ve onları geri itiyor. "Sabırlı olmaktan fazlasını yaptım. Sıra bende."

Tanrım, bu kızın hiçbir şeyden haberi yok. Ama onu incitici sözlerden uzak tutuyorum ve bakışlarımı tüm gücümle ona yöneltiyorum.

Daha uzun duruyor. "Bunu senin için iyi yapacağım."

İğrenerek başımı sallıyorum. "Başlangıç çizgisinde duruyorsun, soyut bir kavrama tutunuyorsun. Buna tatmin, zafer ya da her ne dersen de, bu bitiş çizgisi. Senin görmediğin şey yarış, arayıştaki yoğunluk, rekabet. Ve erkek egosunun ödülü kazandığında yaşadığı o devasa ereksiyon."

Yüzü buruşuyor. "Her şeyi görüyorum, lanet olsun. Altı ay boyunca benden başka her kadının peşinden koşmanı izledim!"

Beni işe aldığı günden beri kendini bana atıyor. Anlamıyor ve bu noktadan sonra asla anlamayacak. Beni rahat bırakmasının tek yolu zalimlik.

"Bana zam yap." Bakışlarımı anoreksik vücudunda bir aşağı bir yukarı gezdiriyorum. "Biraz kilo al, on yıl kaybet, biraz haysiyet göster, ben de el işi yapmayı düşünebilirim."

Nefesi kesiliyor ve kan kırmızısı tırnağını açık kapıya saplıyor. "Çık dışarı!"

"Memnuniyetle." Koridora doğru ilerliyorum.

"Geri gelme." Gözyaşları sesini kalınlaştırıyor. "Kovuldun, pislik."

Ofisin hemen dışında duruyorum, kulaklarım çınlıyor ve içim patlıyor.

Kovuldun mu?

Beni kovdu. Şimdi onu baştan çıkarmak için iyi bir zaman olabilirdi. Dilimin bir hareketiyle bunu yapabilirdim. Bir öpücük ve bana karşı eriyecekti. Ardından ağzı sikime dolanır, maaşıma zam yapılarak işime geri döner ve muhtemelen bir gece izin alırdım. Onun yatağında.

Ürperdim. Bu benim için bile yeni bir düşünüş olurdu.

Nefesim hızlanıyor. Kira gecikti. Elektrikler çoktan kesildi. Asla yetişemeyeceğim astronomik avukatlık ücretlerini unutun. Peki ya yemek? Birkaç gün yetecek kadar bahşiş param var mı?

Boku yedim.

Öfke ve dehşet derimin altında acımasız bir zorbaya dönüşüyor. Kolumu savuruyorum ve yumruğum içi boş kapıya çarparak ahşabı parçalıyor, koluma acı veriyor ve tatmin edici bir delik açıyor.

"Bu senin maaşından kesilecek," diye bağıyor.

"Siktir git." Ellerim titreyerek ve nabzım hızla atarak koridorda ilerledim.

Dinlenme odasından deri ceketimi kaptığım gibi, yüksek masalardan oluşan labirentte yavaşça yürüyorum ve bardaki esmer kadını hedef alıyorum. Yanında daha genç bir adam oturuyor ve kolunu onun koltuğunun arkasına dolamış.

Öfkem için mükemmel bir dikkat dağıtıcı. Ceketimi omuzlarıma atıp onlara doğru ilerliyorum.

Kovalamacanın hızlı ya da yavaş olması umurumda değil, yeter ki bir çaba olsun. Bir fetih. Muzaffer bir *galibiyet*. Katılım ödülleri siktir et. Ben altın madalya istiyorum.

Arkasına geçiyorum ve tabureyi döndürerek onu bana doğru ve bıyığıyla saçlarını gıdıklayan adamdan uzağa yerleştiriyorum.

Ellerimi kolçakların üzerinde tutarak eğiliyor ve sadece sesimle ona dokunuyorum. "Havamdayım, güzelim. Öyle bir ruh hali ki saatlerce sert...odaklanmış...zevk." Her kelimeyi kulağına doğru, alçak sesle ve sıcaklıkla üflüyorum. "Şansını bıyıkla deneyebilirsin ya da beni takip edebilirsin."

"O adam bana saldırdı," diye bağıyor Shelby barın öbür ucundan. "Defol git Decker, yoksa polis çağıracağım."

Geri çekiliyorum ve esmer kız bluzunun önünü tutuyor, dudakları ayırık, nefesleri sık ve gözleri şaşkın.

Birkaç kelime daha ederek onu beni takip etmeye ikna edebilirim ama içimden bir ses beni geri çekiyor. Bu gece nazik olamam ve bu kadın tatlı ve narin. Daha iyisini hak ediyor.

Gözlerini benden ayırmadan çantasına uzanıyor ve koltuğun kenarına doğru kayıyor, belirsizlikten titriyor ama yine de bana doğru yöneliyor. *Bana doğru*. Teslim olmaktan bir nefes uzakta ve ben baştan çıktım. Hem de çok.

"Başka bir gece, tatlım." Başparmağımı alt dudağına sürüyorum ve ön kapıya doğru yöneliyorum.

Çevremde, Evan tezgâha bir tomar para atıyor ve beni kovalıyor. İlgilenmediğim bir kovalamaca.

Kaldırıma çıkıp metroya doğru adım atarken yavaşlamıyorum, nefes alış verişlerim soğuk havada buharlaşıyor.

"Decker!" Ayak sesleri arkamdan yaklaşıyor. "Bekle."

"Kaybol, Evan." Adımlarımı hızlandırıyorum, gözlerim ileride ve ellerim ceketimin ceplerinde.

"Bir teklifim var." Bana yetişti ve yoluma çıktı.

Sanki başka bir *teklife* ihtiyacım varmış gibi. Etrafından dolanıyorum ve o da benimle birlikte hareket ediyor, yüz ifadesi kararlılıkla sertleşiyor. Kalabalık yaya geçidinde bir blisterfeld dansı yapıyoruz, onu geçme çabamla bir o yana bir bu yana savruluyoruz.

Sinirle onu itip bir blok ötedeki metro tüneline doğru ilerliyorum.

Greenwich Village'da karanlık ve ısıtılmayan bir daire beni bekliyor. Elektrik ya da yiyecek yok ama hala bir yatağım var. Yarından tezi yok burayı boşaltmak zorunda kalacağım için tadını çıkarsam iyi olur.

Midem bulanıyor. Ne halt edeceğim ben? Beni kabul edecek ailem ya da arkadaşlarım olmadan, bir yıl önce başladığım yere geri döndüm.

Rock.

Sikişme

k.

Altan.

Zamanla başka bir boktan iş bulacağım, ama evden atılmadan ve işeyecek bir kabım olmadan sokağa geri dönmeden önce değil. Bir dizi talihsizlik ve birkaç kötü hayat seçimi sayesinde, bir Eminem şarkısının özü gibiyim.

Belki de değersiz annem haklıydı. Tüm eşyalarımı *hiçbir zaman hiçbir şeye benzemeyecek* bir çukura taşıdığımı görmeyi çok isterdi.

Oradaki ev.

"Decker," Evan arkamdan sesleniyor. "Sana bir röportaj ayarlayabilirim." Ayaklarım durdu.

"Ne için bir görüşme?" Arkamı döndüğümde onu birkaç adım ötede, elleri kalçalarında sabitlenmiş halde buluyorum.

"Bu akşam yemek yediniz mi?" Dokuzuncu Cadde'yi kesen dar sokağı işaret ediyor. "Bir İtalyan lokantası var. Bodrum katında küçük bir yer. Kenarları biraz kaba ama en iyi İtalyan yemeklerini yapıyorlar. gnocchi."

"Yeri biliyorum." Ağzım sulandı ama orada yemek yemeye param yetmez. "İş nedir?"

"Yemekte anlatırım." Başını eğiyor. "Ben ısmarlıyorum."

Teklif yarım yamalak ve el altından yapılmış gibi kokuyor ve ben her zaman burnuma güvenirim. "Görüşürüz, Evan."

Metro tüneline doğru dönüyorum, her seferinde boğazım düğümleniyor.
adım.

"Görüşme için sana para ödeyecekler," diyor Evan, hâlâ benim durduğum yerde duruyor.

onu terk etti. "Tek yapmanız gereken başvurmak ve gelmek."

Metroya inen merdivende durdum ve korkuluklara tutundum. Ne tür bir işveren mülakat için başvuranlara para öder?

Evan beni Adam'dan tanımıyor. Önceki iş tecrübelerimi ya da niteliklerimi bilmiyor. Shelby'nin ona saldırdığımı tüm bara duyurduğunu duydu.

Kafamın içinde çalan uyarı zilleri ayaklarımı merdivenlerden aşağıya doğru itiyor.

"Beş bin dolar." Arkamdan ayak sesleri geliyor, ardından koluma bir el dokunuyor.

Ona omuz silkmiyorum, çünkü lanet olsun, beş bin dolar gecikmiş kiramı karşılayabilirdi. Bir yatak ile park bankı arasındaki fark anlamına gelirdi.

"Ne yapmam gerekiyor?" Sesimden şüphe fişkırıyor.

İfadesi yumuşayarak İtalyan restoranına doğru başını sallıyor.

"Akşam yemeği."

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM 2 DECKER

Bacaklarımı masanın altına uzatıp Evan'ın telefonundaki ekrana bakıyorum. Açtığı web sitesi New York'taki üst düzey liderleri listeliyor. Presbyterian Hastanesi. Evan'ın temiz tıraşlı yüzü, takım elbiseli ve kravatlı yöneticilerin fotoğrafları arasında gülümsüyor. Kafamdaki karmaşaya rağmen isteksizce etkilendim.

Evan Daniels, MD

Operasyon Direktörü

Unvanının altında prestijli eğitimi ve iş deneyimiyle ilgili bir biyografi yer alıyor. Belli ki, New York'un en yüksek puanlı hastanesinin yönetim kuruluna katılmadan önce bir kardiyologmuş.

URL yasal görünüyor. Neden bana bunu gösteriyor?

"Bana hastanede bir görüşme ayarlayabilir misin?" Telefonunu masaya doğru kaydırıyorum. "İş nedir?"

Kapıcılık mı? Güvenlik görevlisi mi? Fark eder mi? İşe alınma ihtimali içimde bir umut dalgası yaratıyor ama zihnimin arkasındaki mantıklı ses onu uzaklaştırıyor. Geçmişimi araştırdıklarında beni işe almazlar. Ayrıca, kapıcılara mülakat için beş bin dolar ödenmez.

"Görüşme hastanede değil." Bir elini, el çantasının kenarına koyuyor. su bardağında yüzen buz küplerine parmağını soktu. "Size web sayfasını bir noktaya değinmek için gösterdim. Benim yasal bir işim var, halka açık bir iş ve

hassas. Korumam gereken bir itibarım var."

Kahretsin, bu kulağa uğursuz geliyor. Sandalyeye yaslanıyorum ve biramı yudum yudum içiyorum. "Devam et."

Bakışları odanın içinde geziniyor. Diğer bir düzine masa boş duruyor. Küçük restorandaki tek müşteriler biziz.

Saçları dökülmüş garsonumuz çıkışa yakın pasta tezgâhının üzerine eğilmiş, bizi oturtan gümüş saçlı kadını kısık sesle tersliyor. Kadın oflayıp pufluyor, gözlerini deviriyor ve hararetle bir İtalyanca ile konuşuyor. Kollarını havaya kaldırıyor ve yan kapıdan mutfığa girerek gözden kayboluyor.

"Sahipleri." Evan sırtıyor, bakışlarını kadından çekip bana çeviriyor. "Kırk beş yıldır evliler. Sürekli didişiyorlar ve umutsuzca aşıklar." Yüz ifadesi değışti. "Sana anlatmak üzere olduğum şey tekrarlanamaz."

Şok olmuş bir sesle gülüyorum ve hemen kesiyorum. "Bunun ne olduğunu bilmiyorum ama-"

"Kapa çeneni ve dinle." Bir elini seyrelmiş siyah saçlarında gezdiriyor. "Sana kendimi adadığımı söylemiştim." Gözleri benimkileri buluyor. "Ama henüz yoldaşımla tanışmadım."

Vay canına. Tamam. Bu adamda bir sorun var. Akli başında değil mi? Eğer bana çalışma belgelerini göstermeseydi, çekip giderdim. Onun yerine gözlerimi kısarak sessizce devam etmesini söyledim.

"Bir ilişkiden yeni çıktım. Bir *anlaşmadan*. Partnerim... o... eski sevgilisiyle yeniden bir araya geldi ve anlaşmamızı yenilemedi." Acı gözlerini bulandırıyor ve gözlerini kırıştırıyor. "Ben de ikinci bir anlaşma imzaladım, yeni bir arkadaşla eşleştim. Gelecek hafta evime taşındığında onunla tanışacağım."

"Ne?" Öne doğru eğildim, sesim kısıktı. "İlişkilerinde sözleşme mi yapıyorsun?" Şaşkınlıkla başımı sallıyorum. "Neden?"

"Bu... daha verimli. Uzun saatler çalışıyorum ve-"

Garson, elinde buharla tüten bir tepsi yemekle mutfaktan çıkıyor. İki tabak gnocchi servis ederken, sularımızı doldururken ve biramı yenisiyle değiştirirken sarımsak ve pesto aroması havaya nüfuz ediyor. Karısı peşinde mutfığa dönüyor ve Evan'la beni gergin bir sessizlik içinde baş başa bırakıyor.

"Ye." Evan bir çatal alıyor, bir hamur tatlısı saplıyor ve beyaz sosun içinde gezdiriyor. "Ben özel bir şirketin müşterisiyim. benim gibi insanlardan oluşan küçük bir ağa arkadaşlık ediyor. Düzenli ilişkilere yatırım yapmayı göze alabilen insanlar."

Özel hizmet. Düzenlenmiş ilişkiler. Bir kişi için beş bin dolar. Röportaj. Açıkça ifade etmediği teklif beni yandan vurdu. Erkek eskortlardan bahsediyor. Başka bir şey olamaz. Bir lokma makarnayı boğazıma tıkıyorum ve yumruğumu göğsüme bastırıyorum.

"Sana zaten söyledim." Su bardağına uzanıyorum ve yükselen öfkemi yatıştırmak için suyu boşaltıyorum. "Fahişelik yapmıyorum-"

"Burası bir genelev değil." Gözleri sertleşiyor. "Saat başı seks satmıyorlar

."

"Ama seks satıyorlar." Dirseğimi masaya dayayarak öne doğru silkindim. "Beni buraya doktorlar ve zenginlerden oluşan gizli bir topluluk için jigolo olmamı önermek için mi getirdin? Cinsel yöneliminizle ilgili bir sorunum yok, aletinizi nereye koyduğunuz umurumda bile değil. Ama bir erkeğin beni becermesine izin *vermeyeceğim*, para için bile."

Dibe vurmuş olabilirim ama oraya gitmeyeceğim. Asla. "Öyle bir şey değil." Yüzü kızardı. "Kadın müşteriler var. Sadakatsizlik saygıdeğer bir şeydir-"

"Sadakatsizlik mi?" Sırıttım daha çok yüz buruşturmaya benziyor.

"Uygun." "Konuşmama izin verecek misin?"

Omuz silkiyorum. "Bu senin boşa harcadığın nefesin." Gnocchi'ye yumuluyorum, iş bulma umudum da hayatımdaki diğer her şey gibi yıkılıyor.

"Bak, arkadaşlık sitelerini, bar takılmalarını, arkadaş bağlantılarını denedim." Bir ısırık alıyor, yavaşça çiğniyor ve kaşlarını çatarak yutkunuyor. "Birine birkaç haftadan fazla tutunamıyorum." Kendini küçümseyen bir gülümseme. "İnsanoğlunun bildiği her kalp rahatsızlığını tedavi edebiliyorum ama iş ilişkilere gelince, her zaman kalbimi yok etmeye kararlı bir adamla karşılaşıyorum." Alnını ovuşturuyor ve iç çekiyor. "İşte Infidelity bu yüzden bu kadar çekici. Benim gibi müşterileri uygun bir çalışanla eşleştirme konusunda olağanüstü bir yetenekleri var."

"Eğer durum buysa, neden ikinci sözleşmeni yapıyorsun?"

"*Anlaşma*. Öyle diyorlar. Ve benim durumum nadir. Arkadaşım..." Kısa bir süre için gözlerini kapatır. "Birlikte mükemmeldik. Kalır ve anlaşmayı yenilerdi, ama..."

"Eski sevgilim."

"Evet." Çatalını biraz fazla zorlayarak bir hamur tatlısına saplıyor. "Eski sevgilisiyle beş yıl paylaştı. Benimle sadece bir yıl. Eski sevgilisi tekrar ortaya çıktığında-"

"Bekle. Bir *yıl* mı dedin?" Gözlerim büyüdü. "Anlaşma o kadar uzun sürebilir mi?"

"Bir yıl zorunlu." Ağzının köşesi kalktı. "İlişkiler saatlik ücret ödenen bir motel odasında kurulmaz."

"Ben bir iş istiyorum, lanet bir ilişki değil." Makarna tabağıma ters ters bakıyorum, iştahım kaçmış. "Yemek için teşekkürler." *Garson nerede?* "Bunu kutulayıp gideceğim-"

"Mülakata girin. *Sonra* kararınızı verin. Size söylenenleri beğenmezseniz, hiçbir koşul olmadan beş bin dolarla çekip gideceksiniz."

Midemde gerçek olamayacak kadar iyi bir düğüm oluşuyor. "Şu devre mülk dolandırıcılıklarını bilir misiniz? Hani şu bir saatlik sunumu izlemeniz için size muhteşem ödüller sundukları, sonra da bütün gün süren, beyninizi yıkayıp beş parasız bırakan bir satış konuşmasına dönüşen türden?" Biramı bitirdim. "Senin bir saat doldu."

"Alınma ama çoktan meteliksiz kalmışsın gibi hissediyorum." Bakışları yüzümde fazlasıyla dikkatli bir şekilde geziniyor. "Ve sen de bana kolayca manipüle edilebilen biri."

Doğru, ama çaresiz adamlar çaresiz şeyler yapar. Birama uzanıyorum ve boş olduğunu hatırlıyorum. "Bundan çıkarın ne?"

"Hiçbir şey -ki bu her şey demek. Bir yıl önce kötü bir ruh halindeydim.

Bir dizi zorlu ayrılıktan sonra, kendimi hırpaladım, bende bir sorun olduğuna ikna oldum. Sonra bir arkadaşım devreye girdi, sosyal çevremden bir tanıdık. Bana size anlattığıma benzer bir şey anlattı. Bu benim hayatımı değiştirdi. Ona borcumu ödeyemem ama ileriye dönük olarak ödeyebilirim." Bakışları

benimkine kilitleniyor, kararlı ve keskin. "Sadakatsizlik sadece ağızdan ağıza yayılır. Gizlilik hayati önem taşır ve çalışanlar desteklenmelidir. Ben istiyorum ki

senin için o kişi olabilir. Sponsorun. Çünkü son anlaşmamın nasıl sona erdiğine rağmen, Chr...uh, yoldaşımın geçen yıl hayatımın en iyi yılıydı."

"Sadece davetlilerin girebildiği gizli bir ağ." Gülüyorum. Yapmam gereken şey o kapıdan çıkıp gitmekti ama merak kıçımı sandalyede tutuyor. "Dövüş Kulübü kurallarına benziyor."

"Aynen öyle. Müşterilerin çoğu seçkin ve tanınmış kişiler. CEO'lardan, politikacılardan, ünlülerden bahsediyoruz - özel işlerini halkın gözünden saklamak için çok para harcayan insanlar. Eğer hiç Sadakatsizlik sorulduğunda, bilmediğinizi söylüyorsunuz. Ağ dışında bunu kabul *etmiyorsunuz*."

"Beni tanı mıyorsun." Sesimi alçaltıyorum ve ona doğru eğilip ters ters bakıyorum. "Senin kirli seks hayatını gazeteye satabilir ve kariyerini mahvedebilirim."

"Altı aydır Blue Dixie'de bira içerken seni izliyorum." Yumuşakça gülümsüyor. "Hayranlığım bir tutku olarak başlamış olabilir, ama yemin ederim Ben ürkütücü bir sapık falan değilim." Başparmağını tabağının kenarında

gezdiriyor. "İnsanlarla iyi anlaşıyorsun. Seninle ilgili her şey

Kendine güvenin, çekiciliğin, karşı konulmaz seksapelin. Elinin altında böyle varlıklar varken, zengin bir kadını sahip olduğu her kuruştan edebilirsin." Dudakları bükülüyor, sonra bir çizgi halinde düzleşiyor. "Ama sen bunu asla yapmazsın. O sıkık dış görünüşünün altında muazzam bir onur ve özsaygı yatıyor."

Tenim rahatsız edici bir şekilde karıncalanıyor. "Bunu bilemezsin."

"Çekimle birlikte 100 dolarlık bir banknot verdiğimi hatırlıyor musun?"

Evet, bir hata olduğunu düşündüm ve geri vermek için onu kapıdan çıkarken yakaladım. "Blue Dixie'de kimse böyle bahşış vermez."

"Bunu saklayabilirdin, sanki benim hatam değil de bir bahşışmış gibi davranabilirdin."

"Beni test mi ediyordun?"

Başını sallıyor. "Evli bir kadına asla asılmayacaksın, sana olan ilgisi apaçık ortada olsa bile." Gözlerinde saygıya benzer bir şey parlıyor. "Dürüstlüğünden yüzde yüz emin olmasaydım burada seninle oturuyor olmazdım." İç çekiyor. "Belki küstahlık ediyorum ama istediğin herkese sahip olabilirsin. Yine de öyle görünüyorsun ki..."

Kaşlarımı çatıyorum.

"Yalnız." Tabağına bakıyor, çatalı çeviriyor. "İşe ihtiyacın olduğunu biliyorum ama bir yanımda bu görüşmeyi değerlendirmeni ve bir iş bulmanı umuyor.

başka bir insanla birlikte olmanın mutluluğu."

Yalnızlık şu anda sorunlar listemde çok alt sıralarda yer alıyor. İşsizim ve yakında banka hesabımda on iki dolarla evden çıkarılacağım. O beş bin dolara *ihtiyacım var*.

Boynumun arkasını ovuyorum. "Müşterilerin bazıları kadın mı?"

"Tabii ki." Gözleri parlıyor ve daha uzun oturuyor. "Profilinizi kadınlarla sınırlandırabilirsiniz."

"Çekici, genç, fiziksel olarak fit kadınlar?" Uzun bir iş gününün sonunda sert bir alete ihtiyacı olan ateşli bir şirket tipi mi? Böyle bir şeyin arkasında durabilirim.

"Müşterinizi seçemezsiniz. Infidelity, insanları kişiliklerine ve zevklerine göre eşleştirme konusundaki ustalığıyla gurur duyuyor. Bu konuda o kadar iyiler ki, aslında müşterilerine sadece iki anlaşma sunuyorlar. İşe yaraması için iki şans."

"İkinci anlaşmanı yapıyorsun. Ya o da olmazsa?" "Ben yokum.

Müşterilerin iki anlaşma yapma hakkı varken, çalışanların sadece Bir tane al. Sadakatsizlik pezevenklik değildir. Bu bir eskort servisi değil. Müşteriler

dönüşümlü olarak çalışan refakatçiler için ödeme yapıyor. Daha önce bunu hiç yapmamış bir çalışanla eşleştiriliyorlar. Düşündüğünüzde dahiyane bir fikir."

"Bu ayrıcalık için ne kadar ödüyorsun?" Seks için para ödemeyi hayal bile edemiyorum.

"Bu, hakkında konuşabileceğim bir konu değil. Sana bir söz verebilirim

ama işe alınıp alınmayacağınıza Infidelity karar verir. Onlar çok Tıbbi testler, psikolojik değerlendirmeler ve geçmiş araştırmalarını içeren seçici alım süreci. Müşterilerinin ihtiyacı olan son şey, karanlık bir geçmiş olan bir Infidelity çalışanının karıştığı bir skandaldır." Başını öne eğiyor. "Tam açıklama tavsiye edilir. Eğer bir şey saklıyorsanız, bunu bulacaklardır."

Sorulmamış sorusu havada asılı duruyor ama kirli çamaşırlarımı bir yabancıya gösterecek değilim.

"Size bir iş teklif ederlerse," diyor, "onlardan aylık bir çek alırsınız. Çoğu müşteri Infidelity maaşınıza ek olarak barınma, yemek ve tüm temel masrafları karşılar. Örneğin, siyah kravatlı davetlere katılmanız gerekiyorsa, müşteri gardırop ve katılım ücretlerini karşılayacaktır. Infidelity'den elde ettiğiniz gelirden tek kuruş bile harcamadan tüm yılı geçirebilirsiniz. Yıl sonunda anlaşma yenilenebilir. Ya da Eğer siz ve müşteri şirket olmadan birlikte kalmaya karar vererseniz, satın alınabilir. Ya da feshedilebilir. Bu durumda, bir kıdem tazminatı paketi alırsınız ve yıl boyunca biriktirdiğiniz parayla çekip gidersiniz."

"Ücreti ne kadar?" Bunu gerçekten düşünüyor muyum? "Değişir. Ne yapmam gerektiğinden emin değilim-"

"Bana kabaca bir fikir verin. Son arkadaşınıza ne kadar ödediler?"

Sandalyesinde kayıyor, suyundan bir yudum alıyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Ayda yirmi bin dolar."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 3 DECKER

"Pardon?" Kalbim duruyor, sonra çılgın bir tempoyla yeniden başlıyor.

"Tekrar edebilir misin?"

"Eğer işe alınırsan..." Evan makarnasının son lokmasını da yutuyor.

"Ayda yaklaşık yirmi bin dolar kazanacaksın."

Yüzümdeki donmuş şoku saklamaya bile çalışmıyorum. Tüm vücudum heyecanlı bir çaresizlik içinde tutuşuyor. Beynimi işin kötü tarafına odaklanmaya zorluyorum, çünkü kimse böyle bir maaşı büyük bir takas olmadan teklif etmiyor.

"Eşleşmelere Sadakatsizlik karar verir demiştin." Yenmemiş yemeğimi bir kenara bırakıp kollarımı masaya dayıyorum. "Sonunda..." Abartılı da olsa gerçekçi bir senaryoya tutunuyorum. "Şişman ve yaşlı bir kadın

strap-ons ve gimp maskeleri."

"Belki mi?" Dudakları seğiriyor. "Profilinizi doldurduğunuzda, esaret yok, anal yok gibi belirli kısıtlamalar koyabilirsiniz. Şirketin adından da anlaşılacağı gibi, bazı müşteriler evli ama siz bekâr bir kadın da isteyebilirsiniz. Sadece ideal vücut tipinizle eşleştirilmeyi beklemeyin. Infidelity'nin müşterisine hizmet veren bir çalışan olduğunuzu unutmayın. Ve müşteri sizi bir başkasıyla paylaşmaya karar vermedikçe, tek eşlilik zorunludur."

"Tanrım." Elimi yüzümde gezdiriyorum, siyah deri giymiş dört yüz kiloluk bir büyükanne hayal ederken yüzümü buruşturuyorum. "Bana sığ diyebilirsin ama standartları."

"Bu standartlar ayda yirmi bin dolar için ayarlanmaya değer mi?"

Belki, ama midemi bulandıran bir kadın için bunu yapmamın imkanı yok. "Ya anlaşmayı imzalarsam, müşteriyle tanışırsam ve bunu yapamazsam?"

"Bir yıl boyunca onunla takılı kalacaksın, dostum. Anlaşmaların erken bittiği tek zaman istismarın olduğu zamandır. Rıza dışı bedensel zarar tolere edilebilir."

Yaşamak için ne yaptığım düşünülduğünde, bu konuda hiç endişem yok.

Biri bana ağlıyor. Ama bir yıl mı? Lanet olsun, çirkin bir kadınla aynı yatağı paylaşmak için uzun bir süre. Çünkü gerçekçi olmak gerekirse, kaç tane zengin, seksi, genç kadın seks için para öder? Neden ödesinler ki? Muhtemelen Infidelity'nin müşterilerinin çoğunu erkekler oluşturuyor ve arkadaşlık için para ödeyen birkaç kadın da şüphesiz fiziksel görünüş ya da kişilik açısından eksik. Muhtemelen ikisi de.

Garson mutfaktan çıkıyor ve ben de boş bira şişemi alıp ona doğru tutuyorum.

"Bir şey ister misin?" Evan'a sordum.

"Su içmeye devam edeceğim. Sabah çalışmam lazım." Keşke ben de aynısını söyleyebilsem.

Garson bir bira daha ve hesabı getirip mutfağa dönene kadar düşünceli bir sessizlik içinde oturuyoruz.

"Neye karar verirsiniz verin..." Evan kravatının düğümünü gevşetir ve bir bacağına diğerinin üzerine atarak arkasına yaslanır. "Bu şirketin ve ortaklarının gizliliği konusunda dikkatli ol. Eğer başka bir Infidelity müşterisi ya da çalışanıyla karşılaşırsan, benim adımla anma. Bu şirket dışında kimseye alım temsilcisi."

"Bunun için endişelenmene gerek yok." Bıramı yudumluyorum. "Seni sabote etmek gibi bir niyetim ya da nedenim yok."

"Teşekkürler." Kravatının ucuyla oynuyor. "Bütün bunlar olurken aklın nerede?"

"Lanet olası her yerde." Ama iştahım yerine geldi, tabağı tekrar önüme çekiyorum ve ılık gnocchi'yi bitiriyorum.

"Fazla düşünme, Decker. Senin bir işe ihtiyacın var. Müşteri arkadaşlık için para ödüyor ama bu işe girme sebebinin para olduğunun farkında. Ve kim bilir? Belki de bu işten, belden bağlamalı, mavi saçlı kadınlara karşı sertleşmiş olarak çıkarsın."

Kıkırdıyor ve ben de bunun saçmalığına gülüyorum, anında daha az gergin hissediyorum. Görüşmeyi düşündükçe kendimi daha hafif hissediyorum. Sadakatsizlik bir çözüm. Dürüst olmak gerekirse, uzun zamandır sahip olduğum en iyi seçenek. Benim takıntım seks. Hiç tek eşlilik yapmadım. İlgi duymadığım bir kadınla hiç yatmadım. Kabul, o kadınlardan bazıları pişmanlığa dönüştü, ama bu benim suçum. Kontrol bendeydi. Bu güce *ihtiyacım var*, ne zaman, kiminle ve nasıl olacağını söyleyebilme yeteneğine.

Yine de sanırım hoş olmayan bir kadını tatmin etmek için bir yıl

harcamaktan daha kötü şeyler de var. Karanlıkta on dolarlık oral seks yapmak gibi.

sokaklar. Neyse ki, hiç bu kadar alçalmadım, ama kendimi bulursam Evsiz ve açlıktan ölüyorum, bir öğün yemek için ne yapardım kim bilir. Geçinebilmek için ağza alınmayacak şeyler yapan çok fazla çaresiz arkadaşım var.

"Bana görüşmeden bahset." Çatalı yere bıraktım, tabağım temizlendi. "Gösteri yapmak zorunda mıyım?"

"Performans...? Seks mi demek istiyorsun?"

Başımı sallıyorum. "Niteliklerimi başka nasıl değerlendirecekler?" "Tanrım, hayır. Bu şekilde değil." Yüzü buruştu. "Bir geçmiş araştırmasından sonra kontrol ve tıbbi muayenelerden sonra geriye kalan tek şey kabul temsilcisiyle yapılacak bir görüşmedir."

Kulağa acısız geliyor ama sadece bir saattir işsizim. Önce diğer seçenekleri tüketmeliyim, başka bir barmen işi bulmak gibi. Son bir yıldır aktif olarak daha iyi bir iş arıyor olmam dışında. Fırsatlar içler acısı.

"Bunu düşünmem gerek," diyorum.

"Evet, tabii ki." Telefonunu eline alır. "Sadece seninle iletişim kurmanın bir yolunu bulmalıyım. Numaranız nedir?"

Sandalyemin üzerinde asılı duran ceketimin cebini karıştırıp telefonumu çıkarıyorum. Ekran yanıt vermiyor, şarjı bitmiş. Elektriğim kesik, bu yüzden şarj etmek bir sorun. Sonra ön ödemeli tarifenin bu sabah bittiğini hatırlıyorum. Yarın yeniden doldurmayı planlıyordum ama bu olmayacak.

Ağır bir nefes vererek işe yaramaz şeyi masanın üzerine bırakıyorum. "Bana numaranı ver, ilgilenirsem seninle irtibata geçerim."

Dudakları düz bir çizgi oluşturuyor. Muhtemelen kapıdan çıktığımda bana ulaşamayacağını ve beni bir daha asla göremeyeceğini düşünüyor.

"İş yok demek..." Telefonu ceketimin cebine geri koyuyorum. "Artık cep telefonu çekmiyor."

"Telefonun yoksa beni nasıl arayacaksın?"

Bir omzumu kaldırdım. "Komşunun telefonunu kullanabilirim." Ama yarından sonra komşularım olmayabilir.

"Görüşmeye *evet* de Decker." Parmakları telefonunun üzerinde sıkılıp gevşiyor. "Infidelity temsilcisini hemen arayabilirim, tıbbi görüşmeyi planlayabilirim.

randevular ve görüşme. Başka bir temasa gerek yoktur."

"Bir başvuru formu doldurmam gerekiyor mu?" Önceki iş tecrübelerimi ve suç geçmişimi soracak bir başvuru. Nabzım yükseliyor.

"Aramayı yaptıktan sonra telefonumdan yapabilirsiniz."

"Bilmiyorum." Ben nasıl bir adamım ki bunu düşünebiliyorum? Hayatımın kontrolünü kaybediyormuşum gibi hissediyorum ve bundan nefret ediyorum. "Düşünmem gerek-"

"Birkaç saatlik zamanınız için beş bin dolar." Çenesi gerildi, gözleri sabırsızlıkla doldu. "Tam olarak ne düşünmen gerekiyor? ne hakkında?"

Adam haklı. Skandallarla dolu geçmişim işe alınmamı engelleyebilir, ama söyledikleri doğruysa, gerçek bir iş bulana kadar geçinmeme yetecek kadar para alacağım.

"Beni işe almasalar bile görüşme için ödeme yapacaklar mı?" diye sordum. "Evet."

"Peki." Nefesimi üfledim. "Yap şu lanet aramayı."

Yüzüne muzaffer bir gülümseme yayılıyor ama kendini beğenmişlik yok. Bu adam gerçekten mutlu. *Benim için öyle.* Akıl almaz bir şey.

Ayağa kalkıyor ve kulağında telefonla masadan uzaklaşıyor. O randevuları ayarlarken, aramayı sonlandırıp masaya dönerken ben biramı boşaltıyorum.

"Eee?" Kollarımı göğsümde kavuşturuyorum.

Takım elbise ceketinin cebinden bir kartvizit ve bir kalem çıkarır ve arkasına saatleri ve adresleri not eder.

"Yarın sabah tıbbi ve psikolojik muayeneler yapılacak." Bana kartı uzattı. "Ertesi gün mülakat. Bir sorun çıkarsa ofis numaram diğer tarafta. Hadi şu başvuruyu yapalım."

Yirmi dakika sonra elektronik formu *gönder* tuşuna basıyorum ve telefonu ona geri veriyorum.

"Görüşmede olacak mısınız?" Ayağa kalktım ve deri ceketimi giydim.

"Sponsorun olarak orada olacağım." Hesabı ödedikten sonra Benimle kapıya kadar geldi. "Kravat tak."

Geçtiğimiz yıl boyunca düzinelerce mülakatta giydiğim tam bir takım elbisem var. Bu lanet şeyden nefret ediyorum ama bunu aşacağım.

Dışarıda, kaldırımında duruyoruz, ellerimiz paltomuzun cebinde ve nefeslerimiz aramızda beyaz bulutlara karışıyor.

"Hava çok soğuk." Gecenin ürpertici havasına karşı geriliyorum. "Kaloriferiniz var mı-?"

"Ben hallederim." Metroya doğru geri çekiliyorum. "Hey, yemek için teşekkürler."

"Evet. Her zaman..." Ayaklarına bakıyor, sanki bana bir şey sormak için cesaretini topluyormuş gibi çenesini oynatıyor.

Onun evine geri dönmemi içerdiğini tahmin edebiliyorum.

"Birkaç gün sonra görüşürüz." Dönüp loş sokakta ilerleyerek onu garip bir reddedilişten kurtarıyorum.

O gece, küçük yatağımdaki battaniyenin altına uzanıp kartviziti parmaklarımın arasında evirip çeviriyorum. Beş yüz metrekaarelik stüdyo dairemin soğuk karanlığı yıpranan sinirlerimi daha da kötüleştiriyor. En azından yarınki duş için hâlâ sıcak suyum var.

Sabahki tıbbi testler zaman kaybı olacak. Uyuşturucuya bulaşmadım, prezervatifsiz seks yapmadım ve akıl hastalığım yok. Ayda yirmi bin dolarlık bir iş teklifini frenleyecek olan şey geçmiş araştırmasıdır. Infidelity'nin müşterileri Evan'ın iddia ettiği kadar yüksek profilli ise, bana ve içinde bulunduğum bok fırtınasına yaklaşmayacaklardır. İsmim tüm olaylardan aklandı ama itibarım o kadar zedelendi ki bir daha asla bu sektörde çalışmayacağım.

En azından istenmeyen bir kadınla seks yapmayı düşünmek zorunda değilim. Görüşmeye gideceğim, beş bin doları alacağım ve Sadakatsizliği unutacağım.

Evan'ın kartvizitini yatağın yanına yere koyduğumda Endişe verici bir düşünce aklıma geldi. Soyadımı hiç sormadı. Mülakatı ayarlamak için buna ihtiyacı olmaz mıydı? Başvuruma eklemiştim ama o randevuları ayarladıktan sonraydı.

Elimi saçlarımın arasından geçirdim. Adımı zaten biliyorsa gerisini biliyor. Decker Gabrielli hakkında Google'da bir arama yapmak bile olumsuz bir basın çöplüğüne düşmek için yeterli. Yine de röportajı ayarladı mı? Utanç verici düşüşümle ilgili detayları sormadan mı?

Nefeslerim hızlanıyor. Bu, onun bu konuda endişelenmediği anlamına mı geliyor?

Infidelity beni gerçekten düşünebilir mi? Tanrım, bana bir iş teklif etseler, kabul eder miydim?

Ayda yirmi bin.

Bir yıl boyunca bedava kira ve yemek.

İğrenç bir kadınla üç yüz altmış beş gün seks. Gülsem mi, çıldırsam mı bilemiyorum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 4 DECKER

İki gün sonra, Evan'ın bana verdiği adresle eşleşen kavisli bir binanın önünde duruyorum. Mavi camlı kapıdaki yansımamı inceleyerek kravatımı düzeltiyor ve takım elbise ceketimi fırçalıyorum. Düğmeli yaka boynumu sıkıyor, cildim kaşınıyor ve kış rüzgarına rağmen aşırı ısınıyor. Bu maskaralığın bitmesine o kadar hazırım ki.

Dünkü muayenehane ziyaretim acısız geçerken, dün geceyi lanet olası görüşmeyi düşünerek geçirdim. Hemşire bana Bay Gabrielli. Eğer o benim tam adıma ulaşabildiyse, Evan da ulaşmıştır. Geçmişimi araştırdığına şüphe yok. Belki de iftiraya uğramış itibarıma rağmen Infidelity'nin beni işe alması konusunda iyimserdir, ama ben böyle baştan savma bir iş teklifini kabul edip etmeme konusunda her zamankinden daha fazla ikilemdeyim.

Ev sahibi gecikmiş kirayı ödemem ya da anahtarımı teslim etmem için bana bu geceye kadar süre verdi. Görüşme parasını verdikten sonra elimde birkaç dolar kalacak. Tabii Infidelity bugün ayrılmadan önce bana bir çek keserse. Yarın ya da ertesi gün ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yok. Bu görüşmeden sonrasına odaklanamadım.

Geniş lobiden içeri adım atıyorum ve oturma alanında Evan'ı görüyorum. Gülümsemesi gözleri kadar parlaktı.

"Adam Lamont'u biliyorsun," diyerek selamlıyorum.

Sırtışı duraksıyor ama kaybolmuyor. "Evet." Beni asansörlerin olduğu duvara götürüyor.

"O zaman onunla olan ilişkiyi biliyorsun." Sesimi alçak tutuyorum, birkaç metre ötede asansör bekleyen yaşlı bir adamla göz göze geliyor.

"Adam'ın ne yaptığını biliyor musun?"

"Evet." Evan bir elini kravatından aşağı kaydırıyor. "Ayrıca onun hapiste olduğunu ve senin olmadığını da biliyorum. Yargıç bir hata mı yaptı?"

"Lanet olsun, hayır." Dişlerimi gıcırdatıyorum ve sertçe fisıldıyorum, "Ama ben onun ortağıydım. Bu bok burnumun dibinde oluyordu ve ben bunu durdurmadım."

"Çünkü bilmiyordun, değil mi?" Evan bana sert bir bakış attı.

İçimde tanıdık bir utanç yumruğu sıkılıyor. *Bilmeliydim, daha dikkatli olmalıyım.*

Yaşlı adama en yakın asansör açılıyor. Onu takip ediyoruz ve Evan 37. katın düğmesine basıyor. Yalnız olmadığımız için, yukarı çıkarken ağzımı kapalı tutuyorum.

Katımıza vardık ve Evan beni cam masanın arkasındaki resepsiyon görevlisine götürdü. Arkasındaki duvarda kocaman kıvrıcık harflerle *Infidelity* yazıyor. Restoranda on-line başvuru formunu doldurduğumda Evan, özel Fortune 500 şirketinin seçkin müşterilere bir dizi hizmet sunan bir web sitesi olduğunu açıkladı.

Ancak görüştüğüm hizmet, reklamını yaptıkları bir hizmet değil. web.

Evan resepsiyonistle konuşurken kalçamı masaya yaslıyorum. Adını not alıyor ve bir telefon görüşmesi yapıyor, bakışları tekrar tekrar bana kayıyor, yanakları kızarıyor ve kirpikleri nazlı bir şekilde aşağı iniyor.

"Denemene bile gerek yok," diye fısıldıyor Evan, o yatağın üzerindeyken. Telefon.

Omuz silkiyorum. Eğer kız neden burada olduğumu biliyorsa, muhtemelen beni hayal ediyordur. Masasına uğrayan rastgele müşterileri sikmek.

Bir dakika sonra, orta yaşlı bir kadın köşeyi dönüyor ve Evan'a elini uzatır. "Günaydın Bay Daniels. Sizi görmek çok güzel." "Bayan Flores. Bizi kabul ettiğiniz için teşekkürler." Onun elini sıkar ve Bana. "Bu Decker Gabrielli. Decker, Karen Flores ile tanış."

Daha uzun duruyor, kurnaz bakışları beni tepeden tırnağa tarıyor. Sapık bir şekilde değil. Daha çok ölçümü alıyor gibi. Yüzüme döndüğünde gülümsemesi sıcak, ifadesi açık, hatta belki de coşkulu.

Yaşlı bir kadına göre fena görünmüyor. Sert etekli kıyafeti biraz rahatsız edici, ama polyesterin altında bazı hınzır kıvrımlar var.

"Bay Gabrielli." Uzattığım eli tuttu. "Benim için bir zevk." "O zevk bana ait."

Kavrayışımın baskısı karşısında irkilmek yerine, etkileyici bir güçle sıkmaya karşılık veriyor.

"Eğer beni takip edersen..." Bizi bir koridordan, özel ofisler ve odacıklardan oluşan bir labirentten geçiriyor ve başka bir asansörün yanındaki sensörün üzerinden bir yaka kartı geçiriyor. "Nasılsın, Evan?" Sesi yumuşak, sözlerinin ima ettiğinden daha fazlasını soruyor.

"Daha iyiydim." Ellerini ceplerine soktu. "Onu özledim."

Evan'ı gerçekten tanımıyorum ama içgüdülerim bana onun iyiliğinin samimi olduğunu söylüyor. Umarım Infidelity ikinci anlaşmasında ona yanlış umut vermez. O mutluluğu hak ediyor.

"Tahmin edemedik..." Takım elbisesinin ceketini düzeltiyor. "Onu işe aldığımızda eski sevgilisi ortalıkta yoktu."

"Biliyorum." Hüzünle gülümsüyor. "Burada suçlanacak bir şey yok."

Kapılar açıldığında içeri giriyoruz ve o *I* yazan düğmeye basıyor. Diğer tek seçenek *O*, yani *bulundugumuz* kat.

"*I ve O mu?*" Bir kaşımı kaldırıyorum. "Bu bir çeşit gizli ikili mi kodu?"

"Mm," diye cevap veriyor, ki bu bir cevap bile değil.

Asansör hareket etti ve kulaklarımdaki çınlama hissi Binanın tepesine doğru hızlanıyor.

"*İçeri ve dışarı* anlamına mı geliyor?" Ellerimi arkamda kenetliyorum. "İlginç bir ima olabilir. Buraya her gelişinde bunu kafanda tekrarlıyor musun? İçeri ve dışarı. İçeri ve dışarı."

Evan ayaklarına bakıp başını sallarken Karen dudağını ısırtıyor, yüz ifadesi ise nötr.

"Hayır mı?" Ona göz kırpmıyorum. "Eminim şu andan itibaren öyle düşünüyorsunuzdur." "Büyüleyici, Bay Gabrielli," diyor asansör durduğunda.

"Bu taraftan."

Başka bir cam masa, resepsiyon görevlisi ve duvarda bir *Sadakatsizlik* tabelası olan başka bir gösterişli lobiye adım atıyorum. Koridorlar yerine Ofislerden oluşan labirentte, tuş takımıyla korunan tek bir kapı var.

Şifreler yalnızca korunmaya değer bir şey olduğunda gereklidir. Sırlar gibi. Asansördeki *I ve O*'nun gerçek Sadakatsizliğin içini ve *dışını* temsil ettiğine bahse girerim ve şu anda şirketin iç çekirdeğinde duruyorum.

Karen bir şifre giriyor ve bizi büyük bir masa, deri sandalyeler ve zengin ahşap dolapların bulunduğu şık bir ofise götürüyor. Bir pencere duvarı Manhattan'ın finans bölgesinin ışıltısını ve taşlarını çerçeveleyiyor. Hayatımın başka -daha az umutsuz- bir noktasında, bu manzarayı takdir edebildim, ama artık değilim.

etkilenmek ve kur yapmak için buradayım. Eğer Infidelity bugün röportaj için bana ödeme yapmazsa, kıçım evsiz kalacak.

Masaya doğru peşinden gidiyorum. "Bugünün ödemesi hakkında-"

"Çıkarken resepsiyon görevlisi size bir çek verecek." Masanın arkasındaki sandalyeye oturur.

"Teşekkür ederim." Omuzlarındaki gerginlik gevşiyor, kravatım biraz daha az sıkı hissettiriyor.

"Rica ederim. Durumunuz göz önüne alındığında biraz aciliyet olabileceğini düşünmüştüm."

Durum. Bunun için tek kelime.

"Susadıysanız, ıslak bara buyurun." Karen bir dizüstü bilgisayar açıyor ve mouse pad'e dokunuyor. "Su, kahve ve alkollü içkiler var." Uzak duvardaki gömme dolabı başıyla işaret ediyor. "Barmen olduğunuza göre, içkilerinizin nasıl yapıldığı konusunda titiz olduğunuzu varsayıyorum."

Saat sabahın 10'u. Benim bir ayyaş olduğumu mu düşünüyor?

Bu işi bir an önce bitirmek için sabırsızlanarak Evan'ın masasının karşısındaki sandalyeye oturuyorum. "Eminim iki gün önce artık bir barmen olmadığının farkındasınızdır."

"Evet." Dizüstü bilgisayarı yana kaydırıyor ve ellerini masanın üzerinde birleştiriyor. "Decker Gabrielli. Yirmi sekiz yaşında. Lise diploması. Ortalama notlar. Üniversite yok. Blue Dixie'den yeni kovulmuş." Başını öne eğiyor. "Çok etkileyici bir özgeçmiş değil. Bu da iş girişiminizin başarısını dikkate değer kılıyor."

Göğsüm sıkışıyor. "Eğer buna başarı diyorsan, ev ödevini yapmamışsın demektir."

"*Contender Sports'un* son derece iyi iş çıkardığını söyleyebilirim. Birkaç yıl içinde üç mağaza açtınız. Yatırımcılar kapınızda sıraya girdi. Birinci sınıf emlak. Manhatta'da bir spor salonunuz vardı, değil mi?"

"Evet." Kızgınlık kabarıyor, bir yıl önce her şeyimi kaybettiğimde olduğu gibi keskin bir şekilde kemiriyor.

"Bu dahiyane bir fikirdi" diyor. "Birçok kişi MMA dövüşünü öğrenmek isterken-"

"Dövüş sporları, kafes dövüşü değil." Evan'ın okunamayan yüz ifadesine bakıyorum ve Karen'a dönüyorum. "Ciddi öğrencilere boks, Muay Thai ve güreş öğrettik. Bazıları Olimpiyatlara katılma yolunda ilerliyordu."

"Benim hatam." Gözlerini kısıyor. "Demek istediğim şu ki, çoğu insan boks gibi yeni bir beceri öğrenmek için değil, kendileri için para harcamak istemiyor. Ama iş spora yatırım yapmaya gelince sınır yok. çocukları için aktiviteler. İşinizin bu kadar iyi gitmesinin nedenlerinden biri de bu."

Aynı zamanda bu yüzden başarısız oldu. Boğazımı sıkıan utanca rağmen bakışlarını tutuyorum.

"İş ortağınız Adam Lamont," diyor dizüstü bilgisayar ekranına odaklanarak, "üç suçtan yetmiş beş yıl hapis cezasına çarptırıldı. On yaşından küçük çocuklara cinsel istismar ve oğlancılık suçlarından. Tüm suçlamalardan aklındınız."

"Bunu çocuklarını benim okullarımdan alan ailelere söyle." İlk suçlamalardan sonraki aylar içinde üç bin öğrenciden sıfır öğrenciye düştüm. Kızgınlık damarlarımda dolaşüyor ve sesimi sertleştiriyor. "Suçlamaların bana karşı olmaması önemli değil. Pedofilik bir eğitimciye çocuklara yönelik bir spor okulu işlettim. *Bu* benim suçum."

"Bunun yeni iş getirme kabiliyetinizi nasıl olumsuz etkileyeceğini anlıyorum." Sesini yumuşatıyor. "Bu aynı zamanda başvurunuzda neden hiç kişisel referansınız olmadığını da açıklıyor."

İğrenmiş bir ifadeyi bastırmak için sırtıyorum. En yakın arkadaşımın bir çocuk tacizcisi olduğunu öğrendiğimden beri kasıtlı olarak herkesle arama mesafe koydum. "Eskisi kadar güvenmiyorum."

"Anlaşılabilir. Ama yasal açıdan bakarsak, siz masumsunuz. Dolayısıyla, Infidelity sizi yüksek profilli bir ilişkide risk olarak görmüyor."

"Ne diyorsun sen?" Sandalyede doğruluyorum, zihnim dönüyor. "Beni gerçekten düşünüyor musun?"

"Bay Gabrielli-"

"Decker."

"Decker, Infidelity'nin seni neden işe alması gerektiğini söyle."

Buna hazırlıklı değilim ve nasıl yanıt vereceğimi bilemiyorum.

"Saçma bir cevap mı yoksa dürüst bir cevap mı istiyorsun?"

"Dürüstlük *tek* cevaptır."

Evan'ın yanan gözleriyle karşılaştığımda, sözlerimi süzmem için bana sessizce yalvardığından eminim. Ama birçok nedenden dolayı bu işi istemiyorum.

"Beni işe almamalısın." Sandalyeye yaslanıyorum ve bir ayağımı dizime koyuyorum. "Beş bin dolar için buradayım. Başka bir şey için değil."

"Anlıyorum." Dudaklarını büzüyor. "Barmenliğe geri dönecek misin?" "Bir şeyler bulacağım."

"Peki bir sonraki patronunuz size cinsel tacizde bulunduğunda? Ne olur?
o zaman?"

Ayağım yere düşüyor ve Evan'a ters ters bakıyorum.

"Ben yapmadım..." Gözleri açılıyor, başı titriyor. "Detayları bilmiyordum."

"Blue Dixie'deki video yayınına gördüm." Parmaklarını hafifçe klavyeye vuruyor.

"Bunu nasıl aldın?" Nabzım hızlanıyor. Kim bu insanlar?

"Biz becerikliyiz." Bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırıyor. "Sahibinin ellerini sana nasıl ve *nerede* koyduğunu gördüm, bu yüzden agresif bir şekilde ele aldınız. Bununla birlikte, Infidelity'nin istismara karşı sıfır toleransı vardır. Eğer bir müşteriye öfkeyle ya da saldırı olarak yorumlanabilecek herhangi bir şekilde dokunursanız, işiniz biter."

"Bu konuda endişelenmene gerek yok. Seninle ilgilenmiyorum."

"Sadakatsizlik hakkında kararını vermeni sağlayan şey nedir?"

"Geçmişimde yeterince utanç var, sence de öyle değil mi? Biliyor musun?

adiniz karalandığında iş bulmanın ne kadar zor olduğunu biliyor musunuz? Herkes Google'da arama yapmayı biliyor, bar sahipleri bile. Hızlı bir arama yapıyorlar, ismimin hüküm giymiş bir çocuk tacizcisiyle ilişkilendirildiğini görüyorlar ve başvurumu çöpe atıyorlar. Başka yüzlerce gerçek varken neden gerçeği araştırmakla uğraşıyorlar ki? başvuruları var mı?" Ellerimi yumruk yapıp gevşiyorum. "Eklememe gerek yok

cinsel hizmetler -ya da burada her ne kullanıyorsanız- zaten iğrenç olan özgeçmişime ekleniyor."

Dizüstü bilgisayarını kapatıp beni göndermesini bekliyorum. Onun yerine

Parmaklarını ağzına götürüyor ve sessiz bir an boyunca beni inceliyor.

Sonunda öne doğru eğildi, dirseklerini masaya dayadı. "Evan'ın size burada tam olarak ne yaptığımızı anlattığını varsayıyorum, ama bunu çok açık bir şekilde ifade edeceğim. Biz cinsel hizmet satmıyoruz.

Müşterilerimiz seçkinlerin seçkinleridir ve sofistikeliklerini temsil eden bir arkadaş, onları toplum içinde utandırmayacak bir partner ve özelde karşılıklı zevk alınan bir ilişki için ödeme yaparlar. İşte bu yüzden uyumluluk ve doğru eşleştirme

Kişilik çok önemli ve biz bu konuda çok iyiyiz."

Karşılıklı zevk mi? Bütün bir yıl boyunca mı? Pek mümkün değil.

"Beni tahammül edebileceğim birinin yanına koyacağını mı söylüyorsun?"

"Hoşunuza gidecek biriyle eşleştirileceğinizi *garanti ediyorum*."

"Nasıl? Başvuruda tercihlerim sorulmadı ki. Kimden ve neyden hoşlandığımı hakkında hiçbir fikriniz yok."

Form sınırlar, tetikleyiciler, cinsel yönelim ve uygulamalar ile ilişki

geçmişine odaklanıyordu. Cevaplarım şu şekilde özetlenebilir

Anal ve tek eşlilikten hoşlanmayan heteroseksüel bir adam. Bu ona hiçbir şey anlatmaz.

"Bakalım..." Doğrudan gözlerimin içine bakıyor. "Her kadının yatağına tatlı dille girebileceğini biliyorum ama sen meydan okumayı tercih ediyorsun-"

"Neden-?"

"Kovalamaca en sevdiğin kısımdır. Onları yakaladığınızda ilginizi kaybedersiniz."

"Bunların hiçbirisi başvuruda yoktu." Ayağa kalktım ve hızlı adımlarla Masasının arkasındaki pencereler, sinirlerim şüpheyle doluydu. "Beni takip mi ediyorsun?"

"Yüzden fazla çalışanımız var ve hepsi de titiz bir elemenden geçerek seçildi." Sandalyesini çevirip bana bakıyor. "İşimde mükemmelim Decker, çünkü bir müşteriyi hayal kırıklığına uğrattıysam ya da daha kötüsü, hayatında bir skandal yarattıysam, burada inşa ettiğimiz her şeyi yok etme gücüne sahip olurlar. Müşterilerimiz nüfuzlu, son derece varlıklı ve en üst düzeyde hizmet ve gizlilik için prim ödüyorlar. Arkadaşlarının ve ailelerinin bizden haberi bile yok. İşte bu yüzden müşterilerimi tanımak benim işim. çalışanlar."

Kollarımı kavuşturuyorum ve bir omzumu tavandan tabana cama yaslıyorum. "Infidelity neden benim gibi bir adamı işe almak istesin ki?"

"Fiziksel olarak çekicisiniz. Eğer cüretkar olabilirsem, sen erkeksi erkekliğin timsali. Portföyümüzde sizinle birlikte olmak istemeyecek tek bir müşteri bile yok."

Yapmacık satış konuşması içimin kıvrılmasına neden oluyor ve kendimi bilinçli olarak rahatlamaya zorluyorum.

"Evan'ın gözüne çarpmışsın," diyor, "ve o seçicidir."

Evan kolunun manşetiyle oynar. "Ben..." Kaşlarını çattı.

"Tamam, evet, seçiciyimdir." Nefesini dışarı üflüyor. "Ayrıca kalp kırıcıları seçmekte de ustayımdır."

"Decker'ın kalp kırıcı olduğuna inanmıyorum." İnce yüzünde düşünceli bir ifadeyle beni inceliyor. "Aslında, içeri aldığı kişilere karşı son derece sadık olduğunu düşünüyorum."

"Beni tanımıyorsun." Ellerimi ceplerime sokuyorum ve bakışlarımı Manhattan silüetine yöneltiyorum.

"*Contender Sports* skandalını araştırdım" diyor. "O çocukların yanında durdunuz, yasal ücretlerini ödeyecek kadar ileri gittiniz."

Onlara yapılanlar için adalet değil, maddi tazminat." "En azından bunu yapabiliyordim." Göğsüm sıkışıyor.

"Bunu yapmak zorunda değildin ve Adam Lamont'un bir daha hiçbir çocuğa dokunmamasını sağlamak için kendini iflas ettirdin." Ayağa kalktı ve pencerede bana katıldı. "Dürüst olacağım, Bay Gabrielli. Psikolojik değerlendirmeyi ve tıbbi sınavları geçtiniz, ancak aradığım soyağacına ya da kayda değer bir özgeçmişe sahip değilsiniz. Fiziksel olarak bu kapıdan içeri girebilecek en çekici aday olsanız da, görünüşünüz yeterli değil."

Sözlü yumruk nefesimi kesmeye yetti, ama dudaklarımı sabit tuttum ve ifademi nötrleştirdim. Bu işi istediğimden değil.

Ama bu fikir beni etkilemeye başladı. Belki de beklentilerini profesyonel bir şekilde ortaya koyması ya da ilişkiden karşılıklı zevk alınacağını garanti etmesidir. Ya da belki de en umutsuz teşviktir: Para.

"Sizi bir aday olarak son derece cazip kılan şey dürüstlüğünüzdür" diyor. Davranış kurallarımıza, etiğe ve gizliliğe saygı göstereceğinizi bilmek, Harvard'dan alınan bir diplomadan daha fazla önem taşıyor."

Ağzım kuruyor ve nabzım hızlanıyor. Bana iş mi teklif ediyor?

"Lütfen." Evan'ın yanındaki koltuğa oturmam için eliyle işaret etti. "Konuşacak çok şeyimiz var."

Sandalyeye dönüp öne doğru oturuyorum, dirseklerimi dizlerime dayıyorum. "İş kabul etmedim."

"Yapacaksa

n." "Ben-"

Bir elini kaldırıyor. "Gelire ihtiyacın var ve bunu geri çevirmeyecek kadar akıllısın."

Burun deliklerim alevlendi. "Kadını seçmek istiyorum."

"Hayır. Müşteri profilleri sınıflandırılmıştır. Sadece bir müşteriyle tanıştırlacaksınız - sizin için seçtiğimiz müşteriyle." Masanın üzerindeki bir klasörden üç sayfalık bir belge çıkarıp önüme koydu.

Hızlı bir bakış, bunun bir sözleşme olduğunu, tarih atıldığını ve benim adımla doldurulduğunu doğruluyor. Ona dokunmadım.

"Eğer bu anlaşmaya aracılık edersek," diyor, "Sadakatsizlik sana bir yıl boyunca ayda yirmi bin dolar ödeyecek. Bu, ödenmemiş avukatlık ücretlerinizi karşılamaya ve sizi yoksulluktan kurtarmaya yetecek mi?"

Yeter de artar bile. Bira satarak ya da yerleri silerek kazanabileceğimden daha fazla. Bu bana yeni bir başlangıç ve belki de yeterli tohum verir.

Yeni bir iş girişimi başlatmak için para.

"Evet," diyorum, sesimde kalın bir umut tabakasıyla.

"Infidelity, maddi getirisinin ötesinde sizin için fırsatlar yaratacaktır. Önemli kişilerle yemek yiyecek ve güçlü kişilerle sosyalleşeceksiniz. Her zaman yatırım yapacak girişimci fikirler arayan insanlar."

Kahretsin, bunu düşünmemiştim. Ve benim ücretli eskort olduğumu bilmeyecekler, çünkü gizlilik Infidelity'nin sunduğu en değerli hizmet gibi görünüyor.

"İmzanız sizi yasal olarak bu anlaşmaya bağlar." Kâğıtlara başını sallıyor ve sandalyeye yaslanıyor. "Atandığınız müşteriyle bir yıllık bir ilişkiyi kabul ediyorsanız son sayfayı imzalayın."

Evan'ın daha önce açıkladığı fiziksel istismar istisnası, sözleşmenin bir yılın sonunda nasıl devam edeceği veya sona ereceği ve zorunlu tek eşlilik konularını ele alıyor.

"Bir yıllık sadakat yemini sizin için sorun olur mu?" Kağıtların üzerine bir kalem koyuyor ve parmaklarını önünde birleştiriyor.

"Hayır." Hiç kararlı bir ilişkim olmadı ama midemin isteksizlikle sertleşmesinin nedeni bu değil. "Ya ondan etkilenmiyorsam? Göt gibi konuşmak istemem ama bir kadın hoşlanmadığı halde seks yapabilir. Bir erkek..." Evan'la bakışıyoruz. "İşe yaraması için tahrik olmamız gerekiyor."

"Söz veriyorum," diyor hiç utanmadan, "senin gibi erkeksi bir erkek performans göstermekte hiç zorlanmayacak."

"Nereden biliyorsun?"

"Ben nadiren yanılırım." Çenesini kaldırıyor. "Ama küçük bir ihtimal de olsa, ereksiyon sorunları için haplar var."

Sikerim böyle işi. İçimdeki erkeklik gururunun her molekülü titriyor. Bunu yapamam.

Sadece bir yıl olması dışında.

Peki ya benim onurum ne olacak?

Evsizler barınağında sırada beklerken bir parça bile haysiyetim kalmayacak.

Anlaşmayı kendime doğru kaydurdum, okudum ve teklifi düşünmeye başladım.

Sonraki bir saat boyunca, başka bir şehre veya eyalete taşınma olasılığım, potansiyel seyahat ve süslü partiler, yaşam koşulları, programlar, sorumluluklar ve medyaya maruz kalma gibi ince ayrıntıların üzerinden geçtik.

Bunu yaparsam, sosyal etkinliklerde önemli bir politikacıya veya ünlüye eşlik eden smokinli bir adam olarak kol şekeri durumuna düşeceğim. Bir yıl boyunca bu hadım edici damgayla yaşayabilir miyim?

"Kabul ediyorsanız burayı imzalayın." Kağıda dokunuyor. "Ve burayı paraflayın ve burad

a." Anlaşmaya boş boş bakıyorum, midemde sinirden bir hırıltı var. Ya kadından nefret edersem? Ya tam bir kaltaksa? Ya onu ve bir yıl boyunca onun tacizlerine katlanmak zorunda kalmak?

Shelby'yi Blue Dixie'de, elleri aletimin üzerinde ve çaresizliğinin iğrenç kokusu gece gündüz kişisel alanımı tütsülerken hayal ediyorum. Karen bu ilişkiden zevk alacağıma dair bana güvence verdi ama Infidelity beni yeterince istiyorsa, imzalamam için bana her şeyi söyleyecektir.

"Bay Gabrielli, cevabınız nedir?"

OceanofPDF.com

BÖLÜM 5 DECKER

Cevabım nedir?

Müstehcen miktarda para, itibarımı onarmaya yetecek kadar prestij ve tek eşli seks - işte benim teşvik planım bu olacak bir sonraki yıl.

Kalemi elime alıyorum ve her vuruşta elimin titremesini engellemeye çalışarak imzalıyorum.

Evan omzumu kavradı ve sıktı. "Doğru kararı verdin."

Ben o kadar emin değilim. Ruhumu şeytana satmamış olabilirim ama bedenimi hiç tanımadığım bir kadına satan bir anlaşma imzaladım.

Evan'la el sıkışıp vedalaştıktan sonra Karen beni asistanıyla birlikte pasaport ve Infidelity'nin kayıtları için fotoğraf çektirmek üzere özel asansörden aşağı gönderiyor. Bir konferans odasında daha fazla form dolduruyorum ve doğrudan para yatırma işlemleri için banka hesap bilgileri gibi ayrıntıları veriyorum.

İki gün önce tahliye ve işsizlikle karşı karşıya kaldım. Ondan önce, elektriksiz ya da sık sık yemek yemeden maaş çekiyle yaşıyordum. Şimdi ise yıllık altı haneli bir maaş kazanıyor, kirasız yaşıyor ve krallar gibi yemek yiyor olacağım. Kendimi çılgınca dengesiz hissediyorum.

Karen'in asistanı sarışın başını konferans odasına uzatıyor ve gülümsüyor. "Her şey bitti mi?"

"Evet." Ayağa kalktım ve kapıya doğru yöneldim. "Bir telefon bekleyecek miyim?"

Cebimde görüşme çekiyle bir sonraki durağım telefoncu olacak.

"Aslında," diyor, "Bayan Flores gitmeden önce sizinle konuşmak istiyor."

Bana *birinci* kata kadar eşlik ediyor ve Karen'in ofisine girmemi işaret ederek kapıyı arkamdan kapatıyor.

Karen masasının arkasında oturuyor, dizüstü bilgisayarını kapalı ve yüzünde beklenti dolu bir ifade var. "Oturun."

Gözlerimi kısıarak sandalyeye çöküyorum. "Bir şey mi oldu?" "İyi haberlerim var Decker." Sırıtişı geniş, sesi neredeyse nefes nefese. "Normalde tıbbi değeriendirme ve geçmiş kontrolü mülakattan sonra yapılır ama Evan iki gün önce beni arayınca süreci hızlandırdım."

Kaşlarım birbirine çarptı. "Mali durumum yüzünden mi?" "Hayır. Şunu tekrar belirteyim ki müşterilerimiz yüksek bir bedel ödeyerek başarılı bir çiftleşme. Mükemmel eşleşmeyi bulmak haftalar veya daha uzun sürebilir. Her zaman elimizde her profile uyan çalışanımız olmuyor. Bazen bu mükemmel eşleşmeleri mümkün kılmak için mevcut personelimizin dışına bakmamız gerekiyor."

Sözlerinin anlamını kavrarırken kalbim göğsümde çarpıyor. "Bu yüzden imzalamam için bu kadar zorladın. Beni bir iş teklifiyle işe aldın. Aklımda zaten belirli bir müşteri var. Neden bana söylemedin?"

"Bu işlerin bir düzeni vardır, Bay Gabrielli. Görüşmenizden sonra bazı aramalar yapmak zorunda kaldım. Açıkçası, her şeyin bu kadar kusursuz bir şekilde sıraya girmesini beklemiyordum."

"Ne gibi her şey? Beni biriyle eşleştirmenin bir ay sürebileceğini söylemiştin." Siktir, buna hazır değilim.

"Özel bir tür refakatçiye ihtiyaç duyan bir kadın müşterim var. Çok fazla erkek çalışanımız yok, bu da onun ihtiyaçlarını karşılama sürecini daha da zorlaştırdı. Böyle bir profil arıyordum uzun zamandır senin."

"Onun ihtiyaçları neler?" Avuçlarım terden kayganlaştı. "Kim o?"

"Söylemeye yetkim yok. Söyleyebileceğim tek şey şehre uçtuğu. bu sabah sizinle tanışmak için." Karen masanın üzerinden kare bir kart uzattı. "Onunla bu gece tanışacaksın."

İçimde korku ve heyecan dalgaları dolaşıyor. Eğer bu kadın şehirde yaşamıyorsa, bu taşınacağım anlamına geliyor. Bir önemi yok. ama kendimi içinde bulduğum pervasız kasırgada bir başka büyük ayarlama.

Kartın üzerindeki kabartmalı telefon numarasına bakıyorum. "Nedir bu?" "İstismarı bildirmanız gerekirse, arayacağınız numara bu." O omuzlarını dikleştirir. "Müşteri de aynı kartı aldı."

Bir uyarı, muhtemelen savaş eğitimin göz önüne alındığında normalden daha endişeli bir uyarı. Kendimi herhangi bir erkek ya da kadına karşı savunabileceğimi biliyor ve bunu bana kendimi kontrol altında tutmam için bir hatırlatma olarak verdi.

"Bir araba sizi bu akşam altıda evinizden alacak. Gece için bir çanta hazırlayın." Ayağa kalkar ve elini uzatır. "Tebrikler Bay Gabrielli. Bugün bir yıllık sözleşmenizin ilk günü. Resmi olarak Infidelity'de işe başladınız."

El sıkışıyoruz ve ofisten çıkıp özel asansörü çağırdığı yere kadar onu takip ediyorum. Bir gecelik çanta hazırlamanın getireceklerini düşünmemeye çalışıyorum ama metal kapılar açıldığında sinirlerim tepeme çıkıyor.

"En azından neye benzediğini söyle." Ona göz kırpıyorum ve en çekici gülümsememi gösteriyorum. "Hadi ama Karen. Sadece bir ipucu. Çekici mi? Yaşlı mı? Obez mi?"

Yüz ifadesinden bir şey anlaşılmıyor ama yanaklarında hafif bir kızarıklık var. "İyi şanslar, Decker."

Hay sikeyim. Asansöre adım atıyorum ve kapıları kapanmadan hemen önce yakalıyorum. "Ne giyeceğim?"

Benimle sıkı bir göz teması kuruyor, ifadesi sert. "Kendin ol."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 6 DECKER

O gece, Village'ın ağaçlarla çevrili sokakları arkamdaki karanlığa karışırken bir limuzinin arkasında bacağımı zıplatıyorum. Şoför beni evimin önünden aldığı anda, "*İyi akşamlar Bay Gabrielli*" demekten başka bir şey söylemedi. Sekiz kat merdiven çıkıp benimle küçük stüdyomda buluşmasını sağlayabilirdim ama soğuk havanın içimi serinletmesine ihtiyacım vardı.

sinirsel enerji.

İşe yaramadı. Midem berbat durumda ve yanağımı çiğnedim. Şoförün beni nereye götürdüğünü ya da bu gösterişli arabada neden yalnız olduğumu bilmiyorum. Belli ki müstakbel *yol arkadaşım* şehrin öbür ucuna gidemeyecek kadar meşgul ya da önemli.

Tahmin etmem gerekirse, hedefim özel ve güvenli bir yer, seks için elverişli bir yer, otel gibi.

Gece çantam yanımdaki koltukta duruyor ve benimle alay ediyor. Kıyafet değiştirmeye ihtiyacım olacak mı yoksa beni çıplak, dizlerimin üzerinde, sarkık bacaklarının arasında dil egzersizleri yapmaya devam mı ettirecek?

Öğürme refleksim devreye giriyor ve bir elimi yüzümde gezdirerek düşüncelerimi bundan başka bir şeye odaklıyorum.

Evimde pek bir şey bırakmadım. Sadece birkaç kutu kıyafetler ve dövüş sporları malzemeleri. Birkaç saat önce hesabıma yatırılan yirmi bin dolarlık avans sayesinde önümüzdeki iki ayın kirası ödendi.

Yirmi bin dolar ve ben bir kabadayı gibi giyinmişim. *Danzig* tişörtüm yıllar önce atılmalıydı ve kot pantolonum o kadar yıpranmış ki delikleri

delikleri var. Solmuş converse ayakkabılar, siyah deri ceket ve çivili kemer; bunların hepsi umurumda olmadığını söylüyor. Ama Karen Flores kendim olmamı söyledi ve bir kadını etkilemek için kıyafet alışverişi yaparken ölü bulunmam.

Sonraki on beş dakika boyunca parmaklarımı kolçağa vuruyor ve düşüncelerimi nihai hedefe odaklıyorum. Bu kadın her kimse, onu etkileyecek, tatmin olmasını sağlayacak ve zengin arkadaş ağıyla dirsek temasında bulunacağım. Eğer arkamda yeterince nüfuz ve para toplayabilirsem, yeni bir dövüş sporları okulu açabilirim.

Göğsüm heyecanla genişliyor. Her yaş ve beceri seviyesine eğitim verebilecek deneyime sahibim. Brownsville, Brooklyn'de bekâr bir anne tarafından büyütüldüğüm için genç yaşta nasıl dövüşüleceğini öğrendim. Ya kaçacaktım, ya dövüşecektim, ya da ölecektim.

ve ben hiçbir zaman iyi bir koşucu olamadım. Annem beni birçok yönden başarısızlığa uğratsa da, beni karma dövüş sanatları derslerine soktuğu yıl her şeydi. En çok ihtiyaç duyduğum anda bana güven, hırs ve odaklanma verdi.

Karen Flores, *Contender Sports* iş modeli konusunda haklıydı. Paranın döndüğü yer çocuk sporcular. Anlaşıldığı üzere, çocuklarla çalışma konusunda bir tutku keşfettim. Onlarla antrenman yapmayı, onlara yaşam becerileri öğretmeyi ve zorlu ergenlik yıllarında ayaklarının üzerinde durmalarını izlemeyi özlüyorum. Bir daha başka bir çocuğa eğitim veremeyecek olsam da, belki her yaş için bir okulu finanse etmek isteyen bir yatırımcı bulabilirim. Belki tutkumu yeniden bulurum.

Limuzin Central Park boyunca ilerliyor ve altın süslemeli bir çıkıntısı ve görkemli bir girişi olan gösterişli bir otel olan The Mark'ın önünde duruyor. Şoför iniyor ama kapımı açmasını beklemiyorum. Spor çantamı kaptığım gibi dışarı çıkıyorum ve takım elbiseli, kulağında küçük bir alıcı olan başka bir adamla karşılaşıyorum.

"Beni takip edin lütfen." Beni lobiye doğru götürüyor, parlak ayakkabıları siyah-beyaz çizgili zemin üzerinde sessizce ilerliyor.

Asansörlerin olduğu yerde durmak yerine bir koridorda ilerliyor ve bir yaka kartı kullanarak yolun dışında kalan bir asansöre erişiyor. Asansöre adım attığımızda, bizi mevcut tek üst kata çıkarmak için kartı tekrar okutuyor.

Diğer düğmeler alt kattaki servis katlarına ve muhtemelen özel bir garaj olan kapalı otoparka yönlendiriyor. Neden beni otoparktan içeri soktu?

Lobi mi? Sanırım müşteri benimle olan ilişkisi konusunda endişeli değil. Ya da belki de tahmin ettiğim kadar yüksek profilli değildir? Belki de otele özel garajdan girmiştir ve burada olduğunu kimse bilmiyordur?

"Onunla seyahat ediyor musun?" Bu adamı konuşmaya ikna edebilirsem, kim olduğunu ya da nerede yaşadığını öğrenebilirim. "Yoksa o mu kir alıyor

yerel güvenlik mi?"

Buckingham Sarayı'ndaki Kraliyet Muhafızları gibi asık suratlı ve heykelsi duruyor. Ondan bir şeyler koparmak buraya kadarmış. Daha fazla uğraşabilirdim ama asansör yavaşlayarak durdu.

Kapılar, benim dairemin tamamından daha büyük olan çağdaş bir lobiye açılıyor. Dolambaçlı bir merdiven çatı terasına çıkıyor ve birkaç Koridorlar başka odalara ve koridorlara açılıyor. Koyu ahşap zeminler, nikel aydınlatma armatürleri ve bol miktarda beyaz. Biraz soğuk ve çok misafirperver değil.

Köşeden ayak sesleri yaklaşır ve bembeyaz dişleriyle mükemmel bir gülümseme takınmış bir adam belirir.

"Decker Gabrielli." Elimi sıktı. "Ben Reese Cromwell. Hoş geldiniz." Bileğini oynatarak süitin derinliklerine doğru onu takip etmemi işaret ediyor. "Yolculuk nasıldı?"

"Ferah." Ellerimi arkamda kenetliyorum ve onun adımlarına ayak uyduruyorum. "Kaba olmak istemem ama sen kimsin?"

Yakalı bir gömlek ve tasarımcı kotu giymiş, gülünç derecede şık ve yakışıklı. Traşlı, fiziksel olarak formda ve tek bir sarı saç bile yerinde değil. Tahmin etmem gerekirse benimle aynı yaşlarda, yirmili yaşların sonunda, belki de daha genç.

"Burada işleri ben yürütüyorum." Şık bir oturma odasından geçerek, özel bir terasa açılan birden fazla dış kapının önünden geçiyor. Yukarı Doğu Yakası'nın manzarası.

"Ne tür şeyler?" Ona hangi işte çalıştığını, neye benzediğini ve hangi cehennemde olduğunu sormak istiyorum.

Öncelikle, burada olmamın gerçek sebebini bilip bilmediğini öğrenmeliyim. Karen, arkadaşların ve ailenin müşterilerin arkadaşlarıyla nasıl buluştuğunu bilmediğini söyledi. Bu gizlilik müşterinin yakın çevresindeki çalışanlarını da kapsıyor mu?

Ceketimi omuzlarımdan çıkarıp bir sandalyenin üzerine atıyorum.

"Ben onun kişisel asistanıyım." Reese karşılıklı iki kanepeden birine oturuyor ve sehpadan bir şişe malt viski alıyor. "Burada *asistan* terimini kullanmaktan çekiniyorum, çünkü özel hayatının her yönünü ben yönetiyorum. Sadece dolabını yönetiyorum diyelim."

Dolabında kaç erkek saklıyor? Derin bir nefes alıp duruşumu gevşetmeye çalışıyorum.

"Otur." Karşısındaki kanepeye başıyla işaret ediyor. "Bir içki al Ben.

"O burada mı?" Minderin kenarına tünüyorum ve etrafıma bakıyorum, Bakışlarım kapalı olan tek kapıya takıldı.

"O konuya geleceğiz. Kadeh kaldırmaya ne dersin?" Bana bir parmak viski uzatıyor ve kendi kadehini kaldırıyor. "Infidelity ile başarılı bir yıla."

Yani o biliyor. İçim burkuluyor ama kadehi onunkiyle tokuşturup boğazımdaki yanmanın tadını çıkararak içiyorum. "O kim?"

"Kapsamlı bir soruşturma geçirdiğinizi ve bir yıllık bir anlaşma imzaladığınızı biliyorum." Kadehini yavaşça çevirerek kehribar rengi sıvının dönüp durmasını izliyor. "Ama onun hayatına giren herkesi incelerim, cinsel partnerleri de dahil. Ona yaklaşmana izin vermeden önce senin hakkında emin olmam gerekiyor."

Neden bu kadar korumacı? Sevgililerinden biri mi, yakın bir arkadaşı mı, yoksa sadece sadık bir çalışanı mı? Bunların hiçbirisi onun kimliğini sınırlandırmıyor. Yüksek Mahkeme yargıcından country müzik şarkıcısına kadar herhangi biri olabilir.

"Bozulmamış itibarı onun için son derece önemli." Bardağı yere bırakıyor ve ellerini iki yana açtığı bacaklarının arasında birleştiriyor. "Kamuoyu önündeki imajını saygın, özel hayatını da çok iyi tutmak için kışını yırtıyor.

özel." Ağzı yukarı doğru kıvrılıyor. "Kaç adam olduğunu bilmek istemezsin tam da sizin oturduğunuz yerde oturmuş, hiç tanımadıkları bir kadınla seks arkadaşı olmak için görüşüyorlar. Çoğu, kadının kim olduğunu öğrenemeden dışarı çıkarıldı. öyle."

Viskimi yudumlayıp ona bakıyorum.

"Para, herhangi bir şehirdeki ya da sektördeki en yakışıklı erkekleri satın alabilir." O

arkasına yaslanır ve ayak bileğini dizine dayar. "Çok para onların sessizliğini satın alır. Onun yatağına girmesine izin verdiğim birkaç adam işlerini yaptılar ve çenelerini kapalı tuttular. Ama ne yapmadılar biliyor musun?"

Buna iş dediğinde kulağa çok sığ ve mekanik geliyor.

Yatağında erkeklere izin verme saçmalığı da ne? Sevgililerini kendi mi seçiyor? Bu kadınla ne tür bir ilişkisi var?

"Bahse girerim," diyorum viskimi bitirirken, "onu mutlu etmediler."

Sırıttıyor. "Aynen öyle." Bir an beni inceliyor ve dudakları düzleşiyor.

"Basına konuşmayan yoldaşlar seçmeyi başardım ama

Onun ihtiyaçlarına uygun bir sevgili bulmakta başarısız oldum. Bu yüzden Infidelity'ye yönlendirildiğinde hemen atladım."

"Bu sadece..." Bu konuşma beni şaşkına çevirdi. "Ne?"

"Bilemiyorum. Yani, çoğu insan bunu organik olarak yapar. Bilirsiniz, biriyle yolları kesişir ve kıvılcımlar uçuşur, bu tür şeyler. Sen zorluyormuşsun gibi geliyor."

"Dünya onu bir insan olarak görmüyor Decker. Bir isim, bir yüz görüyorlar. Onun kişiliği, içine yerleştığımız dünya görüşünün ayrılmaz bir parçası. Yargılandığı kadar ona tapılıyor ve tanıştığı herkes eninde sonunda onu kendi çıkarları için kullanıyor. Tüm bunlar işle birlikte geliyor, ancak organik bir şekilde flört etmeyi imkansız hale getiriyor."

Reese Cromwell genç, çekici bir adam ve bu kadına karşı bariz bir bağlılığı var. Parmağında alyans yok ve bahse girerim bunun bir nedeni de bu işle evli olması. Ama sanki başka bir şey varmış gibi hissediyorum. Onu seviyor mu? Eğer durum buysa, ben neden buradayım?

"Onu beceriyor musun?" Gözlerimi kısıyorum.

"Hayır." Yorumlaması zor bir yüz ifadesi takınıyor. Hayal kırıklığı mı?

Tiksinti mi?

Patronu ya çok çirkin ya da onunla ilgilenmiyor. Kazanan görünüşü göz önüne alındığında, her iki seçenek de benim için iyiye işaret değil.

Yerde duran çantasından bir belge çıkarır ve bana verdi. En üstte Infidelity logosu ve ardından katı sınırların bir listesi yer alıyor. Sayfanın hiçbir yerinde isim yazmıyor.

"Bunlar *onun* sınırları mı?"

Ben soruyorum. "Evet."

Otuz kadar maddeyi okudum ve acı, esaret ya da onu itaatkâr bir pozisyona sokan herhangi bir şeyin alıcı tarafında olmak istemediği sonucuna vardım. Bu benim kendi sınırlarımın aynısı, Infidelity'ye verdiğim sınırların aynısı. Eğer o da yatakta benim kadar agresifse, bu işe yarayacak.

"Onun kontrol listesiyle aran iyi mi?" diye soruyor. Başka şansım var mı?

"Bu işe para için girdiğimi zaten biliyorsun." Belgeyi ona geri verirken sabırsızlığım ses tonumu sertleştiriyor. "Onun sınırlarına saygı duyacağım ve sözleşme yılı boyunca onu mutlu etmek için elimden geleni yapacağım."

Kanepeye çökmüş, parmağını dizine vuruyor ve vücudumu aşağı yukarı tarıyor. "Infidelity'nin seni ne kadar araştırdığı göz önüne alındığında, onun için uygun bir arkadaş olduğuna dair sözlerine güveniyorum. Ama bir tane var.

"Kontrol etmediklerinden şüpheleniyorum." Gözleri benimkileri buluyor.
"Bana sikini göster."

Derimin altında ısı dalgalanıyor. "Git kendini becer."

Doğruldu ve ayağa kalktı, omuzları geride ve göğsü dışarıda.
Testosteron dolu bir yüzleşme bekleyerek onun duruşunu taklit ediyorum.
Onun yerine yüzüne bir sırtıma yayılıyor.

Ne oluyor lan? İsteğinin aletimin boyutundan çok vereceğim tepkiyle ilgili olduğu hissine kapıldım. Görünüşe göre testi geçtim, çünkü odanın uzak tarafındaki kapalı kapıya başını sallıyor.

"Onunla tanışmaya hazır mısın?" Mükemmel kesilmiş bir kaşını kaldırdı. Evet. Hayır. Hayır. Tanrım, neden kalbim kaburgalarımın çarpıyor? "Sonra sen."

Odanın karşısına geçer ve kapıyı açar.
Kadın sesi; iç çamaşırlarını, şehvetli kıvrımları ve kırmızı dudakları çağrıştıran boğuk bir radyo sesi. Onu yatak odasına kadar takip ediyorum ve melodik sesi terasa bakan cam duvara kadar izliyorum.

Uzun sarı saçlı, ince yapılı bir kadın kulağına bir telefon tutuyor ve Manhattan silüetinin yanıp sönen ışıklarına bakıyor. Bizi fark etmiyor ama telefonu diğer kulağına götürüp başını eğdiğinde profil tam olarak ortaya çıkıyor. Gezegendeki en tanınmış profillerden biri.

Midem bulanıyor. Nabzım patlıyor ve ağzım kuruyor.

Laynee Somerset.

Korktuğum müşteri *o muydu?*

Bu bir şaka olmalı. Kim benim gibi bir adama Laynee Somerset'i sikmesi için ayda yirmi bin dolar öder ki? Nutkum tutuldu, başım döndü ve... lanet olsun, itiraf etmekten nefret ediyorum ama yıldızlara vuruldum.

Reese'in gözleriyle karşılaştım ve çenemi sıktım. *Seni orospu çocuğu.*

Bana bir ipucu verebilirdi, beni hazırlayabilirdi, böylece burada gözlerim yuvalarından fırlamış bir şekilde dikilmeyebilirdim.

Laynee Somerset sadece A listesindeki bir film yıldızı değil. O Hollywood'un kraliyet ailesinden. Annesi, klasik film dalgasının ünlü aktrislerinden biriydi.

1970'lerin kült filmlerinde oynamıştı ve babası en güçlü film yapımcılarından biriydi.

tüm zamanların yapımcıları. İkisi de öldü ama arkalarında gösteri dünyasının en güzel ve yetenekli kadını miras bıraktılar.

Tüm filmlerini olmasa da çoğunu izledim, sayısız röportajını ve

dergi yazılarını okudum. Onu takip ettiğimden değil. Onun göz alıcı yüzü

Her yerde.

Ayrıca genellikle ünlü kocası ve rol arkadaşı Blake Harridan da ona eşlik eder. Ama evli olamazlar. Başvurumda özellikle bekar bir kadın istemiştim. Tanrım, sapıkça bir ünlü evliliğinde seks oyuncağı gibi kullanılma düşüncesi bile içimi acıtıyor.

"Hayır. Görünmek yok dedim. Yarın New York'tan ayrılıyorum ve-" Laynee alnını cama dayıyor ve parmağıyla camın üzerine bir şeyler çiziyor. "Anlıyorum ama bu konuda geri adım atmayacağım Violet. Kamera yok. Röportaj yok. Yemin ederim, eğer papazın etrafı kokladığını görürsem-" İç çekti. "Evet, sana güveniyorum."

Ağırlığını bir ayağından diğerine kaydırıyor, uzun bacakları ve sıkı kalçaları dar yoga pantolonunun içinde. Solgun bir omzundan ince bir tişört sarkıyor ve altın sarısı saçları sırtının ortasına kadar seksi bir şekilde dağılıyor.

Onun sadece yere kadar uzanan elbiseler içinde, saçları yapılmış, ağır makyajlı ve mücevherli fotoğraflarını gördüm. Onu makyajsız ve yanıp sönen ışıklardan uzakta görmek, herhangi bir hava fırçalı fotoğraftan daha büyüleyici. Tanrım, o büyüleyici bir kadın. Zarif kemik yapısı, mükemmel büyüklükte bir kalça, tutunmak için yeterli kıvrımlar. Gerçek olamaz.

"Hayır, umurumda değil." Ellerini yumruk yaptı. "Bu kişisel bir yolculuk ve sirk olmadan şehre girip çıkmak istiyorum." Dönüyor ve kocaman mavi gözleri yüzüme kilitleniyor. "Dinle, gitmem gerek."

Telefonu kapatıyor ve Reese'e bakmak için bakışlarını kaçırıyor. "Akbabalar etrafta dolaşıyor."

"Yapacaklarını biliyordun." Bir sandalyenin koluna tünüyor. "Bir süredir seyahat etmedin. Açlar."

"Evet, biliyorum." Telefonu yatağa fırlattı ve bana doğru yürüdü. "Sen Decker olmalısın."

Lanet olsun, sutyen giymiyor. Soluk yeşil tişört şeffaf da olabilir. Alaca meme uçları kumaşa sürtünüyor, sıkı küçük tomurcuklarla zirveye çıkıyor.

Onun cılalı gülümsemesine odaklanıyorum ve Tanrı'dan aletimin uslu durmasını diliyorum. Daha bol bir kot giymeliydim. "Beni affet. Ben... biraz hazırlıksız yakalandım." Reese'e bir bakış daha fırlatıyorum ve ona elimi uzatıyorum.

Sallamıyor. Bunun yerine avucumu beşiğinde tutuyor ve parmaklarını parmak eklemlerimdeki yara izlerinin üzerinde gezdiriyor, keşfediyor, okşuyor. Her vuruşunu sanki sikimin uzunluğuyla alay ediyormuş gibi hissediyorum.

"Gerçekten çok gençsin." Reese'e bakıyor, gözlerinde Kaş.

"Sen de öylesin." Parmaklarımı onunkilere dolayarak dikkatini çekiyorum.

Bana geri dön.

"Kırk yaşındayım." Ses tonu da gülümsemesi kadar acı. "Benim mesleğimde bu yaş on yılı geçti."

Benden on iki yaş büyük mü? Yaşlı kadınlardan hiç hoşlanmamışımdır, ama lanet olsun, kusursuz güzelliği beni dizlerimin üstüne çöktürmekle tehdit ediyor.

"Yaşlanmıyorsun," diyorum beceriksizce.

"Hmm. Şey... teşekkür ederim." Elimi bıraktı. "Güzellik rejimim ayda on altı bin dolara mal oluyor."

Herhangi bir şeye bu kadar para harcama düşüncesi bile başımı ağrıttıyor.

"Sizi kandırmasına izin vermeyin." Arkasındaki sandalyeye tüneyen Reese

kollarını kavuşturur. "Hiç botoks yaptırmadı. Hiçbir estetik ameliyat için bıçak altına yatmadı. Akranları arasında nadir bulunan doğal bir cevher."

Başını sallıyor ve diğer adamla samimi bir gülümseme paylaşıyor.

Ellerim iki yanımda. Özel bir ilişkide davetsiz misafir gibi hissediyorum. Onun kim olduğu ya da onun için ne ifade ettiği önemli değil. Ona, *onun yatağına* atandım ve paylaşıyorum. Önümüzdeki bir yıl boyunca benimle olacak, başka kimseyle değil.

BÖLÜM 7 LAYNEE

Vücudumdaki her sinir titrer ve ısınırken yüzümde kameraya hazır bir gülümseme tutuyorum. Hayatımda hiç bu kadar inanılmaz derecede muhteşem bir adamla karşılaşmamıştım. Bu gerçekten hayret verici, çünkü ben güzel insanların işindeyim. Ama ensemdeki tüyleri diken diken eden Decker'ın seksapeli değil.

Reese bir arkadaştaki gereksinimlerimi biliyor ve ben de profilimde ve Infidelity ile yaptığım konuşmalarda çok nettim. *Zorba alfa tipleri yok.* Hayatımda bana emir veren yeterince insan var. Biri bana nasıl ve ne zaman yapacağımı söylemeden hapsiramiyorum bile.

Ve bu adam... bu kas ve gözdağı dolu tuğla ev şimdiden yumruklarını sıkıyor ve bana sahipmiş gibi bakıyor.

"Reese." En iyi arkadaşıma, sandalyeden kalkmasını teşvik eden bir bakış atıyorum. Gülümsemem gerginleşiyor. "Seninle özel olarak konuşabilir miyim?"

Decker aramızda bakışıyor, kaşları daralmış kahverengi gözlerinin üzerinde tehlikeli bir şekilde kararmış. "Ona ne söylemen gerekiyorsa, benim önümde söyle."

"Bu işler böyle yürümez." Decker'a en iyi bakışımı attım.

Ahşap masa sandalyesini kaptığı gibi koltuğun önüne yerleştiriyor ve dekoratif yastıkları yere atıyor. "Otur."

Nefesim öfkeyle kesiliyor. Bu adam nereden çıktı? "Gideyim mi?"

Reese kapıya doğru bir adım attı.

"Evet," diye havlıyor Decker, aynı anda ben de "Kal" diyorum.

"Kal," diye daha güçlü bir sesle tekrarlıyorum ve Reese'e verdiğim emri noktalayarak bakışlarımı koltuğa yöneltiyorum.

Dağınık yastıkların üzerinden geçip küçük kanepeye uzanıyor. Midemde bir kıpırtı ile yanına oturuyorum.

Decker tam karşımdaki tahta sandalyeye tünüyor ve dizlerimiz arasında bir metreden daha az boşluk bırakıyor. Onun ne yaptığını bilmiyorum.

Sorun Reese'de, ama dikkatini bana çevirmeden önce rahatsız edici bir an için diğer adama kaşlarını çatıyor.

Bu durumu kontrol altına almalıyım ama yüzleşme konusunda berbatım. Bu adamla kafa kafaya verirsem soğukkanlılığımı korumamın imkânı yok. Bavulumdan prangaları çıkarıp ellerini kolçaklara bağlamayı tercih ederim. Bu beni gözlerinin yoğunluğundan korumazdı ama bana fiziksel olarak zarar veremeyeceğini bilmek kendimi biraz daha güvende hissetmemi sağladı.

Bu çok saçma bir korku. Infidelity bana çalışan tarama süreçlerinin benzersiz olduğunu söyledi.

Decker öne doğru eğilerek kaslı ön kollarını kalçalarına dayıyor ve benim tek yapabildiğim alışık olduğum duruşumu korumak -omurga dik, omuzlar geride, çene yukarıda.

"Gülümsemen zayıflıyor." Bıyıklı çenesini ovuşturuyor, yüz ifadesi düşünceli. "Seni sinirlendiriyor muyum?"

"Hayır," diyorum çok hızlı bir şekilde, maskemi yerinde tutamıyorum. "*Seni* sinirlendiriyor muyum?"

"Evet." Ellerini bükülmüş bacaklarının arasında birleştiriyor. "Kocan nerede?"

Bu soru beni bir kahkaha ile irkiltti. "Blake'i mi kastediyorsun?" Yüzündeki şaşkın ifadeyi inceliyorum. "Gerçekten bilmiyor musun?"

Gözleri kararıyor.

"Televizyon seyretmiyor musun?" Alınmam gerekirdi ama ünlülerin dedikodularından bihaber olduğu fikri üzerimde garip bir şekilde harika bir etki yaratıyor.

"Benim televizyonum yok." Yanağında bir kas zıplıyor. "Evli misin, değil misin?"

"Boşanmış."

"Son bir aydır tüm haberlerde bu var." Reese homurdanıyor. "Bir kayanın altında mı yaşıyorsun?"

"Sadece geçen ay mı?" Decker gözlerini benden ayırmıyor. "Bu çok komik. Asistanınız bana bir süredir yatağınız için adaylar seçtiği izlenimini verdi. Kocanızı aldatıyor muydunuz?"

Reese ileri atıldı ama elimi uzatıp onu durdurdum.

"Ben hiç aldatmadım. Blake'ten iki yıl önce boşandım." Göğsüm sıkışıyor ama acımın yüzüme yansımaya izin vermiyorum. "Reklamcımız *Cherry Springs*'in prömiyerine kadar ayrılığı gizli tutmamızı istedi. Hiç duydun mu-"

"Filmi izledim," diyor Decker, herhangi bir duygu ya da düşünce belirtisi göstermeden.

Bana öyle dikkatle bakıyor ki tenim kızarıyor. Ekrandaki karakterimle Blake'inki arasındaki grafik seks sahnelerini mi düşünüyor? Tanrım, o filmin çekimleri ve tanıtımı hayatımda yaptığım en acı verici şeylerden biriydi.

Blake'e mutlu bir şekilde aşıkmişim gibi davranmak.

İçimdeki ekran kırıklarının iyileşeceğinden emin değilim.

Neden kendimi açıklama ihtiyacı duyduğumu bilmiyorum ama ağzım Ben kendimi durduramadan hareket ediyor. "Dublör kullanıyorum.

Çıplaklık... seks sahneleri sırasında yüzümü göstermeyen çekimler... o ben değilim."

Başını sallıyor ve omuzları gevşiyor gibi görünüyor. "Eski kocanızla başka filmler de çekecek misiniz?"

Ne tuhaf bir soru ama bu işin içinde olmadığı için bu işlerin nasıl yürüdüğünü bilmiyordur herhalde.

"Bir daha Blake ile rol almayacak." Reese bana bir sempatik bir gülümseme. "Hollywood gerçek hayattaki çiftleri beyaz perdede bir araya getirmekten ibaret. Ama ünlü bir ikili ayrıldığında, bu çirkin, skandal ve genellikle kariyere zarar verici bir durumdur." Dizimi sıkıyor. "Laynee kendini toparlayacaktır. O her zaman toparlar."

Reese elini çekene kadar Decker'ın bakışları Reese'in elini yakınlaştırır.

Doku

n. "Nerede yaşıyorsun?" Decker başını eğiyor. "Beverly Hills'te mi?" "Oh, uh... Hayır." Ayak parmaklarımı tüylü halının üzerinde kıvırıyorum. "Savannah,

Aslında. Sabah geri dönüyoruz."

"Biz mi?" Decker, Reese ve benim aramda bakışıyor.

"Planımız seni de yanımızda götürmek." Gözlerine bakıyorum. "Özel bir uçağım var ve eğer-"

"Tanrım." Arkasına yaslandı ve bir elini başının üzerinde gezdirerek kahverengi saçlarının dağınık tellerini karıştırdı. "Bu..."

"Hızlı mı?"

"Bunu söylemenin bir yolu da bu."

"Şehirde ne kadar uzun süre kalırsam, radara yakalanmamak o kadar zorlaşıyor." Decker boş bir ifadeyle beni izliyor.

"Tek gereken bir otel çalışanı." Reese öne doğru eğilir, gözleri kısılır. "Yemekleri getiren garson, hizmetçi, güvenlik kameralarını izleyen teknisyen... Biri gizlilik anlaşmasını ihlal edecek ve Laynee'nin yerini basına sızdıracak. Bu sadece bir zaman meselesi, muhtemelen

paparazziler oteli kuşatıp ayrılmayı kabusa çevirmeden önce."

"Tamam." Decker düşünceli düşünceli dudaklarını yuvarlıyor. Güzel dudaklar. Dolgun, sert, öpülesi... "Tüm bunların içinde nasıl bir yerim olduğunu söyle bana."

"Peki." Göğsüm bir iç çekişle inip kalkıyor. "Doğru zaman geldiğinde, reklamcım yeni *erkek arkadaşım* hakkında bir dedikodu yaratacak. Blake'ten ayrıldığım algısını yaratacak bir strateji-"

"Algı mı?"

"Ben hayatıma devam *ettim*." Dişlerimi gıcırdatıyorum. "Ama benim dünyamda algılar gerçektir ve şu anda algı, evimde saklanan ve kendimi alkole boğan, aşağılanmış bir kadın olduğum yönünde. *Sen çözümsün*, ama seninle çok yakında görülürsem, sen bir ribaund olacaksın ve ben de bir fahişe olacağım.

Zamanlama her şeydir ve Violet bu tür şeylerin üstesinden nasıl geleceğini bilir. Birlikte kamuoyunun önüne çıkma zamanı geldiğinde bana söyleyecektir. Bu arada..." Omuz silkiyorum. "Sen benim evimde kalıp dikkat çekmeyeceksin, ben de dışarı çıkıp dünyaya mutlu ve bağımsız bir kadın olduğumu kanıtlamak."

Ama bu son kısımda ayaklarımı sürüyordum. Kameralar için Hollywood gülümsemesi takınmaktan nefret ediyorum. Sadece yalnız kalmak istiyorum. Ama benim yaşımda, büyük sinema filmlerinde başrol kapmak zor. İsmimi son haberlerin zirvesinde tutmalıyım. Göze çarpan, *arzu edilen* kamu imajı, işsizim.

"Ben de senin olumsuz basınıni çözmek için buradayım." Sert kahverengi gözleri yakıcı bir odaklanmayla bana kilitleniyor. "Özel ilişkimizi nasıl gördüğünü açıkla."

Reese ile bakiştık. Infidelity'i işe almayı kabul ettiğimde iki amacı vardı. Ödül törenlerinde ve kırmızı halı görünümlerinde bana eşlik edecek istikrarlı bir arkadaşına ihtiyacım var. Ama daha derin, daha çok

Güvenebileceğim bir sevgili için acı çekiyorum.

Sözleşmeye dayalı bir anlaşmadan güvenilir bir ilişki çıkacağı yanılmasına kapılmıyorum ama yatak odama girip çıkan tüm erkeklerden bıktım. Çoğuyla seks bile yapmıyorum. Çok çekik gözlü ve aşırı hevesliler. Bir arkadaşına ihtiyacım var, hayran çocuğa değil. Ama bundan da öte, beni ezip geçmeyecek itaatkâr bir erkeğe ihtiyacım var.

Decker Gabrielli'nin ayaklarıma kapanmaması ve yıldızlığımı takıntı haline getirmemesi temiz bir nefes. Ama kaya gibi sert vücudunda köle gibi bir kemik yok.

"Onunla ilişkiniz nedir?" Decker, Reese'e başını sallar.

"O benim kişisel asistanım."

"Laynee." Adımın dudaklarından çıkan azarlayıcı ses beni titretiyor.

"Ses tonunu beğenmedim." Çenemi tuttum. "Beni sorgulamak senin iş tanımında yok."

"Bunu senin için açıklayayım." Doğrudan gözlerimin içine bakıyor. "Toplum içinde ne istersen yapacağım. Süslü partiler, fotoğraf fırsatları... Kolunu tutacağım ve gülümseyen akılsız eskort rolünü oynayacağım. Ama özel hayatında, senin şamar oğlanın olmayacağım. Ne de sen başka erkekleri becerip beni aptal yerine koyarken kenarda duracağım. Senin yatağında olacağım ve paylaşın."

"Ne?" Kanım kaynıyor. "Ben asla-"

"Daha bitirmedim." Sesini yükseltmiyor ama yükseltmesine de gerek yok. Varlığıyla itaat talep ediyor. "Onunla kapalı kapılar ardında her ne yapıyorsan" - Reese'e bir başparmak attı - "artık sona eriyor."

Ağzım açık kaldı.

"Anlat bana." Sandalyeye yaslanır ve kollarını kolçakların üzerine sarkıtır. "Laynee Somerset, asistanının onun için seçtiği erkekleri nasıl eğlendiriyor?"

Küçümseyici tavrı vücudumdaki her gözeneğin sızlamasına neden oluyor. O adamlar beni eğlendiriyor, tam tersi değil.

Tanrım, bu benim normal çalışma tarzımın çok dışında. Evet, Reese benim arkadaşlarımı seçer ve bunun gibi otel odalarındaki ilişkileri ayarlar. Onda dokuzunda, adam beni tanıdığı anda sertleşiyor. Bir ünlüyle aynı geceyi paylaşma fikrinden hoşlanıyorlar. Ama zevki kontrol eden benim.

Decker'ın sorusu dizginleri ele almam için bir teşvik gibi görünse de, bu sadece bir yanılsama. Onun gibileri bilirim. Otoriter bir pislikle evliydim.

Derin bir nefes alarak omurgamı güçlendiriyorum ve kendime onun neden burada olduğunu hatırlatıyorum. "Onları dizginliyorum."

"Öyle mi?" Kaşlarını çattı. "Göster bana."

BÖLÜM 8 LAYNEE

Kelebeklerle dolu bir karınla, olmaya çalıştığım güçlü kadın gibi ayağa kalkıyorum ve odanın içinde ilerliyorum. Omuzlarımı mükemmel bir hızda tutarak çenemi yüksekte, yürüyüşümü yavaş ve kendinden emin tutuyorum.

"Asistanınız her zaman oyun randevularınıza katılır mı?" Decker masa sandalyesine yaslanır.

"Benim bir adım var, biliyorsun." Reese koltuğun kenarına doğru kayar. "Evet." Bavulumdan kelepçeleri çıkarıyorum. "O benimle kalıyor."

"Neden?" Decker sorar.

"Bu beni memnun ediyor." Bakışlarını tutarak oturma alanına dönüyorum.

Kelepçelerden birini elimden çekip alıyor ve yüzünde bir sırıtışla inceliyor.

"Ne?" Ben soruyorum.

"Pembe kürkle kaplı olmasını bekliyordum."

Boynumdaki kaslar gerildi. Bu kelepçeleri kalın siyah deri ve ağır metal tokalarla özel olarak yaptırdım. Bunlar benim en sevdiğim kelepçeler.

"Benimle alay mı ediyorsun?" Onu geri aldım.

"Hayır, onaylıyorum." Gülümsemesi samimi görünüyor. "Devam edin."

Arrgh. Kısıtlamaları ben tutuyorum ama kararları o mu veriyor? Onun gibi erkeklerden uzak durmamın milyonlarca nedeninden biri de bu.

Arkamdaki Reese'e baktığımda bir elini ağzına dayıyor.

İfadesini gizlediğini sanıyor ama gözlerinde eğlence parıldıyor. Lanet olsun ona.

Decker'a dönüyorum. "Kollar kolçakların üzerinde."

Sandalyeye daha uzun oturuyor ve emirlerime uyuyor. Bakışları yüzümde bir sıcaklık izi bırakıyor ve bileğini ahşap kola bağlamak için eğildiğimde, nefesinin sıcak viski kokusu duyularımı doyuruyor.

Parmaklarım onun ön koluna her dokunduğunda - seyrek saçları, pürüzsüz teni ve altındaki bükülmüş kaslar - tokayla uğraşıyorum.

"Seni böyle seviyorum." Boştaki eliyle uzanıp yüzümdeki saçları tarıyor ve kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Makyaj ya da sahte gülümsemeler yok. Doğal güzelliğin harap edici."

Kalbim duruyor ve tekrar nefes almam birkaç saniye sürüyor. "Diğer elin."

Kolunu indiriyor ve güvenli bir şekilde bağlandıktan sonra koltuğa dönüp onu içeri alıyorum.

Lanet olsun, çok seksi. Yağsız kas ve kendine güven. Tişörtü belirgin göğüs kasları ve düz karnı boyunca uzanıyor. Düşük belli kot pantolonu oyulmuş karın kaslarını ve kalçalarını kesen belirgin girintileri ortaya çıkarıyor. Bıyıklarının koyu gölgesi ve kare çenesi erkeksi cazibesine katkıda bulunuyor.

Hantal değil ama sandalyeye zar zor sığıyor. Bu onun duruşu, kendini tutuş şekli. Nabızı atan her kadının evcilleştirmek isteyeceği bir "benimle yatma" havası yayıyor. Onun kollarında kendimi narin ve korunaklı hissetmeyi umursamazdım ama bu fanteziye daha önce de kapıldım ve sonu kalp acısıyla bitti.

Bu, kendi şartlarımla ondan zevk alamayacağım anlamına gelmez. Bu düşünce tüm vücudumu titretti.

"Bakıyorsun." Kıpırdamıyor, bileklerini kelepçelerin içinde döndürmüyor bile.

"Seni böyle seviyorum." Sözlerini şakacı bir gülümsemeyle yankılıyorum. "Bağlı ve benim merhametimde."

"Demek esaret senin olayın. Diğerleri..." Çenesi seğiriyor. "Bu boka mı bulaşmışlar?"

Düzinelerce adamı zapt ettim ve hep aynı şey oldu. Kıvranırlar, terlerler ve ereksiyonları pantolonlarına yapışır. Sonunda hepsi boşalır.

"Ünlü biriyle bir gece geçiriyorlar." Omuz silkiyorum. "Ben de beni memnun eden şeyi yapıyorum. Her iki taraf için de faydalı."

Decker'ın kotundaki şişkinliğin sert olmaması dışında. Ya bundan hiç etkilenmemiş ya da tepkilerini kontrol etmekte çok iyi.

"Peki neymiş o?" diye sorar. "Seni ne memnun eder?"

Çıplak ayağımı kaldırıyorum ve ayak parmaklarımı uyluğunun iç kısmına bastırarak bacaklarını daha geniş açıyorum. Bana karşı koymuyor ama bakışları Reese'e kayıyor.

Decker'ın zor sınırları burada yatıyor. Onun profilini, şirketini yok eden trajedinin ayrıntılarını, mali sorunlarını ezberledim,

ve onun katı sınırları. *Erkeklerle seks yok. Hiçbir şey onun kıcını ihlal edemez.* Onun sınırlarını aşmayacağım, ama onları zorlayacağım.

"Seyretmeyi seviyorum." İki erkeğin sevişmesini izlemeyi düşünmek bile meme uçlarımla sertleşmesine ve külotumun ıslanmasına neden oluyor.

Göğsüme bakıyor ve güvensizlik dolu bir ses çıkarıyor. "Ellerim bağlı, tatlım. Senin için sikimi okşayamayacağıma göre, tam olarak ne izleyeceksin?" Bakışlarını Reese'e çeviriyor ve tedirgin bir gülümseme ağzının köşesini tutuyor. "Ah."

Amımın zonklamasına neden olan adamdan gözümü ayırmadan Reese'e başımı sallıyorum. Decker'ın buna karşı koyacağı garanti. Bacaklarımla arasında ıslak bir sıcaklık toplanırken bile ellerim sinirden titriyor.

Reese onun önünde diz çöküyor ve Decker'ın fermuarındaki düğmeye uzanıyor.

Decker'ın solunumu hızlanırsa, bu fark edilmez. Kasını bile oynatmıyor.

"Bana bunun ne olduğunu söyle, Laynee." Sesi duman ve şarapnel gibi.

"Reese'in erkeklere sakso çekmesini izlemeyi seviyorum." Nabzım hızla atıyor. "Seni çekip çıkaracak ve ağzını etrafına saracak."

"Hayır," diyor Decker sakince. "Böyle bir şey olmayacak."

Reese, Decker'ın kot pantolonunun fermuarını indiriyor ve ses odada yankılanıyor.

Decker'ın parmakları kolçağın üzerinde seğiriyor. "Bundan çıkarın ne?" Bakışları tüyler ürpertici.

Aç bir nefes çekiyorum. "Tam olarak iki güzel kadının birbirini becermesini izlemekten alacağın şey. Çok ateşli, Decker."

Reese, Decker'ın bel kemerini kavrayarak kot pantolonunu ve külotunu kalçalarından aşağı indirir.

"Ben olsam bunu yapmazdım." Decker bir heykel gibi kıpırdamadan duruyor, ses tonu rahatsız edici derecede sakin.

Reese kapüşonlu gözlerle bana baktığında, sertleştiğini anlamak için kasıklarına bakmama gerek yok. O ateşli ifadeyi ne zaman görsem Benim önümde bir kadını ya da erkeği beceriyor. O çok pis bir teşhirci ve bu tamamen benim için çalışıyor.

Ona başımla selam veriyorum. *Devam et.*

"Ben müşteriyim, Decker." Kanepede arkama yaslanıyorum ve bacaklarımı altına alıp yerleşiyorum. "Beni memnun etmek için para alıyorsun ve ben de bunu istiyorum."

Reese'i dizlerinin üzerinde, başı Decker'ın kucağında görmek
bacaklarımın arasında mini spazmlar yaratıyor. Reese'in çocuksu bir şekilde

Yakışıklı ve güvenli Decker, son derece olgun, muhteşem ve bir o kadar da korkutucu. Aletini Reese'in ağzında hayal etmek bile tenimi ısıtıyor. İçten dışa. Decker'ı daha iyi tanısaydım, ona güvenseydim, onu kendim emmeyi düşünürdüm.

Reese'in başının tepesine bakıyor ve üzerine bir şey yerleşmiş gibi görünüyor, kafa derimi karıncalandıran bir sakinlik. Reese, Decker'ın kemerini çekiştiriyor ve içgüdülerim beni öne doğru savuruyor. Çok geç kalmıştım.

Sandalye Decker'ın arkasından uçar ve dizleri yere düşerek Reese'i de beraberinde götürür. Decker tek bir akıcı hareketle Reese'in boğazına bir bacak doluyor, onu sırt üstü kıvrınmasına ve Decker'ın kalçasını pençelemesine neden olan bir boğma manevrasına sokuyor.

"Bırakın onu!" Decker'ın üzerine atıldım, bacağına çekiştiriyordum, hareket edemiyordu.

Onu.

"Bir anlaşmaya vardıysak yere vurun." Decker bilekleri hâlâ kolçaklara bağlıydı.

"Ona zarar veriyorsun!" Sesim tizleşiyor ve kalp atışlarım kulaklarımda uğulduyor. "Onu hemen serbest bırak!"

Reese'in ağzı sessizce açık, gözleri şişkin ve yüzü kıpkırmızı, avucunu yere vurarak çılgınca vuruyor.

Bir sonraki nefeste Decker ayağa kalkar ve sandalyeyi arkasında tutarak bir adım geri çekilir.

Reese boğazını tutuyor ve öksürerek yan tarafına yuvarlanıyor.

Omuzlarını tutup ellerimi saçlarında gezdiriyorum, midem suçluluk duygusuyla çalkalanıyor. "Çok özür dilerim."

"Ben iyiyim. Sorun yok." Gülüyor ve sırt üstü yere düşüyor.

"Geçmişini okuduk Laynee. Gerçekten şaşırdın mı?"

Decker eğitilmiş bir dövüşçü olabilirdi ama kısıtlamalar altında çok sakin görünüyordu. *Ta ki Reese onu patlatmaya çalışana kadar.*

Döndüğümde Decker'ı sandalyede otururken buluyorum, kolları hala kolçaklara bağlı ve bacakları önünde uzanıyor. Fermuarı açık ve siyah külotu görüldüğü halde tamamen rahattı.

Kibirli orospu çocuğu. İşte bu yüzden onun gibi adamlarla uğraşmıyorum. Onu ben kışkırttım. Bunu biliyorum ama tacizcilerin saldırmak için her zaman bir nedene ihtiyacı yoktur. Eğer bu adamın evime girmesine izin verirsem, birkaç gün içinde uyanırım. Aylarca önceki gibi aynı pozisyonda kaldım; çürüklerimi sakladım ve kendimden nefret ettim.

"Anlaşma umurumda bile değil." Mesafeyi kapatıyorum, kelepçeleri çıkarırken ellerim titriyor. "Belli ki Sadakatsizlik uyumluluk hakkında hiçbir şey bilmiyor." Kelepçeleri fırlatıyorum. "Çık dışarı."

Bileklerini ovuşturuyor ve ağzının yarısı gülümseyerek kalkıyor. "Biri bana bunu yapmamı her söylediğinde bir dolarım olsaydı..."

"Ciddiyim. Gitmeni istiyorum. Bu..." Elimi sallayarak onun kendini beğenmiş tavrını gösterdim. "Parasını ödediğim şey bu değil."

Sandalyeden kalkıp bana doğru ilerliyor.

Geri çekiliyorum. "Ne yapıyorsun?" Geri adım atmaya devam ediyorum, gözlerindeki o bakışın altında kalp atışlarım hızlanıyor. "Sana gitmeni söyledim."

Uzun adımlarla bana ulaşıyor, beni omzuna atıyor ve yatağa taşıyor.

"Beni yere bırak!" Boynumu eğiyorum ve Reese'in odadan çıktığını görüyorum. "Reese!"

Kapıyı kapattı, beni bu mağara adamıyla baş başa bıraktı! Aman Tanrım, onu öldüreceğim. İkisini de.

"Decker-"

Beni kararsızca yatağa attı. Nabzım patlıyor ve ben kaçamadan üstüme çıkıyor, göğsü göğsüme bastırıyor ve elleri kollarımı başımın üstünde sabitliyor.

"Bırak beni!" Altında debeleniyor, tekmeliyor, kıvranıyor ve kendimi yıpratıyorum.

"Tanrım, çok alıngansın." Bacaklarımı kendi ağırlığıyla kavırıyor. Nefesim kontrolden çıkıyor ve görüşümü siyah noktalar kaplıyor.

Siktir. Panik atak geçireceğim.

"Şşş." Bileklerimi tek eline alıyor ve yüzümdeki saçları nazikçe tarıyor. "Sana zarar vermeyeceğim."

Bunu daha önce de duydum. Birçok kez. Keskin bir acı göğsüme saplanıyor ve mücadelemi canlandırıyor. Bunu yapamam. Bir daha yapamam. "Az önce boğulmanı izledim-"

"Reese bana izinsiz dokundu. Onu etkisiz hale getirdim."

"Bana dokunuyorsun... bana..." *Hava yok. Nefes alamıyorum.* Bileklerimi onun elindeki kelepçeye sıkıştırıyorum. "Bırak beni!"

"Nefes al, Laynee." Kollarımı bırakıyor ve vücudunun üst kısmını bir dirseğe dayıyor.

Göğüslerimizin arasına koyduğu boşluk yardımcı oluyor, ama yine de burada, etrafımda, benim iki katım büyüklüğünde ve benim yüz katım gücünde. O çok fazla,

Çok güçlü, sert vücudu ve erkeksi kokusuyla duyularımı bulandırıyor. Bu kadar yakınımdayken, o zeki gözleriyle beni izlerken düşünemiyorum.

"Bir nefes daha." Saçlarımı okşuyor, ben itaat edene kadar bekliyor. "İyi Kızım. Şimdi bir tane daha."

Nefes alış verişim düzeliyor ama hâlâ kızgınım ve korkudan altıma sıçmış durumdayım. "Neden hâlâ buradasın?"

"Sadakatsizlik, sana eşlik etmem için bana para ödüyor. Bir yıllık anlaşma imzaladım."

"Bu bir hataydı. Gidebilirsiniz. Onları arayıp düzelteceğim."

"Hiç sanmıyorum." Bana o kadar yoğun bir şekilde bakıyor ki Kafa.

Kemiklerim ağırlaşıyor, içim sıkılıyor ve kramp giriyor. Bundan nefret ediyorum.

beni bu kadar korkutuyor. Bu durumlardan kaçarken, başladığım yere dönmekten nefret ediyorum. Decker'a odaya girdiği anda gitmesini söylemeliydim. Ama güzel ve baskın erkekler benim zayıflığım. Zayıfım amına koyayım.

Çenemi nazıkçe kavrayarak gözlerimi tekrar onunkilere çevirmeye zorluyor. "O adamları zapt edip Reese'le birlikte izledikten sonra ne oluyor? Onları beceriyor musun?"

"Bu seni ilgilendirmez."

"Bu işin yürümesinin tek yolu iletişim." Gözlerimi araştırıyor, inceliyor, çok fazla şey görüyor. "Gizlilik Sözleşmesi ve bir düzine başka form imzaladım. Seni fiziksel, duygusal olarak ya da bana vereceğin hiçbir bilgiyle incitmeyeceğim. Söz veriyorum."

Parçalanmış bir nefes çekiyorum. "Onları beceriyorum... bazen." "*Bazen*'i tanımla."

"Bilmiyorum." Omuz silkip geçiştiriyorum.

Bende bir sorun olduğunu anlayacak ve her ne sebeple olursa olsun, benim hakkımda daha az düşünmesini istemiyorum.

"Bana bir tahmin ver," diyor. "Onları zamanın yüzde ellisinde mi beceriyorsun? Haftada bir mi? Diğer her-"

"İki kez." *Bunu neden itiraf ettim ki?*

"Haftada iki kez mi?" Ses tonunda en ufak bir yargılama belirtisi yok. Başımı sallıyorum. "İki yılda iki kez."

Nefesi kesilir ve gözlerini kapatmadan önce gözlerinde bir şeyler kıvılcımlanır.

Onlar.

"Teşekkür ederim." Kirpikleri kalktığında bakışları yüzümde geziniyor, ifadesi düşünceli. "Sabah ayrılacağımıza göre-"

"Yarın gidiyorum. Sen-"

Parmağını dudaklarıma bastırıyor. "Gitmeden önce halletmem gereken bir şey var." Saatine bakmak için elini kaldırıyor. "Bunu yapacağım. bu gece."

"Sana söyledim-"

"Uzun sürmeyecek." Odanın etrafına bakıyor. "Burada mı uyuyacağız?"

"Burası *benim* odam." Onunla aynı yatağı paylaşma düşüncesi nabzımı hızlandırıyor. "Senin odan çatı katının diğer tarafında." "Bu gece sadece yatağımızı paylaşacağız." Çenemi kavırıyor, gözleri Sesi kadar sertti. "Başka bir şey yok."

Saçlarımı yumrukluyor ve başımı arkaya doğru eğiyor, sahiplenici tutuşu itirazımın bir ciyaklama sesi olarak çıkmasına neden oluyor. Nefes nefese ona bakıyorum ve onu ağzıma bakarken buluyorum. Beni öpecek mi? Öpmesini istiyor muyum?

Hayır. Kesinlikle olmaz.

Kalbim çırpınıyor. Dudaklarım karıncalanıyor, aşırı hassas ve şişmiş hissediyorum ve o daha başını bile eğmedi.

Mesafeyi kapatmak yerine geriye yaslandığında, vücudumdaki her hücre protesto ediyor. Bu iyi bir şey değil. Beni büyülüyor, korkutuyor ve beynimi çelişkili isteklerden oluşan bir çığıraklı tuzağa dönüştürüyor. Hiçbir erkeğin bir kadın üzerinde bu kadar gücü olmamalı.

Anlaşma sayesinde hâlâ burada olduğunu iddia etti ama en başta o lanet şeyi neden imzaladı? Para için mi? Güç mü? Seks mi? Her erkeğin istediği bu değil mi?

Hepsi benden bir şey istiyor. Alıyorlar, alıyorlar, alıyorlar, çünkü neden olmasın? Zengin ve ünlüyüm ve duygularım yok. Hepsi gülümsüyor, iltifat ediyor ve söz veriyor... beni sırtımdan bıçaklamadan hemen önce.

Kelimenin tam anlamıyla.

"Bunu yapamam." Göğsünü itiyorum. "Ben yatıya kalmam. Hiç kimseyle."

"Ben de bilmiyorum ama bu istisnalar dışında bir girişim olacak." Beni bırakıyor, yataktan kayıyor ve kapıya doğru yürüyor.

Peşinden koştum. "Infidelity'yi arayıp anlaşmayı iptal edeceğim."

"Tamam." Omzunun üzerinden ukala bir sırtış fırlatıyor. "Bayan'ı arayacaksın.

Flores. Sana şansının olmadığını söyleyecek. Gecenin geri kalanını sadakatsizlikten yakınlıkla geçireceksin. Sonra geri geleceğim, arkandaki yatağa gireceğim ve sana sarılacağım. İyi bir mücadele vereceksin ama sonunda o kışını bana karşı kıvıracaksın." Kurtça bir sırtış. "Çünkü beni karşı konulmaz buluyorsun."

"Aman Tanrım, ne kadar büyük bir kafan var."

"Biliyorum ve onu içine sokmak istiyorsun. Ama önce birbirimizi tanımamızda ısrar ediyorum." Kapıyı açıyor. "Birkaç saat sonra görüşürüz."

"Sakın gelmeye cüret etme-"

Kapı kapandı ve beni tahrik olmuş, öfkeli ve tamamen dengesiz bir halde bıraktı. Az önce ne oldu öyle?

Ellerimi esnetiyorum ve gevşetiyorum. Bazı konularda haklı olabilir ama burada kontrol hâlâ bende. Gecenin sonunda diğer tarafa koşuyor olacak.

BÖLÜM 9 DECKER

Güzel Bayan Somerset'i sarsılmış halde bırakıyorum -tahmin etmesini sağlayacak kadar- ve boş oturma odasında baş döndürücü bir enerji dalgasıyla dolaşıyorum.

Laynee beklediğim son kişiydi ve bir dolap dolusu yüküyle sinir bozucu bir baş belası olsa da, onunla tekrar mücadele etme düşüncesi beni çok heyecanlandırıyor.

Bu gece.

Yatağında.

Yatıya kalmadığımı söylediğimde ciddiydim. Takılmalarımın çoğu, onu bedenimden ayırıp kaçarken kadının bana kalmam için yalvarmasıyla son bulur. Laynee güzel ve zengin olabilir, ama ben ve onların ilgisini çekmek için bir bok yapmama gerek yok. Mesele şu ki, bunun için çalışmak *istiyorum* ve Laynee eldiveni aşağı attı. O ne kadar hızlı geri çekilirse, ben de o kadar sert kovalayacağım.

Oturma odasındaki sandalyeden ceketimi alıp koridorda dolaşıyorum ve Reese'i mutfakta buluyorum. Adanın üzerine eğilmiş, telefonuna dalmış.

"Hadi gidelim." Asansöre doğru başımı salladım.

"Gidelim mi?" Doğruldu. "Nereye?"

"Bir adamı görmem gerek. Village'a kısa bir yolculuk yapıp döneceğim." "Oh. Tamam." Koridordan aşağıya, ana süite doğru bakar,

Kaşları çatık. "Benim...uh..."

"Koş ve izin iste. Seninle asansörde buluşuruz."

Ceketimi silkerek çıkış yolunu buluyorum. Kısa yürüyüş beni iki...dört...beş güvenlik görevlisinin yanından geçiriyor. Bazıları aylak aylak dolaşıyor. Diğerleri gelip gidiyor. Çatı katının ön lobisine ulaştığımda, bir başka güvenlik görevlisi asansörün kart okuyucusunun yanındaki sandalyede oturuyor.

"Çıkmak için anahtar karta ihtiyacım var mı?" diye sordum.

"Evet, efendim." Cebinden bir tane çıkardı ve
Okuyu

cu. "Bu yolculukta yanında kaç koruma var?" "Benim
yetkim yok-"

"On," diyor Reese asansör açılırken arkamdan. "Tanrım."
Asansörün içinde onu takip ediyorum. "Neden bu kadar
çok?" "O ünlü biri." Ses tonu sıradan ama daha fazlası var.
Ben daha sormadan, özel garajın düğmesine bastı.
tam olarak gitmek istemediğim yere.

"Metroya biniyoruz." *Lobi* yazan düğmeye uzandım. "Asla
olmaz." Düğmeye basmamı engelliyor. "Ben genelde
ama ihtiyatlı davranmak daha iyidir." "Limuzin gizli
değildir."

"Onun arabasını alıyoruz."

Onu garaja kadar takip ediyorum, siyah bir SUV birkaç adım ötede
bekliyor. Şoför - lacivert pantolonlu takım elbise giyen yaşlı bir kadın - arka
kapıyı açıyor. Ona Greenwich Village'da bir restoranın adresini veriyorum
ve Reese'in ardından arka koltuğa geçiyorum.

"Neden seninle geliyorum?" Emniyet kemerini bağlıyor ve benim
de aynı şeyi yapmamı izliyor.

"Üç sebep." Cip garajdan çıkarken dirseğimi pencere kenarına
dayadım.

"Bunlar mı?"

Kulağımın dibinde oturan şoföre çenemi doğrultuyorum ve kaşlarımı
kaldırıyorum

Reese.

"Kendisi güvenilir çalışanlarımızdan biridir," diyor. "Rachel, tanış
Decker. Decker, Rachel."

Selamlamak için bir el kaldırıyor ve SUV'u trafik kümesinin içine
doğru yönlendiriyor.

"Seni sigorta poliçesi olarak yanımda getirdim." Ona sert bir bakış
attım. "Laynee sensiz gitmez."

"Tamam." Kelimeyi uzatıyor. "Ama birkaç saat içinde şehri terk
edemez. Uçağı hazırlamak ve maiyetini toplamak zaman alır."

"Bence kızgın olduğunda istediği her şeyi yapabilir." "Oldukça
kızgın." Düşünceli bir şekilde başını sallıyor. "İkincisi nedir?
neden?"

"Kriz önleme. Bir muhabirle nasıl başa çıkılacağı konusunda hiçbir fikrim yok. Ben oteldeyken onunla olan ilişkim sızdırıldıysa, bununla başa çıkmaya hazır değilim. Onun kamuoyundaki imajını zedelemek isteyeceğim son şey."

"Çok havalısın." Parmaklarını bacağına vuruyor. "Gerçekten harika aslında. Etkilendim."

Bana rahatsız olduğumdan daha fazla hayranlıkla bakıyor, özellikle de az önce benimle yatmaya çalıştıktan sonra.

"Peşime takılmanızın üçüncü nedeni..." Onunla yüzleşmek için yer değiştirdim. "Bir konuşma yapmamız gerekiyor."

"Anlamıştım."

"Sen bi-seksüelsin."

Bunu söylediğime inanamıyormuş gibi bana bakıyor.

"Benimle taşak geçme." Kaşlarını çatarak dudaklarını büküyorum.

"Benim peşimden gittin
sik."

"Biliyorum. Ben de oradaydım," diye kestirip atıyor. "Sadece... çoğu erkek

Ben eşcinselim."

Keskin bir nefes üflüyorum. "Ona nasıl baktığınızı gördüm. Onu seviyor musun?"

"Evet. Ama düşündüğünüz gibi değil."

"O zaman açıkla." Çenem sabırsızlıkla esniyor.

"Biz... özel olmaya çalıştık."

"Onu becerdin mi?" Sesim kapalı alanda yankılanıyor.

"O kadar ileri gidemedik. Bak, açıklaması zor. Sadece şunu bilin ki o ve ben... Biz bu şekilde uyumlu değiliz."

"Bundan daha fazlasına ihtiyacım var."

"Kendin çözersen daha iyi olur." Lanet olası oyunlar. Onlardan nefret ediyorum.

Laynee Somerset ile kısa tanışmamdan anladığım kadarıyla, yakınlık sorunları var. Erkekleri dizginliyor ama onlarla yatmıyor.

Reese ile bir çeşit cinsel anlaşması var ama

Yatakta uyumlu. Beni istiyor ama belli ki kendini benden nefret etmeye ikna etmeye çalışıyor. Neden? Reese'in sikimi emmesine izin vermediğim için mi? Bence bundan çok daha derinlere iniyor ve bunu öğrenmeye niyetliyim.

SUV Yedinci Cadde'de ilerliyor, camları ticari tabelaların ve geçen arabaların parlak ışıklarıyla dolduruyor. Daha önce hiç seyahat etmemiştim.

New York-New Jersey bölgesi dışında ve aklımı

başka bir yerde yaşamak. Özellikle de Savannah'da. Orada ne halt edeceğim?
Laynee. Ben de öyle yapacağım.

"Biliyor musun," diyor Reese, "muhtemelen sen gider gitmez Karen Flores'i aramıştır."

"Evet."

"Endişeli görünmüyorsun."

"Bu anlaşmadan çıkmanın tek yolu fiziksel şiddettir."

Boğazını ovuşturuyor ve ben başımı sallıyorum. Onu boğmak nefsi müdafaaydı, saldırı değil. Ama ona fiziksel olarak zarar versem bile, bu anlaşmayı geçersiz kılmazdı. Müşteri Laynee, o değil.

"Sana bir tavsiye." Gözlerimi sertleştiriyorum. "Bana dokunma, ben de sana dokunmayayım."

"Anladım."

"Öyle mi? Çünkü bunun bir sorun olacağını hissediyorum." "Hayır, bu-"

"Benden etkileniyorsun."

Boğazını temizliyor ve yüz ifadesini gizleyerek yan camdan dışarı bakıyor. "Evet."

Ses tonumdan sinirlendiğimi belli etmemeye çalışıyorum. "Beni becermek mi istiyorsun?" "Ben... um..."

"Bu konuşmayı sen bana bakarken yapacağız."

Birkaç saniye geçtikten sonra gözlerini benimkilere çevirdi ve sessizce "Ben..." dedi.

"Yüksek sesle konuş."

"Ben tam tersini tercih ederim. *Senin beni* becermeni."

Midem sıkışıyor. "Ona getirdiğin diğerleriyle de böyle mi oluyor?"

"Onları beceriyorum." Avuçlarını jean giymiş kalçalarının üzerinde kaydırıyor ve bakışlarını tutuyor. "İzlemeyi seviyor."

"Bi-seksüeller mi?"

"Her zaman değil." Ağzının köşesi kalkıyor. "Laynee Somerset odadayken heteroseksüel bir erkeğin neler yapabileceğini bilseniz şaşarsınız."

Bu düşünce midemi ağrıtıyor. Kadının kim olduğu umurumda değil. Bir erkek için asla kalkamazdım.

"Ben erkeklerle yatmam." Sertçe söyledim. "Kimse de beni sikemez. Sen ve ben arkadaş olabiliriz, ama hepsi bu. Anlaştık mı?"

"Anlıyorum." Bir tırnağını çiğniyor.

"Aynı şey Laynee için de geçerli. Artık röntgencilik, partner paylaşımı... her ne yapıyorsanız yok. Bundan sonra onunla ilişkiniz kesinlikle platonik olacak."

Pencereye doğru döner ve bir yumruğunu ağzına dayar. Cip birkaç blok ilerliyor ve Köy görünmeye başlıyor. Neredeyse vardık, ama aramızdaki sessizlik ağır, konuşmanın bitmediğini gösteriyor.

"Aklında ne varsa söyle." Ön camdan dışarı bakıyor, onun çevremde kıpırdanışını izliyorum.

"Zor biri olabiliyor." Yün paltosunun fermuarıyla oynuyor. "Fark ettim."

"Senden hoşlandığını sanmıyorum."

"Oh, benden hoşlanıyor. Sadece benden hoşlanmak istemiyor."

"Bunu senin için kolaylaştırmayacak." Kafasını

Ben.

"Buna güveniyorum."

Göz göze geliyoruz ve ağzının kenarında bir gülümseme belirliyor.

Ben yapmıyorum.

gülümsüyorum ama tüm vücudum heyecanla titriyor. Eğer Laynee görüldüğü kadar inatçıysa, sonunda dengimle karşılaşmış olabilirim.

Gideceğimiz yer -Fransız tarzı bir *tapas* restoranı- solda belirliyor ve Rachel arabayı tıka basa dolu küçük otoparkta durduruyor.

"On beş, yirmi dakika sürer," diyorum ona. "Park edecek bir yer bulmakta iyi şanslar."

"Sen çıkana kadar etrafta dolanacağım." Kapıların kilidini açar.

Reese beni takip ediyor ve restoranın arka girişine doğru koşuyor.

"Burada ne işimiz var?"

"Arkadaşım gece vardiyasında garsonluk yapıyor." Kaldırıma doğru yöneldim ve soğuk havadan korunmak için ellerimi ceketimin ceplerine soktum. "Şehirden ayrılmadan önce ona bir uğrayayım dedim."

Yakındaki bir çöp konteynerinin pis kokusu restoranın arkasındaki karanlık sokaktan yayılıyor. Etrafta kimse yok ve arka kapı kapalı. Kolu çekiyorum. Kilitli.

Binaya yaklaşırken sert rüzgâra karşı titriyorum. "Uzun sürmez. Birisi sigara molası için dışarı çıkacaktır."

"Neden ön girişi kullanmıyoruz?" Reese omzunu yanımdaki tuğla duvara yaslıyor, nefesleri beyaz buhar bulutları oluşturuyor.

"Ev sahibesi beni gördüğüne sevinmeyecek." Apryl ile son karşılaşmamı hatırlayınca irkiliyorum.

"Neden şaşırmadım?" Sırıttıyor.

"Bu saçmalık. Arkamda her zaman memnun bir gülümseme bırakırım." "İkincisinin olmayacağını öğrenene kadar mı?"

"İyi bir gecede, kesinlikle ikinci bir gece olur." Sırıttıyorum. "Ve üçüncüsü-" Kapı açılıyor ve dönüp baktığımda görmek istediğim son kişiyi buluyorum.

Bak.

"Sen." Apryl bir elini kısa siyah saçlarının arasından geçirdi, yüzü Rid öfkesinin peri versiyonuna dönüşüyor. "Burada ne halt ediyorsun?"

"Sakin ol. Sadece ihtiyacım var-"

"Hayır." Elindeki çöp poşetini dışarı fırlatıyor, sesi kızgınlıktan psikopatlığa doğru yükseliyor. "Eğer seni geri alacağımı düşünüyorsan, siktir git."

Tanrım, onun için burada olduğumu mu sanıyor? Kadın tam bir kabus. Neden sikimi ona sokmanın iyi bir fikir olduğunu düşündüm ki? Sarhoş olduğumu kabul ediyorum, ama lanet olsun, daha iyi bilmeliydim.

Reese dudağını çiğniyor, gözleri ay ışığında parlıyor.

"Apryl." Ellerimi yatıştırıcı bir hareketle kaldırıyorum. "Ben buraya Dan."

"Sen lanet olası bir pisliksin, bunu biliyor musun?" Bana doğru hışımla geliyor, Yumrukları iki yanında toplanmıştı. "Neden mesajlarıma cevap vermiyorsun?"

Nereden başlasam? Seks özensizdi. Yapışkan ve dengesizdi ve numaramı nereden bulduğu hakkında hiçbir fikrim yok. İlk 24 saatten sonra mesajlarını engelledim. Bu *iki ay* önceydi.

"Bunu yapmayacağız." Zavallı yumruğundan kolayca sıyrılarak ondan kaçtım. "Gidip Dan'i getirmeni istiyorum."

Onu kendim alırdım, ama o beni takip eder ve korkunç bir Sahne.

"Senden nefret ediyorum." Tekrar sallıyor.

Bu sefer parmak eklemlerinin göğsüme değmesine izin verdim. Belki de kendini yıpratmak.

"Sen tam bir kadın düşkünü erkek fahişesin." Çılgına dönüyor, gövde mi tokatlıyor ve bir dizi hakaret savuruyor. "Cassie'yi becerdiğini biliyorum ve

Iliza ve Tanrı bilir başka kimler var, seni lanet sürtük."

Dan'i iş yerinde ziyaret ettiğimde, bazen eve bir ya da iki garson kızla gidiyorum. Ben azgın, *bekar* bir adamım ve kimseye kendimi açıklamak zorunda değilim. Özellikle de bu dengesiz kadına.

Kıpırdamadan duruyorum ve yumruklarının huysuz bir sinek gibi bedenimde sekmesine izin veriyorum. Nefes alış verişlerinin zorlaşması ve tokatlarının ağır okşamalara dönüşmesi uzun sürmüyor.

"Seni özledim, lanet olsun." Alnı göğsüme düşüyor. "Kalbimi kırdın."

"*Bir keresinde seks yapmıştık.*" Kaburgalarımın gelen kemikli bir yumruk karşısında irkildim ve onu nazikçe ittim. "Bir bar tuvaletinde on dakika, Apryl. Siktiğim senin kalbin değildi."

"Duygularımı küçümseme." Parmağını göğsüne saplıyor. "Hissettiklerim *gerçek!*"

Reese'in sırtışını göz ucuyla yakalıyorum ve yüzümü asmamak için kendimi zor tutuyorum. Gerçekten komik bir şey... üzücü, zihinsel olarak dengesiz bir şekilde.

"Neden, Decker?" Kendini bana doğru fırlatıyor, kolları belime dolanıyor ve yüzü göğsüme gömülüyor. "Hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi beni bir kenara attın."

Vücutuma asılırken ellerim onun üzerinde havada asılı kalıyor. Ona gerçeği söylemeliyim - sevimlilikten saplantıya dönüştüğü anda cazibesini yitirdi - ama o kadar da kötü niyetli değilim. Onun gitmesini istiyorum, duygusal olarak yok olmasını değil. Bu yüzden kolay olanı seçiyorum.

"Büyükannem öldü," diyorum sakın bir ses tonuyla.

"Ne?" Başını kaldırıyor ve gözlerimi arıyor. "Nasıl?"

"O..." Aklıma gelen ilk şeyi söylüyorum. "Dayak." Teselli arar gibi bir elimi sırtından aşağı kaydırıyorum. "Biri evine girmiş ve onu beyzbol sopasıyla dövmüş." *Cehenneme gideceğim.*

"Aman Tanrım. Hiçbir fikrim yoktu." Aynen bu şekilde, histerisi buharlaşıyor, yerini yumuşak okşayan eller ve hayranlık dolu gözler alıyor. "Çok üzgünüm Decker."

Reese kollarını göğsünde kavuşturur ve sırtışını gizlemek için çok kötü bir iş çıkarır.

Gül bakalım, göt herif.

"Bir süreliğine şehirden ayrılmam gerekiyor." Omuzlarını kavradım ve aramıza mesafe koydum.

"Cenaze için mi?" Bileklerimi tutuyor. "Seninle gelebilirim. Bilirsin, eğer ihtiyacın olursa" -cadaloz bir gülümseme- "rahatlatıcı."

Midem bulanıyor. "Ben iyiyim. Gidip Dan'i getirebilir misin?"

"Evet, tabii ki." Göğsümü okşuyor. "Geri döndüğünde... Numaram sende var."

Muhtemelen ona sildiğimi söylememeliyim. "Acelem var, Apryl."

Bir öpücük için yaklaşıyor ve dudakları çenemi sıyırmadan hemen önce başımı çeviriyorum.

"Tamam, ben sadece..." Geri adım attı. "Aramanı bekliyor olacağım."

Ona el salladım. *Yürümeye devam et. İşte böyle. İlaçlarını almayı unutma.* Kapı arkasından kapandı ve ben nefesimi dışarı verdim. *Hay sikeyim.*

"O da neydi?" Reese bir kahkaha atar.

"Bir hata."

"Hangi kısmı?"

"Hepsini."

"Senin adına utanıyorum."

Başımı geriye atıyorum ve gözlerimi kapatıyorum.

"Seni takip eden başka hataların var mı?" diye soruyor. "Bunun hakkında konuşmuyoruz."

"Yani, burada durduğumu fark etmedi bile. O çılgın gözlerin hepsi senin içindi."

"Eğleniyor musun?"

"Son derece."

Birkaç saniye sonra Dan kapıyı açar, üzerinde gerekli garson üniforması vardır. Düğmeli ceketinin kolları dirseklerine kadar kıvrılmış ve kravatının ucu önlüğünün altına sıkıştırılmıştır.

"Ölü bir büyükanne mi, ahbap?" Isıran bir rüzgâra karşı kamburunu çıkararak kendine sarılıyor. "Senin bir büyükannen var mı ki?"

"Bildiğim kadarıyla hayır."

"Seni Apryl'den uzak durman için uyaracaktım." Sırıtarak başını sallıyor. "Muhteşem bir kız. Dar amcıklı. Ama kronik bir cinsel yolla bulaşan hastalık kadar yapışkan."

"Evet, uyardığın için sağ ol." Ona ters ters baktım.

"Son birkaç gündür seni aramaya çalışıyordum." Reese'e üstünkörü bir bakış attı ve bana döndü. "Nerelerdeydin?"

"İşimi kaybettim. Telefonum kapalıydı ama şimdi tekrar açıldı. Uzun hikâye.

Her neyse, bir süreliğine şehir dışına çıkıyorum."

"Ne? Neden?"

Bu adamı yıllardır tanıyorum ve ona yalan söylemek istemiyorum. Eninde sonunda Laynee ile fotoğraflarımı görecektir ama o zamana kadar

gizlilik anlaşmasına bağlıyım. Bu yüzden cevabımı belirsiz tutuyorum.

"Biriyle tanıştım."

Yüzünde okunamayan bir ifadeyle binaya yaslanmış olan Reese'e bakar.

"O değil," diyorum. "Evet, onunla yakın zamanda tanıştım." Hızlıca tanıştırıyorum. "Gitmemin sebebi Reese değil."

"Peki olay nedir?" Dan bir elini sarı saçlarına sürterek yüzümü inceliyor. "Başın belada mı?"

"Öyle bir şey yok. Bu iyi bir şey dostum. Sadece güvenmene ihtiyacım var."

Ben.

"Evet, tamam. Ne kadarlığına gidiyorsun?"

"Bir yıl."

"Yok artık? Kulağa ciddi geliyor."

"Dairemi tutuyorum." Cebimden bir anahtar çıkarıp elinde tutuyordu. "Önümüzdeki yıl senin. Kirasız."

"Hayır, ben..." Anahtara bakıyor ve parmaklarını onun etrafında kıvrıyor. "Kirayı geciktirdiğini sanıyordum."

"Kira ve kamu hizmetleri halledildi. Soru sorma Dan. Sadece teşekkür et ve taşın."

"Yapamam. Bu çok fazla." Anahtarı geri vermeye çalışır.

Ellerimi ceketimin ceplerine sokuyorum. "Bu hafta nerede uyuyacaksın?"

Gözleri Reese'e kaydı ve tekrar bana döndü. "Burada ve orada."

"Evsizler barınağı mı?"

"İşleri yoluna koymaya çalışıyorum, fazladan vardiya alıyorum ve-"

"Artık endişelenecek bir şeyin daha azaldı. Sen de benim için aynısını yapardın." Tek kolumla sarılmak için onu kendime çekiyorum ve geri çekiliyorum. "Yerleştiğimde seni ararım. Anlaştık mı?"

Yere bakar, anahtarı cebine sokar ve başını sallar. "Sana nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum Decker."

"Oğlunu geri al, tamam mı?"

"Evet."

Onu sırtından alkışlıyorum ve otoparka doğru yürüyorum. Reese yanıma geliyor, ellerini arkasında kenetliyor ve ben onun sessizliğini memnuniyetle karşılıyorum.

"Hikayesi ne?" diye sormadan önce cipe binip Yukarı Doğu Yakası'na geri dönüyoruz.

"Karısı onu aldattı, banka hesabını boşalttı ve çocuğunu aldı. Kazandığı azıcık para da korkunç bir velayet savaşının içinde."

Yaşayacak bir yeri yoksa asla kazanamayacağı bir savaş."

"Lanet olsun." Başını cama yaslamış, akıp giden trafiği izliyor.
"Yumuşak biri olduğunu kim bilebilirdi?"

"Yumuşak başlı biri olsaydım, aylar önce yanıma taşınmasına izin verirdim.

Bir stüdyo daireyi başka bir adamla paylaşmak benim cömertliğimi aşar." "Bu herkesin cömertliğini aşar."

Dan'ın durumu için uzun zamandır kendimi kötü hissediyordum.

Ona yaşayacak bir yer vermek omuzlarımdan büyük bir yük.

Öde bakalım. Evan'ın sloganına gülümsüyorum. Belki de bir şeyler bulmuştur. Çatı katına ulaştığımızda, ana odaya doğru ilerledim.

süit.

"Odan arka tarafta." Reese peşimden geldi. "Neredesin?"

Gidiyor musun?"

"İyi geceler, Reese." Kapalı kapıya yaklaştım.

Kolu sessiz bir şekilde çevirerek kilitli olduğunu onaylıyorum.

Cüzdanımdan kredi kartı büyüklüğündeki maymuncuk setini çıkarıyorum.

"Ne yapıyorsun?" Reese arkamdan fısıldıyor.

Kazmalardan birini anahtar deliğine sokuyorum ve bir *klik* sesiyle kilit açılıyor. "Neden cüzdanında bir maymuncuk seti taşıyorsun?"

Bana ters ters bakıyor.

Ben.

Dükkanımın ön cephesi olduğundan beri bendeydi. Şansımı denemek istemedim.

Dışarıda kalmak.

"Ben olsam oraya girmezdim," diyor Reese. "Bu kötü bir fikir."

Kapıyı açıp arkamdan kapatıyorum ve Reese'i dışarıda bırakıyorum.

Benim gibi

Gözlerim gölgelere alışıyor, pencerelerden yatağa kadar ay ışığının izini sürüyorum ve Laynee'yi şiltenin üzerinde diz çökmüş halde buluyorum.

"Daha fazla yaklaşma." Kollarını önünde uzatarak göğsüme bir tabanca doğrulttu.

İrkiliyorum, ayaklarımı yere basıyorum, ellerim yanlarımda ve gözlerimi kısıyorum. Blöf yapıp yapmadığını anlayamıyorum. Silah dolu mu?

Parmağı tetiğe gidiyor ve nabzım hızlanıyor.

"Silahını indir, Laynee." Sesimi sessiz ama sert tutuyorum.

"Muhtemelen duvara bir mermi gönderecek ve bir sonraki adımda asistanını vuracaksın.

oda."

"Nasıl çekim yapılacağını *Korku Meleği'nin* setinde öğrendim. O filmi gördünüz mü? O özel efekt değildi. Ben çok iyi bir nişancıyım."

Ona inandım ve sikim sertleşmezse ne olayım. Onu pamuklu külotlar, küçük bir atlet ve kendinden emin bir şekilde silah doğrulturken görmek vücudumu ateşe veriyor. Onu uzun zamandır hiç kimseyi ya da hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istiyorum.

"Anladığım kadarıyla Infidelity ile konuşman pek iyi gitmemiş." Ereksiyonumu düzeltme dürtüsüne direniyorum.

"Sana bağıyım ama anlaşma yatağında olmanı gerektirmiyor. Senaryoya sadık kalacağız." Dizlerinin üzerinde yatağın ucuna doğru kayıyor ve silahını gövdemin üzerine doğrultuyor. "Sen benim erkek arkadaşım olacaksın.

Sadece halka açık. Seks yok. Kameralar etrafta değilken dokunmak yok."

"Kendi saçmalıklarına inanıyor musun?" Gülüyorum. "Bir yıldır seks yok mu? Lanet bir keşiş mi benziyorum?"

Keskin bir nefes çekiyor. "Tek eşli olmak için bir anlaşma imzaladın."

"Tek eşli. Bekâr değil." Ona doğru temkinli bir adım atıyorum.

"Seksten zevk alıyorum Laynee. *Arkadaşım*la her gün ve her şekilde bundan zevk almaya niyetliyim."

"Bir adım daha atma." Kollarını sertleştirir, silah elinde sabittir. Eller.

"Beni vurmak seni anlamadan çıkarabilir, ama en iyisi Otel odanızdaki bir cesedi açıklayamaz."

"Yapma bunu." Sesini çatlatan yalvarış, içimde bir yumruk gibi Göğüs.

"Pekala." Geri adım atmak içimdeki her saldırgan hücreye ters düşüyor.

ama çok zorluyorum, çok erken. "Sana bu geceyi vereceğim-" "Sen-"

"-yalnız uyu. Savannah'da bunu benim yöntemimle yaparız."

Tartışmasına fırsat vermeden odadan çıkıyorum. Kollarımı kapının çerçevesine dayayarak diğer taraftaki boğuk ayak seslerini dinliyorum. Kilit açıldığında oturma odasına doğru dönüyorum.

Beklendiği gibi, Reese kendini beğenmiş bir ifadeyle kanepeye tünür. "Sana oraya girmemeni söylemiştim."

"On korumayla seyahat ediyor. Neden bir silaha ihtiyacı olsun ki?"

"Onu daha güvende hissettiriyor." Ayağa kalkıyor ve koridordan mutfığa doğru ilerliyor.

"Neyden güvende?" Onun peşinden gidiyorum, zihnim milyonlarca yöne koşuyor. "Bir sapığı mı var?"

"Birkaç tane." Buzdolabını açıyor ve koyu bir bira çıkarıyor. "İster misin bir tane?"

"Hayır. Güvenliği ihlal mi ettiler? Onun hayatını mı tehdit ediyorlar?" "Kimse onun güvenliğini geçemez." Biradan uzun bir nefes çekiyor, yüzümün gerginlikten katılaşmasını izliyordu. "Bu konuda bu kadar heyecanlanma Decker. Her zaman takipçiler olacaktır. Birini buluruz ve yenisi ortaya çıkar. Bu işler böyledir."

"Kabul edilemez." Parmağımı ana süite doğru ittim. "Eğer silahla seyahat edecek kadar korkuyorsa, korumaları işlerini yapmıyor demektir." Bakışları yere düşer.

"Başka bir şey daha var." Burun deliklerim alevlendi. "Neymiş o?" Sessizliği beni öfkeliyor. Bu kadın hakkında bilmediğim çok şey var ve onun hayatına derinden karışmak üzereyim. Yakınlık sorunları ile silahla yatma ihtiyacı arasında bir bağlantı var mı?

"Biri onu incitti mi?" Ellerimi esnetiyorum.

Yanağında bir kas sıcıyor ve refleksini bir yudum biranın arkasına saklamaya çalışıyor.

"Kim?" Onu sıkıştırdım, yüzümü onun yüzüne koydum. "Eski kocan mı?"

Sırtını buzdolabına dayayıp bana ters ters bakıyor. "Bu konuyu onunla konuşmalısın."

"Niyetim bu." *Göğsüme silah doğrultmadığı zaman.* "Beni onun güvenlik şefine götür."

BÖLÜM 10 LAYNEE

Decker New York'tan ayrıldığıımızdan beri sessiz. Ama kelimelerle mesafeli olduğu yerde, gözlerinin yoğunluğuyla istilacıdır. Savannah'ya uçarken güvenlik görevlilerimle konuşurken uçağımın arkasından beni izliyor. Range Rover'la evime giderken bana bakıyor.

Şimdi onu merdivenlerden yatak odalarına götürürken bakışlarının kot pantolonumun kıcını okşadığını hissediyorum.

Gözlerimi ileriye dikerek ikinci katın sahanlığını topuklarımın sabit *tık tık tık* sesleriyle geçiyorum. "Eşyalarının New York'tan buraya getirilmesi için Reese'le ayarlamalar yap."

"Buna gerek yok." Derin sesi beklediğimden daha yakından gürlüyor.

Etrafımda dönerken onu birkaç santim ötemde buluyorum ve tökezleyerek geri çekiliyorum. "Kıyafetlerin ve kişisel eşyaların ne olacak?"

"İhtiyacım olan her şey burada." Bana dokunmadan duvara yasladı. Bunu nasıl yapıyor?

Boynumu büküp Reese'i arıyorum. Bir saniye önce arkamızdaydı. Kahretsin, nereye gitti?

Korkunun dikenli ürpertisi ensemden yukarı doğru yükseliyor. Eve dönerken Reese'e beni bu adamla yalnız bırakmamasını söyledim.

Çenemi misafir odalarına doğru çeviriyorum. "Senin odan
_"

"Senin odan." Decker spor çantasını yere bırakır ve Başımın üstündeki duvarda kollar.

Eğildiğinde hiçbir yeri bana temas etmiyor ama onu hissediyorum... her yerde. Nefesinin sıcaklığı, coşkulu bakışlarının gücü ve duruşundan yayılan tembel güven - hepsi yırtıcı, cinsel ve tehlikeli.

"Geri çekil." Reese için çılgılık atma isteğimi bastırıyorum ama kaçan nefeslerimi ya da kalbimin gümbürtüsünü kontrol edemiyorum.

Kabaran göğsüme bakıyor, boğazımda oyalanıyor ve gözlerime dönüyor. "Sesime odaklan Laynee. Ben nefes aldığımda nefes al. Al. Ver..."

Her ipeksi kelimeyle hipnotik bir tempo belirliyor. Tınısına ve dudaklarının hareketine konsantre oluyorum, nefes aldığında nefes alıyorum. Kaslı vücudundan yayılan sıcaklık bluzuma nüfuz ediyor ve tenime sızıyor, kafamı karıştırdığı kadar beni rahatlatıyor. Bulanık bir an için neden paniklediğimi neredeyse unutuyorum.

"Tanıştığın her erkeğe bu tepkiyi mi veriyorsun?" diye soruyor sessizce.

Gözlerim onunkilere kilitleniyor. O kadar yakın ki kahverengi irislerinin çizgilerinde titreşen altın benekleri görebiliyorum. Gözlerimi kırpıştırıp aşağı bakıyorum, tesadüfen yalayabildiği ağzına zoom yapıyorum.

"Laynee?"

Kahretsin, bana bir soru sordu ve nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum. İtaatkâr erkekler beni korkutmaz. Ama Decker gibi erkekler? Donup kalıyorum.

Kaşlarını çatarak verdiğim tepkinin onu rahatsız ettiğini söyledi. Siktir et onu, çünkü bu beni de rahatsız ediyor. Terapiye bir servet harcadım ve yıllar içinde büyük ilerleme kaydetmiş olsam da, baskın kişiliklerin varlığında hala hiperventilasyon geçiriyorum.

"Bu soruyu şimdilik es geçiyorum." Bir kolunu indirerek nefes almam için bir parça boşluk bıraktı. "Bana evinden bahset."

Bu erteleme için minnettarım, daha uzun duruyorum ve kendimi toparlıyorum. "Reese seni gezdirebilir-"

"Tur istemiyorum. Buranın benim için ne anlama geldiğini söylemeni istiyorum.

Sen."

Muhtemelen ödüllü bir film yıldızının neden Savannah'da üç yatak odalı şirin bir kulübe. Sanırım tam kadro hizmetkârlarla dolu gösterişli bir saray bekliyordu. Çoğu insan bunu yapar.

"Burası annemle babamın birlikte aldıkları ilk ev." Etrafından dolanıyorum ve ana süiti iki misafir odasından ayıran podiyuma çıkıyorum.

Yolun yarısında durup kollarımı aşağıdaki boş mutfak ve ocak odasına bakan korkuluklara dayıyorum. Reese hangi cehennemde? Bana haber vermeden eve gitmiş olamaz.

Decker bana katılıyor, duruşumu taklit ediyor, bakışları pencerelerin ötesindeki zümrüt yeşili manzarada.

Evin arka tarafında yer alan açık mutfak, havuza ve ötesindeki bataklık ormanlık alana bakan üç katlı bir cam duvarla kaplanmış.

"Burası beş yüz dönümlük arazinin arka yarısı." Karşımızdaki pencerelerden sızan güneş ışığına karşı gözlerimi kısıyorum. "Orada kırk dönümlük bir göl var." Ağaç sınırına yakın açıklığı gösteriyorum. "Diğer iki

göller kuzey tarafında yer alıyor. Koşu yollarının düzenli bakımı dışında araziye ve yaban hayatı habitatlarına dokunmadım. Balık tutmayı sever misiniz?"

"Hiç denemedim. Hiç şehir dışına çıkmadım." Gülüyor, bana bakarken ağzı bir karış açık kalıyor. "Balık tutuyor musun?"

"Zamanım olduğunda. Çocukluğum orada geçti." Manzaraya başımı sallıyorum. "Balık tutmak, keşfetmek, kemirgenleri kovalamak, toprakta oynamak." Hayatımın en güzel yıllarıydı.

"Buraya karşı duygusal bağlarınız var." Pencerelere dönmeden önce birkaç kalp atışı boyunca beni inceliyor. "Beş yüz dönüm araziyi nasıl güvence altına aldınız?"

"Çevresinde aşılmaz bir çit, son teknoloji ürünü bir güvenlik sistemi ve bölgedeki en büyük özel güvenlik personeli ekibi iş." Sert profiline bakıyorum. "Milyonlarca dolarlık bir malikânem yok ama kişisel koruma için o kadar ve daha fazlasını harcıyorum."

İfadesinde bir şey hareket ediyor. Takdir mi? Merak mı? Onu gözlerindeki titreşimleri yorumlayacak kadar iyi tanımıyorum.

"Ön kapının hemen içinde bir binanın önünden geçtik," diyor. "Muhafızlar orada mı yaşıyor?"

"Bazıları. Diğerleri bir program dahilinde dönüşümlü olarak çalışıyor ve gerektiğinde orada uyuyorlar."

"Ama kendini güvende hissetmiyorsun." "Neden öyle düşündün-?"

"Silah taşıyorsun." Başını arkaya eğiyor ve bakışlarını belime yöneltiyor.

Kalbim tekliyor ve korkuluğa yaslandığım yerden doğruluyorum. Görünüşe göre, gömleğimin altındaki küçük tabancayı gizlemekte berbatım. "Neden korkuyorsun?" diye soruyor.

Sen. Bu düşünceyi yutuyorum. "Seni uçakta güvenlik ekibimle konuşurken gördüm ve Reese bana dün gece Elijah'la bir konuşma yaptığını söyledi. İlginç bir şey ortaya çıkardın mı?"

"Güvenlik şefiniz pek açık sözlü değildi." Bana onaylamayan bir bakış attı. "Dedikodularla ilgilenmiyorum Laynee. Sadece dünyanın iç işleyişini ve ona yönelik olası tüm tehditleri anlamaya çalışıyorum."

"Bunların hiçbiri sizi ilgilendirmez. Ben insanları korumak için işe alıyorum-" "Neden erkekleri zapt ediyorsunuz?"

Koku peşindeki bir tazi gibi etrafımdaki havayı kokluyor, gözlerimin içine bakıyor ve söylenmemiş cevaplarımı didik didik ediyor. Onun gibi erkekler benim gibi kadınlara çekilir. Sırlarıma uyum sağlamış ve onların tam burada, etrafımda, karşımda ve içimde olduğunu hissediyor, bana yapıyor ve onu o kadar keskin bir şekilde çağırıyor ki kovalama içgüdüsünü görmezden gelemiyor. İstedğini elde edene kadar avlanacaktır. Ta ki alabileceği bir şey kalmayana kadar.

Ellerimi parmaklıklara kenetliyorum ve ona hiçbir baskın erkeğin duymak istemeyeceği bir yanıt veriyorum. "Prangalı bir adam görmek beni memnun ediyor."

Kollarındaki kordonlar esniyor. "Kontrolü seviyorsun." "Evet."

"Kendinizi daha az savunmasız hissetmenizi sağlar." "Bu değil-"

"Benden korkuyorsun." Elini kaldırarak itirazımı engelliyor.

"Bana her baktığında o küçük güzel boynun tutuluyor. Nefeslerin kesik kesik ve parmaklığı ölümüne tutuyorsun."

Hay sikeyim. Tırabzanı bırakıyorum ve rahatlamaya çalışıyorum. Bu kadar acımasızca muhteşem olmasaydı onun etrafında olmak daha kolay olurdu. Sesindeki baştan çıkarıcı gürlleme, yaydığı acımasız hisler ve on iki yaş daha genç ve güçlü olduğu gerçeği, beni alt edebileceğini ve alt edeceğini hatırlatıyor.

Eski püskü bir kot pantolon ve ince siyah bir tişört giymiş, kusursuz güzelliğini karartan ukala bir kötü çocuk havası yayıyor. Benim istediğim erkekler gibi kibirli, titiz bir model değil. Dövüş sporlarında eğitilmiş ve şüphesiz kadınları memnun etmekte ustalaşmış bir erkek erkeğin timsali.

Koyu kahverengi saçları yumuşak ve temiz görünüyor ama bir şekilde tutup çekme isteği uyandıran bir isyanla dikiliyor. Yontulmuş çene çizgisi ve günlük kirli sakalları olmasa yirmi sekiz yaşından daha genç görünebilirdi. Altın teni pencerelerden gelen güneş ışığında parlıyor ve kalın kirpiklerle çevrili o seksi kapüşonlu gözler bir şeyler vaat ediyor. Kirli, acı verici şeyler. Bu bakışların ardında gizlenen doğuştan gelen hayvanı ortaya çıkarmak için fazla bir şey gerekmediğini hayal ediyorum. Düşündükçe titriyorum ve bunu arzuladığım için kendimden nefret ediyorum.

"Açılmak için zamana ihtiyacın olduğunu biliyorum." Kalçasını iğlere yaslayıp bana bakıyor. "Ama ben esnek olmayacağım, agresif olacağım ve

Benden duyduğun bu korkuyu yok etmek konusunda

inatçısin." Ellerim kenetlendi. "Sen ne zaman o şeyler değilsin?"

"Güzel bir kadın bana silah doğrulttuğunda." Dudakları yarım bir şekilde eğilir.

Sırt.

"Bu sık sık olur mu?"

"Sadece bir kez." Yüz ifadesi taşa dönüşür. "Bu asla olmayacak tekrar."

Boğazım tıkanıyor.

"Gözlerini kapat." Çenemin altındaki bir parmak eklemine dokunuyor.

İtiraz etmek için ağzımı açıyorum ama onun sert bakışları sesimi çalıyor. Korkularımdan daha güçlü olduğumu kanıtlamam için bana meydan okuyor.

Beynimin mantıklı kısmı onun bana zarar vermeyeceğini biliyor. Bu Sadakatsizlik anlaşmasını geçersiz kılar ve onun gelire ihtiyacı var. Ama Bir insanı incitmenin daha kötü yolları da var. Kalbim defalarca tekmelendi, aşağılandı ve bıçaklandı ve Decker Gabrielli gibi bir adamın yanında ona güvenmiyorum. Seksi bir gülümseme ve parmağının kıvrımıyla istediğini elde eden bir adam. O tam da aşık olduğum türden bir adam. Ve çok *sert* aşık olurum. O kadar sert ki, ayaklarımı tekrar yere basabilmek için yıllarca terapi görmem gerekiyor.

Ama bir yıl boyunca onunla sıkışıp kaldım ve her gün her saniye gözlerimi açık tutamam. Kendime güvenmem gerek. Tekrar düşmeyeceğime güvenmeliyim.

Sakin bir nefesle gözlerimi kapadım.

Parmakları çenemde geziniyor, yüzümü dokunuşunun sıcaklığıyla sararken diğer eli de ona katılıyor. Tüm duyularım ayaklarının kayışına, vücudunun yakınlaşmasına ve avuçlarının kulaklarımın altında dinlenmesine daralıyor.

Gözlerim kapalı, havanın yüzümde kıpırdadığını hissediyorum. Dudaklarım ayrılıyor ve nabzım yükseliyor. Beni öpecek.

Korkmayın. Bu sadece bir nefes alışverişi. Düşmüyorum.

Nefesinin yerini güçlü dudaklara bıraktığı an hariç, sinir uçlarım canlanıyor ve içim alev alev yanıyor. Ağzı çok sıcak, çok sert ve inatçı, benimkine karşı şehvetli ve iddialı bir şekilde kayıyor, vücudumda elektriksel bir zincirleme reaksiyonu ateşliyor.

Bir, iki kez yalıyor ve inliyor; derinden gelen ses tenimi ürpertiyor. Parmakları saçlarımda geziniyor ve beni nazikçe ama sahiplenerek sıkıyor.

Dizlerim zayıflıyor ve ciğerlerim hava almak için yanıyor.

Dilinin yumuşak darbeleri güçlü itişlere dönüştüğünde nefesim kesiliyor. İkna etmek talep etmeye dönüşüyor ve göğsünün sert duvarında eridiğimde, öpücük artık bir öpücük değil. Tepeden tırnağa bir teslimiyet. Sadece olmasına izin vermiyorum. Katılıyorum, dilini kovalıyorum, daha yakına, daha derine bastırıyorum ve daha fazlasını talep ediyorum.

Korkulukları tutuşum sıkılaşıyor, çünkü lanet olsun, onun devasa gövdesine tırmanmak, parmaklarımı saçlarına dolamak ve onu kendime doğru çekmek istiyorum. Nefes alış veriş hızlanıyor ve aciliyet tekniğin önüne geçiyor. Dili hararetle benimkine doğru kayıyor, sıcak, ıslak ve agresif bir şekilde ayak uydurmamı gerektiriyor ama bunu istememi sağlayacak kadar da baştan çıkarıcı.

Tanrım, adam nasıl öpüşüleceğini biliyor. Sadece ağızıyla değil, göğsündeki guruldama sesleriyle, saçlarındaki parmaklarının baskısıyla ve nefeslerinden yayılan arzuyla. Tutku ve bağlılıkla ağızımın tadına bakıyor, ısıyor ve yiyor. Ama acele etmiyor, beni çıplak ve altında kısıtılmış olarak içeren bir nihai hedefe doğru yarışıyor gibi görünmüyor. Sanki tek istediği ağızımın tadına varmakmış gibi beni öpüyor ve dudaklarımızın sürtünmesi. Sanki bunu bütün gün yapabilecekmiş gibi öpüyor beni, becerisinin ve üzerimdeki etkisinin farkında olan bir adam.

Eli enseme kivrılıyor. Kocaman bir el. Çekilmemeye çalışıyorum ama çok zor. Bileğinin bir hareketiyle boynumu kırabilirdi. Bunun yerine, sırtını tırazana yaslamak için bizi döndürürken ağızımı onunkine karşı tutmak için tutuşunu kullanıyor.

Bu pozisyon onu hafifçe yatırıyor ve ağızına ulaşmamı kolaylaştırıyor. Kalçalarım bacaklarının arasında olduğu için ellerimi nereye koyacağımı bilemiyorum. Ama öpüşmeyi kesmek istemiyorum. Çok açım ve heyecanlıyım. Körü körüne parmaklıklara uzanırken dilini emip yalarken göğüslerim ağırlaşıyor ve amımdaki zonklama ağgözlülükle atıyor.

Bileğimi yakalıyor ve avucumu gömleğinin altına sokuyor. Karın kaslarının sıcak ve sert yüzeyi beni ürkütüyor. Parmaklarımın siyah pamuğun altında hareket edişini izlemek için ağızımı onunkinden çekerek aşağı bakıyorum.

Nefeslerimiz aramızdaki havayı doldururken, ben dik Kas tuğlaları arasında sıra sıra girintiler. Boynumu sıkıca tutarak gömleğinin eteklerini kaldırıyor, yontulmuş bir gövde, pürüzsüz bir cilt ve düşük belinin altında kaybolan seyrek saçlardan oluşan ağız sulandırıcı bir iz ortaya çıkarıyor.

Pantolonunu. Kalın, şişmiş boyunu zorlayan bir kot.

Sıcaklık bacaklarımın arasına yayılıyor ve külotumu ıslatıyor.

Parmaklarım titriyor ve nabzım hızla atıyor. Her çıkıntıyı yalamak için can atıyorum, dişlerimi

etini ve tüm sert kenarlarını emmek.

Lanet olsun, bana ne yaptı böyle? Öpücüğü beni nefes nefese bıraktı ve şimdi de onun çok seksi vücuduna salyalarım akıyor. Bahse girerim o piç kına yakıyordur.

Kirpiklerimin arasından ona bakıyorum ama ukala bir gülümseme yerine dudaklarının şişmiş ve ayrılmış, gözlerinin erimiş ve ifadesinin sersemlemiş olduğunu görüyorum.

"Siktir, Laynee." Göz kırıyor. "Bana ağzını ver."

Onun sözleri... O çiğ bakış...

Beynim kısa devre yapıyor ve ona doğru fırlıyorum, dudaklarımızı birleştirip ellerimi gezdiriyorum. Her kaslı tepe ve vadi parmaklarım için bir oyun alanı. Vücudunda yumuşacık bir nokta yok, bir gram bile yağ yok. Bu hiç adil değil. Spor salonunda kışımı yırtarak çalışıyorum ama yine de sallanan ve sarkan yerlerim var.

Ağzıma karşı kıkırdıyor ve bileklerimi tutuyor. "Bu pençeler de neyin nesi?"

Oh. Oops. Kesilmiş tırnaklarıma bakıyorum ve ellerimi gevşetiyorum. "Adaletsizliğe lanet ediyorum..." Avuçlarımı belirgin göğsünde gezdirerek tişörtü kaldırıyorum ve sıkı, koyu renk meme uçlarını ve yontulmuş göğüs kaslarını ortaya çıkarıyorum. "Bunların hepsi."

Kaşları birbirine çarparak kusursuz vücuduna bakıyor. "Adaletsizlik mi? Çok çalışıyorum-"

"Benimle yaşarken, antrenmanlarını aksatmayacaksın." Gülüyor. "Bu bir emir mi?"

"Evet." Gülümsememi bastırıyorum. "Evde geniş bir spor salonum var. Ağırlık ya da ekipmana ihtiyacınız olursa Reese'e haber verin."

"Ben emir almam Laynee, ama seninle bir anlaşma yapacağım." O parmaklarımı karın kaslarında gezdiriyor. "Bana her gün böyle dokun, ben de kendimi zinde tutayım."

"Anlaştık." Artık onu ellemek için meşru bir nedenim var, baskın erkeklere olan yıkıcı bağımlılığımın hiçbir ilgisi olmayan bir neden.

Tırabzana yaslanarak ellerini iki yana açılmış kalçalarının üzerine koyuyor ve gövdesinin ılık mermer terasını okşamamı izliyor. Kot pantolonunu zorlayan ereksiyona bakmıyorum ama varlığının acı verici bir şekilde farkındayım.

Bu adam bir paradoks. Gözlerinde yanan vahşi ateş onun Benim onunkini keşfettiğim gibi o da benim vücudumu keşfetmek istiyor. Şu anda beni yere yatırabilir, gücünü ve cüssesini kullanarak bacaklarımı açmaya zorlayabilir ve istediğini alabilir. Yine de boynumun altına dokunmadı.

"Kurallar hakkında konuşmamız gerek." Büyük bir çabayla ellerimi çekip geri çekiliyorum.

"Evet. Bana koyacağın kuralları söyle, ben de sana onları nasıl görmezden geleceğimi söyleyeyim."

"Decker-"

"Ya da daha fazla anlaşma yapabiliriz. Bu yaklaşım işe yarıyor gibi görünüyor sen."

"Ne demek istiyorsun?" Tüylerim diken diken oldu.

"Bir inç veriyorum. Sen bir inç ver. Uykumuzla başlayalım düzenlemeler." Eğildi ve spor çantasını aldı. "Hangi oda senin?"

Hâlâ o öpücükten dolayı yanıyorum ve o yatağı paylaşmayı mı tartışmak istiyor? Başımı sallıyorum, kollarımı savunmaya geçiyorum.

"Bunu vereceksin." Üzerimde yükseliyor, bakışlarının gücü sesindeki emri noktalıyor. "Karşılığında ne vermem gerektiğini söyle."

Zeki, çıkarıcı ve dikkat çekici derecede yakışıklı; kutsal olmayan bir tutkuyla öpüşen bir adam için tehditkâr bir kombinasyon. Beni korkuttuğu kadar tahrik de ediyor. Hayatımı ezip geçmesine izin vermeden önce aramıza mesafe koymalıyım.

"Pekâlâ." Çenemi kaldırıyorum ve gözleriyle buluşuyorum. "Benim odamda uyuyabilirsin-"

"Senin yatağında."

"Tamam. Benim yatağında, sadece *uyuyarak*, eğer talebimi yerine getirirsen." Kaşları birbirine yaklaşıyor.

"Sen ve Reese." Düşündükçe sesim boğuklaşıyor. "Onun senin aletini emmesini izlemek istiyorum."

"Hayır." Omuzları geri çekildi. "Başka bir şey."

"Anlaşma böyle. Kabul et ya da etme."

"Cevabım değişmeyecek." Dişlerini gıcırdatıyor.

"O zaman odanız bu tarafta." Dönüyorum ve podyumun sonundaki misafir odalarına doğru ilerliyorum.

"O senin tamponun." Sesi farkındalıkla fısıldıyor ve ayaklarımı durduruyor. "Onu, seni korkutan bu şey her neyse onunla aranda bir bariyer olarak kullanıyorsun."

Boğazıma bir yutkunma düğümleniyor ve kendimi arkamı dönüp ona bakmaya zorluyorum. "İki erkeği birlikte görmek beni tahrik ediyor, Decker. Hepsi bu."

"Hayır, bu basit bir sapkınlığın ötesine geçiyor." Bir elini kirli sakalına sürterek beni inceliyor. "Samimiyetten korkuyorsun. Belki seksten değil ama güven, bağımlılık gibi daha derin duygulardan... *Aştan*. Bana nedenini söyle. Ne ne oldu?"

Bakışları çok anlayışlı, zayıflıklarımı yutkunurken ve sert görünmeye çalışırken yüzümdeki her tiki emiyor. Ama ben sert değilim ve eğer ona saçma bir cevap verirsem, bunu hemen anlayacaktır.

"Seni bir günden daha az süredir tanıyorum." Gözlerimle yalvarıyorum. Bu *kadar zorlamayı bırak*. "Kazanmadığın bir güveni talep ediyorsun."

Nefesini içine çekiyor ve bırakıyor. "Haklısın." Bu kadar mı? Onun kolay kabullenışı beni kekelemeye bıraktı.

Elinde spor çantasıyla arkasını dönüyor ve merdivenlere doğru ilerliyor. Misafir odalarına doğru *değil*.

"Nereye gidiyorsun?" Aceleyle peşinden gittim. "Odan diğer tarafta. yol."

Sahanlıktaki oyuğa doğru yöneliyor.

Nabzım boğazıma sıçradı. "Oraya giremezsin."

Üst katın bu ucundaki tek kapıya ulaşarak içeri daldı. yatak odam. Geniş süiti hızlıca gözden geçirdikten sonra çantasını bıraktı, Converse'ini çıkardı ve büyük boy yatağa uzandı. "Ufacık bir kadın neden bu kadar büyük bir yatağa ihtiyaç duyar ki?"

Kalbim kulaklarımda gümbür gümbür atıyor. Burası benim güvenli alanım, sığınağım. Reese dışında hiçbir erkeğin odama girmesine izin vermedim. "Ben

Burada olman konusunda rahatım Decker."

"Öyle olmadığını biliyorum," diyor nazikçe ve yanındaki boşluğu okşuyor. "Buraya gel."

Ahşap döşeme tahtaları bataklığa dönüşür.

"Bak." Parmaklarını başının arkasında birleştiriyor. "Ellerim kalacak burada."

Gözlerimiz kilitleniyor ve ona gidip oyunlarını oynamasını söylemem gerektiğini biliyorum.

başka bir saf kadın. Ama onun bana baktığı gibi bir başkasına baktığını düşünmek tırnaklarımı avuçlarıma batırıyor.

İçimde uyandırdığı taşlaşmış heyecan kalçalarımı ıslatıyor.

Tınısındaki derin güven beni kullanılmak ve sahiplenilmek için yalvarmaya teşvik ediyor. Onun sadece varlığı bile beni tekrar tekrar yakalayan aynı

tuzaağu doğru koşmaya teşvik ediyor. Bunun bir tuzak olduğunu, sonunda bana zarar vereceğini bilsem bile, ona doğru y6neliyorum. Ona doğru.

Topuklarımdan kayarak avuçlarımı kotuma siliyorum. Odayı geçip onun yanına sırtüstü uzandığımda nefes alışım hızlanıyor, aramızda bir karış boşluk kalıyor.

"Odayı kendiniz mi dekore ettiniz?" Süitin etrafına göz gezdiriyor.

"Konuşmak istediğin şey *bu mu*?"

"Eğer birlikte yaşadığım kadına ışık tutacaksa."

Yeterince adil. "Kendi dekorasyonumu kendim yapıyorum, tabii buna dekorasyon denebilirse. İki yıl önce buraya geri taşındığımda Fransız kapıları ve perdeli odayı ekledim, banyoyu ve dolabı genişletip modernize ettim."

Bunun dışında, ünlülerin standartlarına göre oldukça sıra dışı. Mobilyalar uyumsuz. Ailemden kalan klasik parçalar, çağdaş koltuklar ve modern sanat eserleriyle karışıyor. Renk ve stil çeşitliliği gelişigüzel. Çok sayıda yumuşak kumaş ve turkuaz ile sarının canlı tonları. Sıcaklık ve rahatlık istedim ve tasarıma fazla kafa yormadım.

"Bana programından bahset." Sırt üstü uzanmış, bana bakmak için boynunu eğiyor.

"Seyahat etmediğim ya da film setinde olmadığım zamanlarda mı?" Başını sallıyor.

"Şey..." Yan dönüyorum ve bir dirseğimin üzerine yaslanıp ona bakıyorum. "Her sabah iki saat spor yapıyorum. Günlerim o anda neyle uğraşıyorsam ona adanmış durumda; senaryo okumak, replik çalışmak, röportaj yapmak ya da menajerimle, reklamcım ile ya da başımın etini yiyen her kimse onunla uğraşmak."

"Akşamlarınız açık mı?"

"Genelde."

"Uyku düzenimizle ilgili bir karşı teklifim var." Dudaklarını yalıyor. "Yatağını benimle paylaş, karşılığında ben de sana kendini öğreteyim. savunma."

"İstersem profesyonel bir eğitmen tutabilirim-"

"Sektördeki en iyi dövüş sporları eğitmenlerinden biriydim." Çenesi esniyor. "Benden daha büyük ve daha güçlü adamların nasıl alt edileceğini sana öğretebilirim ve bu beceri korkularını yok etmende sana çok yardımcı olacaktır." O

gözlerini sertleştirir. "Senin yanında uyuyacağım Laynee, ama beni burada istemeni istiyorum. Seninle her gün antrenman yapmak bana güvenini kazanma fırsatı verecek."

Hangi kadın onu yatağında istemez ki? Kahretsin, hangi kadın onunla güreş minderlerinde terlemek istemez ki? Kendime izin verdim.

Onu sadece kalçalarına kadar inen ince bir şortla hayal edin, o muhteşem fiziğini boğuşma teknikleriyle bükerken kasları geriliyor ve geriliyor.

Göbeğim sert ve derin bir şekilde kasılıyor. "Bu antrenmanlar sırasında üstsüz mü olacaksın?"

Başını ukala bir şekilde sallayarak bana göz kırpmıyor. "Emin olabilirsin."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 11 DECKER

Bir sonraki ayı, tüm odağımı tek bir kadına odaklayan, sabrımın sınırlarını test eden ve beni rastgele dikkat dağıtıcı şeyler aramaya zorlayan gerçeküstü bir gerçekliğe yerleşerek geçiriyorum. Şeftalili turta pişirmek gibi.

Mutfak adasının üzerine eğilerek kabuğunu didikliyorum. Meyve suyu üstündeki yarıklardan fokurduyor ve havayı muhteşemliğin şuruplu aromasıyla dolduruyor. Eskiden anında yaşayan bir adam için oldukça kötü görünüyor. erişte ve dondurulmuş yemekler.

"Hazır." Bir pasta kesici aldım.

"Bunu yiyemem Decker." Laynee adanın diğer tarafında durmuş, ölümcül bir özlemle turtaya bakıyor.

"Yapabilirsin ve yapacaksın da." Kocaman bir dilim kestim ve önündeki tabağa koydum.

"Şekersiz, glütensiz, yağsız ve suçluluk duygusu içermiyor mu?" Tabağı iterek uzaklaştırıyor.

"Yok artık. Bu turta, tuvalet kağıdı değil." Ona doğru geri itiyorum.

"Onun parçasını alacağım... ve benimkini." Reese mutfak masasındaki dizüstü bilgisayarından başını kaldırıp sırtıyor.

"Bunu *senin* için yaptım." Ona o bakışı atıyorum, nefes alışını hızlandıran ve yanaklarını kızartan bakışı.

"Yapma bunu." Yüzümü işaret ediyor. "O uykulu gözler Reese'de işe yarayabilir ama benim bağıışıklığım var."

"Reese'e hiçbir şekilde bakmıyorum," diye homurdandım. "Çok inatçı olman seni etkilemediğim anlamına gelmiyor. Kabul et bunu."

Bakışlarını indiriyor ve aşk tanrısı dudaklarını dişlerinin arasına sıkıştırıyor. "Kalbini hızlandırıyorum." Eğiliyorum.

"Decker..."

"Kalçalarını titretiyorum." Kalçalarımın uzunluğu boyunca
Şaft.

Keskin bir şekilde nefes alıyor.

"Amin ıslak mı?" Fısıldıyorum.

Gözleri çırpınarak kapandı. Arkasında, Reese başını eğdi ve
dizüstü bilgisayara odaklanır.

"Seni becermek istiyorum." Parmağımın ucuyla çenesini
kaldırıyorum. "Ve bunu o kadar çok istiyorsun ki seni tüketiyor."

Gözlerini açtı. "Sana bir anlaşma teklif ettim ve sen reddettin."

Elimi geri çekip saçlarımın arasına sokuyorum.

Buraya taşındığımdan beri üç anlaşma yaptık.

Birincisi, her sabah onunla birlikte spor yaparak kendimi formda
tutuyorum.

sık ve acı verici okşamalarına karşılık. *Kemerimin altından uzatmayı
reddettiği okşamalar.*

İkincisi, akşamları ona kendini savunmayı öğretiyorum ve her gece
yanında uyumama izin veriyor. *Aramızda bir adımlık "bana dokunma"*
mesafesi var.

Üç, yemeğini ben hazırlıyorum ve bütün yemeklerini benimle yiyor.
Eğer onun saçma diyet kısıtlamalarına uyarsam.

Kadının Tanrı'dan daha fazla parası var ama Reese ve güvenlik
personeli dışında hizmetçi, uşak, aşçı ya da herhangi birini çalıştırmıyor.
Bütün gün kulağında bir telefonla ofisinde kilitli ve burnu sözleşmelere ve
senaryolara gömülü, tam bir personele ihtiyacı var. Ama evindeki insanlara
güvenmiyor. Sağduyusuna ve azmine hayranım, ama onun yemekleri bir
araya getirmek için çabalamasını ya da atlamasını izlemek beni tamamen
sinirlendiriyor. Bu yüzden yemek işini ben devraldım.

Reese onun ayak işlerini yapıyor, alışverişini gerçekleştiriyor ve
programını yönetiyor. Günün her saati onun yanında olsa da, genellikle
sadece

Gündüzleri buraya uğruyor ve akşamlarını Savannah şehir merkezindeki çatı
katında kim bilir neler yaparak geçiriyor.

Yanında çalışan olmaması hem bir nimet hem de bir işkence. Reese'in
günlük ziyaretleri dışında, çoğu zaman onunla yalnızım.

Ve tek düşündüğüm şey seks.

Her sabah onunla parkurlarda koşuyorum ve onu yere atıp güzel
ağzını sikmeyi hayal ediyorum. Her akşam onunla spor salonunun
zemininde yuvarlanıyorum, bir yandan sırt üstü rahatça dövüşmeyi
öğrenirken bir yandan da sikimi onun derinliklerine sokmayı düşünüyorum.

Yatma vakti en kötüsü. Yanına uzandığımda, Reese'in sikimi emmesine izin verirsem benimle seks yapacağına dair geri adım atmayacağı anlaşmaya lanet ediyorum.

Ellerim yumruk oldu. Onu istediğimi biliyor. Ona sık sık söylüyorum Pantolonumdaki kanıtları. Ama onda bu muhteşem, dokunulmaz hava var. Tepeden tırnağa ipekle uyuyor, vücudunu örten egzersiz kıyafetlerini bir kalkan gibi giyiyor ve duş alıp kıyafetlerini değiştirirken kapıyı kilitliyor. Kadınla aynı odayı paylaşıyorum ve çıplak karnını bile görmedim.

Bazıları için onu nasıl kaldıracağım konusunda endişelendiğimi düşünmek iğrenç bir amcık. Bunun yerine, Laynee'nin baştan çıkarıcı öpücükleriyle sonsuz bir azgınlığa, bekârlığa ve mutlak bir işkenceye sürüklendim. Bir rahibe gibi önünü ilikliyor olabilir ama açgözlü, sürtük bir seks kedisi gibi ağzımı yalıyor. O ateşli öpücükleri günde sayısız kez çalışıyorum, ama çok ısındığında ya da ellerim çok cesurlaştığında beni itiyor. Her seferinde. Lanet olsun. Zaman.

Sanki Reese'in seks hayatına katılması onu fiziksel ve duygusal olarak koruyormuş gibi, Reese'in güvenli olduğu fikrine saplanıp kalmış. Onu korkuttuğumu biliyorum ve bu saçma teklifi onun beni hadım etme yöntemi. Heteroseksüel bir erkeğe, başka bir erkeğin cinsel arzularına boyun eğmesini emretmekten daha hadım edici ne olabilir?

Ağız mı?

Biri ona zarar verdi. Kim, ne zaman ve ne kadar kötü bilmiyorum. Ne zaman bu konuyu açsam, konuşmayı reddediyor.

Tıpkı o lanet turtayı yemeyi reddettiği gibi.

Bir çatal kapıyorum ve ağzıma bir lokma atıyorum. Lezzet dilimde patlıyor, tıpkı dudakları gibi yaz mevsiminin ve baştan çıkarıcılığın tadı.

"Sıcak, ıslak ve günahkâr." Onu kaynayan bir bakışla kısırdım. "Bana başka bir şeyi hatırlatıyor ama emin olamıyorum çünkü hayatımın en uzun kurak dönemini yaşıyorum."

"Ah?" Gözlerini kısıyor. "Ne kadar zamandır?" "Ne kadar?"

"Kurak döneminiz. Ne kadar oldu?" "Dört lanet hafta."

Yüzü kızarıyor. "Dört haftadır *buradasın*. Benimle tanıştığın gece biriyle seks yaptın mı?"

"Hayır." Sanırım Blue Dixie'den kovulmadan önceki geceydi. "Senden sonra kimse olmadı." Laynee Somerset'ten önceki tüm kadınları unutmuş gibiyim.

"Seni zavallı şey. Gerçekten acı çekiyor olmalısın." Sanki kıskanç tepkisini gizlemeye çalışıyormuş gibi ağzının yarısıyla yüzünü buruşturuyor ve aşağıya dönük köşesi benden uzaklaşıyor.

Bir ısırik daha alıp dudaklarına doğru tutuyorum. "Aç."

"Hayır." Yüzünü bana dönüyor ve avuçlarını tezgâhın üzerinde düzleştiriyor. "Şimdi."

"Hayır dedim."

"Ama evet demek istiyorsun." Ses tonumu sertleştiriyorum.

"Geçen gün bir tişört giyen birini gördüm, üzerinde '*Hayır demek, tıkaç yeterince sıkı değil demektir*' yazıyordu."

Ne oluyor lan? Ağzı mı kapatılmış? İsteği dışında zorlandı mı? İçimden bir öfke dalgası geçiyor. İfadesi boş, gözlerinin etrafı biraz gergin. Bana hiçbir şey söylemiyor.

Çatalı onun önünde tutuyorum, geri adım atmayı reddediyorum ama aynı zamanda anlamasını istiyorum. "Ben o adam değilim."

"Oh, yani tüm bu *söylediklerimi* yap, taciz et ve gözünü korkut olayı... ne? Talihsiz bir hata mı?" Gözlerinde şakacı bir parıltı parlıyor.

Benimle taşak mı geçiyor?

"Turtayı deliğine sok ve çeneni kapa." Damlayan lokmayı dudaklarına doğru itiyorum.

Ağzı açılır ve çatal girer. Ona bunu yedirmek, bu ilişkide kontrolü elime almamla ilgili. Ama çatalın dişlerini serbest bırakıp çiğnerken yüzündeki her seğirmeyi yuttuğumda, onun tepkisinin benim için zaferimden daha önemli olduğunu fark ediyorum. Sadece onun mutlu olmasını istediğim için bu ikramdan keyif almasını istiyorum.

Gözlerini kapatıyor, yutkunuyor ve parmaklarını ağzına dayayarak inliyor. Ses sikim boyunca yankılanıyor.

"Tanrım, Decker." Bakışları benimkilerle kilitlendi. "Bu inanılmaz. New York'ta hiç yemek yapmadığınızı söylerken yalan mı söylüyordunuz?"

"Hayır." Onun iştahlı ağzına doğru bir lokma daha kaldırıyorum.

"Yapmamı istediğin tatsız şeylerden neden hiç böyle bir tepki almadığıma şaşmamalı." Çatal dolusu turtayı dudaklarına değdiriyorum. "Bunun geldiği yerde daha fazlası olacağından emin olabilirsin." *Sadece yüzündeki o mutlu ifadeyi görmek için.*

"Önümüzdeki ay bir başrol için seçmelerim var." Arkasına yaslanıyor ve havada asılı duran çatala bakıyor. "Gerçekten yiyemem... başka... Tamam, belki sadece

bir ısırık daha."

Seksi bebek gibi dudakları dişlerin etrafını sarıyor ve lokmayı kaydırıyor.

Bir başka günahkâr zevk ifadesi, daha fazla inleme ve şimdi cehennemin gerçek anlamını biliyorum. Beni yavaşça ve acımasızca öldürüyor.

Bir kepçe daha almak için geri dönüyorum ve şişmiş sikim fermuarıma acı verici bir şekilde çarpmıyormuş gibi davranıyorum.

Başını sallayarak elini uzatıyor. "Yapmam gereken..." Buzdolabına yönelir ve içini karıştırır. "Doyurucu ve sağlıklı bir şeylere ihtiyacım var yoksa bütün turtayı yiyeceğim. Protein içeceklerim nerede?"

Ona onları arkaya ittiğimi söyleyebilirim ama o böyle domalmışken, sikilesi götü görüş alanımı doldururken hiçbir şey söylemeyeceğim. Kot pantolonla kaplı yanakları mükemmel bir şekilde yuvarlak ve sıkı ve tam ellerimin boyutunda kalıplanmış. Bel bandı aşağıya doğru kayarak bir parça teni, kuyruk sokumunun her iki yanındaki Venüs çukurlarını ortaya çıkarıyor ve...

Bu da ne böyle?

Yaklaşarak eğildim ve bükülmüş etten oluşan soluk beyaz bir yaraya odaklandım. Bir santim uzunluğundaki yara pürüzlü ve geniş. Ameliyat masasında oluşmuş bir şey değil, daha ziyade keskin bir kuvvet travmasından kaynaklanıyor.

Gömleğinin eteğine uzandım. "Ne oldu-?"

Kafası havaya uçar, cam raflara çarpar ve baharatlarla ürünleri etrafa saçar. Çarpışmanın etkisiyle poposunun üzerine düştü. Onu yakalamak için kolundan tutuyorum, ama sarsılarak uzaklaşıyor, bir protein şişesini düşürüyor ve gömleğinin arkasını itiyor.

"Kahretsin, beni korkuttun." Ayağa kalkıyor, o lanet şeyi çekiştiriyor. Gömlek.

"Arkanı dön." Parmağımla sabırsız bir dönme hareketi yapıyorum.

"Bana sırtını göster."

"Affedersiniz?" Boynu sertleşir ve gözleri hızla kırpışır.

"Beni duydunuz." Sesim alçak ve keskin, tartışmaya yer bırakmıyor.

"Gömleğini kaldırırken bana yara izinin nasıl oluştuğunu anlatabilirsin."

BÖLÜM 12 DECKER

Bir kez daha cevap istiyorum ama bu sefer Laynee bana bir şey verecek. Bütün gece sürse bile umurumda değil. Onun sırlarıyla işim bitti.

"Sana bir bok söylemek zorunda değilim." Gözleri eşit oranda öfke ve korkuyla parlıyor.

"Laynee," diyorum daha yumuşak bir tonda. "Ben düşman değilim. Zarar vermeyeceğim sen."

Arkasındaki tezgâhtan bir zil sesi yükseliyor.

Telefona doğru döner ve aramayı bağlar. "Violet?" Nabzım kulaklarımda çınlarken, tedirginliğimi içimde tutmak için mücadele ediyorum.

Kontrol et. Reklamcısının Laynee'nin yarınki L.A. gezisi için aradığından şüpheleniyorum. Hoşlarına gitse de gitmese de benim gideceğim gezi.

"Seni görmezden gelmiyordum. Hayır, bu-" Telefona doğru iç geçirdi. "Tamam, dinliyorum. Dinliyorum." Bana ters ters baktı ve mutfaktan çıktı.

Sikerim böyle işi. İyi davrandım. Sabırlı oldum. Onun yorucu kurallarına uydum ve ona kilometrelerce zaman ve alan verdim. Ama işe yaramıyor.

Beni temkinli bir ifadeyle izleyen Reese'e dönüyorum. "Bana bunun sırtındaki bıçak yarası olmadığını söyle." Sırtındaki bıçak yarasını gösteriyorum. kapı aralığında kayboldu.

"Sadece bir aydır buradasın, dostum." Arkasına yaslandı ve kollarını kavuşturdu. "Sabırlı olmalısın."

Soruma cevap vermemeniz başlı başına bir cevaptır.

"Sabra cevap vermiyor." Bir elimi sandalyesinin arkasına, diğerini de önündeki masaya dayayarak ona doğru ilerliyorum. "Ona kim zarar verdi?"

Dudakları bir çizgi haline gelir ve bakışlarını kaçırır.

Laynee Somerset saldırıya uğrasaydı ya da hastaneye kaldırılsaydı, haberlerde yer alırdı. Savannah'ya vardığımda ilk birkaç günümü

ve medyanın onun hakkında söylediği her şeyi öğrendim. Eski sevgilisi Blake Harridan'ın onu aldattığını öğrendim, ancak bu spekülasyonları kamuoyu önünde ya da benimle özel olarak doğrulamayı reddediyor. Şimdiye kadar tanıdığım en suskun insan ve bu beni çıldırtıyor.

Laynee kadar çok fotoğrafı çekilen bir süperstar, şüpheli bir yara izini basından nasıl gizler? Daha binlerce sorum var ama bununla başlıyorum.

Reese'den uzaklaşarak dizüstü bilgisayarını masadan alıp adaya taşıyorum. Ekranı baktığımda kıkım sıkıştı.

"Sikli kadınlar mı?" Büyük plastik sikleri olan deri giyimli kadınların web sitesine aptal bir şokla bakıyorum.

"Bu değil..." Sandalyesi arkamdaki ahşap zeminde gıcırdıyor. "Bu bir koşum takımı-"

"Umurumda değil." Tarayıcıda yeni bir sekme açtım ve Laynee'nin resimlerini arattım.

"Ne yapıyorsun?" Ayak sesleri yaklaşıyor. "Cevaplar arıyorum."

"Onları internette bulamazsınız."

O arkamda durur ve ben sayfaları çevirirken

Son yirmi yılda çekilmiş yüzlerce kırmızı halı fotoğrafı. Yirmili yaşlarında giydiği neredeyse her elbisenin arkası açıktı. Fotoğrafları yakınlaştırıyorum ve yara izi yerine bozulmamış bir cilt buluyorum. Özellikle bir tanesi, altı yıl önce Oscar töreninde çekilmiş, omurgasının tamamını gösteriyor ve neredeyse kıkının çatlağını ortaya çıkarıyor. Büyütmeyi artırarak yüksek çözünürlüklü görüntüyü inceliyorum. Yara izi yok.

Reese arkamdan, "Buna bir son vermelisin," diyor.

"Yardımcı olmayacaksan, siktir git." Gözlerimi ekrandan ayırmadan kapıyı işaret ediyorum.

Son altı yıl içinde ona bir şeyler olmuş. Arayışımı daraltarak, bu zaman diliminde çekilmiş fotoğraf galerilerine bakıyorum. Her görüntü, altı yıl önce sırtı açık giymeyi bıraktığını doğruluyor ya da herhangi bir açık kıyafet. Plajda bikinili resimleri yok, sırtının herhangi bir kısmını açıkta bırakan hiçbir şey yok. Filmlerinde çıplak sahnelerde dublör kullandığını zaten itiraf etmişti.

Korku midemde kıvrılıyor.

"Altı yıl önce ne oldu?" Reese'e doğru dönüyorum ve ona tüm bakışlarımı yöneltiyorum.

Bir elini yüzüne götürüyor ve kapı aralığından gelen topuk seslerine doğru dönüyor.

Laynee mutfığa giriyor, telefonu karnına bastırmış, bakışları dizüstü bilgisayara kilitlenmiş. "Neye bakıyorsun sen?"

"Altı yıl önce nasıl yaralandın?" Sesim yıpratıcı ama yapacak bir şey yok. Sınırıma ulaştım.

Lavaboya gidiyor ve bir bardağa su doldurup yarısını bir dikişte boşaltıyor.

Onu dizlerimin üzerine çöktürüp bir şaplak atma isteğiyle titriyorum. sırlarını haykırıyor. Ama tahta gibi sert duruşu bana bunun korkunç bir hata olacağını söylüyor.

"Konuş benimle, Laynee." Dizüstü bilgisayarı kapatıp bir kenara itiyorum. "En kötüsünü tahmin ediyorum."

Tezgâhın kenarını kavriyor ve boş gözlerle lavabonun üzerindeki pencereden dışarı bakıyor. Boş sessizlik, cevap vermeyeceğini doğrulayacak kadar uzun sürüyor.

"Ben sadece..." Reese kapıya doğru ilerliyor. "Gidip kotuna biraz daha delik açayım."

Bacaklarımdaki yırtık kotlara bakıyorum. Savannah'ya sırtımdaki ipliklerle ve çantamdaki kıyafetlerle gelmişim. Şimdi Reese'in Laynee'nin parasıyla alışveriş yapma hevesi sayesinde Infidelity'den kazandığım yıllık gelirden daha değerli bir gardırobum var. Dolabıma astığı şeyleri giyiyorum. Mükemmel bir zevki var, gerçi bunu ona asla itiraf etmem. Ama bazen eski kotlarımı giyiyorum, bugün olduğu gibi, sırf onu kızdırmak için.

"Otur." Onu mutfak masasının yanındaki sandalyeye yönlendirdim ve odanın içinde dolaşırdı. "Yapacağımız şey şu. Ben size bir araya getirdiklerimi anlatacağım, siz de boşlukları doldurup varsayımlar."

Laynee konuşmazsa, belki Reese konuşur.

Sandalyeye çöküyor ve kollarını beline sararak bana bakıyor.

Ona yavaşça yaklaşıyorum. "Son iki yılda sadece iki erkekle seks yaptın." Göğsüm mantıksız bir kıskançlıkla daralıyor. "Sanırım o erkeklerden hiçbiri seni çıplak görmedi." *Yara izini nasıl gizlediğine bakılırsa.*

Yere bakıyor ve zayıf bir baş hareketiyle vücudunu sadece benden saklamadığına dair şüphelerimi pekiştiriyor. Kıyafetlerini bir zırh gibi giyiyor, tıpkı Reese'i yakınlaşmaya karşı bir bariyer olarak kullandığı gibi.

"Neden bu iki adam?" diye sordum. "Güveninizi kazanmak için ne yaptılar?" "Öncelikle, benim güvenimi hiç kazanamadılar." Kolları onu sıkıca sarıyor
orta bölüm. "Anlaşmamı kabul ettiler, ben de onlara bedenimin içinde bir saat verdim. Bu kadar basit."

Sözleri beni ona karşı delice, barbarca sahiplenici hissettiriyor. Bu ilkel tepkiyi daha önce hiç kimseyle yaşamamıştım ve onunla sevişmedim bile. Ama asıl mesele bu değil. Seksten laf kalabalığıyla bahsediyor. *anlaşma gibi ve onlara bir saat verdi.*

Bu kadını öptüm. Tutku ve ham cinsellikle dolup taşıyor. Sonunda vücuduna girdiğimde, çığlık atacağından, kıvranacağından ve etrafımda çözüleceğinden hiç şüphem yok ve bu bir saatten çok daha uzun sürecek.

"Kabul ettikleri anlaşmayı açıkla." Dizlerimi bükerek onun alçalmış bakışlarını yakalamaya çalışıyorum.

"Ben izlerken Reese'in onları emmesine ve sikmesine izin verdiler."

Tam olarak beklediğim şey. Psikolojik olarak ona teslim oldular, fiziksel olarak Reese'e boyun eğdiler ve böylece onunla seks yapabilecek kadar güvenli olduklarını kanıtladılar. *O kıyafetlerini çıkarmazken.*

Onun başka erkeklerle olan görüntüsü bir şeyleri yumruklamak istememe neden oluyor ama nefes alıp odaklanıyorum. Aklıma yatmayan bir şey var. "Reese onları becerdi mi? Tam tersi değil mi?"

"Evet," diye mırıldanıyor yere doğru.

Omuzlarındaki gerginliği fark ederek ona bakıyorum. "Reese bir dip."

Başını kaldırıyor, gözlerini diğer adama dikeyyor. "Hayır, değil."

"Bu çok garip. Onu sadece bir aydır tanıyorum ama sevişmekten hoşlanmadığını biliyorum. Onu ne kadar zamandır tanıyorsun?"

"Yapma bunu." Reese'in ifadesi gerginleşir.

"Laynee." Kalçalarının her iki yanındaki tezgâhı kavıyorum.

"Reese'i ne zamandır tanıyorsun?"

"On yıl." Reese'e suçlayıcı bir şekilde bakar. "Neden senin bir dip olduğunu düşünüyor?"

"Değil..." Kot pantolonundaki bir şeyi karıştırıyor. "Önemli bir şey değil." "Reese?" Doğruldu, parlak nemli gözlerle ona baktı.

"Biz iyiyiz." Başını arkaya eğip iç geçiriyor. "Bırakalım artık."

"Hayır, iyi değiliz." Kolumu itti ve bana doğru ilerledi. ellerini adanın yüzeyine dayadı. "Neden bana söylemedin?"

"Yardım etmeye çalışıyordum." Omuz silkiyor.

O bir kolaylaştırıcı. *Öyleydi*. Onun korkularını kontrol altına alıyorum ve bunu benim yöntemimle düzelteceğiz.

"Siz ikiniz iletişim sorunlarınızı daha sonra çözebilirsiniz." Yanındaki tezgâha yaslanıyorum ve başparmaklarımı arka ceplerime sokuyorum. "O iki adamdan önce Blake Harridan'la birlikteydin. Dört yıl önce evlendiniz. İki yıl sonra boşandınız. Çünkü seni aldattı."

"Tebrikler." Sesine asit karışıyor. "Google'ı nasıl kullanacağını biliyorsun."

Hiç tanımadığım bir insanın üzerine cehennemi getirmek istememiştim ama şimdi tam da bunu yapmak için yanıp tutuşuyorum. "Onu öldüreceğim."

"Lütfen, yapma." İfadesine temkinlilik sızarken başını ovuşturuyor. "Onunla olan ilişkim itibarıma yeterince zarar verdi."

"Laynee onunla tanıştığında hiç kimseydi." Reese kollarını kavuşturur. Sesi tiksintiyle kesilmişti. "Sadece onun filmlerinden birinde figürandı. Kariyerini ilerletti ve onu bugün olduğu kişi yaptı."

Ve piç kurusu onu aldatarak teşekkür etti. Sırtındaki yara izinden mi yoksa erkeklerden korktuğundan mı bilmiyorum ama içimde zinanın tek suçu olmadığına dair korkunç bir his var.

Onun alanına giriyorum ve onun boyuna iniyorum. "Ne zaman tanıştınız? onu?"

"Evlenmeden bir ay önce." Yüzü buruştu. "Bazı şeyler yaptım erkekler söz konusu olduğunda gerçekten kötü seçimler."

Blake'i sadece dört yıldır tanıyorsa, yara izinden o sorumlu değil. Ve az önce *erkekler* dedi. Birden fazla kötü seçim.

"Blake'ten önce kiminleydin?" Ben sordum.

İnatçı maskesi inip duygularını gizlemeden önce soluk çizgiler ağzını çevreliyor. "*Seni* sorguya çekmeye ne dersin? Son yirmi sekiz yıldır kimi beceriyordun Decker Gabrielli?"

Bir an için sorusunu düşündüm. O benim sırlarımı zaten biliyor, yani saklayacak bir şeyim yok. "Bu yirmi sekiz günün on üçünde seks yapmadım. yıl."

Mavi gözleri kocaman açılmadan önce şaşkınlık yüzüne yansıyor. "Bekaretini on üç yaşında mı kaybettin?"

"Zor bir mahallede büyüdüm. Bekar bir anne. Kötü gözetim."

Anlıyormuş gibi başını sallıyor ama anlamıyor. Nasıl anlayabilir ki? O ve ben çok farklı iki dünyadan geliyoruz.

"Profilinize göre," diyor, "hiç kararlı bir ilişkiniz olmamış. Bu hiç aşık olmadığın anlamına mı geliyor?"

"Yakınından bile geçmiyor." Boynumun arkasını ovuyorum. "Aynı kadınla nadiren iki kez yatarım."

"Neden?"

Ona ilişkilerden kaçındığımı çünkü bağlılık gösteren kadınların muhtaç ve sıkıcı olduğunu söylersem, bu ona beni uzakta tutması için bir neden daha verecektir. Bunun yerine, derinlere iner ve ona doğru, daha savunmasız bir cevap veririm. "Sonsuza kadar peşinden koşmak istediğim kişiyi arıyorum. Bırakıp gidemeyeceğim kişiyi.
"dan."

Dudakları ayrılıyor. Gözleri parlıyor, diri memeleri nefes alış verişleriyle birlikte inip kalkıyor; tüm bunlar beni muazzam bir zevkle dolduruyor. Hayatımın geri kalanını onun bu şekilde tepki vermesini izleyerek geçirebilirim. *Sikimin üzerinde zıplarken.*

"Gitmem gerek." Reese sandalyeden kalktı. "Randevuma geç kalacağım." "Plastik penisli şık mı?" Ben soruyorum.

"İnsan umut edebilir." Adanın etrafında yürür, dizüstü bilgisayarını alır ve Laynee'yi yanağından öper. "Yarın görüşürüz."

Onun gidişini izler ve başını sallar. "Bilmem gerekirdi. Yani, kendisine emir verilmesinden hoşlandığını biliyorum. Bu onu tahrik ediyor. Ama ben

Bunu konumlandırma ve cinsel partnerlerle ilişkilendirin." Bir elini saçlarının arasından geçiriyor. "Tanrım, bazen çok dikkatsiz olabiliyorum."

"Farkında olmamak hakkında bir iki şey biliyorum."

"Sen mi?" Acı acı gülüyor. "Hiçbir şey seni geçemez."

Mutfakta volta atıyor ve onu düzeltmenin bilgeliliğini tartışıyorum. Bu güvensizliğimi açığa vurmak anlamına gelir. Belki de ikimizin de ihtiyacı olan şey budur. Biraz alçakgönüllülük bana iyi gelebilir ve beni üzerinde beliren tehditkâr bir gölgeden başka bir şey olarak algılamasına yardımcı olabilir.

Adadaki taburenin üzerine inerek, açılmış bacaklarımla tezgah arasında onun ayakta durabileceği kadar boşluk bırakıyorum.

"Buraya gel." Tereddüt edince ses tonumu yumuşattım. "Lütfen."

Bacaklarımın arasına *giriyor* ve poposunu tezgâha yaslayıp kollarını göğsünde kavuşturuyor.

"Okulumda bir öğrencim vardı." Bir elimi kalçasının yanındaki kenara koyuyorum ve başparmağımı kot pantolonunun kemerine

dayıyorum. "Bir dokuz-
keskin bir mizah anlayışı ve bulaşıcı bir hastalığı olan

Gülümseyin. Tanrım, çocuk hep gülümserdi." Boğazım düğümlenerek yutkunuyorum. "Sonra bir gün gülümsemeyi bıraktı."

Belinin yumuşak tenine temas edene kadar başparmağımı yukarı doğru kaldırıyorum.

Elimi çekmiyor, onun yerine parmaklarını omuzlarımda gezdiriyor. "Devam et."

"Annesi işini kaybetti. Tek ebeveynli bir aile. Para zaten sıkıntılıydı. Çocuğun spora karşı büyük bir tutkusu vardı ve ben de ona öğretmeyi çok seviyordum." Hatırladıkça gülümsüyorum. "Bana kendimi çok hatırlatıyordu. Annesi derslerinin parasını ödeyemediğinde, onu ücretsiz olarak çalıştırdım." Göğsümde eski bir acı alevleniyor. "Çocuğun gülümsemesi bir daha geri gelmedi. Bunun evdeki sorunlarla ilgili olduğunu düşündüm."

"Decker," diye fısıldıyor, alnımı düz karnına yaslamam için yönlendiriyor. "Bana söylemek zorunda değilsin."

"Anlamana ihtiyacım var." Kalçalarını kavrayarak yüzünü görmek için arkama yaslanıyorum. "O çocuk tüm boş zamanlarını benim spor salonumda geçiriyordu. Bu onun boktan hayatının acımasız gerçekliğinden kaçışıydı. Ben onun öğretmeniydim, akıl hocasıydım, *koruyucusuydum*. Her gün gözlerinin içine bakıyordum ve ona neler olduğunu görmüyordum. Kendi salonumda neler olduğunu." Duygularım damarlarımda kükrüyor ve sesimi kalınlaştırıyor. "Neden gülümsemeyi bıraktığını biliyor musun Laynee?"

"Evet. Biliyorum." Yüzümü okşadı. "Bu senin hatan değildi."

"O... ağza alınmayacak şeyleri ben yapmadım ama engel de olmadım."

"Sen durdurdun, Decker. Infidelity'nin gönderdiği raporları okudum. O çocuklardan biri sana anlatacak kadar güvenmiş. Adam Lamont'u ihbar eden ve o çocukların avukatlarını finanse eden kişinin sen olduğunu biliyorum."

Hatırladığım dehşetle mideme kramplar girdi. Neler olduğunu öğrendiğim günkü kadar kendimi hiç başarısız hissetmemiştim. "Ben yapamam

Tekrar söylüyorum, Laynee. Sana bakıp, seninle birlikte olup sana neler olduğunu bilmeden yaşayamam." Elimini sırtının alt kısmına, yara izinin tam üzerine bastırıyorum. "Seni kimin incittiğini söyle bana."

Kadın sertleşiyor. "Geçmişte kaldı."

"Öyle değil." Ses tonumdan öfke yükseliyor. "Tam burada. Aramıza sıkışmış, yaşayan, nefes alan bir şey. Gitmesini istiyorum."

"Tam olarak bunu yapmak için çok çalıştım." Sesi çatlıyor ve kesik

kesik bir nefes alıyor. "Bu bana zamana ve iş fırsatlarına mal oldu ve

para... medyadan uzak tutmak ve ortadan kaybolmasını sağlamak için çok fazla para."

"Bu yüzden mi bana söylemeyi reddediyorsun? Hikâyeyi satacağımı mı düşünüyorsun?" Dişlerini gıcırdatıyorum. "Bana güvenmiyorsun."

Elleri saçlarımin arasından kayıyor ve gözleri yüzümde geziniyor. "Sana güveniyorum ve sorun da bu. Reese dışında, her bir kişi Güvendiğim insanlar bana zarar verdi." Hüzünle gülümsüyor. "Sana güvenmeseydim benimle daha şanslı olurdun."

Tanrım, lanet olsun. Bununla ne yapmam gerekiyor? "Sana o yarayı yapan kişiye güvendin mi?"

Kollarını indiriyor ve elimden kurtuluyor. Sanki konuşma bitmiş gibi gömleğinin arkasını çekiştirerek mutfaktan çıktı.

Kararlılıkla omurgamı çelikleştirerek peşinden gidiyorum. İki saniye içinde gömleğini yırtıp onu yere süpürebilirdim. Bir kol kilidi, takip eden iki saniye içinde sorularına ciyak ciyak cevaplar vermesini sağlayacaktır. Son birkaç hafta içinde birkaç kendini savunma manevrası öğrendi ama benim beceri seviyemin yakınında bile değil. Fiziksel olarak onu alt etmek kesinlikle

Bana olan güvenini yok edeceğim.

Ama benim istediğim bu değil. Hayatında biraz kontrole ihtiyacı var. Onun için belirlediğim sınırlar dahilinde istediği tüm kontrolü ona verebilirim ve bu sınırlardan biri de kendi etrafına ördüğü lanet olası duvar. Bu geceden başlayarak onu yıkacağım.

BÖLÜM 13 DECKER

Kadınlara karşı her zamanki yaklaşımım kovalamak ve yakalamak, sert ve hızlı, içeri ve dışarı gibi kelimelerle basitleştirilebilir. Ama Laynee'yi takip ettiğimde saçlarından tutup yatağa sürükleme dürtüsü, onu takip etme nedenimin gölgesinde kalıyor.

Hayatımda ilk kez, kendime yardım etmek yerine, bir kadına yardım etmek için kıyafetlerini çıkarması için kandıracağım. Gerçi ben bir aziz değilim. Kesinlikle manzaranın tadını çıkaracağım.

"İki seçeneğin var." Arkasından sinsice yaklaşp tatlı kıcına bakıyorum. Yatak odasının ortasında durdu ama arkasını dönmedi.

"Birinci seçenek. Tişörtünü çıkarma ve bana yara izinden bahset."

Bir adım atıyorum

etrafında dönüyorum, duruşum rahat ve sıradan. "İkinci seçenek. Gömleği çıkarın ve bu gece sırlarınızı saklayın."

Gözleri benimkilere kayıyor ve yüz ifadesinden geyik bakışının ötesinde bir şey okuyamıyorum.

"Yara izini açıklamadan yatağa gitmeyi tercih ederseniz..." Parmak uçlarımı çene çizgisinde gezdirdim. "Gömleksiz uyuyacaksın. Her gece. Benim kollarımda."

Başını dokunuşumdan başka yöne çeviriyor. "O çocukların başına gelenlerin seni aşırı endişelendirdiğini ve paranoyaklaştırdığını anlıyorum. Bunun için özür dilerim. Gerçekten üzgünüm." Derin bir nefes alarak geri çekildi. "Ama o kontrolcü, eli yüksek ultimatolarını alıp kıcına sokabilirsin." O

daha uzun duruyor, gözleri parlıyor. "Bu işi para için kabul ettiğini hatırlatmama izin ver. Kolumda güzel görünmen ve çeneni kapalı tutman için para alıyorsun. Buna benim işime burnunu sokmak dahil değil. Teşvikiniz her neyse-"

"Sen." Yüzümü onunkinin içine sokuyorum. "Gülüştün. Vücudun. Sıkı, karşılıklı zevk veren, vahşi seks. *Sen* benim teşvikimsin." Etrafta dolanıyorum

omuzlarının kıvrımları boyunca bir parmak eklemine kaydırarak ve yukarı kaldırarak

tüyleri diken diken oldu. "Bence Infidelity bizi eşleştirirken ne yaptığını çok iyi biliyordu. Senin emirlerine uyacak ve sefaletini mümkün kılacak itaatkâr bir erkeğe ihtiyacın yok. Güvensizliklerini silecek, seni rahatsız eden şeylerden koruyacak ve onu her uzaklaştırdığında senin için ve seninle birlikte savaşacak bir erkeğe ihtiyacın var."

Göğsü kabarıyor. Çenesi dışarı fırlıyor ve parmakları iki yanında kıvrılıyor. "Bana kiralık bir eskort gibi mi davranmak istiyorsun?"

Önünde duruyorum ve

ellerimi gevşekçe arkamdan tuttu. "Kıyafetlerini çıkar ve kışını yatağa koy. Parmaklarımla, ağzımla ve sikimle seni saatlerce boşaltacağım. Benimle konuşmak zorunda bile kalmayacaksın. Paranı alacaksın ve ben de paramı alacağım. Çünkü senin için ben buyum."

Burun delikleri alevlenir ve gözleri yarıklara dönüşür.

"Bundan hoşlanmadın mı?" Sesimde hayal kırıklığı titreşiyor. "Çok kötü. Vücuduna girmesine izin verdiğin son iki erkeğin aksine, ben hiçbir yere gitmiyorum. Seni becerdiğimde, kalmam için bana yalvaracaksın. Her gece yalvaracaksın. Eğer tek yaptığım kameraların önünde zıplayıp duracağın bir fahişe olmaksâ, kelimenin tam anlamıyla bir fahişe olacağım."

"Sen bir fahişe değilsin." Gözlerinde bir ıslaklık parlıyor. "Bunun benim için ne kadar zor olduğunu anlamıyorsun."

"O zaman anlamama yardım et."

Göğsüme bakıyor ve tüm vücudu titremeye başlıyor. Geri çekilmek istiyorum, çünkü lanet olsun, onu korumak ve rahatlatmak istiyorum, onu parçalamak değil. Ama bu felç edici endişeyi aşması gerekiyor, bu da bazı acı verici duyguları açığa çıkarabilecek bir çaba. Onu bundan koruyamam ama bunu atlatmasına yardım edeceğim.

Ona bir seçenek sundum. Ya bu gece bana yara izinden bahsedecek ya da bana gösterecek. Onu zaten görmüştüm, bu yüzden gömleğinin eteğine uzanıp onu yukarı kaldırdığında şaşırmadım.

Bu acı verici derecede yavaş bir ifşa. Kolları titriyor ve çıplak kalan her santim deriyle birlikte nefes alış veriş hızlanıyor. Ellerini kaldırmak için acı çekiyorum ve

onun için görevi tamamla. Ancak bu onun dönüm noktasıdır ve iki yıldır vücudunu başka bir erkeğe göstermediyse önemli bir dönüm noktasıdır.

Gömleği başından sıyrılıp yere düştüğünde, pembe dantelli sütyeninden taşan kremsi kusursuz teni ve dolgun et küreciklerinin çarpıcı görüntüsüyle karşılaşıyorum. Minicik beli bir kum saati gibi kıvrılıyor, kot

pantolonu dar kalçalarında düşük ve rahat.

İfadesiz bir şekilde saçlarını bir omzunun üzerinden topluyor ve göğsünden aşağıya doğru altın bir ipe doluyor.

"Harikasin," diyorum gırtlaktan gelen bir sesle.

Yüzü düşer. Gözlerini kapatır, titreyen dudaklarını örter ve kafasını sallıyor. Dönüp bana sırtını verene kadar tepkisini anlamıyorum.

Şok olmuş bir ses boğazımı tırmalıyor ve kaçmadan önce ağzımı kapatıyorum. Kuyruk sokumunun yanındaki yara izini görmüyorum, savaş alanının ortasında değil.

Kürek kemikleri ve omurgasının her iki yanında kaç tane buruşuk beyaz iz olduğunu saymaya başlayamam bile. Sırtı ruhunu kemiren bir vahşet savaş alanı ve belinin alt kısmında, mutfakta fark ettiğim yara izi var. Sanki sırtında iz bırakan her neyse genişçe ve çılgınca yana doğru savrulmuş gibi diğerlerinden ayrılmış.

Kendime nefes almayı hatırlatmam gerekiyor. Görüşüm bulanıklaşıyor ve başım sorularla pound. Yaraları ne tesadüfî ne de yöntemsel. Biri onu defalarca, acımasızca, dikkatle, hınçla ve tutkunun şiddetiyle delmiş.

Ellerim şiddetle titriyor ve içim acıyla doluyor. Bir şey söylemem gerekiyor ama ne diyeceğimi bilemiyorum. Benim acıمامı istemeyecektir ve gömleğini çıkararak sorularıma cevap vermekten kurtulma seçeneğini seçti.

Sonra aptalca bir farkındalık yaşadım. Birisi onun sırtına saldırmıştı ve ben burada, onun üzerinde, *arkasında*, onun iki katından daha büyük bir şekilde, onu gereksiz yere savunmasız bir pozisyona sokarak yükseliyordum.

Derin, eşit nefeslerle yavaşça dizlerimin üzerine çöküyorum. Bir titreme omurgasına doğru kayıyor. Kollarını gövdesine sarıyor ve hareketsiz duruyor. Aramızdaki sessizlikten nefret ediyorum ama onu ürkütmekten korktuğum için çenemi kapalı tutuyorum.

Dizlerimin üzerinde ve kürek kemiklerinin alt noktalarıyla göz hizasında, vücudunun her parçasına bir kol mesafesindeyim. Ayaklarından başlıyorum, parmaklarımı ayak bileklerinin etrafında hafifçe kıvrıyorum.

Hafifçe kayıyor ve başını öne eğerek ellerimi izliyor. I Alnımı sırtına değdirirken parmaklarımı kotun üzerinde gezdirerek bacaklarının ön kısımlarında gezdiriyorum. Kesik kesik bir nefes alıyor, tutuyor ve hafif bir iç çekişle bırakır.

Heyecan verici bir sıcaklık göğsümü dolduruyor. Kaçmıyor, ellerimi itmiyor. Bu ona en çok dokunduğum andı ve ben

durmak istemiyorum.

Okşamalarım bel kuşağının üstündeki çıplak tene ulaştığında titriyor. Devam ediyorum, avuçlarımı sırtında gezdirmek için arkama yaslanıyorum. Bazı yara izleri parmaklarıma çarpıyor ama çoğu pürüzsüz ve yumuşak. Ben her yarayı okşadıkça göğsü daha hızlı, daha sert kabarıyor. Geri çekilmediği için onunla gurur duyuyorum.

Ayrıca delicesine ve uygunsuz bir şekilde tahrik oluyorum. Elimde değil. Ellerimde çok sıcak, kadınsı ve küçük hissediyor. Dürtü Onu kollarımın arasına alıp orgazm olana kadar becermek kaslarımı ısıtıyor ve nabzımı ateşliyor. Bu kadını ilkel, bedensel bir düzeyde istiyorum ama daha güçlü başka bir his, seksten çok daha derinlere inen bir duygu beni ele geçiriyor.

Sahiplenme? Sadakat? Hayranlık? Tüm bunları ve daha fazlasını hissediyorum.

Parmaklarım sutyen askısına çarpıyor. Kancaları çıkarırken omuzlarındaki gerginliği izlemek için başımı kaldırıyorum.

Kayışları kollarından kaydırduğimde sarsılmıyor. Ellerimi sırtında aşağı yukarı gezdirdiğimde irkilmiyor. Her bir yara izini okşadığımda, hepsini saymaya çalışıp başaramadığımda nefes bile almıyor. En az on beş... yirmi... Onun güzel vücuduna saplanan her darbenin intikamını alma ihtiyacıyla kan basıncım yükselirken vazgeçiyorum.

Dizlerimi ayaklarının arkasına doğru kaydırarak minik gövdesine bastırıyorum ve ellerimi kalçalarına doluyorum. O kadar küçük ki parmaklarım göbeğinde buluşuyor. Onu hiç çaba harcamadan ezebilirim ve bunu bildiğini biliyorum, bu da işbirliğini son derece önemli kılıyor.

"Teşekkür ederim." Dudaklarımı omurgasına değdiriyorum. "Bunu bana verdiğin için. Sana neye mal olduğunu hayal bile edemiyorum, ama bu benim asla hafife almayacağım bir hediye."

"Yirmi altı." Parmaklarımı kavriyor, onları karnının çukuruna doğru tutuyor. "Yirmi altı bıçak yarası."

Boğazım düğümleniyor ve kalbim kaburgalarımın çarpıyor.

Birisi onu yirmi altı kez bıçakladı. Güvendiği biri. Orosu çocuğu serbest mi? Hapiste mi? Öldü mü?

Kırmızı görüşümü bulandırıyor ve adrenalin damarlarımda dolaşıyor. "Soru sormak yok," diye fısıldıyor. "Bu gece olmaz."

"Doğru." Yutkunuyorum, nefes alıyorum ve ona bu seçeneği verdiğim için aptallığıma lanet ediyorum. "Soru sormak yok."

"Ama beni tutacak mısın?" Sesi umutla doluydu. "Kollarında uyuyabilir miyim?"

İçimdeki her şey tepki veriyor. Parmaklarımdaki kemikler, derimin altındaki kan, ciğerlerimdeki hava, kalbimin atışı - hepsi geriliyor, kalkıyor ve ona ulaşıyor.

Duvarları yıkılmamış olabilir ama eğiliyorlar. *Eğiliyor.*
Her şey değişti.

Kollarımı kalçalarına doluyorum ve sırtına doğru nefes alıyorum,
"Bunu her şeyden çok istiyorum."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 14 LAYNEE

Kalbim "*ne yapıyorum-ne yapıyorum-ne yapıyorum?*" döngüsüne giriyor. Paniği bastırıyorum, çünkü içten içe Decker'ın niyetinin bana yardım etmek olduğunu biliyorum, beni incitmek değil.

Ama beni en çok korkutan şey onun endişesi. O muhteşem, buyurgan ve kendinden emin. Buna bir de yüce gönüllülüğü ekleyince onun yanında kendime güvenemiyorum. Bir bağımlılığım var ve o benim zehirim. Onu bir kez denediğimde, ihtiyacım kompulsif hale gelip hayatıma, işime ve refahıma müdahale edene kadar geri dönmeye devam edeceğim.

Ama sekse karşı protestolarıma daha fazla izin vermeyecek. İsteddiği kadına sahip olabilir ve görünüşe göre, onsuz yapmıyor. Eğer bir ay onun en uzun kurak dönemi değilse.

Onu başka kadınlarla düşündüğümde içimde kabaran sahiplenici vahşetten nefret ediyorum. Dilimin ucunda onu bir yıllığına benim yapan bir anlaşma imzaladığını hatırlatmak var. Ama bu kulağa çaresiz ve çılgın. Çünkü öyle. Özellikle de beni becermesine izin vermediğim zaman.

Beni becermesini istiyorum. Bunu o kadar çok istiyorum ki başka hiçbir şey düşünemiyorum. Çok uzun zaman oldu ve seksten zevk aldığımı söylemek yetersiz kalır. Can atıyorum. *Çok fazla*. Reese'i başka erkeklerle izlemek bana dolaylı bir zevk veriyor ama güçlü kollara sarılmak, tapılası dudakların altında titremek ve başka bir beden, kalp ve ruhla kaynaşmakla aynı şey değil.

Ve sorun da bu. Duygularımı içine akıtmadan sevişemiyorum. Bir erkekle birlikteyken, o benim her şeyimdir. Onun fikirleri, arzuları, her isteği benim için dünyalara bedeldir. Onu memnun etmek ve mutlu etmek istiyorum. Ama bu bir insana verilemeyecek kadar büyük bir güç. Bunu zor ve acı bir şekilde öğrendim.

Reese bunun için bir çözümdü ve seks yaptığım son iki erkekte de işe yaradı. İtaatkâr ve tehditkâr değillerdi. Reese asla

odadan çıktı ve ben kıyafetlerimi çıkarmadım. Bunu fiziksel bir eylemden daha fazlası haline getirme isteği gerçekleşmedi. İnfidelity beni kiminle eşleştirirse ona aynı şekilde davranmaya niyetliydim.

Ama bana Decker Gabrielli'yi gönderdiler.

Arkamda diz çökerek, belimden kavradığı eliyle beni kendisine doğru çevirdi. Üstümü örtmek istedim ama o yaralarımı gördü. Ona çıplak göğsümü göstermek yanında sönük kalır.

Ya da ben öyle sanıyordum.

Gözlerini kaldırıyor ve elleri kalçalarımnda kenetleniyor. Gözbebekleri büyüyor ve güzel ağzında yavaş bir gülümseme oluşuyor. Benden o kadar uzun ki dizlerinin üzerindeyken bile yüzü tam göğüslerimin hizasında, nefesi sıcak ve tenime karşı kışkırtıcı.

Meme uçlarım sertleşiyor ve o bir hayvan gibi alçak sesle ve derinden hırlıyor. Aç, seksi, besin zincirinin en tepesindeki bir hayvan. Dizlerinin üzerinde olabilir ama kontrol onda, her hareketi o düzenliyor ve beni bir sonraki adım için bekletiyor. Nabzımın hızını, bacaklarımın arasındaki zonklamayı ve aldığım her nefesi o yönetiyor.

Başım belada. Tüm uyarı işaretlerinin farkındayım -karnımdaki çarpıntı, bacaklarımın arasındaki ıslaklık, onun kollarına kıvrılmak için duyduğum karşı konulmaz ihtiyaç- yine de kelimelerin dudaklarımdan dökülmesine engel olamıyorum. "Eğer ben tişörtsüz uyuyorsam, sen de öyle."

"Hiç üzerimde tişörtle uyumadım." Elini kaldırıp parmaklarının arkasını köprücük kemiğimde, boğazımın çukurunda ve göğüs kemiğimde gezdirerek beni ürpertiyor. "Fark ettiğini biliyorum."

Tabii ki fark ettim. Söylemesi aptalca bir şeydi ama o tamamen giyinikken ben burada üstsüz duruyorum. "Geç oldu. Yatmak için hazırlanmalıyım."

"Bu geceki saçma ritüelini atlıyorsun." "Hayır, yapmak zorundayım-"

"Harikasın, Laynee." Ayağa kalkıyor, başının arkasına uzanıyor ve gömleğini çıkarıyor. "Ve bunun yüzüne sürdüğün o bokla hiçbir alakası yok."

Elleri kot pantolonunun düğmesine gidiyor ve dikkatimi sergilenen gergin karın kaslarına çekiyor. Fermuarı açıyor, kotu aşağı itiyor ve tekmeleyip atıyor. Dar siyah külot hayal gücüne çok az şey bırakıyor ve asi saçları bu sabah şekillendirdiğinden daha seksi görünüyor.

Söylediklerine odaklanabilmek için gözlerimi kaçırmak zorunda kaldım. "Ben kırk yaşındayım Decker. Eğer güzellik rejimimi atlarsam-"

"Yine de var olan en seksi ikinci kadın olacaksın."

İkincisi mi? Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. "İlk kim?"

"Megan Fox," diyor *tabii ki* geçip doğrudan *yüzünü buruşturmaya* giden bir ses tonuyla.

"Evet, Megan çok tatlı biri. Aynı zamanda evli. On sekiz yaşından beri birlikteler." İç çekiyorum. "Onun kuyruğuna takılmadığı zamanlarda, kariyerine engel oluyor. Bu utanç verici."

"Erkekler hakkında pek iyi bir fikrin yok." "Benim sektörümde bir sürü pislik var."

"Biliyorsun..." Parmakları benimkilerin etrafında kıvrılıyor. "Megan Fox hakkında sana takılıyordum."

"Bunu söylemek zorunda değilsin. Ben-"

"Ciddiyim. Kimsenin taklit edemeyeceği kadar klas, canlı bir güzelliğe sahipsin. Sana her baktığımda beni aptala çeviren türden bir güzellik."

İltifatı dizlerime vurdu. Neden bu kadar nazik olmak zorunda? Düşünceli, çekici ve karşı konulması imkansız biri.

Blake de öyleydi. Benden istediğini alana kadar, başarılı bir kariyer. Decker'ın motivasyonu ne?

Gülümsemeniz. Vücudun. Sıkı, karşılıklı zevk veren, vahşi seks.

Eğer benimle seks yapmak onu teşvik edecekse, bunu elde ettikten sonra ne yapacak? Düşündükçe sırtımdaki yaralar sızlıyor.

Arkamda dönüyor ve ellerini kalçalarımın koyuyor. "Kotunu çıkaracağım." Ağzını omzumun üzerinde gezdirerek boynuma doğru nefes alıyor. "Bu gece külotunun üzerinde kalmasına izin vereceğim."

Tüylerim diken diken oluyor ve fermuarıma doğru ilerleyen elleri tutuyorum. "Bekle."

"Laynee." Sesi derin ve ölçülü, tüm zevk merkezlerimi okşuyor. "Soru yok dediğimi biliyorum ama sormam gerek." Omzuma bir öpücük konduruyor. "Önden mi yoksa arkadan mı saldırıya uğradın?"

Gözlerimi kapatıyorum, yüzümü buruşturan utancı görmediği için minnettarım. "Ön taraf."

"Yani yüzümü sana döndüğümde ve kollarımı sırtına doladığımda..."

"Bu bir tetikleyici olabilir. Bazen." Ayaklarıma bakıyorum, duygularımın ezici handikapıyla nefes alıyorum. "Her zaman değil."

"Tamam." Arkamda kalarak fermuarımı açtı ve başparmaklarını bel kemerinin altına geçirdi.

Nabzım hızlanıyor. "En azından yüzümü nemlendirmeliyim."

Sırtıma yasladığı göğsünün baştan çıkarıcı sıcaklığından, erkekliğinin uyuşturucu kokusundan ve pantolonuma daldırdığı kendinden emin parmaklarından kaçmam gerekiyor. Ama geri çekildiğimde, beni hemen geri çekiyor.

"O banyoya girersen bir saat çıkamazsın. Lanet losyonu getireceğim." Kot pantolonumu kalçalarımın altına sığdırıyor ve ellerini dantelle kaplı kalçalarımın üzerinde gezdirmek için duruyor. "Tanrım, kışın inanılmaz. Burada külotun ve tüm o yara izlerinle dururken, belalı bir savaşçı prenses gibi görünüyorsun."

Gülüyorum, çünkü bu çok beklenmedik bir şey. O beklenmedik biri.

Kot pantolonumu çıkardıktan sonra boynuma bir öpücük konduruyor ve temelde erkek ve güçlü bir yürüyüşle banyoya yöneliyor. Omuzlarının genişliğinden sırtının ters V'sine, sıkı kışına ve sinirli baldırlarına kadar kusursuz bir yapıya sahip. Onunla bir ay boyunca güreş minderlerinde antrenman yaptıktan sonra, vücudunun her bir kası santimini acıyla tanırsam geldim.

Kapının ardında gözden kaybolduğunda, yatağın kendi tarafına bağdaş kurup oturuyorum ve yorganı göğsüme bastırıyorum. Bir süre sonra elinde bir şişe vücut losyonu ile geri döndü.

"Bu yüz nemlendiricisi değil." Çarşafı kollarımın altına sıkıştırıp banyo havlusu gibi giyiyorum.

Şaşkınlıkla etikete bakıyor. "Bu losyon."

Kuru dirsekler için. Muhtemelen gözeneklerimi tıkayıp sivilce yapacak ama neyse. Bir pislik gibi davranabilecekken benim için getirdi. Elimi uzatıp sessizce şişeyi istedim.

"Arkana yaslan." Yanımdaki şiltenin üzerine diz çöküyor ve parmaklarına bir parça fıskırtıyor.

"Yapacak mısın?" Dudaklarımdan bir kahkaha daha kaçıyor. En son ne zaman bu kadar gülmüştüm?

"Evet. Neden bu kadar komik?"

"Bilmiyorum." Sırıtarak sırt üstü uzanıyorum ve çarşafı göğsüme doğru tutuyorum. "Bunu daha önce hiç yaptın mı?"

"Güneş losyonu sürmekten farklı bir şey olamaz." Yüzümün buruştuğunu fark etti. "Bir kadına hiç losyon sürmedim." O üzerime eğildi, kalçalarımın birinin üzerine oturdu ve kremi kalçalarımın üzerine sürdü.

alnımda, burnumun kenarında ve yanaklarımda. "Kıskançlığın beni tahrik ediyor."

"Ben kıskanç değilim."

Sırıtarak losyonu dudaklarıma sürüyor. Kimyasal tat dilime çarptığında tükürüyorum ve kahkahalara boğuluyorum çünkü o da gülüyor ve o derin gümbürtü sesine bayılıyorum. Sebepsiz yere gülmeye devam ediyoruz ve sonunda ortak gülümsemelere ve ağır nefeslere sürükleniyoruz. Birden dizimin bacaklarımin arasındaki yatağı deldiğinin aşırı farkına varıyorum.

Etrafımızdaki hava, ruh hali değişip yoğunlaştıkça kıpırdanıyor. Yüzüme olan dikkati boğazımı kurutuyor. Sarsılmaz dikkati beni yerimde tutuyor ve bedeni, doğal olmayan bir şekilde hareketsizken, üzerime batıyor gibi görünüyor, ağırlığı her saniye daha da artıyor.

Bakışları alnımdan kalkıyor ve tekrar gözlerime dönüyor. Dudaklarımı ıslatıyorum. Yüzü alçalıyor, odağı yanaklarıma, burnuma ve tekrar gözlerime kayıyor. Bakıyor ama dikkati dağılmış gibi...

"Losyon sürülmedi, değil mi?" Alnıma dokunuyorum.

"Azıcık bile değil."

Bana böyle bakmaya devam ettiği sürece umurumda değil. Sanki maaş çekinden ya da orgazmdan öte bir şeymişim gibi.

Elimi itiyor ve kremi cildime nazikçe masaj yaparak yediriyor; parmakları gözlerimin etrafında, çenemde ve dudaklarımda geziniyor.

Onunla market alışverişi yapmak, rock konserine gitmek ve Starbucks'ta sıra beklerken öpüşmek gibi normal şeyler yaptığımı hayal ederken gözlerim kapanıyor.

Bu senaryolardan herhangi birini arzuluyorum. Bunları paylaşacağım kişi o olabilir mi? Kendimi ona yapışmış hissediyorum. Fiziksel olarak -parmaklarım omuzlarını kazıyor. Duygusal olarak, kalbimin her atışıyla.

Oluyor işte. Şimdiden takıntı yaptım ve onu içeri bile almadım. Bunu yapamam. Bir daha olmaz.

Kontrol edemediğim bir korku göğsümü kaplıyor ve onu itiyorum. Hareket etmediğinde, boğulma hissi ciğerlerimi daraltıyor ve nefesimi kesiyor.

Bileklerimi tutuyor. "Sen ne-?"

Çılgına dönüyorum, çırpınıyorum, sallanıyorum ve hava almak için savaşıyorum. "Bırakın beni!"

"Laynee, dur." Ellerimi bırakıyor ve kalçalarına sarılarak beni hapsediyor. "Düşünmeden tepki veriyorsun."

"Çekil. Çekil üstümden." Hırıldıyorum ve göğsüne vuruyorum. "Nefes alamıyorum." "Laynee, lanet olsun. Sana ne öğrettiğimi unutma."

Göğsümü kavradı.

Çenemi zorlayarak bakışlarımı onunkilere yönelttim. "Yer aç, karides, köprü ve yuvarlan. Bunu yüzlerce kez yaptık."

Kahretsin, o haklı. Bir ay boyunca bunu kafama kazıdı.

Parçalanmış bir nefesle popomu yataktan kaldırıyorum ve ağırlığımı ayaklarımın toplarına ve omuzlarıma dağıtıyorum. Bacaklarımı düz tutarak altından fırlıyorum. Vücudum belimden bükülüyor ve arka tarafım omuzlarımın olduğu yere iniyor.

Başardım! Onun ağırlığından kurtulduğum için o kadar mutluyum ki, çok geç olana kadar köprü kurmayı ve yuvarlanmayı unutuyorum.

Bacağımı tutuyor ve beni tekrar altına çekiyor. "Devam etmek zorundasın. Tekrar yap."

Ellerimi kenetleyerek tekniği tekrarlıyorum ve bu sefer bana uzandığında, kaçmak için yeterince uzağa yuvarlanmış oluyorum.

Ama kaçmak zorunda değilim. *O düşman değil.*

"Aferin kızıma." Topuklarının üzerinde geriye doğru oturuyor, yatağında olmak için fazla çıplak ve yontulmuş görünüyor.

"Panikledim." Sırtımı yatak başlığına yaslıyorum ve çarşafı göğsümün üzerinde sürüklüyorum. "Bu manevrayı gerçek hayatta asla doğru yapamayacağım. durum."

"Evet, öğreneceksin. Temel savunma kurallarını öğrenmek yaklaşık altmış saat sürer. Sen daha yolun yarısına bile gelmedin."

Başımı sallıyorum, yüzüm kızarıyor, hâlâ nefes nefeseyim ve bakışlarımdan kaçıyorum. Böyle çıldırdığıma inanamıyorum. Eğer utanmanın bir ölçüsü varsa, *çukura kıvrılıp ölmenin* dokuzuncu seviyesine ulaştım.

"Bana bak." Çakıllı tınısı tenimde geziniyor. Ellerimi yatağın içinde birleştiriyorum ve gözlerimi onunkilere dikiyorum.

Öne doğru eğiliyor, kollarını kalçalarına dayıyor, omuzları geniş, çıplak ve dikkat dağıtıcı. "Bana panik atağını tetikleyecek ne yaptığımı söyle."

"Sorun sen değilsin." Alnımı ovuşturuyorum, sinirli ve bitkin bir halde. "Yani, sorun sensin. Burada olman. Ama bende bir sorun var."

Yanımdaki boşluğa geçmeden önce bir süre beni izliyor. Sırt üstü uzanarak çarşafı alt bedeninin üzerine çekiyor ve göğsünü sıvazlıyor.

"Buraya gel."

Tüm sağduyuma rağmen, onun kollarında, sıcak teninde uyumayı arzuluyorum ve o da cevaplar istemek yerine bana bunu veriyor. Yanına doğru kayarak, yanağımı omzuna koyarak vücutuna yaslanıyorum.

Uzanıp lambayı kapatıyor. Kolunu sırtıma dolayarak parmaklarıyla yara izlerimi arıyor ve masaj yapıyor. Bu hareket gözlerimin arkasında bir yanma hissi yaratıyor. Blake yaralarım yokmuş gibi davranırdı. Ben de her zaman onları görmezden gelmeye çalışıyorum. Ama yapamıyorum. Onları yüzeyin derinliklerinde hissediyorum ve Decker onları mümkün olan en iyi şekilde kabul ediyor.

"Olay gerçekleştiğinde..." Sesim karanlık sessizliği bozarken boğazım düğümleniyor. "Bu gece konuşmak istemediğim nedenlerden dolayı basının öğrenmesini istemedim." Bu utanç dayanabileceğimden daha fazla. "Cerrah seçimim vardı. Hasarı onaracak ve yara izi kalmasını önleyecek birine gidebilirdim. Hatta şimdi bıçak altına yatıp onları aldırabilirdim. Ama ben en güvendiğim cerrahı seçtim. Beni asla satmayacak olanı. Ne yazık ki kozmetik ya da plastik cerrahi konusunda uzman değil."

"Keşke onları saklamasaydın. Kırmızı halıda yürümek yerine O iğrenç tasarımcı elbiselerini giyeceğine, yaralarını değerli taşlar gibi takmalısın. İşte bu çarpıcı olurdu."

"Kamuoyu mahkemesi aynı fikirde olmayacaktır." Parmaklarımı uzatıyorum
Sert karnının üzerinden geçip karın kaslarının çukur ve çıkıntılarını izliyor.
"Bu kariyerimi mahveder."

"Siktir et onları. Vücutun bir hikaye anlatıyor - travma, cesaret ve *hayatta kalma ile* dolu dürüst bir hikaye. Yarın benimle paylaşacağın bir hikaye, seni tokatlamak zorunda kalsam bile. Aslında, kışını kızartmak için sabırsızlanıyorum."

"Şaplak atmak zor bir sınırdır." Yanaklarımı seğerten yasak sırtışa rağmen nabzım hızlanıyor.

"Gülümsemeni hissediyorum." Saçlarımı kulağımın arkasına tarıyor ve ağızımın kenarına dokunuyor. "Nerede hissettiğini söyle bana."

"Ne demek istiyorsun?"

Başımın üstünü öpüyor. "Gülümsemediğinde yanaklarında hissediyor musun? Damarlarında? Amında? Nerede mutlu hissediyorsun?"

"Burada hissediyorum." Elini kavradım ve kalbimin üzerine koydum.

"Bu doğru." Daha yakına kayıyor, göz hizasına kadar iniyor ve vücutu benimkine bakıyor. "Bütün bunlar..." Bir elini sırtımda gezdiriyor. "Ve

Bu." Parmağıyla gülümsememe dokunuyor. "Ve bu." Beni bacaklarımın arasından, külotumun üzerinden kavırıyor. "Bunların hepsi burada neler olup bittiğinin bir örneği." Eli göğsüme geri dönüyor. "Bazen tek ihtiyacın olan bakış açını değiştirmektir ve dışarıdaki her şey onunla birlikte değişir."

"Vay canına." Parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum, sözlerinin ve gözlerinin karanlıktaki ışıltısının içinde kayboluyorum. "Ne zaman bu kadar filozof oldun?"

"En iyi arkadaşımın bir pedofil olduğunu öğrendiğimde." Alnını benimkine değdiriyor. "Kötü şeyler herkesin başına gelir. Hepimiz inciniriz. Hepimiz mücadele ederiz. Ama sadece güçlü olanlar iyileşir. Desteği olanlar ve sabır ve yılmaz bir ruh. İyileştiğinde Laynee, yaralarını gururla taşıyacaksın."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 15 LAYNEE

Bacaklarımın arasında okşayan sıcak, lezzetli bir basınçla uyanıyorum. Sersem ve sersemlemiş bir halde kalçalarımı açıyorum ve bu mutluluk verici hissin içine giriyorum. Dudakları, parmakları ve sert sikiyle beni uykudan uyandırmasına bayılıyorum. Bir süredir bana dokunuyor olmalı, çünkü çoktan hazırım, titriyorum, ateşliyim ve ıslağım.

"Trey," diye inliyorum.

Okşama kayboluyor ve yatak yanımda zıplıyor. "Ne dedin sen?"

O ses.

Kalbim duruyor ve gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Yatağın üzerinde oturan karanlık gölge Trey olamayacak kadar büyük. Sesi çok derin ve sakın.

Çarşafı vücudumdan çekip kafamı toparlamaya çalışıyorum. Savannah'dayım, Los Angeles'ta değil. Beni hiç incitmemiş bir adamla birlikteyim. Bu sonu kâbusla biten bir rüya değil. En azından, umarım değildir. Umarım her şeyi berbat etmemişimdir.

Dün gece Decker'ın kollarında uykuya dalmak benim için çok önemli bir adımdı. Bunu yıllardır kimseyle yapmamıştım. Blake ile bile. Trey'den beri. Trey gerçekten güvendiğim tek sevgilimdi. Bu yüzden mi onu düşünüyordum?

"Özür dilerim." Decker'ın sert omzuna uzandım.

Bileğimi yakalıyor ve aramızdaki sıcaklık sarmalının içinde tutuyor.

"Trey de kim? Başka bir eski koca mı?"

Göğsüm sıkışıyor. "Soru sormak yok demiştin."

Kolumu kabaca bırakıyor ve yataktan itiyor.

"Nereye gidiyorsun?" Dizlerimin üzerine çöktüm, panik içindeydim, tahrik olmuşum ve utançtan yanıyordum.

"Bunun icabına bakacağım." Banyonun ışığını yakıyor, kapı aralığında yan dönüyor ve kasıklarını işaret ediyor.

Siluetinin arkasındaki parıltı, profilini keskin bir şekilde ortaya çıkarıyor ve külotunu çadırlayan ereksiyonun etrafındaki uzun ve sert bir çizgiyi kesiyor.

"Geri gel. Lütfen." Vücudumdaki her sinir ucu canlanıyor, bana cesaretle enerji veriyor. "Seni izlemek istiyorum."

Karanlık odanın öbür ucundan bana bakıyor, elini indiriyor ve külotunun içindeki kocaman kabarıklığı okşamaya başlıyor. "Ne istediğimi biliyor musun?"

"Ne?" Fısıltım vıraklamaya benziyor.

"Trey'in kim olduğunu bilmek istiyorum. Bana bunu söyle, ben de izlemene izin vereyim."

Ellerim yatağı yumrukluyor. Parmaklarımı gevşemeye ve dudaklarımı hareket ettirmeye zorluyorum. "Blake'ten önce birlikte olduğum kişi o."

"Altı yıl önce mi?"

"Evet." Midem bulanıyor.

Yatağa geri döner ve lambayı yakar. "Nerede o? Şimdi mi?"

Gözlerimi kapatıyorum. Decker çoktan o adama güvendiğimi anladı. beni öldürmeye çalışan kişi. Sessizliğim durumu daha da kötüleştirecek.

Bakışlarımı onunkilere sürükleyerek göz kırpıyorum, yutkunuyorum ve tekrar göz kırpıyorum. "Trey'in öldü."

Decker bana dokunurken onun adını söyledim. Eğer Decker berbat durumda olduğumu bilmiyordu ama artık kesinlikle biliyor.

Kendimi soru yağmuruna ve yargılamaya hazırladım. Ama o yanımda sırt üstü uzanıp bir kolunu başının arkasına doğru eğdiğinde ürkütücü bir sessizlik içinde kalıyor. Diğer eliyle külotunun lastiğini kaldırıp sertleşmiş sikinin üzerinden bacaklarına doğru uzatıyor.

Ağzım kuruyor ve nabzım kulaklarımda uğulduyor. Vay anasını, siki çok güzel. Uzun ve kalın, yerçekimine meydan okuyor ve lamba ışığında titreşiyor. Dolgun kafası ön spermle boncuk boncuk ve taşakları baştan çıkarıcı bir şekilde Güçlü kalçalarının beşiği. Eğer o şeyin üzerine otursaydım, kesinlikle hissederdim.

Günlerce hissederdim.

Bakışlarımı kaldırdığımda, onun çarpıcı yüzünde tembel bir sırıtış buluyorum. O uykulu gözler, dolgun dudaklar ve kaba kirli sakallar,

ifadesinin tüm çizgileri bu sırtışın arka planında daha güçlü, daha aç
görünüyor.

"Çok seksi bir piçsin," diye fısıldıyorum. "Eminim bunu her zaman
duyuyorsundur, değil mi?"

Kibirli gülümsemesi yana doğru eğiliyor. "Dokun bana." İç çamaşırını tekmeleyerek çıkarıyor ve parmaklarını aletinin etrafında kıvırıyor. "Göğsüme, sikime... Neresi olduğu umurumda değil. Sadece ellerini üzerime koy."

Yanında diz çöküyorum ve avuçlarımı karın kaslarının yoğun dalgaları üzerinde kaydırıyorum. Et ve çelikten bir şaheser. Sert hatlar, ağır kaslar ve gergin bir ten.

Kapüşonlu gözlerine bakıyorum ve takdirimi görmesine izin veriyorum. Ama yumruğunun şaklatma sesi odayı doldurduğunda, ona doğru çekiliyorum, bu güçlü, erkeksi adamın kendini akılsız bir zevkle okşayışının görüntüsüyle hipnotize oluyorum.

"Buraya geldiğinden beri bunu kaç kez yaptın?" Ellerimi aşağıya doğru kaydırarak sikiğin dibindeki kesilmiş kılların izini sürüyorum.

"Her gün. Günde birkaç kez." Bileğini büküyor, yumruğunu kendinden emin bir aşinalıkla sıkıyor. "Kendine dokunuyor musun, Laynee?"

"Seninle tanıştığımndan beri her gün." Duşta. Ofisimde. Gizlice kaçabileceğim herhangi bir yerde. Yaklaşıyorum ve meme uçlarım göğsünü sıyrıyor. "Beni deli ediyorsun, Decker."

İnliyor ve eli daha hızlı hareket ediyor. "Bana o günahkâr ağzını ver." Kalçamı indiriyorum, gövdesine doğru uzanıyorum ve dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum.

Ağzı kalkıyor, aç ve sıcak, dili sikiğin üzerindeki yumruk kadar agresif bir şekilde kırbaçlanıyor. Beni eriten bir aciliyet ve ateşle yutuyor.

içime giriyor ve havamı çalıyor. Derimin altındaki sinirlerin, bacaklarımın arasında kasılmaya başlayan kasların ve kalbimin çekişinin bilinçli olarak farkına varıyorum

göğsümden yırtılırken.

"Islak mısın?" Dudaklarımı ısıyor.

"Evet." Elinin o muhteşem sikiğin üzerinde erotik bir şekilde, öfkeyle aşağı yukarı kaymasını izlemek için arkama yaslanıyorum.

"Yüzüme otur."

Özlemle inliyorum, benim için asla iyi sonuçlanmayan bir zayıflık. "İzlemeyi seviyorum." İzlemek daha güvenli.

"Sırtını yatak başlığına yasla." Serbest elini diğer elinin yanına götürüyor, bacaklarını açarak kendini okşarken taşaklarıyla oynuyor.

"Ellerimi aletimin üzerinde tutacağım ve ben senin amını yerken sen de izleyebilirsin."

Kukum zonkluyor, sadece onun sözleriyle bile beni doruğa ulaştırıyor.

"Eğer kımıldamazsan," diyor sert nefesler alarak, "banyoda

bitireceğim. Tek başıma."

Kahretsin. "Sıkı pazarlık yapıyorsun, Decker Gabrielli."

Yarı gülüyor, yarı gülüyor. "Bunu seks pazarlığı yapan kadın söylüyor."

Teklif ettiğim anlaşmayı hatırlatması beni duraksatmalı.

Yakınlaşmaktan kaçınmamın bir nedeni var, ama şehvet çılgınlığım yüzünden bu nedenin ne olduğunu hatırlayamıyorum.

Dizlerimin üzerinde yükselip başına doğru kayıyorum.

"Külot." Gözleri karanlık bir ateşle parlıyor. "Çıkar onları."

Onları çabucak çıkarıyorum, yastığı itiyorum ve sırtımı yatak başlığına dayayarak yüzüne oturuyorum. Ben alçalmaya başladığımda inliyor.

"Bekle." Elllerinden biri hâlâ sikinin kökünü sıkıyor, diğeri taşaklarını avuçluyordu. "Bir saniye bakmak istiyorum."

İç kaslarım kasılıyor ve bunu görüp görmediğini merak ediyorum. Gözleri en mahrem yerimden birkaç santim ötede, beni içine çekip fikirler oluştururken bu çok savunmasız bir pozisyon. Sevgililerinin çoğunun yirmili yaşlarının başında, benim yarı yaşında ve çok daha sıkı olduğunu hayal ediyorum... her yerde. Yuvarlanıp gitme dürtüsü omuzlarımı sıkıyor.

"Pembe, şiş ve mükemmel." Başını çeviriyor ve kalçamın iç kısmını ısırtıyor. "O kadar ıslanmışsın ki

Bacaklar." Aleti elini sarsıyor. "İndir o kıcı. Seni tatmam gerek."

Elinin darbeleri devam ediyor, daha hızlı, daha sert, eklemleri uzunluğunun etrafında beyazlaşıyor. Ağzına doğru alçalıyorum ve avuçlarımı göğsüne dayıyorum, parmaklarımın altında esneyen kasların ve seyrek kılların verdiği hissin tadını çıkarıyorum. Bacaklarım garip bir pozisyonda genişçe açıldı - sadece garip

Çünkü omuzları çok geniş ve sikini çalıştırırken pazuları dizlerimin iç kısımlarına çarpıyor.

Amım dudaklarına değdiği anda inliyor. Nefesim kesiliyor ve kalkıyorum.

Ama ağzı kovalıyor, şeytani bir emişle kilitleniyor ve dili kıvrımlarımın arasından kayıyor.

"Ohhhh, siktir!" Başım geriye düşüyor. Bacaklarım zayıflıyor ve tüm vücudum sıvılaşıyor.

Ağzına gömülüyorum, kaburgalarım çekilen nefeslerle genişliyor ve parmaklarım göğsüne doğru kıvrılıyor. Bir şeyler mırıldanıyor, dudakları güçlü ve sert, her düşünceyi ve hissi bedenimin merkezine çekiyor, orada diliyle çıldırtıcı bir coşku dalgası açıyor.

Sözcüklerini karıştırarak tekrar inlediğinde, duymak için hafifçe kaldırıyorum

Onu.

"Tadın çok güzel. Öğütmene ihtiyacım var." Kalçamı ısırıyor, bu sefer daha sert. "Acele et. Zar zor dayanıyorum ve sen gelene kadar gelmeyeceğim."

Bakışlarım seğiren vücudunu boydan boya dolaşüyor. Kaslarının her zerresi çalışıyor. Teninde bir ter tabakası oluşuyor. Ve siki... et ve kandan oluşan o muhteşem kabarıklık, elinin prangasında acı verici bir şekilde boğulmuş görünüyor.

Son bir aydır o kadar çok cinsel gerilim taşıyorum ki içimde bir düdüklü tencere varmış gibi hissediyorum. Uzunlarım gevşedi. Tenim ateş içinde ve amım uyarılmışlıkla fişkırıyor. Tüm ağırlığımı gevşetip sürtünmeye başladığımda, orgazmım beni anında, acımasızca ve uyarı vermeden kavırıyor. O kadar sert boşalıyorum ki nefes almadan çığlık atıyorum, vücudumdaki her kas patlamayla titriyor.

Eli ritmini kaybediyor, bir, iki kez sarsılıyor, bacakları ve kolları titriyor. Uzun, derin bir inilti aşırı uyarılmış dokularımda titreşiyor ve ben tam zamanında kalkıp onun gırtlaktan gelen bir haykırışa dönüştüğünü duyuyorum.

"Siktir, Laynee. Fuuuuuck!" Vücudu kaskatı kesilir, ellerinin ve karın kaslarının üzerinden ipler akar.

Görkemli manzara karşısında titriyorum ve onun yanına yuvarlanıyorum, kemiksiz ve hava almak için savaşıyorum. Üzerime tırmanıyor, ağzı açık, göğsü kabarıyor ve ağzıma saldırıyor. Beni serbest bırakılmadan öncekinden daha az tutkuyla değil, sert ve derin öperken, uyarılmamın keskin tadı dilimin üzerinde kayıyor.

Öpüşmeyi kesmeden bir elini aramıza sokuyor ve midesindeki meniye siliyor. Sonra benimkine, göğsüme ve boğazıma yayıyor. Bu şimdiye kadar yaşadığım en erotik şeydi.

Dudakları çenemde geziniyor ve boynuma iniyor, göğsüme inmeden önce orada oyalanıyor.

"Bunu neden yaptın?" Dilinin meme ucunda yarattığı girdabın altında eğildim.

"Ne? Bu mu?" Göğsümdeki beyaz lekeyi temizliyor ve parmaklarını ağzıma sokuyor.

Tenindeki tuzlu özü yalıyorum ve kısa süreliğine gözlerimi kapatıyorum. "Evet, o."

Eli saçlarımı tarıyor ve karanlık gözleri görüş alanımı dolduruyor. "Senin güzel tenine boşalmanın hayalini kurdum... yüzlercesinin arasında başka şeyler." Dudaklarımı öpüyor. "Uyumaya geri dönmeliyiz ya da o diğer

bu gece bir şeyler olacak." Saate bakar. 2:23.

"Bugün." Beni titreten bir sırtışla parlıyor.

"Hadi gel." Yatağın kendi tarafına dönüyor ve ışığı kapatıyor. Yastıkları düzelterek sırt üstü uzanıyor ve göğsüne vuruyor. "Seksi kıcıını buraya getir."

Onun boşalmasıyla kaplandığımda kendimi kirli, yorgun ve olabilecek en iyi şekilde becerilmiş hissediyorum. Ve beni endişelendiren de bu, ama bu endişeyi sonraya saklayacağım.

Şu anda, beni önemseyen bir adamın kollarında uyuyan normal bir kadın olmaktan başka bir şey istemiyorum.

İstediği pozisyona geldiğimde, vücudum onunkinin etrafında kıvrılmış ve başım çenesinin altında sıkışmışken, "Yarın seninle Los Angeles'a gidiyorum" diyor.

Birkaç gündür bu gezi hakkında tartışıyoruz. Her ne sebeple olursa olsun, onsuz gitmemi istemiyor.

"Güvenlik ekibinizle konuşuyordum." Bir eliyle saçlarımı okşadı. "Korumalarınızdan biri olarak görev yapacağım. İlişkimizden kimsenin haberi olmayacak."

İlişkimiz. Bu sözler beni hem özlem hem de korkuyla dolduruyor. "Benimle gelmek için motivasyonun nedir?" Başka bir dövüş sporları okulu açmakla ilgili söylediği bir şeyi hatırlıyorum. "Bağlantılarımla yakınlaşmayı ve iş girişimlerini sunmayı mı umuyorsun?"

"Evet."

Eski güvensizliklerim ortaya çıkınca kaskatı kesildim.

"Laynee." Beni vücuduna doğru çekiyor. "Eğer benimle ilgilenen biriyle tanışırsam, bu aradığım mola olabilir."

Blake tam olarak bu sözleri söylemişti ve ben onun beni kullandığını anlayamayacak kadar aptal bir şehvet içindeydim. Hollywood'daki kariyerini başlatmak için elimden gelen her şeyi yaptım.

"Ama gitmemin nedeni bu değil." Bir dirseğinin üzerinde yükseliyor ve yüzü gölgeler içinde bana bakıyor. "Ben senin ortağınım, arkadaşınım, *sevgilinim*. Güvenlik ekibin nitelikli ama onlar *ben* değil. Sen pencerenin diğer tarafındayken ben burada parmağımı kıcıma sokup oturamam. ülkeyi, sürünenler tarafından takip edilmeyi, paparazziler tarafından takip edilmeyi ve bir otel odasında yalnız uyumayı. Bensiz gitmiyorsun."

Tüm alaycı güvensizliğime rağmen, verdiği yanıt göğsümün mutlulukla kabarmasına neden oluyor. Bu kadar dağılmış birini sevip sevemeyeceğini merak ediyorum.

benim gibi. Onunla güvenli ve sonsuza dek iç içe bir hayat için umutlanmamı sağlıyor.

Nefes alıp bu düşüncelerden sıyrılıyorum. "Violet daha önce aradı."

"Biliyorum. Telefona cevap vermek için konuşmamızı yarıda bıraktığımda ben de oradaydım."

"Özür dilerim. Kabalık ettim. Ama söyleyecekleri hoşuna gidecek." "Benim yanımdan ayrılmamanı mı söyledi? Asla mı?"

Yanaklarım bir sırıtışla doluyor. "Yaklaştın. Görünüşe göre Blake'i geride bıraktığımı kanıtlama konusunda berbat bir iş çıkarıyorum."

"Bir aydır evden çıkmıyorsun."

"Evet, bu konudaki hayal kırıklığını her gün dile getiriyor. Röportajları ve kamuoyu önüne çıkmayı reddedersem beni haberlerin en tepesinde tutamaz, falan filan."

"Seninle baş başa kalmak çok hoşuma gitti."

Bundan ben de keyif aldım. *Çok fazla*. "Los Angeles'a gitmeni istiyor." "İyi olmuş, zaten gideceğim."

"Erkek arkadaşım olarak gitmeni istiyor."

BÖLÜM 16 LAYNEE

Jet motorlarının gürültüsü, seyir irtifasına ulaştığımızda donuk bir uğultuya dönüşüyor. Küçük pencereden dışarı bakıyor, Savannah üzerinde doğan güneşin görkemli güzelliğini içime çekiyorum. İsteğim üzerine Reese on altı yolcu kapasiteli Gulfstream'in arka koltuğuna korumalarla birlikte oturdu ve beni uçağa bindiğimizden beri gözlerini benden ayırmayan adamla yalnız bıraktı.

"Neden bakıyorsun?" Decker'ın için için yanan bakışlarıyla yüzleşmek için dönüyorum. Yanımdaki koridor koltuğuna oturarak elini dizime koydu.

"Dün geceyi düşünmeden edemiyorum." Başparmağı eteğimin altındaki teni hafifçe okşuyor. "Ve bu sabahı."

Bu sabah beni duşa kadar takip edip ayaklarımın dibinde diz çöktükten ve yüzünü bacaklarımın arasına gömdükten sonra vücudum hâlâ gergin ve titreşiyor. Ellerim saçlarına dolanmışken ve dudaklarımda onun adı varken boşaldım. Sonra ikimizi de yıkadı ve kendi boşalmasını bulamadan bizi kapıdan dışarı attı.

Elimi onunkinin üzerine koyuyorum ve parmaklarımızı birbirine geçiriyorum. "Sana bir orgazm borçluyum."

"Gün bitmeden toplayacağım."

"Nasıl olduğunu anlamıyorum. Bugün tam bir kasırga olacak."

Beş saatlik uçuşun ardından sabah 11'de Los Angeles'ta olacağız. Fotoğraf çekimi birkaç saat sürecek ve Los Angeles'ta gecelemeği reddettiğim için çekim bittiğinde eve geri uçacağız.

"Bırak onu ben düşüneyim." Başparmağını seksi alt dudağının üzerinde gezdiriyor, gözleri vaatlerle dans ediyor. "Bu fotoğraf çekimini neden yapıyorsun?"

Bunun bir dergi için olduğunu zaten biliyor, Hollywood'un en ateşli bekârlarını öne çıkaran bir tanıtım fırsatı. Seçilen dört kadın arasında on beş yaşla en yaşlısı benim. Bunu yapmak için aylarca mücadele ettim, ama menajerim ve reklamcım tartışmayı kazandı. Haklılar da. Boşanma duyurumun hemen ardından mükemmel bir zamanlama.

"Parlak gazete baskıya girdiğinde," diyorum, "bekârlık durumuma olumlu bir ışık tutacak ve böylece dikkatleri çıktığım gizemli adama yönlendirecek. Bunların hepsi boşanmamı halının altına süpürme stratejisinin bir parçası."

"Senin gizemli adamın olmayı seviyorum." Eğiliyor, uzun saçlarımı arkamdan tarıyor ve burnunu boynuma değdirip içine çekiyor. "Kahretsin, ben kokunu seviyorum."

Nefesim kesiliyor. "Ne gibi kokuyorum?"

"Tatlı, ısırick büyüklüğünde bir ayartma." Bluzumun yakasını kenara itiyor ve boğazımı ısırıyor. "Neden bu gece Los Angeles'ta kalmıyoruz?"

Dudaklarıyla ateşlediği arzu, sorusuyla birlikte hızla dağılıyor.

Reese'i uçağın arka tarafına gönderdim, böylece bu zamanı Decker'a bazı cevaplar vermek için kullanabilecektim. Bana bir fırsat verdi ve sesim beni terk etmeye karar verdi.

"Laynee." Başını kaldırıyor ve kocaman kahverengi gözlerindeki endişe kalbime saplanıyor. "Kan dolaşımımı durduruyorsun. parmaklar."

Oh. Elini bırakıyorum ve başımı uçağın dışındaki bulutlara doğru çeviriyorum. "Konuşmamız gerek."

"Bana mı yoksa pencereye mi hitap ediyorsun?"

Başımı geriye atıyorum ve gözlerimi kapatıyorum, yüzümün yan tarafını okşayan bakışlarla buluşamıyorum. "Bu... *biz*... Her şeyi berbat edeceğim."

"Neden böyle düşündüğünü söyle bana."

Nereden başlamalı? "Çok çabalıyorum. Ya da belki yeterince çabalamıyorum.

Erkekler benim fikrimi seviyor. Yıldızlık ve para. Ama ben izin verdiğimde Biri içeri girer ve beni tanımaya başlarsa bir şeyler olur. Zalimleşiyor. Nefret dolu." *Tacizci*. "Ama o zamana kadar çoktan bağlanmış oluyorum."

Dizimi kavlıyor, eli sıcak ve ağır bir destek. "Bu onların suçu, Laynee."

Başımı sallıyorum ve parmaklarımı kucağında birbirine geçiriyorum. Onun sabrından faydalanmaya hakkım yok ama göğsümdeki keskin sızı beni sakatlıyor. Düşüncelerimi toparlayıp yüzümü ona dönmem birkaç dakikamı alıyor.

"Hayatımda bir boşluk var. Bu hep vardı. Ünlü bir anne babanın tek çocuğu olmanın getirdiği şey, bu boşluğun kıskanç yetiştirilme tarzım ve yaşam tarzım içinde fark edilmemiş olması. Her zaman param vardı ve

istikrar ve fırsatlar. Ailem beni sevdi, geçimimi sağladı ve ben hiçbir şeyden yoksun kalmadım. *Onların zamanı dışında.*"

Dizimi sıkarak devam etmem için beni teşvik ediyor.

Derin bir nefes alıyorum. "Onların dikkatini çekmedim. Hiçbir zaman kamusal imajları ve kariyer hedefleri kadar önemli değildim. Aslında, onların radarında bile değildim. Onlar tüm çocukluğumu dünyanın farklı yerlerindeki film setlerinde geçirirken ben Savannah'da kiralık yardımcılarla büyüdüm. En yakın ilişkilerim birkaç düzine dadı ve okuldaki bazı yüzeysel arkadaşlıklardan ibaretti. Yaşıtlarım Hollywood'dan değildi, bu yüzden beni tanımaktan çok ünlü bağlantılarımla ilgileniyorlardı." Boş boş gülüyorum. "Kendime gelmem için yıllarca terapi görmem gerekti. Tüm bunlarla ilgili şartlar."

Emniyet kemerini çıkarıyor, benimkini çözüyor ve beni kucağına çekiyor. Bu hareket beni ürkütüyor ama hoş karşılıyorum, başımı omzuna koyarak göğsüne yerleşiyorum.

"Yemin ederim ayrıcalıklı hayatım hakkında sızlanmıyorum." Topuklularımı tekmeleyerek çıplak ayaklarımı boşalttığım koltuğa dayıyorum. "Sahip olduğum her şey için kendimi son derece şanslı hissediyorum. Ama çocukluğumdaki o boşluk, yakın ilişkilerimin olmaması... İçimde derin bir boşluk yarattı."

"Yalnızlık." Yüzümü kavırıyor, başımı çenesinin altına sıkıştırıyor. "Hissettiğin bu mu?"

"Evet. Erkeklerle var olmayan bağlantılar kurmaya zorlama eğilimindeyim. Olması gerekmeyen ilişkileri derinleştiriyorum. Aşkı küçük şeylerde buluyorum.

Sevgi kırıntıları ve o adamlar beni incittiğinde bahaneler uyduruyorum." Gözlerinin içine bakmak için yer değiştiriyorum. "Karşıma harika biri çıktığında ve bana bir anlık nezaket gösterdiğinde, ona bağlanıyorum. Ama aynı zamanda ona güvenmiyorum çünkü bana olan ilgisinin gerçek olmadığını biliyorum. Bunun uzun sürmeyeceğini biliyorum."

"Bütün erkekler işe yaramaz bok parçaları değildir."

"Ben de biriyle her tanıştığımda kendime tam olarak bunu söylüyorum." Ona sert bir bakış attım. Bu beni korkutuyor ama Decker'a gerçekten güveniyorum. "Trey McCree benim ilk yanlış kararım değildi ama açık ara en kötüsüydü."

"Onunla nasıl tanıştın?" Decker elini vücudumdaki yara izlerinin üzerinde gezdiriyor.

Geri.

Başımı eğip bir süre dinliyorum. Alçak bir ses gürültüsü Arka koltuklardan, kelimeleri çıkaramayacak kadar uzakta. Bu da güvenlik

ekibimin konuşmamızı duyamayacağı anlamına geliyor.

"Onunla Los Angeles'ta bir barda tanıştım. Berbat kararlar verdiğim bir geceydi. Kötü bir ayrılıktan yeni çıkmıştım. Saplantılı bir takipçim vardı. Korumamdan gizlice kaçtım, tek başıma, kılık değiştirerek bir bara gittim. Sadece bir geceliğine normal bir kadın olmak ve normal bir adamla takılmak istedim. Trey'e anında bağlandım ve onunla eve gittim."

Decker'ın tüm vücudu altımda sertleşiyor. "Seni o zaman mı öldürmeye çalıştı?"

"Hayır." Eğer öyle olsaydı kendimi affedebilirdim. "Sonraki altı ayı birlikte, ayrılmaz ve mutlu bir şekilde geçirdik. Tamamen *bana* yatırım yapmıştı. Adım ya da param umurunda bile değildi. Korumacı, sahiplenici ve acımasızca kıskançtı. Baskın erkeklere karşı bir zaafım var ve onun beni kontrol etme ihtiyacının beni sevdiği anlamına geldiğini düşündüm."

Decker bana karşı tamamen hareketsiz kalıyor. Nefes aldığından bile emin değilim.

"Benim yanıma taşındı." Sesim hatırladığım acıyla zayıflıyor. "Kıskançlığı daha da koyulaştı, çirkinleşti. O sırada *Korku Meleği'ni* çekiyordum ve çok sayıda sevişme sahnesi vardı. O zamanlar dublör kullanmıyordum ve Trey... O bunu onaylamadı. Bu konuda durmadan tartıştık ve ağzından çıkan kelimeler..." Boğazım düğümleniyor. "Sözleri tanıdık."

"Ne demek istiyorsun?" diye sorar alçak ve derin bir ses tonuyla.

"O takipçiden giderek daha fazla tehditkâr mektup almaya başladım. Notlar başka erkeklerle olan ilişkilerimi takıntı haline getirmiş, rol arkadaşımın kıyafetlerini çıkarırsam ya da o sırada tek korumam olan Elijah ile yalnız vakit geçirirsem beni öldürmekle tehdit ediyordu. Mektuplarda bir kez bile erkek arkadaşımın bahsedilmiyordu ve her kelime Trey'in kavga ettiğimizde söylediği şeylere korkunç derecede benziyordu. Parçaları birleştirmeye başladım."

"Trey senin sapığındı." Decker'ın parmakları sırtımı sıkıp bırakıyor.

Çenem titriyor. "Ona bunu sordum. Tabii ki inkâr etti ama ben biliyordum. O barda bana yaklaştı çünkü zaten beni takip ediyordu." Bir keder dalgası göğsümü yakıyor ve gözlerimin arkasına batıyor. "Onun takipçi olduğunu biliyordum ve kimseye söylemedim. Ne Reese'e ne Elijah'a ne de özel dedektife. işe alındı."

"Çünkü o orospu çocuğunu seviyordun," diye homurdanıyor Decker.

"Yapabileceğimi sanmıştım. Onunla başa çıkabileceğimi düşündüm. Beni incitemeyecek kadar çok sevdiğini düşünmüştüm. Yanlış düşünmüşüm."

Bluzumun arkasını kavriyor, eteğinden çekip çıkarıyor ve avucunu yaralı tenimde gezdiriyor. "Artık bana anlatmak zorunda değilsin."

"İhtiyacım var." Sıcak dokunuşuna karşı rahatlıyorum ve gözlerimi kapatıyorum. "*Angel of Fear*"ın galasının olduğu gece oldu. Reese ve Trey benimle birlikte izlemeye gittiler. Sonra Reese bizi eve bıraktı. Trey beni yatağa götürürken sessiz ama sevecendi. O..." Sesimdeki ani kırılmayı bastırmak için ağzımı kapatıyorum. "Beni öptü, becerdi. Her zamankinden daha sertti. Bıçağın nereden geldiğini bilmiyorum. Beni becerirken elinde tuttuğunu bile bilmiyordum." Bir hıçkırık yükseliyor ve ellerim anıların saldırısına karşı titriyor.

Decker beni göğsüne bastırıp susturuyor ama kaslarındaki gerginlik öfkesini dizginlemeye çalıştığını gösteriyor.

"Onunla dövüştüm." Gözlerimden yaşlar süzülüyor ve sesimi ıslatıyor. "Ama her şey çok hızlı oldu ve o daha büyük, daha güçlü ve silahlıydı." Nefesimi içime çekiyorum. "Hayattayım çünkü Reese telefonumu geri vermek için eve geldi. Arabasında bırakmıştım. Çıglıklarımı duydu. Ofisimde sakladığım silahı aldı. Reese ateş etmeden önce Trey kaçtı."

"Trey öldü mü demiştin?"

"İki hafta sonra Teksas'ta bir araba kazasında öldü." Kucağında doğruluyorum ve söylemediğim kelimeleri görmesine izin veriyorum.

Yüzümü arıyor ve kahverengi gözleri açılıyor. "Kiraladın mı-?"

Bir elimle ağzını kapatıyorum ve uçağın arka tarafına doğru bakıyorum. Detayları sadece Reese ve Elijah biliyor.

Kollarımı boynuna dolayarak alnımı şakağına değdiriyorum. "O gece polisleri aramadık. Kolluk kuvvetlerine hiç bulaşmadık. Reese beni güvendiğim tek cerraha götürdü, babamın eski bir arkadaşına. Trey'e gelince... Onu yakalattım ve yeryüzünden sildim, etkili ve sessiz bir şekilde."

"Şükürler olsun." Eli belime dolanıyor. "*Bunu* kaçırmak istemezdim" -*kalçamı* sıkıyor- "çünkü o orospu çocuğunu öldürdüğüm için hapis yatıyorum." Sesi yumuşuyor. "Bana söyleyecek kadar güvendiğin için teşekkür ederim."

Nefesim göğsümde sıkışıyor. Doğru şeyi mi yaptım? Yoksa başka bir aşk tuzağına mı düştüm?

"Neden polislere haber vermediniz?" diye soruyor.

"Utanç verici." Çenesindeki ani sertliğe dokundum. "Sapığımın yanıma taşınmasına ve hayatıma girmesine izin verdim. Eğer bu hikâye sızarsa, beni mahveder. Blake'e yaralarımın nasıl olduğunu bile anlatmadım. Evliliğimiz başından beri lanetliydi, çünkü bu sır konusunda ona asla güvenmedim.

Onunla beni incitmeyeceğine hiç güvenmedim. Görünüşe göre, güvensizliğim haklıymış. Birlikte çalıştığı her yıldızla, hizmetçimle ve kadın korumalarımınla yattı. Bu konuda onunla her yüzleştiğimde beni fena benzetti."

"O ne?" Decker koltuğun kenarına fırlıyor, düşmemem için kollarını bana doluyor.

"Berbat durumdayım, Decker. L.A.'de bir gece bile kalamıyorum çünkü orada yaşadığım ilişkilerin anıları peşimi bırakmıyor." Elimi Ellerimi göğsüne koyup onu deri koltuğa geri itiyorum. "Erkekler söz konusu olduğunda berbat seçimler yapıyorum. Bu yüzden Reese'in sevgililerimi seçmesine izin verdim ve bu yüzden Infidelity'ye döndüm. *Onlar* seni seçti. Sadece bu bile bana umut veriyor. Gerçi özellikle itaatkâr bir erkek istemiştin ve sen..."

"Bir itaatkâr istemiyorsun." Çenemi kavradı. "Güvenebileceğin bir adam istiyorsun. Bu ikisi birbiriyle alakalı değil." Yüzümü serbest bırakıyor, ifadesi düşünceli. "Seni aldatan eski kocanın bir dayaağı ihtiyacı var. Kaçamayacağı bir dayak."

"Decker-"

"Hizmetçiniz olmamasının sebebi o mu?"

Başımı salladım. "Ve neden korumalarımın hepsinin erkek olduğunu. Rachel hariç."

"Şoförünüz..." Başını arkaya doğru çevirip adamların arasında Rachel'ı gördü. "O bir koruma mı?"

"Ve bir lezbiyen." Ona küçük bir gülümseme veriyorum. "Eğer ona asılırsan, seni vurur."

Göğsü yükselip alçalıyor ve beni de yanına alarak koltuğun daha da derinlerine uzanıyor. Parmakları saçlarımı buluyor, köklerinden uçlarına kadar defalarca okşuyor ve kafa derime rahatlatıcı bir ürperti yayıyor. Ona bir sürü bok attım ve tüm bunlarla ilgili düşüncelerini öğrenmek için onu zorlamak yerine, dokunuşuna teslim oluyorum, göğsüne yaslanıp rahatlıyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Tam uykuya dalmaya başlamışken, eli hipnotik okşamasını durduruyor.

"Seni becereceğim," diyor sessizce ama kararlı bir şekilde. "Gün bitmeden."

Midem sertleşiyor ve başımı kaldırıyorum. "Sadece Reese-"

Saçlarını kavıyor, yanağını omzuna yaslıyor ve ağzını kulağına dayıyor. "Reese'i yatağıma koymanın işleri rahat ve güvenli tutacağını mı düşünüyorsun?" Parmakları esniyor, saç diplerini çekiyor, sesi öfkeyle gıcırıyor. "Tanıştığımız gece sıradan seks fırsatını kaçırdık. Bana verdiğin güvenden, paylaştığımız her dokunuşta yanan yoğunluktan ve henüz seslendirmediğimiz tüm duygulardan sonra, aramızda *hiçbir şey sıradan olmayacak*. O yüzden bu fikri o inatçı kafandan çıkar. Hoşuna gitse de gitmese de, ben bize yüzde yüz yatırım yaptım."

"Neden?" Gözleriyle buluşmak için tutuşunu kırıyorum. "Sen hiç bir kadına bağlanmadın. Bu neden farklı olsun ki?"

"Bilmiyorum." Kaşları birbirine yaklaşıyor ve bakışları yüzümde geziniyor. "Belki de bu işe zihnen sana bir yıl boyunca bağlanmaya hazır olarak girdiğim içindir."

Göğsüm sıkışıyor. Sadakatsizlik anlaşmasına yatırım yaptı. Tabii ki, hepsi bu.

"Hiç bir kadının yanında yatmadım," diyor. "Sevişmediğim bir kadınla vakit geçirmekten hiç zevk almadım. Bir kadını hiç bu kadar sert ve uzun süre kovalamak zorunda kalmamıştım." Sanki beni kovalamak onu heyecanlandırıyormuş gibi kocaman sırıtıyor. "Ve hiç böyle hissetmemiştim... böyle..." Bir elini saçlarının arasından geçiriyor ve başka tarafa bakıyor. "Senin yanında olmadığında kendimi endişeli ve hasta hissediyorum."

Bunun etkisi geçecek. Muhtemelen beni siker sikmez. O zaman canımı yakacak. Fiziksel olarak değil. Belki kelimelerle bile. Ama kalbim masanın üzerinde, almak için orada. Onunla ne kadar çok zaman geçirirsem, onu o kadar az koruyabilirim. Bir gün kıracak ve bu sefer iyileşebileceğimden emin değilim.

BÖLÜM 17 LAYNEE

Fotoğrafçılar ve prodüksiyon ekibi devasa odanın etrafında koşuşturuyor, ışık ve mobilyaları ayarlıyorlar. Uzak taraftaki duvara yaslanıp rahat bir gülümseme takınıyorum. Aslında tek yapmak istediğim eve gitmekken, toplum içinde beni ağırbaşlı ve memnun göstermek için kullandığım gülümseme bu.

Eskiden Los Angeles'ı severdim, etnik köken ve zenginlik çeşitliliğini.

Kentsel sıcaklığın mikro iklimi ve güneşin rengarenk mahalleleri birleşik bir ışıltıyla aydınlatması. Burası hayalperestlerin şehri. Ama iki yıl önce buradan ayrıldığımda artık bir rüyanın peşinde değildim. Bir kabustan kaçıyordum.

Bu düşüncelerin üzerine kapıyı kapatarak odaya bakıyorum. *Decker hangi cehennemde?*

Stüdyoya vardığımızda, stilistler beni soyunma odasına götürürken o benim güvenliğimle kaldı. Bu iki saat önceydi. O zamandan beri onu görmedim.

Ağırlığımı bir bacağımdan diğerine kaydırarak, beş inçlik ince topuklu ayakkabıların ayaklarımda yarattığı krampları hafifletmeye çalışıyorum. Yüzüm kaşınıyor

Ağır makyaj ve donuk gülümseme ve Victoria Beckham'ın vücuda oturan elbisesinin altında yaralarım sızlıyor.

Kendimi spot ışıklarının altına koymayalı aylar oldu. İncelenmekten nefret etsem de, bunun benim için iyi olduğunu biliyorum. Bu benim seçtiğim hayat.

Bugün birlikte poz verdiğim üç ünlü bekar birkaç adım ötede toplanmış, alışveriş, spa uygulamaları ve en yeni trendler hakkında konuşuyorlar.

Los Angeles'taki gece kulüpleri. İçecek masasındaki meyve çeşitlerini tadıyor, narin ısırmalar alıyor ve yenmemiş kısımları çöpe atıyorlar.

Tasarım kumaşlar içinde neşeli ve baştan çıkarıcı bir şekilde giyinmişler, güzeller, başarılılar ve benden en az on beş yaş daha gençler. Eğer herhangi biri

Dışarı çıktıklarında, erkekler daha yakından bakmak için birbirlerine çelme takarlardı. Eğer birlikte dışarı çıkarlarsa, bir isyana neden olurlardı.

"...damardan vitamin tedavisidir." En çok romantik komedilerdeki rolleriyle tanınan Alley Fahy, meşhur düğme burnunu bana doğru çeviriyor. "Sence de öyle değil mi Laynee?"

"Konuşmayı takip edemedim." Nemli avuçlarımı elbisemin parlak kumaşında gezdiriyorum.

Gardırop stilisti elbisenin renginin gözlerime uyması için seçilen serulean mavisi olduğunu söyledi. Ona etek ucunun kırk yaşında bir kadın için çok kısa olduğunu söyledim. Yara izlerimi kapatıyor ama tenis eteği gibi oturuyor. Bana eğilmememi söyledi ve beni kovaladı.

"Elma kök hücreli yüz bakımı çok moda." Alley kumral başını eğiyor. "Vitamin tedavisinden daha iyi sonuçlar veriyor, değil mi?"

Omuz silkiyorum. Hepsini denedim. "Sağlıklı beslenme alışkanlıkları ve günlük nemlendirici üzerine yemin ederim." *Özellikle nemlendirici güçlü bir şekilde uygulandığında erkeksi parmaklar.*

"Ama senin yaşında çok daha fazlasını yapman gerekiyor." Bakışları göğsüme kayıyor. "Hiç büyütmeyi düşündün mü?"

Gövdeme sarılma dürtüsüne direnerek kollarımı iki yanımda tutuyorum ve gülümsememi genişletiyorum. "Hayır. Asla."

Grubun en genci olan Collette Conway, Alley'e doğru eğilerek mırıldanıyor: "Biraz daha kaldırıp sıkıştırırsaydı Blake Harridan'a biraz daha dayanabilirdi."

"Gerçekten mi Collette?" Öfkeli bir şekilde yutkunuyorum ve sesimi yumuşatıyorum. "Orada çok iyi gidiyorduk, profesyonelce ve yetişkinler gibi dostça davranıyorduk. Neden bir pislik gibi davranarak bunu mahvetmek zorundaydın ki?"

Collette'in omuzları geriliyor ve güzel elf yüz hatlarını bir kaş çatma ifadesi kaplıyor.

Alley bileğindeki elmas dizisini ayarlarken sıkılmış bir ses tonuyla, "Sadece yardım etmeye çalışıyoruz," diyor. "Sen piliç değilsin Laynee ve artık boşandın. Eğer görünüşünü yenilemezsen, kariyerini yorgun bir yaşlı hizmetçi olarak sonlandıracaksın."

Öfke damarlarımda dolaşıyor ama içimdeki aktris asil gülümsemesini koruyor. "Eğer kişiliğini geliştirmezsen, kariyerini içi boş plastik bir sürtük olarak bitireceksin."

Sertçe nefes alıyor. "Bu bir tehdit mi?"

Ona kötü kötü bakardım ama zaten öyle bir bakışı var. "Madem bu kadar yorgun ve yaşlı olduğumu düşünüyorsun, benimle dövüşmeye ne dersin?" Kirpiklerimi kırıştırıp sırtıyorum. "Fotoğraf çekiminden sonra, sen ve ben küçük bir antrenman maçı yapabilir ve implantlarının yumruklarıma ne kadar iyi dayandığını öğrenebiliriz."

Bir ay önce böyle bir şeyi asla teklif etmezdim. Ama Decker'la çalıştıktan sonra, cılız bir kevaşeyle başa çıkabilecek kadar kendime güveniyorum. Ne yazık ki, Alley'nin teklifimi ciddiye aldığını sanmıyorum.

"Sen delisin." Dikkati odanın öbür ucundaki bir şeye kilitleniyor ve Collette'in bileğini tutuyor. "Aman Tanrım."

Üç kadın arka girişteki ani hareketliliğe doğru dönüyor. Reese ve korumalarımın ikisi kenara çekiliyor ama kadınlar kapıya ve az önce içeri giren adama sabitlenmiş durumda.

Decker'ın keskin bakışları kalabalık stüdyonun etrafında koşuşturan insanları tarıyor. Koyu renk kot pantolonu güçlü kalçaları boyunca uzanıyor ve

kalçalarına kadar iniyor. Beyaz yakalı gömleği omuzlarından sarkıyor, düğmeleri açık ve belirgin göğüs kaslarının etrafında kalıplanmış gri bir atleti ortaya çıkarıyor. Siyah çivili kemeri, yıpranmış Converse'i ve dağınık saçları ona o karşı konulmaz bulduğum asi görünümü veriyor.

"O da kim?" Alley fısıldar. "Hiç bu kadar ateşli bir şey görmemiştim. Tanrım."

"Bir model olmalı." Collette bir elini dalgınca siyah saçlarının üzerinde gezdiriyor. "Şu pazulara bak. Ve gözlerine. Tanrım, dudakları."

"Kim olduğunu bilmiyorum," diyor Alley nefes nefese. "Ama onu ilk ben gördüm. O benim."

Azı dişlerim birbirine çarpıyor. Onlara gülümsediğinde beni ezecek. Onlarla flört ederse beni mahvedecek. Genç ve göz kamaştırıcılar ve onun ilgisini beklerken tavus kuşu gibi süzülüyorlar. Tek bir çapkın göz kırpısıyla üçünü de yatağa atabilir. Aynı anda.

Ama o bir anlaşma imzaladı ve ben de onun taahhüdü için yüklü miktarda para ödedim. On bir ay daha benimle kalacak.

Aptalca güvensizliklerimi bastırıyorum ve kirpiklerimin altından odayı incelerken onu izliyorum.

Parmak uçlarını kot pantolonunun ön ceplerine dayarken gururlu duruşu çalım ve seks yayıyor. Yanımdaki sinsi kadınlar suskun bakışlar arasında afallayan tek kişi değil. Erkek mürettebat üyeleri ona bakıyor ve uzak duruyor. Kadın teknisyenler bakışlarını kaçırıyor, elleri ekipmanları karıştırırken bir kez daha bakmaya cesaret ediyorlar.

Sabahları patikalarda yaptığımız koşulardan dolayı teni altın renginde ve kahverengi gözleri yakındaki bir ışık değiştiricinin parıltısında parlıyor. Bu Ona bakmamak imkansız. O erotik bir sanat eseri, ateşten daha ateşli ve o da bunun farkında.

Koyu renk gözleri sağa sola kayıyor ve bana kilitlendiğinde yüzüne hınzır bir sırıtma yayılıyor. Arkamdaki duvara yaslanıp eriyorum.

Bakışlarımı tutarak bana doğru yöneliyor, uzun bacaklı adımları mesafeyi tüketiyor ve nabzımı yükselen bir spirale gönderiyor.

"Vay anasını." Alley çevremde doğruldu. "Bu tarafa geliyor. yol."

Her adımda, gözleri daha net, daha yoğun hale geliyor, asla ayrılmıyor Benim. Nefes alamıyorum, hareket edemiyorum ya da başka yere bakamıyorum. Bana olan sarsılmaz odağı karşısında tamamen şaşkına dönmüş durumdayım.

"Bu kadar yakışıklı olması suç," diye fısıldıyor Collette nefesinin altından. "Onu yalamak istiyorum. Her yerini. Sert. Sikilebilir. İnç."

İçimden sahiplenici bir heyecan geçiyor. Her gece o adamın yanında uyuyorum. Elini sikerken çıplak vücudunun nasıl esnediğini gördüm. O lezzetli dudakların her yerine boşaldım. İki kere.

Eş olarak ilk tercihi ben olmayabilirim ama yanımdaki kadınlara bakmak için gözlerini bir kez olsun benden ayırmadı. Bunu kamusal imajıma duyduğu saygıdan ya da sadece bana bakmaktan hoşlandığı için yapıyor olabilir. Sebebi ne olursa olsun, kalbimin neşeyle çarpmasına neden oluyor.

kaburgalarımnda dans ediyor. Beni özel, çekici ve güvende hissettirme yükümlülüğünün çok ötesine geçti. *Sahiplenildi.*

On adım ötede, bakışları vücudumu taramak için benimkinden ayrılıyor. Gözlerime dönmeden önce göğsümde, çıplak bacaklarımda ve elbisemin kısa eteğinde oyalanan telaşsız bir yolculuk bu.

"Lanet olsun." Temiz traşlı çenesini ovuşturuyor, ağzı külot eriten bir gülümsemeyle eğiliyor. "İnanılmaz derecede-"

"Selam güzelim." Alley yanımdaki duvara yaslandı. "Bir adın var mı?"

"Evet." Gözleri benimkileri tutuyor, muziplikle ve başka şeylerle parıldıyor.

Sadece benim için olan şeyler.

Dudaklarımı dişlerimin arasına sıkıştırıyorum.

"Merak ediyorduk da," diyor Alley, "gömleğinizi çıkarma

nezaketinde bulunur musunuz?"

Benim alanıma giriyor, bakışları hâlâ benimkilere sabitlenmiş durumda ve ellerini çenem boyunca kaydırarak yüzümü çerçeveleyiyor. "Seni kontrol ediyordum. Seni iki saat boyunca soyunma odasında tuttular. Bundan hoşlanmadım."

Topuklu ayakkabılarımla sallanıyorum, öpmeyi her şeyden çok istediğim dudaklara ve ağzıma bakmak için uzaklaşan kapüşonlu bakışlara takılıp kalıyorum.

"Sen-?" Alley'nin sesi Decker sarhoşluğundaki sisimi işgal ediyor. "Siz ikiniz birlikte misiniz?"

Koyu kahverengi gözleri, ağzını benimkinin üzerine eğip iç çekişimi yutmadan hemen önce parlıyor. Alley uzaklaşıyor ama fazla uzaklaşmıyor. Fısıltılarını duymazdan geliyorum, gözlerimi kapatıyorum ve kendimi onun öpücüğünde kaybediyorum.

Vücudu benimkiyle aynı hizadayken, usta bir dille ağzımı yağmalıyor, kovalıyor, fethediyor ve iddiasını ortaya koyuyor. Bir eli boynumu desteklemek için saçlarımın altından kayarken, diğeri kalçamın arkasına düşüyor, parmakları eteğin altından uzanarak bacağımla popom arasındaki kıvrımın izini sürüyor.

Öpücük pornografik değil, ama çiğ seks ve acil ihtiyaçla titriyor. Her ne sebeple olursa olsun beni istiyor ve her günahkâr yalaması ve okşamasıyla bunu bana belli ediyor. Dilinin her sürtünmesini ve girdabını karşılarken ellerim saçlarını buluyor, her eğlenceli ısırığa uyuyor ve dik durmak için mücadele ediyorum.

Tadı da kokusu gibi. Temiz, topraksı ve elemental, tıpkı fırtına sonrası atmosfer. Ama o bir kasırga gibi öpüyor, güç, öfke ve yıkıcı bir güçle dolu. Beni alıp götürmesini istiyorum, sonuçları ne olursa olsun.

Çok geçmeden, beni harap, perişan ve soluk soluğa bırakarak hava almaya çıktı.

Alt dudağımı emiyor. "Laynee." "Decker."

"Senin için deli oluyorum."

"Kesinlikle delisin." Sırıttıyorum.

"Seni bu elbisenin içinde
becereceğim." Yakınlarda bir nefes
alma korusu duyulur.

Ağzına karşı kıkırdıyorum. "Beni çıplak yüzlü ve yoga pantolonu giyerken tercih ettiğini sanıyordum?"

"Evet, bebeğim. Ama yalan söylemeyeceğim. Lanet olası bacakların..." İnliyor ve ereksiyonunu kalçama bastırıyor. "Beni kocaman bir ereksiyon haline getirdin."

Onunla ilgilenmek için fotoğraf çekimini iptal etmeme saniyeler kalmıştı ki spor ayakkabıların izi bize doğru hızla geliyor.

"Hayır, hayır, hayır! Ruj olmaz!" Çılgın gözlü makyaj sanatçısı onu kenara itiyor. "Ne yaptın sen?"

Ona ters ters bakıyor ve muhtemelen ereksiyonunu gizlemek için kollarını yanımdaki duvara dayayıp sırtını odaya dönüyor. Kadın dudaklarımı yeniden boyarken kıpırdamadan durarak sırıtışımla savaşıyorum.

"Artık lekelemek yok." Dudak fırçasını adama doğrultuyor, bir süre kıcına bakıyor ve uzaklaşıyor.

Tekrar içeri giriyor, sahiplenici bir elini kalçama, bir kolunu da başımın üstündeki duvara koyuyor. Bana attığı aç bakışlar odanın dönmesine neden oluyor. Başım dönüyor, umursamaz hissediyorum ve sonsuza dek minnettarım.

Titreyen parmaklarımla şişmiş dudaklarındaki buzlu pembe parlaticıyı siliyorum. "Teşekkür ederim."

"Ne için?"

Başka kadınlarla flört etmediğin için. "Bana saygı duyduğun için."

Kaşlarının arasında dikey çizgiler oluşuyor. "Bu Barbie kitap ayracı hakkında mı?"

"Barbie...?" *Oh.* "Kitap ayracı çift olarak gelir." Birkaç metre arkasında duran üçlüyü fark ettim. İnce uzuvları ve parlak saçlarıyla bana doğru kıskanç bir zehir fırlatıyorlar. "Onlardan üç tane var."

"Fark etmedim." Alnını benimkine değdiriyor. "At gözlüğü takıyorum Laynee. Tek gördüğüm sensin."

Oh, Decker. Ne söyleyeceğini çok iyi biliyorsun.

Özlemle gülümsüyorum. "Seninle ne yapacağım ben?" "Fotoğraf çekimini bitir, sana göstereceğim."

BÖLÜM 18 LAYNEE

Sonraki iki saat boyunca kameralar tıklıyor, ampuller yanıp sönüyor ve gülümsemem acı noktasına kadar geriliyor. Fotoğraf çekimi nihayet sona erdiğinde topuklu ayakkabılarını çıkarıp iliklerine kadar bitkin bir halde soyunma odasına doğru taşırlar.

İki korumamın eşliğinde arka odalara açılan koridora ulaştığımda Reese'i duvara dayalı bir sandalyeye tünemiş halde buluyorum.

"Hey." Uzanıp elimi sıktı. "Orada muhteşem görünüyordun. Senin gölgede durmak zorunda kalan diğer kızlar için üzüldüm."

"Önyargılı falan değilsin." Gülüyorum. "Ama teşekkürler." Kalabalık koridora bakıyorum. "Decker nerede?"

"Stüdyoda olduğunu sanıyordum. Her şeyi izledi." Göğsümü bir sıcaklık dalgası kaplıyor.

"Belki tuvalete gitmiştir," diyor. "Kontrol etmemi ister misin?"

"Sorun değil. Üstümü değiştirip yüzümü yıkayacağım. Sonra da gitmeye hazır."

"Siz hazır olduğunuzda uçak da hazır olacak."

Güvenlik görevlilerimden birinin nöbet tuttuğu soyunma odasının kapısına ulaştım. Bana paranoyak diyebilirsiniz ama onu burada görmek güzel, ürkütücü mektupların ya da istenmeyen ziyaretçilerin içeri girmesini engelliyor.

Kapıyı arkamdan kilitleyip makyaj masasına ve kocaman ışıklı aynaya doğru ilerliyorum, Savannah'ya dönmeye fazlasıyla hazırım. Bir dirseğimi tezgâha dayayarak koltuk altımdaki gizli fermuara uzanıyorum.

"Elbise üzerinde kalıyor."

Decker'ın derin tınısı beni irkiliyor ve bakışlarım aynada onunkine kayıyor. Elleri arkasında, gözlerinde kaynayan ahlaksız bir niyetle bana doğru ilerliyor.

"Nereye gittiğini merak ettim." Doğrudum ve onun yansımasını izlemesini seyrettim.

"Saatlerdir benimle dalga geçiyorsun." Arkamdan yaklaşıyor ve ağzını boynuma daldırıyor.

"Dalga mı geçiyorsun? Çalışıyordum."

Elleri kalçalarımın ön kısımlarında geziniyor ve elbisenin altına kayıyor. "Odadaki diğer orospu çocuklarıyla birlikte ben de senin bacaklarına bakıyordum." Başparmakları külotumun kasıklarında geziniyor. "Bunun ne kadar zalimce olduğunu biliyor musun?" Popomu kabaca kotunun içindeki şişmiş uzunluğa doğru çekiyor. "Bu çok acı verici."

Sertliğini üzerimde hissedince inliyorum. "Seks yapamayız, Decker."

Külotumun önünü tutup dikişlerini yırtacak kadar sert çekerken gözleri aynada benimkilerde kalıyor.

Dantel parçası bacaklarımdan aşağı düşüyor ve ayak bileklerime dolanıyor. Ellerimi tezgâhın üzerinde düzleştiriyorum. "Eğer beni becerirsen, bağlanırım."

Ben zaten bağlıyım.

Boynumu öpüyor, nefesi sıcak ve baştan çıkarıcı. Parmakları bacaklarımdan arasından kayıyor, kıvrımlarımda her hınzır darbede daha da derine iniyor.

Bir iniltiyle başımı yana yatırarak ona daha iyi erişim sağladım.

"Muhtaç olacağım." *Ben zaten muhtacım.*

İki parmağını ıslaklığıma batırıyor ve elini yavaşça itiyor.

"Damlayan amının içine bağlanmak ve muhtaç olmak üzereyim."

Diğer eli kemerine gidiyor. Tokanın şingirtisi nabzımı hızlandırıyor. Fermuarının kayması nefeslerimi hızlandırıyor.

"Ne kadar süre için, Decker? Anlaşmanın sonunda ne olacak?"

İçimde kıvrılan parmakların üzerinde kıvranıyorum, elini itme ve uzaklaştırma ihtiyacıyla savaşıyorum. "Sen daha genç ve taze çayirlara taşınacaksın, ben de-"

"Kapa çeneni, Laynee."

"Eğer bağlayıcı bir yasal anlaşma altında olmasaydık, seni şu anda kesinlikle kovardım."

Elbisemin arkasını ısıyor, alttaki deriyi çimdikliyor, tam da en kötü yara izlerimin üzerinde.

Kalbimin her atışında, ona siktirip gitmesini ve buna bir son vermesini söylemem gerektiğini biliyorum. Ama yapamıyorum. Bana tam olarak arzuladığım şeyi veriyor. Onun

üzerimdeki baskın konumu kanımı kaynatıyor. Kendini beğenmiş kişiliği ve güçlü vücudu bana vekaleten güven veriyor. Ve o benim gibi davranmıyor Yara izi diye bir şey yok. Beni onlarla yüzleşmeye zorluyor.

Tek başıma bir bütün değilim ama o yanımdayken kendimi durdurulamaz hissediyorum. Eğer bu adamın aletini içime sokmasına izin verirsem, kendimi bağlı, sevilmiş, tamamlanmış hissedeceğim. Asla bırakamayacağım.

Parmakları amımdan ayrılıyor ve arkamdaki giysiler hışırıyor. İki gömleğimi de çıkarıyor ve elbisemin eteğini yukarı kaldırıyor. Bakışları düşüyor, çıplak popomda bir süre kalıyor ve bu süre birkaç dakikaya uzuyor. Koyu renk gözleri yansımama, tekrar popoma kayıyor ve aynada gözden kayboluyor.

Hiç uyardan parmaklarını arkadan amıma soktu. Zevk patlamasıyla nefes nefese kalıyorum, ayak parmaklarımın üzerinde yükseliyorum ve makyaj masasının tezgahına yığılıyorum. Dişlerini kıcımda gezdiriyor, parmaklarıyla beni titreyerek nefessiz bırakırken kemiriyor ve yalıyor.

"Seni prezervatifsiz becereceğim." Dudaklarını aşağı doğru kaydırıyor ve ağzını bacaklarımın arasına gömüyor, dilini kıvrıyor ve beni o mutluluk verici sınıra doğru itiyor. "Bu benim için bir ilk olacak."

Isınmış yanağımı soğuk tezgâha bastırıyorum ve sözlerine odaklanmaya çalışıyorum. "Hiç prezervatifsiz seks yapmadın mı?"

"Hayır." Avuç içi kıcıma çarpıyor ve tenimde yakıcı bir ateş oluşturuyor.

"Bu da neydi böyle?" Ona ters ters bakmak için boynumu büküm. "Bunun için beni bir ay beklettiğin için."

Diğer yanağımı da tokatlıyor ve tokadın şiddeti beni tezgâha doğru savuruyor, fırçalar ve saç ürünleri yere düşüyor.

"Dur!" Nefes nefese yanıyorum ve beni tahrik edip içimi dışıma çıkarmasından nefret ediyorum. "Bu zor bir sınır. Fiziksel acı ya da-"

Eli art arda üç kez daha kıcıma çarpıyor. Onunla savaşıyorum, ona olan arzumla savaşıyorum ve utanç verici bir şekilde kaybediyorum. Beni tezgâhın kenarına, orgazmın kıyısına doğru tutarken ve tekrar tekrar kıcıma vururken uyarılma kalçalarımın aşağı sızıyor.

Boğuk çığlığım eliyle ağzımı kapatmasıyla kesiliyor, sonra dudaklarıyla beni kemiksiz bir su birikintisine öpüyor. Vücudu sırtıma eğilmiş ve parmakları amımın içindeyken sikini kavırıyor ve geniş başını ovuşturuyor

kalçamdan aşağıya, bacaklarımın arasına doğru kaydırıyor. O kadar sıcak ve sert ki, kıvrımlarımdan geçen bir ateş demiri gibi hissettiriyor.

İstiyorum. Sert, derin ve hemen şimdi istiyorum, ama "Sadece ucu" diyecek kadar beyin hücresi toplamayı başarıyorum.

Sert bir kahkaha atarak saçlarımı yumrukluyor, başımı yana çeviriyor ve boynuma doğru şiddetli bir şekilde nefes alıyor. "Ben zaten varım. Bu sadece teknik bir ayrıntı."

Sonra itiyor, köküne kadar gömülüyor.

Vücudum kolanının etrafında gerilirken sessiz bir çığlıkla boğuluyorum.

Derin, içten bir şekilde inliyor ve elleri kalçalarımın doğru uçuyor, alnı omurgama düşerken beni ona doğru daha sıkı çekiyor.

Lanet olsun, kalın, kocaman ve *sert*. *O* kadar sert ki rahim ağzımın karnıma çarptığından eminim.

"Lanet olsun, Laynee." Acımasız darbelerle içime giriyor. "Her şeyi hissediyorum. İçindeki her çıkıntıyı. Her sıkı sıkışmayı. Bu çok iyi. Çok iyi." Birleştiğimiz yere bakıyor, her itişte homurdanıyor ve her nefes verişte iç çekiyor. "Keşke bunu görebilseydin. Amcığının sikimi kavrama şeklini. Mükemmel."

Meme uçlarım sertleşiyor ve ciğerlerim birbirine çarpıyor. Onun içimde zonkladığını hissediyorum, ben etrafına kenetlendikçe şişiyor ve uzuyor. Onun

İnlemeleri ilaç gibi. Ellerindeki titreme iksir gibi. Bundan, *benden* etkileniyor ve onun sarhoş edici tepkileri benim bağımlılığımı besliyor.

Ayaklarımı birbirinden ayırıyor, vücudumu istediği gibi ayarlıyor ve kalçalarını çılgınca bir ritme sokuyor. "Bana bak."

Aynada gözleriyle karşılaştığım an kaybettiğimi anlıyorum. Yansımamı izlerken yüz ifadesi tutku ve bağlılıkla dolu. Aptal kalbim boğazımda güm güm atıyor, tamamen meşgul ve sonsuza dek yalvarıyor.

Bana zarar verme.

Parmaklarını saçlarımda dolaştırıyor ve ağzını ağzımın köşesine getiriyor.

Beni bırakma.

Nefesleri boynumu okşarken çenem boyunca kulağımda biten bir iz bırakıyor. Göz temasını hiç kesmiyor, itişlerinin hızını hiç yavaşlatmıyor. Bağlantı, bedenlerimizin kaynaşması, saçlarımı kavraması ve Gözlerindeki samimiyet, hepsi beni uçurumun kenarına itiyor.

Onun etrafında parçalanıyorum, gıcırıyor, inliyor ve tezgâhı pençeliyorum. Beni sallıyor, kalçalarını döndürüyor ve başımı kucaklıyor, ayırık dudakları çeneme bastırıyor.

"Bu çok güzeldi." Kalçalarını tekmeleyerek aşırı uyarılmış amıma eziyet ediyor. "Çok mükemmeldi."

Çekildiğinde parmakları elbisemin üzerinde geziniyor, dikiş yerlerini arıyor. "Fermuar nerede?"

"Ben bakarım." Orgazm yüzünden her tarafım seğirirken yan tarafımdan aşağı kaydardım.

Converse'ini ayağından çıkarıp kot pantolonunu ve külotunu çıkarıyor. Sonra elbiseyi kavriyor ve başımın üzerinden çekiyor. Sırada sütyen var ve beni sırtım ona dönük, tamamen çıplak bırakıyor.

Yüzümü ona çevirmeden önce yaralı tenimi öpmek ve okşamak için ızdırıp verici bir zaman harcıyor. Göğüslerime ve ağzıma da aynı muameleyi yapıyor, sabırla ve hayranlıkla emiyor ve yalıyor. Dudaklarının her dokunuşu ve ellerinin ateşli okşayışı uyarılmamı körüklüyor, dışarı doğru yayıyor ve vücudumu başka bir tur için yeniden ısıtıyor.

"Bütün kadınlara karşı bu kadar özenli misin?" Fısıltım nefes nefese ve temkinli bir şekilde ağzına doğru.

"Eğer başka kadınları düşünüyorsan, bir şeyleri doğru yapmıyorum demektir." Alt dudağımı ısıtıyor ve omuzlarımı kavrayıp aşağı doğru bastırıyor.

Ellerinin altına yatıyorum ve dizlerimin üzerine çöküyorum. Bu seviyede, Decker'ın alabileceği çok fazla çıplak şey var. Uyluklarındaki gerginlik. Uzun, ıslak sikinin altında asılı duran ağır kese. Karın kaslarının yontulmuş göğüs kaslarına ve geniş omuzlara dönüşen sıkı paketleri.

Parmaklarını sikinin etrafında kıvrıp gökyüzüne doğru kaldırıyor. Bu devasa ve damarlı ve o kadar uzun ki, yumruğu dibindeyken bile emmek için en az beş santim açıkta kalıyor.

Yavaş, ölçülü vuruşlarla elini yukarı ve aşağı kaydırıyor, yüzüme o kadar yakın ki, birleşik uyarılmamızın tatlı özünü koklayabiliyorum. Diğer eli saçlarımı yakalıyor ve başımı ona bakmaya zorluyor.

Parmaklarını saçlarımdan çekip çenemi kavriyor, gözlerimin içine bakıyor, ereksiyonunu yavaşça okşuyor ve beni ihtiyaçtan çılgına çeviriyor.

Parmak eklemleri çenemin altından kaymadan önce birkaç saniye geçti. O

Başımı daha da geriye yatırıyor ve başparmağı üst dudağımın kıvrımından alt dudağıma doğru bir yol çiziyor ve içe doğru bastırarak dudağımın somurtmasına neden oluyor.

"Ağzını aç," diye fısıldıyor.

Dudaklarım ayrılıyor ve amım sıkılıyor.

"Daha geniş." Nefes alış verişi hızlandı. "Evet. Aynen böyle."
Yaklaşıyor ve sikinin başını dilime sürüyor, alay ediyor, inliyor,
ikimizi de sıkı sıkıya sarılmış bir açlık sisine sürüklüyor.

"Decker." Kalın bir yutkunmayla boğuluyorum ve onun sert
tahtalarını kavriyorum

Göt.

"Al şunu." Tacı dudaklarımın yanından itiyor ve tıslıyor. "Sikeyim."
Dilimi düzleştirdim ve çenemi ona uyum sağlaması için gerdim.
bir santim daha batıyor. Ve bir tane daha. Boyunun tamamını yutmamın
imkanı yok.

"Ne kadar iyi bir kız," diye fısıldıyor, çekip tekrar başlamadan önce
sertliğinin yarısını bana yavaşça yediriyor.

Ağzımı açık tutuyorum, kıcını kavriyorum ve sığ itişlerini emiyorum.
Ciğerlerimdeki hava boşaldı ve kafamda milyonlarca şüphe
uçuşuyor. Sınırlarımı hiçe sayıp beni tokatladığı anda onu kovmalıydım.
Infidelity ile telefonda konuşuyor olmalıydım.
Şimdi, ihlalini bildiriyorum. Kendimi savunmak için hiçbir şey yapmamış
olmam beni endişelendiriyor. Bu beni *korkutuyor*. Onu tanımıyorum, yine
de buradayım, açlıkla emiyorum
sikini.

Bu adama sırlarımı söyledim ve Reese olmadan beni becermesine
izin vererek kendi kurallarımı çiğnedim. Hataları tekrarlıyorum, korkunç
kararların çirkin döngüsünü yeniden başlatıyorum ve kendimi durdurmaya
ikna edemiyorum.

Çünkü ben zaten bağıyım.

Daha kötüsü de olabilirdi. Kendini boşaltmak için boğazımın
arkasına gömülmüyor ya da yüzüme vurmuyor. Ama kendini tutması zayıf.
Bunu bacaklarının titremesinde, göğsünün hızla inip kalkmasında ve
Yüzündeki gergin ifade. Gözlerinin arkasında volta atan hayvanı serbest
bırakmak istiyor.

"Em onu. Sakın durma." Boğazından umutsuz bir hırlama sesi
geliyor. O kadar sesli ve heyecanlı ki, nefesinin altında uzun iniltiler
mırıldanıyor ve o kadar alçak sesle fısıldıyor ki kelimelerin hepsini
çıkaramıyorum. "Evet... güzel... oh, kahretsin..."

Şaftını ağzımdan çekip aldı ve beni yerden kaldırdı. Bir sonraki
nefeste, bacaklarım kalçalarına dolanmış ve siki sert bir sürücüye gömülmüş
halde beni en yakın duvara doğru eziyor.

İtişlerine doğru eğiliyor ve boynunun güçlü sütununa sarılıyorum,
inliyor ve başka bir serbest bırakmaya doğru yol alıyorum.

BÖLÜM 19 DECKER

Sonraki dört ay, o öğleden sonraki kadar yoğun ve açlık içinde geçti. L.A. soyunma odası. Bekâr ve bekâr olmayı özlememem çok garip. Stüdyo dairemin yalnızlığını özlemediğime eminim. Aslında, bir kadınla yaşamının bir sürü avantajını keşfettim.

Özellikle bir kadın.

Sabah ya da gece uyandığımda, elimi uzatıp Mükemmel göğüslere sahip eller. Moralim bozuk olduğunda ya da kendimi iyi hissetmediğimde yanımda oluyor, şefkat ve ilgiyle beni yatıştırıyor - annemden bile gördüğümü hatırlamadığım bir şey. Ayrıca yeniden eğitmenlik yapıyor olmak da harika bir duygu. O sadece bir öğrenci, ama onun güreş minderinde yeni keşfettiği özgüvenini sergilemesini izlemek öğretme tutkumu tazeledi. Kıçımı tekmelediğinde, kahkahasının sesi sarhoş edici. Beni daha fazlası için açgözlü yaptı.

Onu tanımak bana bir hayatı biriyle paylaşmanın nasıl bir şey olabileceğine dair bir fikir verdi. *Onunla*. En basit şeyler -yemeklerini hazırlamak, ona hayranlık dolu notlar bırakmak, benim için ne kadar önemli olduğunu göstermenin yollarını bulmak, onu mutlu etmek- *ilerleme* tanımımı değiştirdi.

Sadakatsizlik beni bir rutinden çıkardı, ancak bana açık hale geldi ki Başarı, dolar işaretleriyle ya da yatak direğindeki çentiklerle ölçülmez. Geçtiğimiz birkaç ay boyunca, en büyük başarılarımı Laynee'nin yüzünü güldürdüğüm zamanlar.

Ne zaman oldu bilmiyorum ama bir noktada o benim amacım haline geldi. Onun mutluluğu benim teşvikim. Hayatta ilerlememin sırrı o.

Georgian tarzı kulübesinin arkasındaki havuzda uzun ve güçlü kulaçlarla suyu yarararak ilerliyorum. Hava almak için her çıktığımda, bakışlarım

hatasız bir şekilde şezlongdaki sıkı ve kıvrak vücuduna düşüyor.

Yüzüstü yatmış ve ayakları bana doğru açılmış halde, nefis kışının günahkâr görüntüsünü sunuyor. Küçük siyah ipler kıvrımlarını kesiyor ve bikinisinin minik parçalarını bir arada tutuyor. Neden rahatsız olduğunu bilmiyorum

Hiçbir şey giymeden. Cuma gecesi. Etrafta kimse yok. Havuzdaki turlarımı bitirir bitirmez çıplak olacak.

Tanrım, dokunuşuma boyun eğmesine, ağzımın altında erimesine ve sikimin etrafında çözülmesine bayılıyorum. Ona sahibim -yanımda, altımda, etrafımda- ama hâlâ onu kovalıyormuşum gibi hissediyorum.

Saçlarının altın rengi dalgaları sırtından ayrılıp kaburgalarının etrafına düşüyor ve alacakaranlığın ışıltısında elmas gibi parıldayan yara izlerinden oluşan bir goblen ortaya çıkıyor. Onu tanıdığım beş ay boyunca bu yaraları hiç göstermedi.

Benden başka kimse. Reese saldırıya uğradığı gece oradaydı ama şu anda gelse omuzlarına bir havlu sarardı.

Bu beni rahatsız ediyor. Diğer insanların önünde yarı çıplak dolaşmasını istediğimden değil. Ama utanç içinde saklanmasından hoşlanmıyorum. Aslında, bu beni çok kızdırıyor.

Hayranları onu idolleştiriyor ve kamuoyundaki imajı yakışıklı bir hiç kimseyle çıktığı dedikoduları. O hiç kimse ben olduğum için değil, yeniden halkın karşısına çıktığı, kendini ortaya koyduğu için. Ama dünya onun tasarımcı kıyafetlerinin altında ne sakladığını bilmiyor.

Onu haftada birkaç kez evden dışarı çıkarıyorum. Onu yemeğe, gece kulüplerinde dansa, Tybee Adası sahillerinde güneşlenmeye götürüyorum. Ayrıca çeşitli röportajlar ve toplantılar için Los Angeles'a birkaç günlük seyahatler yaptık. Kameralar onu her yerde takip ediyor ve ben onun gülümsemesinden nefret ediyorum.

muhteşem mavi gözlerine ulaşmayan bir tane verir.

Mutluluğunun önünde duran bir şey var, bakışlarının arkasında gölgeli bir duvar oluşturan, içinde büyük ve pürüzlü bir şey. Ne olduğunu biliyorum. Onunla aşağılayıcı derecede yakın bir ilişkim var.

Çünkü bunu dokuz yaşındaki bir çocuğun gözlerinde gördüm. Gülümsemesini kalıcı olarak çalmasını izledim.

Annesi onu okulumdan aldığı anda bunu hissettim.

Güven kırıldı.

Ruhunuzda sakatlayıcı bir yara.

O çocuklara yapılan korkunç şeylerden ben suçlu değilim. Laynee'ye yapılan kötü muameleden de suçlu değilim.

Ama hasarı onarmak için suçlu olmak istiyorum. Sonsuza kadar sürse bile. Onu bütün ve mutlu görmek için sonsuza kadar önsözlerimi vereceğim.

Sorun şu ki, bir ilişkiyi nasıl yürüteceğimi bilmiyorum. Kadınlarla olan tecrübem seksle sınırlı. İstedğim zaman, peşinden koşarım-baştan çıkararak, hükmederek, ne gerekiyorsa yaparak. Ama dünyanın en iyi seksi bile Laynee'nin aşınan güvenini yeniden inşa edemeyecektir.

Ona sahip olmama rağmen, ulaşılmaz, uzak ve *üzgün* kalıyor. Tüm bunlar, son seçimlerinde kendisine rol teklif edilmediğinde açıkça ortaya çıktı. Rol, onun yarısı kadar yetenekli ve güzel bir oyuncuya verildi. O da Aktris aynı zamanda onun yarı yaşındadır ve bu Laynee'nin morali için yıkıcı bir darbe olmuştur.

Yaralanmaya ek olarak, o seyahatten eve iki potansiyel yatırımcının kartvizitleriyle döndüm. İkisi de boşanmış kadınlardı. ve yatırım yapmanın yollarını arıyorlar. Bana bakma şekillerine bakılırsa, muhtemelen iş fikirlerimden çok sikimle ilgileniyorlar, bu yüzden onlara gönderdiğim tekliflerden bir şey çıkıp çıkmayacağını bilmiyorum.

Onlarla çalışma ihtimalim Laynee'nin üzerindeki uğursuz havayı dağıtmadı. Özellikle de defalarca iş girişimlerimi finanse etmeyi teklif ettiğinden beri. İstedğim kadından para almak kasıklara atılan bir tekme gibi hissettiriyor. Bunu tek başıma yapmalıyım.

"Dünya'dan Decker'a."

Bakışlarımı hipnotik gözlerine çekiyor.

"Yüzündeki o seksi düşünceli ifade de neyin nesi?" Şezlongun ucuna oturmak için kayıyor ve çıplak bacaklarını aramızdaki boşluğa uzatıyor.

Sıgılığa durup kollarımı betona dayadım. ve ellerimi onun narin ayak bileklerine doluyorum. "Bu anlaşmanın sonunda bizi nerede görüyorsun?"

"Oh. Ben..." Omurgası dikleşiyor ve bakışlarını başka yöne çeviriyor.

"Çok erken için-"

"Yılın neredeyse yarısına geldik. Bana ne istediğini söyle, Laynee."

"Yapmamayı tercih ederim," diye fısıldıyor.

"Çok kötü." Bacaklarını sıkıca kavriyorum. "Yine de anlat bana."

Dudakları çatıldı ve boğazından homurdanan bir ses çıktı. "Kalmanı istiyorum." Gözleri benimkilere kayıyor. "Ama bunu mahvedeceğim. Yarattığımız her şeyi mahvederim çünkü hep öyle yaparım. İlişkiler konusunda berbatım."

"Saçmalık. Reese ile on yıldır bir ilişki sürdürüyorsun."

"Sevişmiyoruz."

Ve Reese nefes almaya devam etmek istiyorsa asla edemeyecekler.

"Onunla olan arkadaşlığın biriyle nasıl yakınlaşacağını, nasıl güven adımları atacağını bildiğini kanıtlıyor." Avuç içlerimi baldırlarında aşağı yukarı gezdiriyorum, gün batımının kalan ışığında gözlerinin aydınlanmasına hayret ediyorum. "Biliyor muydun, birkaç ay öncesine kadar hiç arkadaşlıklardan bahsetmek için."

"Bu doğru değil." Burnu kırışıyor. "Peki ya daireni verdiğin şu Dan denen adam?"

"New York'ta yaşarken onunla arama mesafe koydum. Seninle tanışana kadar onunla sürekli telefonda konuşmaya başladım. Bir de diğer beklenmedik arkadaşlarım var."

"Reese." Gülümsüyor.

Onunla birlikte gülümsüyorum çünkü onunla olan arkadaşlığım onu gülünç derecede mutlu ediyor. Dürüst olmak gerekirse, o havalı piçle takılmaktan gerçekten keyif alıyorum. O kadar ki, erkek erkeğe gecelerimizi haftalık bir şeye dönüştürdüm.

"Ve sponsorum," diyorum.

Şaşırtıcı bir şekilde, Dr. Evan Daniels ile iletişimimi sürdürdüm. Onu itiraf etmek istediğimden daha fazla aradım ve hatta bir şeyler içmek için buluştuk.

geçen ay bir konferans için Savannah'daymış. Tabii ki onun kimliğini bilmiyor. Onu tanıyor, çünkü beni onunla fotoğraf çektirirken görmüş.

"Ne demek istiyorsun?" diye soruyor.

"En iyi arkadaşım ve iş ortağımla yaşadıklarımın sonra herkesi hayatımdan çıkardım. Bir daha birinin hayatıma girmesine izin verebileceğimi düşünmüyordum. Sen bana nasıl olacağını gösterdin."

"Ben yapmadım-"

"Sırların konusunda bana güvendin Laynee. Bu cesaret ister." Bakışlarım onun yalamaya müsait vücudunda geziniyor ve ona gördüğüm şeyi sevdiğimi söyleyen bir gülümseme gönderiyorum. "Bu küçükük kadıncağz korkularını bana açacak kadar cesursa, ben de erkek gibi davranıp birkaç kişinin özel hayatıma girmesine izin verebilirim diye düşündüm."

"Erkek gibi mi?" Gövdeme, kollarıma bakıyor ve dudaklarımda oyalanıyor. Göğüs uçları bikinisinin altında sıkışıyor. "Eğer bir şey varsa, *erkekleşmen* gerekir. Testosteron zehirlenmesi yaşamamı istemem."

"Öyle bir şey yok." Sikim mayomun içinde seğiriyor.

"Yanılıyorsun." Dudakları büzüldü ve ayak bileklerindeki tutuşumu kırarak ayağa fırladı. "Bu bilinen bir hastalık." Gözlerinde dans eden bir sıcaklık titreşimiyle geri çekiliyor. "Genellikle ergenlik çağında ortaya çıkar ve sağduyuya meydan okuyan davranışlarla sonuçlanır."

Kollarıma yaslanıp havuzdan çıkıyorum ve ona doğru yürürken şortumdan betona su sıçratıyorum. "Ne tür bir davranış?"

"Şey..." Eve doğru geri adım atarken gülümsemesiyle kavgayı kaybediyor. "Tipik aptal erkek davranışı, kasıla kasıla yürümek ve...silah horoz."

Bakışlarını ıslak şortumu zorlayan sertliğe doğru takip ediyorum ve sesimi birkaç oktav düşürüyorum. "Muhtemelen koşmalısın."

Keskin bir nefesle dönüyor ve evin içine dalıyor. Onu oturma odasında yakalamadan önce kalp şeklindeki kışını mutfaktan ve ocak odasından geçerken kovalarken nabzım yükseliyor. Sırılsıklamım ve ayaklarım fayansların üzerinde kayıyor, bu yüzden ona çarptığımda sıırılsıklam bir ten ve ağır nefeslerin kaba bir etkisi var.

Yuvarlanmaya, hatta belki de gönülsüz bir mücadeleye hazırım. Beklemediğim şey ise kafama doğru gönderdiği yumruk. Ona öğrettiğim gibi devam edeceğini tahmin ederek savuşturuyorum. İkinci yumruğu bedenimi geriye doğru iterken adrenalin damarlarımda dolaşıyor.

Iskılıyor. Sırıtıyorum. O da sıırıtır ve üçüncü bir vuruş için kolunu kaldırıyor.

Ben hazırım.

Dizi kasıklarına değiyor. Sadece ereksiyonumu ezmekle kalmıyor. Alttan saldırıyor, yukarı doğru bir hareketle vuruyor ve üç eyaletli bölgeyi maksimum miktarda acıyla bölüyor.

"Fuuuuck!" Belimden bükülüyorum, hava emiyorum, kaslarım bir anlığına engelleniyor çünkü lanet olası omurga refleksimi harekete geçirdi.

Lanet olsun, bu acıttı.

"Aman Tanrım." Eğik başımı göğsüne bastırıyor ve saçlarımı okşuyor. "Çok özür dilerim. İsteyerek yapmadım-"

Ayaklarını altından çekip yere düşmesini engelliyorum ve üzerine çıkıyorum. "Kaçmaya devam etmeliydin."

"Yapamam." Yüzümü tutuyor ve gözlerimin içine bakıyor, nefesi kesiliyor. "Anlamıyor musun?"

"O zaman neden hala senin peşindeyim?"

"Çünkü senin yaşlı kadın fetişin var."

Boynunu kavıyorum ve dikkatini çekecek kadar baskı uyguluyorum. "Yaş sığ bir ölçüdür. Daha derin düşün, Laynee."

"Daha derin diyorsun ve zihnim bir oluğa dönüşüyor." Boğazındaki parmaklarımı çekiyor. "Taşakların nasıl?"

"Zonkluyor." Elimi boynundan göğsüne doğru götürüyorum ve bikini üstünü aşağı çekerek etli memesini ortaya çıkarıyorum. "Bu manevra gerçekten çok kötüydü, bebeğim. Çok tahrik ediciydi."

Gülüyor, gözleri lamba ışığında parlıyor. "Sadece sen belden aşağı bir atış yapabilir ve ereksiyonunu koruyabilirsin."

"Sadece sen beni erekte edebilirsin."

"Çok saçmalıyorsun."

Sert bir çimdikle meme ucunu çimdikliyorum ve parmaklarımı mayosunun alt kısmının altına sokmadan önce belinin, kalçasının ve düz karnının kıvrımını takip ederek aşağıya doğru devam ediyorum. Damlayan şortumdan dolayı malzeme soğuk ve ıslak; tüyleri diken diken oluyor. Titriyor ve bu iyi bir şey değil.

Bir hareket bulanıklığı içinde, ikimizi de ıslak kıyafetlerden çıkardım ve onu kanepeye taşıdım. Sırt üstü uzanarak çıplak vücudunu ellerimi onun sırtına ve kalçalarına sürerek saten tenini ısıtıyorum.

Kollarımda cennet gibi hissediyor. Her okşayış ona olan arzumu körüklüyor. Zonklayan ısı aletimin içinden geçerek beni daha sert, daha aç hale getiriyor. Nefes alış verişi artıyor, benim de nefes alış verişim hızlanıyor. Kendimi aletimin tabanını kavramaktan ve onu yumuşak, sıcak merkezine doğru yönlendirmekten alıkoyamıyorum. Umutsuzca onun içinde olmaya ihtiyacım var. Ama aklımın bir köşesinde, duraksamış bir konuşma var. Gerekli bir konuşma.

"Bana neden hâlâ seni kovalıyormuşum gibi hissettiğimi söyle." Kalçalarımı onun altında yuvarlıyorum, parmaklarımı ıslak sıcaklığına daldırıp ikimizi de kızdırırken ucu kıvrımları boyunca kaydırıyorum.

Bir iniltiyi yutuyor ve ellerini başımın üzerindeki mindere koyuyor. "Birlikteyiz..."

"Ama?"

Tanrım, sırılsıklam olmuş. Parmaklarımın etrafında zonkluyor. Sikimi almaya çok hazır.

"Bu birliktelik değil." Alnını benimkine doğru eğiyor. "Seks aşk değildir Decker. Senin gibi erkekler için değil."

İnledim. "Benim gibi erkekler mi?"

Kahretsin, sözlerini anlamlandırmaya çalışıyorum ama beynim tek bir devre üzerinde çalışıyor. *Ateşli çıplak kadın. Islak am. İttirmeliyim.*

"Evet, senin gibi erkekler." Elimini aramızdan çekip devralıyor, parmaklarını etrafımda dolaştırıp açığı ayarlıyor. "Bunu yapabilen ve kadına başka bir şey vermeden çekip gidebilen erkekler düşündüm."

Kendini sikimin üzerine bırakıyor ve vücudunun sıkı kavrayışı beni içine çekiyor ve düşünme yeteneğimi sıfırlıyor.

"Ahhhh, siktir." Kaslarım bir zevk saldırısına karşı spazm geçiriyor. "Amcığına bayılıyorum, Laynee. Bana ağzını ver." Onu daha yakına çekmek için boynuna uzandım.

Elimini geri itti. "Hâlâ konuşuyoruz."

İçine gömüldüğümde neden sohbet edebileceğimi düşündüm bilmiyorum. Tek yapmak istediğim onu ters çevirip birden fazla orgazm olmak.

Birkaç sakinleştirici nefesten sonra, kendime bu kalpten kalbe görüşmeyi başlattığımı hatırlatıyorum. Çünkü bu önemliydi. Taşaklarımda biriken kutsal olmayan ağrıdan çok daha önemli.

"Bundan vazgeçebileceğimi ve seni bir daha asla düşünmeyeceğimi sanıyorsan delirmişsin." Başparmağımı dudaklarının üzerinde gezdiriyorum. "Senden uzaklaşabileceğimden hiç emin değilim."

"Neden olmasın?" Gözlerini şüpheyle kıсарak bana bakıyor ve göğsünü benimkine yaklaştırarak istemeden de olsa meme uçlarını tenime sürtüyor. Bu çok dikkat dağıtıcı.

"Burada iki kelimeyi bir araya getirmekte gerçekten zorlanıyorum." Kıkırdamam acı dolu bir inilti olarak çıkıyor.

"Dene." Çenemi kavırıyor, yüz ifadesi gergin. "Neden çekip gidebileceğini düşünmüyorsun?"

"Çünkü bu farklı." Bakışlarını tutuyorum. "Bunun sıradan bir basmakalıp söz gibi geldiğini biliyorum ama gerçek bu. *Sen* farklısın."

Amcığı beni sıkıştırıyor, boğazımdan gırtlaktan gelen bir ses çıkarıyor ve itmeme için yalvarıyor.

"Yapma bunu." Kıkırını tuttum ve sert bir uyarı sıkması yaptım. "Sıkmak yok."

Parmaklarını göğsümde birleştiriyor ve çenesini ellerinin üzerine koyarak tatlı küçük ağzını bir öpücük uzağıma koyuyor. "Bu neden farklı?"

"Beni öldürüyorsun." Dudaklarımı yalıyorum. "Seks sırasında hiç sohbet etmedim. Ne de aynı kadını birkaç kezden fazla becerdim. zamanlar."

Yüz ifadesi kararıyor ve bunun kesinlikle yanlış bir şey olduğunu anlıyorum.

Yüzünün yan tarafını avuçluyorum. "Hiç kimseyi bir ilişkiye bağlanacak kadar önemsemedim."

"Bir anlaşmaya bağlısın Decker. Sana aylık maaş veren bir anlaşma. Ve her gün seks. Ve işin için yatırımcılar girişim."

Çenem sertleşti. "O lanet anlaşmadan nefret ediyorum çünkü burada olup bitenlerden şüphe duymana neden oluyor. Ama imzaladığım için pişman değilim çünkü bizi bir araya getirdi." Parmaklarımı saçlarının arasından geçiriyorum ve onu görmezden gelmeye çalışıyorum. sikimin etrafında titreşen amının işkencesi. "Yatırımcılara gelince, ben bir sülük değilim. Finansal bağımsızlığa *ihtiyacım var*."

"Gördün mü? İşte tam olarak bu-"

Elimle ağzını kapatıyorum. "Seni terk edebilmek için gelir istemiyorum." Dudaklarını okşuyorum ve elimi saçlarına götürüyorum. "Ben gururlu bir adamım Laynee. Burada kıcımın üstüne oturup senin paranla yaşayamam. Benim yapım böyle değil. Katkıda bulunduğumu hissetmeye ihtiyacım var. Sana destek olabileceğimi ve seni her şekilde koruyabileceğimi bilmem gerek."

Gözleri yumuşuyor ve ağır bir iç çekişle bana sarılıyor. "Hâlâ nedenini söylemedin. Neden ben?"

"Eğer şiirsel konuşmamı istiyorsanız, yanlış adamı yakaladınız. Benim duygularım basit. Sensiz uyumayı düşündüğümde karnım ağrıyor. Kendini ofisine kilitlediğinde huysuz ve somurtkan oluyorum. Sana ulaşamadığım zaman nefret ediyorum. Çünkü sana bakmayı çok seviyorum. Hatta senin saçma sapan konuşmalarını dinlemekten bile zevk alıyorum. Beni sıkıyorsun. Aslında, son beş ayda sıkıldığım tek bir saniye bile düşünemiyorum.

Bu *benim gibi* bir *adam* için oldukça yeni bir şey. Ve şu anda senin dar amcığının sikimi sıkıyor ve olmayı tercih edeceğim başka bir yer yok."

"Bu..." Kirpikleri aşağı doğru kayarak gözlerini kapatıyor. "Bu beklediğimden daha iyi bir cevap."

Kalçalarını oynatarak ve yavaşça sikime binerek beni ödüllendiriyor. Onu yeme ihtiyacım öz kontrolümü parçalayana kadar sallanmasına ve öğütmesine izin veriyorum.

Onu sırtüstü çevirerek sikimi ikimizin de ihtiyacı olduğu şekilde ona veriyorum - sert, medeni olmayan ve ateş dolu.

Gırtlaktan gelen iniltileri taşaklarımı sıkıyor. Ağzını yakalıyorum ve onu kalçalarımın vuruşuyla aynı aciliyet ve canlılıkla öpüyorum. Seksi sesleriyle besleniyorum ve öldürücü vücudunun dalgalanmasıyla yuvarlanıyorum. Boşalma dürtüsü omurgamın tabanını kavradığında, onunla savaşıyorum. Bunun bitmesine hazır değilim. Bu kadınla işim asla bitmeyecek.

Seks aşk değildir. Senin gibi erkekler için değil.

Yanılıyor. Çok fazla kadınla yattım, çok fazla ve hiç böyle hissetmemiştim. Her zaman serbest kalmanın peşinden koşup kaçmakla ilgiliydi. Ama Laynee ile tam burada, onun içinde, onunla kalmak istiyorum.

Orgazmı unut. Vücuduna her sokuluş, derin, güçlü, sahiplenici, zihnin beden üzerindeki deliliğinin bir ifadesidir. Eğer bu aşk değilse, o zaman bu lanet kavram yok demektir.

"Boşalmak istemiyorum." İçine giriyorum, amının arkasına bastırıyorum, benim onu hissettiğim gibi onun da beni hissetmesi için can atıyorum.

"Yapmalısın, Decker." Dudaklarımı ısıırıyor, sonra beni bildiği tek şekilde, derin ve tutkulu bir şekilde öpüyor. "Eğer yapmazsan bunu kişisel olarak algılayacağım."

Bacaklarını belime doluyorum ve topuklarını kıcıma geçirirken inlemelerinin ve boğuk nefeslerinin tadını çıkarıyorum.

"Bunu birlikte yapacağız." Çenesini kaldırıp bakışlarını kendime çevirmeye zorluyorum. Başını sallıyor, yutkunuyor.

"Yaklaştım."

"Boşaldığında bana bakacaksın."

"Tamam." Alnı konsantrasyon içinde kıvrılıyor ve göğüsleri göğsümde zıplıyor, alay ediyor ve eziyet ediyor.

"Çok güzel göğüslerin var."

"Çok fazla konuşuyorsun." Sıkışmış dudakları tekrar düzleşmeden önce bir sırtışın altına kayıyor.

"Bilmek istiyorum-"

"Kapa çeneni." Gözlerini kapatıyor.

"Boşalmaya çalışırken o seksi kafanın içinde neler oluyor?"

İç çekiyor. Sonra gözleri benimkilere odaklanıyor ve göz bebekleri o kadar büyük ki maviyi yutuyorlar. "Sikinin ne kadar büyük ve sert olduğunu düşünüyorum ve

İçime girdiği için ne kadar şanslı olduğumu." Bir sonraki hamlede nefesi

kesiliyor ve ellerini saçlarımda yumrukluyor. "Kalbinin gümbür gümbür sesinin bunu sevdiğin anlamına geldiğini düşünüyorum. *Benimle*. Çok çaresiz olduğunu hayal ediyorum

Benim için bu muhteşem duyguyla aramıza girmeye çalışan herkesi yumruklayacaksın. Bir Gladyatör ordusuyla savaşır, bir kurt sürüsünü defedersin-

"Gladyatörler ve kurtlar mı?"

"Şşş. Bu benim fantezim." Amındaki kasları sıkılaştırıyor ve gözlerimin kafamın içinde dönmesine neden oluyor. "Hırlıyor, homurdanıyor, dişlerini gösteriyor, bölgeni işaretliyor, beni tehlikelerden koruyor, bir yandan da bedenimde zevk buluyorsun. Ve daha fazlası için geri gelmeye devam ediyorsun. Çünkü bu senin için bir şey ifade ediyor. Ve belki, sadece belki..." Kirpiklerini indirdi. "Kal."

Tanrım, bu kadın. Başının arkasını tutuyorum ve odada oksijen kalmayana kadar öpüyorum. İnlemelerinin kreşendosu ses ve yoğunluk olarak yükselene ve vücudu serbest kalmanın zirvesinde titreyene kadar.

"Bu benim için her şey demek." Onu tekrar öpüyorum, sonra başını geriye çekip gözlerinin içine bakıyorum ve patlamasını izliyorum. Onunla birlikte düşünüyorum, anında, şiddetle, yükümü fırlatıyorum ve tavana doğru kükrüyorum. Bunun gücü kalbimi durduruyor ve beni nefessiz bir sersemliğe sürüklüyor. Kendimi toparlamam birkaç dakikamı alıyor. Sadece bizi kanepede yuvarlayacak kadar enerjim kaldı, böylece o üstte olacak ve ağırlığım tarafından ezilmeyecek.

"Sanırım az önce öldüm." Yüzümde aptal bir gülümsemeyle gözlerimi kapatıyorum. "Hmm." Şeytani şıfırtı gülerek sikimin üzerinde aşağı yukarı kayıyor.

"Ölüsün ve hâlâ sert misin? Neden şaşırmadım?"

Onu kendime doğru çekiyorum ve yüzümü boynuna gömüyorum.

"En tatlı teşvik gibi kokuyorsun."

"Teşvik mi?"

"Kollarımda seninle ölmek için teşvik."

Yumuşak, doygun bir nefes veriyor ve bana doğru gevşiyor, bacaklarımızı birbirine doluyor ve parmaklarını saçlarıma doluyor. Onu daha yakından tutma, ona göz kulak olma ve ona zarar verebilecek herhangi bir şeyden ya da herhangi birinden koruma ihtiyacının üstesinden geliyorum. Bu beni savunmasız ve... korkmuş hissettiriyor. Büyük bir cehaletle, okulumdaki öğrencileri korumakta başarısız oldum. Ya onu da hayal kırıklığına uğrattıysam?

Nefeslerimizin hızlı ritmi hoşnut bir sessizliğe dönüşüyor.

Üzerimde o kadar hareketsiz ve uyuşuk yatıyor ki, uyanık olup olmadığını merak ediyorum. Uzun

Parmakları seğirip çenemin çizgisini izlemek için kalkana kadar dakikalar geçiyor. "Çok düşündüm." Elini çenemde gezdiriyor

boğazımı sıkıyor ve avucunu kalbimin üzerine koyuyor. "Geçmiş ilişkilerim hakkında.

Ve şimdiki sevgilim."

"Dinliyorum." Kanepenin arkasındaki battaniyeyi çekip üzerimize sarıyorum ve dudaklarımı başına bastırıyorum.

Boynuma daha sıkı sarılıyor. "Benim deneyimim samimi olmanın ne demek olduğunu sorgulamama neden oldu. Ve aşık olmanın. İhmal, ihanet ve istismar için kendimi suçluyorum."
_"

"Bu kabul edilemez. Sen-"

"Onların eylemlerini savunmuyorum. Bırak da bitireyim." Esniyor ve göğsümdeki elini gevşetiyor. "Ailem beni sevdi ama bu sevgi için hiçbir şeyden vazgeçmediler. Trey ve Blake'i sevdiğimi sanıyordum, hatta Reese..."

Altında gerildim. "Reese?"

"Onu seviyorum Decker. Bir arkadaş olarak. Sen beni onun itaatkâr doğası hakkında aydınlatana kadar neden arkadaştan öte olamadığımızı hiçbir zaman tam olarak anlayamamıştım. Bunu aşabilirdik ama yapmadık. Denemedik bile. İhtiyacından asla vazgeçmezdi..."

"Götten sikilmek mi?"

"Gerçekten senin inceliğin üzerinde çalışmamız gerekiyor."

Gülüyor. "Ama evet, onun bir dip olma ihtiyacı vardı ve ben onun ihtiyaçlarını anlamakta isteksizdim. İlişkilerimin hiçbirisi fedakârlık yasasına uymadı ve ben de bu noktada çuvalladım. Birinin beni sevmesi fikri beni öylesine tüketti ki, bana sevgi dolu bir gülümseme gösteren herhangi biriyle yetinmeye razı oldum. Kusurları, şüpheli davranışları, zinayı... korkunç şeyleri görmezden geldim. Ben ne

Başından beri yapmam gereken şey içime bakmaktı. Kendime "*Bu adam için nelerden vazgeçersin?*" diye sormalıydım. Bunu Trey ya da Blake için yapmış olsaydım, cevabım *hiçbir şey olurdu*. Onlar için hiçbir şeyi feda etmezdim çünkü içten içe benim için yanlış olduklarını biliyordum."

Sırtındaki kusursuz deriyi kendisini bıçaklayan o orospu çocuğu için feda ettiği söylenebilir ama kastettiği bu değil. Onun kendisini incitmesine isteyerek izin vermedi.

Benmerkezci yanım daha çok bu konuşmanın onun ve benim için nasıl geçerli olduğuna odaklanıyor. Benim için nelerden vazgeçebileceğini kendine sorduğunu biliyorum. Ve bu her iki taraf için de geçerli. Yeni bir okul kurma arayışından vazgeçmemi mi istiyor? Başka bir şey mi?

"Sessizsin," diye fısıldıyor boynuma doğru.

"Fedakârlık yasası ile ne demek istiyorsun?"

"Birini ne kadar sevdiğinizi ölçmenin en iyi yolu, onun için ne kadar fedakârlık yapmaya hazır olduğunuzdur. Kariyerinizden vazgeçmek ya da bir kurşun yemek gibi dramatik jestlerden bahsetmiyorum. Küçük şeylerden, elde etmeye çalıştığınız şeyden daha az değere sahip olan küçük parçalarınızdan vazgeçmekten bahsediyorum."

"Ne elde etmeye çalışıyorsun?"

"Aşk." Başını kaldırıp bana bakıyor. "Seni korkutuyor muyum? Dışarı mı?"

"Birazcık. Çünkü ben bir erkeğim ve sen bir dil konuşuyorsun. Hiç anlamadım."

Dirseklerini omuzlarıma dayayarak bedenimin ortasına, göğüs göğüse uzanmak için hareket ediyor. "Kalmanı istiyorum. Anlaşmayı yenilediğimiz için değil. Gelire ve yatırımcılara ihtiyacın olduğu için değil.

Ünlü kız arkadaş. Doğru nedenlerle kalmanı istiyorum ve bunu mahvetmek istemiyorum. Kendimi hiç kimseye tamamen teslim etmeye istekli olmadım, ama seninleyken korkularımdan, savunmalarımdan ve bağlılıktan kaynaklanan kurallar ve katı sınırlar. *Ve güven*. Kalmanı istiyorum çünkü

Kalbiniz fedakârlıklarla zenginleşir."

Sözleri beni göğsümden yayılan bir nefes darlığı hissiyle dolduruyor. "Neyi feda ettim?"

"Kazandığın parayı işinde tutabilirdin, başka bir girişime yeniden yatırabilirdin." Yüzümü arıyor, gözleri parlak ve berrak. "O çocuklar için geçim kaynağından vazgeçtin. Her şeyden vazgeçtin. Bu da bende daha iyi bir insan olma isteği uyandırıyor. Fedakârlık yapmak istiyorum. Senin için."

Tüm bu fedakarlık konuşmaları boyunca, bir kez bile benden Onun için hiçbir şeyden vazgeçmem. Onun için her şeyden vazgeçebileceğimi, her şeyden vazgeçebileceğimi ve her şeyden vazgeçebileceğimi korkutucu bir netlikle anlıyorum.

Bizi oturma pozisyonuna getiriyorum, bacaklarını belime doluyorum ve göğsünü göğsüme sarıyorum. "Bana adaklar sunmaya başlamadan önce

Sanki ben bir tür seks tanrısıymışım gibi, çünkü... ikimiz de bu statüyü hak ettiğimi biliyoruz..."

"Ah, kardeşim." Gözlerini deviriyor, sırtıyor.

Onunla birlikte gülümsüyorum, dudaklarını öpüyorum ve yüzümdeki mizahın akıp gitmesine izin veriyorum. "Bir başkası için fedakârlık yapacaksın."

Muhteşem yüzü şaşkınlıkla kırışıyor. "Kim?"

"Sen, Laynee."

"Anlamıyorum."

Onu kucağımdan kaldırıyorum, elini sıkıyorum ve üst kattaki yatak odasına götürüyorum. Birkaç hafta önce düşüncesizce ve geri dönüşü olmayan bir şey yaptım, minyon güzelliğimi öğrendiğinde öldürücü bir öfkeyle kaynatacak bir şey. Sonucun hoş olmayacağını bildiğim için korkusuz adam yolunu seçtim ve ona söylemeyi erteledim.

Her yıl, şiddet görmüş kadınlar için bir hayır etkinliğine ev sahipliği yapıyor. Bu, göz alıcı insanların dirseklerini sürtmek, şık kıyafetlerini sergilemek ve spor hatıraları, ünlü elbiseler ve mücevherler ile seçkin hizmetler için teklif vermek üzere tabak başına elli bin dolar ödedikleri, bir neden için özel akşam yemeklerinden biridir. Savannah'da düzenlenen etkinliğe yüzlerce ünlü, paparazzi ve Medyada geniş yer buluyor ve bunların hepsi istismar mağdurlarına milyonlarca dolar kazandırıyor.

Etkinlik yarın akşam.

Yatak odasında elini bırakıyorum ve bir çift egzersiz şortu çekiyorum. Henüz farkında değil ama şiddetli bir tartışmanın eşiğindeyiz. Aletim hedef tahtası gibi ortada dururken tartışmaya girmeyeceğim.

Beni takip ediyor ve tişörtlerimden birini giyiyor, sivriltilmiş gözlerle beni izliyor. "Ne yapıyorsun, Decker Gabrielli?"

Dolaba girdim ve bir giysi torbasıyla geri döndüm. Birkaç ay önce ünlü tasarımcı Victoria Beckham, Laynee için özellikle yarın akşamki hayır yemeği için yere kadar uzanan bir elbise tasarlamıştı. Laynee son birkaç haftadır elbisenin dolapta olmadığını fark etmemişti.

"Onunla ne yapıyorsun?" Kaşları birbirine yaklaşıyor. "Aç onu."

Yatağın üzerine bıraktım ve geri çekildim, nabzım Boğazım.

Çantanın fermuarını açtı ve elleri siyah satenin üzerinde kaydı. Bir moda gurusu değilim ama yüksek yaka ve düz kılıf stili oldukça sıkıcı ve sıkıcı görünüyordu. Ama bu yüzden değiştirmedim.

Savannah'daki en iyi elbise mağazasında bana binlerce dolara mal oldu.

Tadilat için ödediğim ücretin elbisenin değerinin çok küçük bir kısmı olduğunu öğrendim.

Bana şaşkın bir bakış atıyor ve elbiseyi çantadan çıkarıyor. Nefesimi tutuyorum.

Arkasını incelemek için çevirdiğinde kanı çekiliyor. yüz.

"Ne-?" Elleri titriyor, dikiş yerlerini arıyor. "Hayır." Nefes nefese, fısıldıyor. "*Hayır, hayır, hayır, hayır.*" Göğsü kabararak elbiseyi yatağın üzerine fırlatıyor ve dehşet içinde ona bakıyor. "Elbisenin arkası nerede lan?"

"Kurban edildi." Onun alanına giriyorum, yüzünü ellerimin arasına alıyorum ve bakışlarımı onunkilerle birleştiriyorum. "Daha büyük bir şey için feda edildi. *Olağanüstü bir şey için.*"

Hiçbir şey onun gücü ve hayatta kalmasından daha olağanüstü değildir. Bu

Yara izlerini gururla taşımasının zamanı geldi ve onları ortaya çıkarması için istismara uğramış kadınlar için bir hayır kurumundan daha iyi bir yol olamazdı.

Cesaret gösterisi, ünlü arkadaşlarına bu amaç için daha fazla bağış yapmaları için ilham verecektir. Medya onun kusurlarını kabullenişini kutlayacak ve bu büyük desteğin ortasında Laynee nihayet iyileşecek.

Daha sonra ne kadar yanıldığımı fark ettim - hepsi hakkında.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 20 LAYNEE

Tanrım, bu olamaz. Decker'ın dokunuşundan irkilerek uzaklaşıyorum ve yatak odasını adımlıyorum. Ateş gibi bir ürperti bedenimi sarıyor ve boğazıma Georgia büyüklüğünde bir yumru yerleşiyor.

"Lanet elbisemi mahvettin." Buna inanamıyorum. Sırtı açık saten kılıfa bakıyorum ve hâlâ gerçekmiş gibi gelmiyor. "Doksan bin dolar, Decker. O elbise için *doksan* bin dolar ödedim."

"Dene bakalım." Başını eğiyor, sesi sinir bozucu derecede sakın. *Anlamıyor.*

"Siktir git." Titrek bir parmakla yatağı göstererek ona doğru hışımla yürüdüm. "Her şeyi mahvettin!"

"Tepkinizin lanet elbiseyle hiçbir ilgisi yok ve her şey korkuyla ilgili."

Korku mu? Korkuyu bilirim. Altı yıldır yanımda taşıyorum. Bir yönetmenin sırtımın açıkta olduğu bir sahnede oynamamı isteyeceği korkusu. Toplum içinde bir gardırop arızası yaşayacağım ve yaralarımın biri görünecek diye korkuyorum. Kusurlarımın medyaya sızmasından ve nefret dolu dünyanın beni erken bir mezara götürecek kadar utandırmasından korkuyorum.

Bu korku değil. Damarlarımı yakan ve ciğerlerimi havasız bırakan çığ, kavurucu bir öfke. Kulaklarım çınlıyor. Midem düğümleniyor ve gözlerim yaşla doluyor.

Yargılayıcı akranlarımın ve flaş patlatan kameraların arasında sırtımın şekli bozulmuş halde duramam. Yüzeysel beklentilerin olduğu bir dünyada yaşıyorum.

Ünlülerin kırışıklıkları, göbekleri ya da yara izleri yok. En ufak bir kusur bile eleştiriliyor. Artık Laynee Somerset olarak görülmeyecektim. Zavallı, dayak yemiş biri olarak bilinecektim.

Gözyaşlarımı kırıştırarak gözlerinin içine bakıyorum. "Basına hangi hikayeyi anlatmamı öneriyorsun? Sapığımın yanıma taşınmasına izin verdiğimi ve

beni sırtımdan bıçakladı, ben de onu öldürttüm?"

Yatağın kenarındaki elbisenin yanına oturur ve dirseklerini dizlerine dayar. "Saldırıya uğradın. Hayatının son anına kadar dövüldün. Ama *hayatta kaldın*. Onlara söyleyeceğin tek şey bu. Bırak araştırsınlar ve kazsınlar.

Bir şey bulamayacaklar, değil mi?"

"Hayır," diyorum sessizce. "Hiçbir şey bulamayacaklar."

Yara izlerini sadece Decker, Reese ve cerrah biliyor. Güvenlik şefim Elijah, Trey'in araba kazasını ayarlayan adam. Bir şeyler olduğunu biliyor ama asla detay istemedi. Ona hayatım pahasına güveniyorum.

Ama bu konunun dışında. Decker bense, hayatımı etkileyecek çok önemli bir karar verdi.

"Buna hakkın yoktu." Bir elimi saçlarımda gezdiriyorum, tüm bedenim ihanet, acı ve öfkeyle titriyor.

Ne yapacağım ben? Dolabımda düzinelerce tasarımcı elbisesi var ama hepsinin içinde fotoğrafım çekildi. Zaten giyilmiş bir elbiseyi giymek mali durumumla ilgili spekülasyonlara neden olur. *Laynee Somerset'in parası mı bitti? Kariyerini mi tüketti? Taşınmasına şaşmamalı. Savannah'ya dönmek.*

Hepsi saçmalık ama bu benim hayatım. Hayranlarım bana inanmazsa, yapımcılar yüzüme bile bakmaz. Kariyerim biter.

Öfke yeniden kaynıyor, sesimde titreşiyor. "Sana o kadar kızgınım ki şu anda doğru düzgün göremiyorum."

"Bunu bekliyordum."

"O zaman neden yaptın?"

Kibirli piç sanki soru mantıksızmış gibi kaşlarını kaldırıyor. Az önce aşağıda yaptığımız konuşmayı düşündüğünü biliyorum, Ama ondan çok önce elbisemi değiştirdi. "Benim için bu kararı verirken fedakârlığı düşünmüyordun."

"Hayır." Başını eğerek ellerini iki yana açtığı bacaklarının arasında birleştiriyor ve kara kaşlarının altından seni izliyor. "Vücudunun ne kadar güzel olduğunu düşünüyordum. Teninin her bir santimetresi. Laynee Somerset'in başını dik tuttuğunu ve tenini asaletle taşıdığını gördüklerinde bunun diğer istismar mağdurları için ne kadar ilham verici olacağını düşünüyordum."

Yataktan kalkıyor, odayı geçiyor ve dolabın içinde kayboluyor, beni fokurdayan bir duygu kazanıyla baş başa bırakıyor. Niyeti dürüst ama sonuçlarını tam olarak kavrayamıyor. Keşke görmezden gelebilseydim.

ama benim böyle bir lüksüm yok. Kariyerimi seviyorum ve bir cesaret gösterisi yüzünden hepsini kaybedemeyecek kadar çok çalıştım.

Elbiseyi kaldırdım ve arkasını incelemek için havaya kaldırdım. Saten aşağıdan kesiyor ve ön kısmı boyundan bağlamak için etrafını sarıyor. Dürüst olmak gerekirse, bu tarz orijinalinden daha seksi, daha göz alıcı. Eskiden sırtı açık elbiseleri tercih ederdim, omurgamın kıvrımlarını göstermeyi severdim. Ama bu daha önceydi.

Ayak sesleri yaklaşıyor ve elinde gümüş rengi bir kürk tutarak etrafımda dolanıyor. Bir çeşit şal mı?

"Dükkândaki kadın buna pelerin dedi." Etrafıma sarıyor Omuzlarımdan tutup arkamdaki örtüyü yakalıyor ve kuyruk sokumuma bastırıyor. "Tüm sırtını kaplıyor."

Elbiseyi yere bırakıyorum ve parmaklarımı şalın lüks postu üzerinde gezdirirken göğsümde bir pırpır uçuşuyor. "Bu gerçek mi?"

"Sahte kürk." Ellerini omuzlarımda gezdiriyor ve şalı kollarımın üst kısmına sarkacak şekilde indiriyor. "Bu benim el yapımı spesifikasyonlar."

Titreyen bir nefesle köşedeki boy aynasına doğru ilerliyorum ve göğsümün etrafını saran atkı benzeri kürkü parmaklıyorum. Gizli kancalar uçları birbirine tutturuyor, kaymayacak ya da kaymayacak şekilde sıkı bir uyum sağlıyor.

Güzel bir vurgu parçası ve mevsime uygun. Kış Savannah'da akşamlar serin olur. Omuzlarımı ortaya çıkaracak ve siyah saten elbiseme şık ve eşsiz bir görünüm kazandıracak.

"Kararı senin yerine ben vermedim Laynee." Arkamda duruyor ve dudaklarını boynuma değdiriyor. "Ben sadece seçimi satenle paketledim, kürk bir fiyonkla bağladım ve açman için sana verdim."

"Açmayacağım." Aynada onun gözleriyle karşılaşıyorum. "Açamam. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Hayal kırıklığı yüz hatlarını karartıyor.

"Bana öyle bakma." Dikkatimi yansıtmama veriyorum ve gözlerimin etrafındaki ağlamaktan pembeleşmiş deriden utanıyorum. "Benim bir korkak olduğumu düşünüyorsun."

"Korkak olduğunu düşünseydim, elbiseyle uğraşmazdım." Belimi arkadan kavırıyor ve yanağını yanağıma yaslayarak aynadaki görüntümüze bakıyor. "Buna inanmayacaksın ama o etkinlikten omuzların geride, çenen yukarıda ve sırtının zarif hatları tümüyle sergilenmiş olarak çıkacağını şimdiden biliyorum. Ve ben de senin yanında duran aşk hastası bir pislik olacağım."

Beni sevdiğini mi söylüyor? Dayanılmaz bir yanma göğsümü yutuyor ve gözlerime batıyor. "Bunu istiyorum. İstiyorum. Ama korkuyorum."

"Biliyorum bebeğim, ama yine de yapacaksın." Kolları belimi sarıyor ve sırtımı göğsüyle aynı hizaya getiriyor. "Korkunun yüzüne bakacaksın ve onu kendi kaltağın yapacaksın."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 21 LAYNEE

Ertesi gece yatak odasından çıkıyorum ve Decker'ın sesinin derin gürültüsünü takip ederek gök yüksekliğindeki stiletto larla merdivenlerden aşağı iniyorum. Parmaklarımı kollarımın etrafındaki gümüş kürkün içinde kıvrıp yüzüncü kez lanet okurken sinirlerim tavan yapıyor.

Kararı benim yerime o vermemiş olabilir, ancak her zamanki kontrolcü, kol bükücü tarzıyla, talebini dikkate almamayı acı verici bir şekilde zorlaştırdı. Eğer şalı çıkarırsam, kamusal imajıma zarar verme riskiyle karşı karşıya kalırım. Eğer çıkarmazsam, onun hayal kırıklığıyla yüzleşeceğim. İlki içimi burkuyor ama ikincisi katlanabileceğimden çok daha fazla.

En alt basamağa ulaştığımda, onu ön kapının yanında Reese ile sohbete dalmış halde görüyorum. Decker yardım balosu için misafir odasında hazırlandığından beri birbirimizi henüz görmemiştik. Köşede durduğumu fark etmediler, bu yüzden manzarayı takdir etmek için bir dakikamı ayırdım.

Parmaklarını ön ceplerine sokmuş, rahat ama güçlü duruşlarıyla siyah smokin giyiyor ve rahatça gülümsüyorlar. Decker en az bir santim daha uzun, göğsü ve omuzları daha geniş. Reese'in mükemmel sıvanmış saçları

Decker'ın kahverengi parmakla çizilmiş seksiliğinin yanında normalden daha solgun görünüyor.

Her ikisi de kelimelerle ifade edilemeyecek kadar güzel ama Decker dikkatimi çeken ve nefesimi hızlandıran kişi. Kusursuz bir şekilde dikilmiş siyah pantolonu kasıklarını baştan çıkarıcı bir şekilde geriyor ve bembeyaz yakalı gömleği bronz teninin ışıltısını derinleştiriyor. Dolgun dudakları ukalaca bir kibirle kıvrılıyor ve kara kaşları o çok sevdiğim çapkın bakışını koruyor.

Gözlerini kaldırıyor ve ifadesine hâkim olan yoğunluk beni tüketiyor. Sevgi, arzu, hınzırca bir niyet... Yüzüme gelmeden önce beni göğüs uçlarımdan ayak parmaklarıma kadar incelerken hepsi orada.

"Siktir, Laynee." Parmağını yakasının altından geçirerek gümüş papyonunu çekiştiriyor ve beni aynı anda hem çıplak hem de fazla giyinik hissettiren bir başka tam vücut taraması için geri dönüyor. Ama bundan da öte, bana kendimi güzel hissettiriyor.

"Şuna benziyorsun..." Dudaklarını ıslatıyor. "Bir film yıldızı."

"O bir film yıldızı, göt *herif*." Reese gözlerini kısarak ona bakar. "Bundan daha iyisini yapabilirsin."

"Biliyorum." Decker ensesini ovuşturuyor, dikkati satenle kaplı kasıklarımın yakınına yapışmış durumda. "Şu anda yanlış kafayla düşünüyorum. Şu an."

Altın sarısı gözlerinin yanardönerliği ve dudaklarını kaplayan boğucu gülümseme içimi yakıp kavuruyor. Ona doğru bir adım atıyorum, smokininin düzgün kalıbını, yüzünde asi bir şekilde bıraktığı bir günlük kirli sakalını ve düz beyaz dişlerinin alt dudağının köşesine gömülüşünün alaycı şeklini yutuyorum.

Ona ulaştığımda, güçlü parmaklarını kürkün altından kalçalarımın doluyor ve başparmaklarını karın kaslarıma vuruyor. "Sen istisnai olarak Güzel. Günahkâr. Eşsiz." Eğilip ağzını çenemde gezdiriyor. "Ve benim."

İpeksi sesi içimi titretiyor ve bacaklarımda arasında derin bir nabza dönüşüyor.

Beni daha yakına çekerek parmaklarının arkasını göğsümün üzerinde gezdiriyor ve kulağımın yanındaki boşluğa doğru inliyor. "Sütyen giymiyorsun."

"Başka seçeneğim yoktu." *Birisi elbisemin arkasını feda etti.*

"Her zamanki gibi muhteşem, Laynee," diyor Reese. "Ben içeride bekliyor olacağım limuzin." Decker'a bakar. "Elbisesine daha fazla zarar vermemeye çalış."

Ön kapı arkasından kapanıyor ve beni Decker ve onun baharatlı erkeksi kokusuyla baş başa bırakıyor.

"Ona söyledin mi?" Dudaklarının boynumdaki elektrik okşayışıyla nefesim kesiliyor.

"Beklerken bahsetmiştim." Vintage esintili kabarık saçımın karmaşık kıvrımından sarkan sarı bir lüleyi parmaklıyor. "Hazır mısın?"

Elbisem konusuna atlamayacak mı? Şalı çıkarmaya cesaret edemeyeceğimden giderek daha emin bir şekilde takıyorum. Ama beni zorlarsa, pes edebilirim. Neyse ki konuyu açmıyor.

Forsyth Park'taki malikaneye yirmi dakikalık yolculuk boyunca bundan hiç bahsetmedi. Otelde limuzinden indiğimizde de bir şey söylemedi.

kırmızı halı girişini çevreleyen kameralara poz veriyor. Tek kelime etmeden kolumu bırakıyor ve ben etkinlikle ilgili soruları yanıtlarken Reese'e ön kapıların yanında katılıyor.

Güvenlik ekibim ayrı olarak geldi. Binaya girmeyecekler ama her çıkış noktasında gözleri olacak.

Sadece birkaç seçkin basın mensubunun içeri girmesine izin verildi. Otel tamamen satıldı, katılımcılara ayrıcalık sağlamak için her oda benim paramla satın alındı. Bileti olmayan hiç kimse bu gece otele giremeyecek.

Bu hayır yemeğine ev sahipliği yaptığım altıncı yıl ve etkinliğin her detayını organize etmeleri için bir ekip tutuyorum. Tek yapmam gereken ortaya çıkmak, ilham verici bir konuşma yapmak ve ünlü dostlarımla ayaküstü sohbet etmek. Genelde bu tür şeylerden korkarım ama bu etkinlik farklı. *Kişisel.*

Nüfuzumu ve paramı kullanarak bu yıllık galayı ülkedeki en başarılı bağış toplama etkinliklerinden biri haline getirdim.

Kendimi aşırı hevesli muhabir sürüsünden uzaklaştırarak içimi kaplayan korkuyu görmezden gelmeye çalışıyorum. Eğer Decker basın için şalımı çıkarmamı bekliyorsa, yüzündeki hayal kırıklığı gücümü elimden alacaktır.

Merdivenlerden girişe doğru süzülürken başımı kaldırıyorum ve onun erimiş kahverengi gözlerinin mutlulukla parladığını ve doğrudan bana yöneldiğini görüyorum. Dehşetim bir anlığına da olsa buharlaşıyor. Gece daha yeni başlamıştı. Eğer yaralarımı ortaya çıkaracaksam, bunu içeride yapmam daha mantıklı olur. akbabalar. O da bunu düşünüyor olmalı.

Otel içinde yavaş bir yolculuk yapıyorum, meraklı aktrisler tarafından defalarca durduruluyorum, kolumdaki adamla daha çok ilgileniyorlar.

Hayır kurumunun amacı. Reese uzaklaşıyor ve ben Decker'ın balo salonuna doğru ilerlemesini sağlayarak cevaplarımı sahte bir eğlenceyle sınırlandırıyorum.

O benim erkek

arkadaşım. Modellik

yapmıyor.

Evet, inanılmaz yakışıklı olduğunu

biliyorum. Hayır, onu eve götüremezsin.

Decker tüm bu flörtleşmeler ve bakışmalar arasında sırtıyor, eli sıcak ve sahiplenici bir şekilde sırtımın alt kısmında, kürkün altında, doğrudan yaralı tenime değiyor. Sanki bu gece benden ne yapmamı istediğini hatırlatmaya ihtiyacım varmış gibi.

Balo salonunda, siyah smokinler denizinde her renkten elbiseler mücevherlerle ışıldıyor. Zengin ve ünlülerle kaynaşıyoruz, şampanyalarımızı yudumluyoruz.

ve kalabalığın arasından yolumuza devam ediyoruz. "Bayan Somerset."

Güneyli kadınsı tınıya doğru dönüyorum ve dudaklarımda gerçek bir gülümseme beliriyor. "Bayan Montague. Geldiğiniz için çok teşekkür ederim."

"Bunu kaçırmazdım, canım." Yaşlı kadın yanağıma sıcak bir öpücük konduruyor ve kocaman mavi gözlerini Decker'a çeviriyor.

"Umuyorum ki

Beni yakışıklı arkadaşınızla tanıştırın."

"Evet, tabii ki." Elimi onun kaslı sırtına koyuyorum. "Bu Decker Gabrielli. Decker, Bayan Adelaide Montague Fitzgerald ile tanış."

Adelaide film işinde olmayan az sayıdaki katılımcıdan biri. Ama o kendi başına bir ikon. Safkan Güney aristokrasisinin timsali, Montague Corporation'ın tütün varisi ve akıl almaz derecede zengin.

O da evli ve benden birkaç yaş büyük, bu yüzden Decker daha önce hiç görmediğim bir hareketle başını onun eline eğdiğinde itiraz etmiyorum.

Kadının ince kolunu kaldırarak dudaklarını bileğindeki kıvrıma değdiriyor. "Odadaki en güzel kadınlardan biriyle tanışmak benim için bir zevk."

Cazibesini konuşturuyor ama haksız da değil. Kahverengi saçları kafatasının dibinde mükemmel bir bukle oluşturarak kırışmamış narin yüzünü ortaya çıkarıyor ve ışıltılı elbisesinin dar kesimi ince bir vücudu vurguluyor. Şehvetli güzelliği sofistike ve zarafet yayıyor.

"Teşekkür ederim, Bay Gabrielli." Gülümsüyor ve bana göz kırpmıyor. "Çok hoş biri."

"Kendine has anları var." Ben de onunla birlikte gülümsüyorum. Doğrulduğunda, "Decker, Bayan Montague bu hayır kurumunun en büyük destekçilerinden biri" diyorum.

Bu amaç için inanılmaz miktarda para bağışlıyor. Onunla tanıştığım birkaç seferde, mavi gözleri her zaman parlak ve zekâyla uyanıktı, ancak derinliklerinde karanlık bir şekilde tanıdık bir şey hissediyorum. Bunu iyi saklıyor ama ben ne aradığımı biliyorum. Yara izlerini gizliyor. Belki benim sırtımdakiler kadar bedensel değil ama derin bir acı barındırıyor. Bunu iliklerime kadar hissediyorum.

"Burada harika bir şey yapıyorsunuz Bayan Somerset." Tarıyor etrafımızdaki varlıklı kalabalık. "Kadına yönelik şiddet konusunda farkındalık yaratma girişimi gerekli." Sesi alçalıyor. "Birçoğundan daha gerekli insanlar kabul etmek istiyor."

"Teşekkür ederim," diyorum, bakışlarının içe döndüğünü fark etmemiş gibi yaparak.

Gözlerini kırıştırıyor, gözlerini temizliyor ve Decker'a odaklanıyor. "Anladığım kadarıyla başarılı bir dövüş sporları okulları zinciri işletiyormuşsunuz."

Başını geriye atar, irkilir. "Evet, hanımefendi."

Belli ki Adelaide'in Decker'la tanıştırılmasına gerek yokmuş. Bana gönderdiği para miktarı göz önüne alındığında, çıktığım adam da dahil olmak üzere beni takip etmesine şaşırmadım.

Yoldan geçen bir garsonu durduruyor ve boş flütlerimizi dolu flütlerle değiştiriyor. "Bayan Montague?" Ona bir kadeh şampanya ikram ediyor.

"Hayır, teşekkür ederim." Parmaklarını önünde birleştiriyor, gözleri Decker'da. "Spor okullarınızı yeniden açmakla ilgileniyor musunuz? Belki benzer bir eğitim ama farklı bir amaçla?"

Decker benimle bakışıyor ve kaşlarını ona doğru kaldırıyor. "Evet."

"Çok iyi. Size bir teklifim var." Başını verandaya doğru eğiyor.

"Benimle birkaç dakika yürümek ister misin? Akşam yemeğinden önce biraz temiz hava almak istiyorum." Dirseğini uzatıyor.

Koluyla onun kolunu destekliyor. Bakışları göğsüme kaymasaydı ve yaramaz dili alt dudağının üzerinde kaymasaydı, onu tam bir centilmen olduğu için övebilirdim.

"Geri döneceğim." Gözlerime bakıyor.

Ona cesaretlendirici bir gülümseme veriyorum. *İyi şanslar.*

Adelaide'i verandaya doğru götürürken, güzel bir yıldız adayı görüşümü engelleyene kadar utanmadan onun smokinle sarılmış sıkı kıçına bakıyorum.

"Laynee Somerset." Aradaki mesafeyi siliyor ve parmaklarını kollarımın etrafındaki gümüş kürkün üzerinde gezdiriyor. "Bu şal harika. Nereden aldın bunu?"

"Teşekkür ederim. Birisi benim için yaptırmış."

Sonraki bir saati konukları eğlendirerek ve kalabalığın arasında ilerleyerek geçiriyorum. Decker tam ilk yemek servis edilirken döndü. O bana doğru ilerlerken, oda hareketsiz duruyor gibi görünüyor. Kadın grupları sohbete ara verip onun geçişini izliyorum. Onunla ilgili her şey dikkat çekici, ama dünyayı sadece ona ve bana daraltan bakışları.

Hayatımda sayısız kara göz gördüm, ama hiçbirini Şimdi beni izleyenler. Onun dokunuşu kadar güçlüler, heybetli, baştan çıkarıcı, ürkütücü bir ahlaksızlıkla tahrik edici. Tenim karıncalanıyor ve

ısınıyor.

Bana doğru attığı her adımda göz kapakları ağırlaşıyor. O kadar

Öyle güçlü bir şekilde sarhoş edici ki, ona ulaştığımda bağımlılık yaratan bir ihtiyaçla titriyor ve nefessiz kalıyorum.

"Seni özledim." Sıcak elini boynuma koyuyor ve dudaklarımı kendi dudaklarına götürüyor.

Yumuşak inlemelerim dilini çağırıyor ve yüzlerce güçlü insanın gösterimizi izleyip yargılaması umurumda bile değil. Kollarım Parmaklarını belime dolayarak beni kendine çekerken boynunu sarıyor. Ağzının hissi, çenesinin gücü ve elinin desteği Kucaklaşmak beni temel düzeyde tatmin ediyor. Bu adam benim ve tadı sonsuza dek sürecek gibi.

Çok geçmeden, burnunu benimkine sürtmek için öpücüğü kesiyor.

Çok ihtiyacım olan nefesi içime çekiyorum ve ellerimi göğsüne koyuyorum. "Bayan Montague ile konuşmanız nasıldı?"

"Çok güzel." Dudakları boynuma iniyor, gülümseyerek seğiriyor. Sonra dişlerini omzuma geçiriyor, tenimi gıdıklıyor ve beni kıvrandırıyor. "Çok hoş bir kadın."

Gözlerimiz buluşuyor ve yüz ifadesi ona güvenmemi istiyor. Adelaide ile her ne konuştuysa, gözlerinde temkinli bir heyecan kıvılcımı vardı. Hazır olduğunda bana söyleyecek.

"Tamam." Papyonunu düzelttim ve parmaklarımı çenesinin keskin açısı üzerinde gezdirdim.

Elimin altında boynu sertleşiyor. Alnında bir damar şişiyor, dikkati arkamdaki bir şeye odaklanıyor. Bakışlarını takip ederek dönüyorum ve kalbim tüm kanımı da beraberinde götürerek ayaklarımın dibine batıyor.

"Onun burada ne işi var?" Decker bileğimi kavırıyor, sesi alçak ve ölümcül.

Blake Harridan balo salonunda kolunu bir aktrise dolamış yürüyor. Geçenlerde seçmelerine katıldığım başrolün verildiği aktris.

"Son davetli listesine bakmadım," diye fısıldıyorum boğazımdaki düğümü yutkunarak. "Bu etkinliğe her zaman katılırdı ama boşanmamızın açıklanmasıyla birlikte bu yıl katılmayacağını düşündüm."

Eski kocamın kalın siyah saçları sağa sola dönüyor. Koluna yapışan dolgun esmere rağmen beni aradığına dair korkunç bir his var içimde. Yatağında kaç kadın olduğu önemli değil. Her zaman yeni bir fetih arıyor ve neden olmasın? Klasik bir yakışıklılığı var.

Milyonlarca salyalı kadın hayranı onun egosunu besliyor. Onun ne kadar zalim ve bencil olduğunu bilmemeleri çok kötü.

"Bu taciz mağdurları için bir hayır kurumu." Decker, balo salonunun diğer tarafında bizi henüz fark etmemiş olan Blake'e ters ters bakıyor. "Onun varlığı iğrenç."

Blake tacizci olduğunu asla kabul etmedi. Burada yüzünü göstermenin ironisini ya anlamıyor ya da hiç umursamıyor.

Gözleri benimkilerde durduğunda, ona mide bulandırıcı sahte bir gülümseme gösteriyorum. Decker yanımda kaskatı kesiliyor. Nefes alış verışı hızlandı ve kolumdaki eli sıkıştı.

"Kendine hakim olmalısın, Decker." Onunla yüzleşmek için dönüyorum, boynunu kavıyorum ve bakışlarını kendime çekiyorum. "Her türlü şiddet bu etkinliğin amacına ters düşer. Lütfen bunu unutma."

"Laynee." Çenesi geriliyor, gözlerini kısa süreliğine kapatırken burun delikleri açılıyor. "Eğer sana yaklaşırsa, söz veremem-"

"Benimle konuşmuyor." Onu son gördüğümde, bir daha yanıma yaklaşırsa uzaklaştırma emri çıkartmakla tehdit ettim. "Burada yokmuş gibi davran, tamam mı?"

Decker sert bir baş hareketiyle beni Blake'ten uzaklaştırıp konuşma yapacağım sahnenin yanındaki masamıza doğru götürüyor.

Akşam yemeği, kızarmış tavuk, pastırmaya sarılmış kuşkonmaz ve bir çeşit pilavdan oluşan aromatik bir pus içinde geçiyor. Çiğniyorum ama tadına bakmıyorum. Sinirlerimin isyanı arasında konuşmayı zar zor sürdürebiliyorum. Çıldırıldığım şey konuşma değil. Bütün gece ertelediğim karar.

Başkası için bir fedakarlık yapacaksın. Sen, Laynee.

Bir elimi Decker'ın kucağımdaki elinin üzerine koyuyorum ve parmaklarımı birleştiriyorum.

Bana yaldızlı kahverengi gözlerle bakıyor. Aşık bir adamın duyarlılığı ve şefkatiyle beni okşayan gözler.

Kelimeleri söylemedi ama benim onun için ne kadar önemli olduğumu ifade etmek için elinden geleni yapıyor, bana her zaman dokunuyor, en sevdiğim şarkıların melodilerini mırıldanıyor ve bana *gülüşünün sesini seviyorum* gibi rastgele notlar bırakıyor.

Çok güzel göğüslerin var. Seni mutlu ve çıplak istiyorum. Sen benim en sevdiğim kokumsun. Seni seçiyorum ve anlaşmanın sonunda, seni seçmeye devam edeceğim.

Etiketleri pek sevmem, ama bunu olduğu gibi adlandırmak için çaresizim. Biz aşığız, şiddetle, tamamen, başkasının yanında uyanmak istemediğim bir şekilde. O aradığım kişi. Beni asla incitmeyecek olan.

Beni tehdit eden herkesten koruyacak olan kişi.

Ve yaralarımı ortaya çıkarmamı istiyor. Çünkü iyileşmemi istiyor.

Mesele şu ki, eğer bunu yaparsam, kendim için değil, onun için yapmış olacağım.

Bu kk şeylerdir, elde etmeye çalıştığınız şeyden daha az değere sahip olan kk paralarınızdan vazgeçmektedir.

Ulaşmaya alıştığım şey o ve onunla iyileşeceğimi biliyorum. O olmadan, hiçbir şeyim yok.

Tatlı tepsilerini taşıyan servis elemanları balo salonuna akın ettiğinde, bu benim podyumun arkasına geçmem için bir işaret oluyor. Kollarımın st kısmındaki kürkü ayarlayarak ayağa kalkıyorum.

Tam boyumun ortasında duraksıyorum, belimden eğiliyorum ve alnımı şakağına değdiriyorum. "Seni seviyorum."

Beynim yetişmeden önce fisıltım kulağına değiyor. Neden kalabalık bir ortamda bu kadar savunmasız bir şeyi itiraf ettim? Zamanlamam berbat.

Kızarmış ve kararsız, sahneye doğru dönüyorum. Parmakları benimkileri yakalıyor ve sıkıyor. Elindeki kasların esnemesiyle i geçiriyorum. İnanılmaz derecede güçlü bir adam ve gücü, nazik ama aynı zamanda

Beni umursamasının yılmaz yolu. O benim can simidim. O sahnede yanımda olmasa bile, ona hiç kimseye bağlanmadığım bir derinlikte bağlı olacağım.

Nefeslerimi düzene sokarak, cam podyuma ulaşana kadar ona dönüp bakmıyorum.

BÖLÜM 22 LAYNEE

Decker yirmi adım ötede oturuyor, kollarını masaya dayamış, karmaşık bir ifadeyle beni izliyor. Benim hissettiğim gibi görünüyor. Heyecanlı. Dengesiz. Sahiplenici. Sanki çok büyük, inanılmaz bir şey keşfetmişiz gibi ve bu o kadar önemli ve nadir ki kaybedersem bir daha asla bulamayacağımdan korkuyorum. Bu Korkunç bir his, bir şeyin ya da birinin onu elinden alabileceği azabı, ciğerlerindeki havayı emer.

İsteksizce, göz temasımızı kesip masanın üzerindeki tablete odaklanıyorum.

cam podyum. Hazırladığım konuşma tabletin ekranını dolduruyor ve yüzlerce gözün ağırlığı tenime baskı yaparken kelimeler birbirine karışıyor.

Korkunun yüzüne bakacak ve onu kendi kaltağın yapacaksın.

Sonunda konuştuğumda sesim kısık ve yumuşak. Senaryoyu bırakmaya karar vermeden önce selamlama, teşekkür etme ve istismar mağdurlarıyla ilgili üzücü istatistiklerle yetiniyorum.

Tableti kapattım ve kenara koydum. Sonra başımı kaldırıyorum ve Decker'ı seyircilerin arasında buluyorum. Sırtını dik tutmuş, omuzlarını dikleştirmiş, tüm dikkati üzerinde. Bakışları o kadar heybetli ve kendinden emin ki duruşunu taklit ediyorum, gücünü ödünç alıyorum ve biraz daha rahat nefes alıyorum.

Ne olursa olsun, o adam ruhumun parçalarını tutuyor. Yıkılısam bile beni tutacak. Düşersem beni yakalar. Ve o asık suratlı, otoriter ses tonuyla tekrar kendi ayaklarımın üzerinde durmamı isteyecek. Bunu tek başıma yapmak zorunda değilim.

"Aile içi şiddet herkesin başına gelebilir." Gölgeleli tarıyorum Kalabalığın içindeki silüetler, seyirciler arasında kendi trajik hikâyesini maskeleyen bir kadın olup olmadığını merak ediyor. "Para sizi korumaz. Ne de

prestij ve şöhret. İstismarcılar kendilerini sevenleri avlar ve kurbanları şiddetin etkilerinden asla kurtulamaz. Takip eder. Peşlerini bırakmaz. Asla bırakmaz."

Şalımdaki kancalara dokunurken parmaklarım titriyor. "Şiddetin birçok biçimi vardır; fiziksel, cinsel, psikolojik, duygusal. Şiddetin Göremediğiniz yaralar, en derin kesen, en çok acıtan ve iyileşmesi en uzun süren yaralardır."

Tenimde ter oluşuyor ve içimi ateşli bir ürperti kaplıyor. Decker'ın karanlık gözleriyle karşılaşıyorum ve kürk şalın kancalarını açıyorum. Sabit bakışlarını tutarak şalı çıkarıp podyumun üzerine örtüyorum. Kalbim küt küt atıyor. Dizlerim zayıflıyor ve içimde bir panik dalgası yükseliyor. Omzumun üzerinden bakıyorum ve arkamda ya da sahne çevresinde kimseyi bulamıyorum. Kimse çirkinliğimi göremiyor.

Kesik kesik nefes alarak mikrofona yaklaşıyorum. "İstismar mağdurları dirençlidir. İstismarı önlemek için nasıl uyum sağlayacaklarını ve kendilerini nasıl düzenleyeceklerini öğrenirler. Acılarını nasıl gizleyeceklerini ve kendilerini nasıl yabancılaştıracaklarını öğrenirler. karar."

Yaralı cildim arkamdaki spot ışığının altında kaşınıyor ve sesi titriyor. "Bu adaptasyonlar başa çıkma mekanizmaları olsa da, sinsi ve zararlı olabilirler. İstismara uğrayan kadınlar kendilerini o kadar çok sorgularlar ki, kendilerinden nefret ve umutsuzluk dolu derin bir çukurda kendilerini kaybedebilirler. Bir destek sistemine, arkadaşlara, aileye, kendilerini destekleyecek insanlara ihtiyaçları var. yardım aramaları için onlara ilham verecek. İyileşme sürecinde onlara destek olacak insanlar."

Sonraki on dakika boyunca istismarın belirtilerini, nelere dikkat edilmesi gerektiğini ve aile içi şiddet yardım hatlarının nasıl yardımcı olabileceğini anlattım. Son maddeyi bitirdiğimde kürsüde sallanıyorum, kararsızlık ve kusma isteğiyle boğuşuyorum.

Konuşmayı şimdi bitirmek, şalı sırtıma sarmak ve Decker'a dönmek çok kolay olurdu. Hayal kırıklığına uğrayacak ama yine de beni seçecek. Çünkü beni seviyor.

Bu adam için nelerden vazgeçeceksin?

Kalabalığa bakıyorum, gözlerinde parlayan hayranlık beni anında büyülüyor. O başıma gelen en güzel şey ve onunla yapmak istediğim daha çok şey var. Onun elini tutmak istiyorum. sinemaya gitmek, yatarken onun iç çamaşırlarını giymek, karnıma dikişler atılana kadar onunla gülmek, umumi tuvalette öpüşmek ve hayatımın geri kalanında her gün ona umutsuzca aşık olmak.

Onun için fedakârlık yapmak istiyorum. Her sabah onun yanında uyanmak için ona her şeyimi verir, her şeyden vazgeçerdim.

Titreyen bir elle kablosuz mikrofonu standından çıkarıp podiyumun kenarına çekiliyorum. "Doksan bin dolarlık bir elbise giyip gösterişli bir balo salonunda kasıla kasıla yürümek kolaydır. Ama hatalarınızı ortaya çıkarmak, kusurlarınızı herkesin görmesi için giymek? Bu güç ister." Derin bir nefes alıyorum. "Güç, benim de mücadele ettiğim bir kavram. Neye benziyor? Agresif ve cesur mu? Karın kasları var mı?"

Decker'a sivri bir bakış yöneltiyorum ve kalabalık kahkahalara boğuluyor. Yüz ifadesi nötr ve yoğun.

"Güç nasıl elde edilir?" Gözlerimi odanın içinde gezdiriyorum, gergin bir korkuyla titriyorum. "Salt irade gücüyle güçlenebilir misiniz? Bu kavramla mücadele ettim çünkü uzun zamandır güçlü değildim. Saklanıyordum. Korkuyordum. Zayıflıklarımın tasarım kıyafetlerimden belli olmasından korkuyorum." Bir duygu seli sesimi kalınlaştırıyor ve sinüslerimi yakıyor. "Son zamanlarda kendimi güçlü ve değerli hissettirecek güce sahip olduğumu öğrendim."

Bunu yapabilirim. Yapabilirim. Yapabileceğimi biliyorum.

"Ben bir istismar kurbanıydım. Dövüldüm, şiddete uğradım ve biçimim bozuldu." Seyirciler arasında bir enerji dalgalanması başladı.

"Kim, ne zaman ve nasıl olduğu önemli değil. Eğer sorarsanız, bunu açıklamayacağım. Artık o kurban ben değilim." Gözlerimde yaşlar birikiyor, ama ben

düşmelerine izin vermeyi reddediyor. "Uzun zamanımı aldı ama şimdi gücümü görüyorum. Gücümü acı çekmek ve iyileşmek, saklanmak ve hayatta kalmak, kabul görmek ve aşık olmak arasındaki geçişte buldum." Decker'ın gözlerini buluyorum ve kulağımda onun hırıltılı sesini hayal ediyorum. "Bazen sadece bakış açında bir değişikliğe ihtiyacın olur ve dışarıdaki her şey onunla birlikte değişir. Ama bundan daha fazlası, seni önemseyen birinin desteğine ihtiyaç duyarsın." Daha dik duruyorum. "Ben hayatta kalan biriyim ve yaralarımda güç görüyorum."

Mikrofonu podiyuma yerleştirirken kalbim küt küt atıyor. Kalabalık alkışlarla patlıyor ve midem sertleşiyor. Yutkunarak nefes alıyorum ama Decker'ın gözleriyle karşılaştığım anda kaslarımdaki korku gevşiyor. Bana inanıyor. Beni seviyor. Bunu başarabilirim.

Kürk sargıyı alıp orta göbeğime sarıyorum. Sonra yavaşça, sallanarak dönüyorum ve seyirciye açıkta kalan sırtımı doğrudan gösteriyorum.

Alkışlar birkaç alkışa dönüşür. Sonra tek bir sallantılı alkış. Sonra hiçbir şey.

Sessizlik. Çok fazla.

Şoktalar. Onları suçlayamam. Onlara yara izlerim olduğunu söyledim. Yirmi altı bıçak yarası demedim.

Sağır edici sessizlik devam ederken bir öksürük sesiyle kesilir. Kapların şingirtısı. Çıkışa yakın ayak sesleri. Her küçük gürültü Yaralı omurgamda tüylerim diken diken oluyor. Ne kadar süre bakmalarına izin vermeliyim?

Gerilim dolu saniyeler saatler gibi geliyor. Titremeler bacaklarımda dalgalanıyor ve beni devirmekle tehdit ediyor. Tanrım, bu düşündüğümünden de zor, ama korkunun boğucu yumruğunun altında derin bir his yatıyor. Altı yıldır ilk kez kendimi özgür hissediyorum. Bir maske tarafından sınırlandırılmamış. Sonunda özgür hissediyorum.

Arkanı dön, Laynee. Arkanı dön ve onlarla yüzleş.

Omuzlarımı dikleştirerek odaya doğru dönüyorum.

Decker sahnenin basamaklarının yanında duruyor, ellerini arkasında kavuşturmuş, yüzünde gurur parlıyor. Ciğerlerim havayla doluyor ve ağzımda bir gülümseme belirliyor.

Ona doğru ilerliyorum, bakışlarını tutarken sesimi kalabalığa doğru yükseltiyorum. "Yemeğinizin geri kalanının tadını çıkarın. Açık artırma birazdan başlayacak."

Merdivenlere ulaştığımda elini uzatıyor. Parmaklarımı onunkilere doluyorum ve beni merdivenlerden aşağı indiriyor. Masamızın yanında beni göğsüne doğru çekiyor ve tenini kokladığım anda evde olduğumu anlıyorum. Bu topraksı bir koku, doğal ve vahşi, tıpkı Savannah'daki arazimde solunan hava gibi. Bu nostaljik aromanın tadını çıkararak ona daha da yaklaşıyorum.

Etrafımızda konuşmalar ve hareketler oluyor ama hiçbir şey beni onun teninin kokusundan, yanağıma kondurduğu avucundan ve dudaklarına kondurduğu yumuşak öpücükten alıkoyamıyor.

"Ben yaptım," diyorum ağzına.

"Hiç şüphe etmedim." Alnını benimkine yaslıyor ve elini çıplak omurgamda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor. "Azgın bir piç olduğumu biliyorum ama seni orada izlemek pantolonumu dayanılmaz derecede daralttı. Artık gidebiliriz, değil mi?"

Başımı sallayarak ve sırtarak kollarının arasından geri geri çıktım. "Müzayededen sonra, tamamen seninim."

Bir iniltiyle elimi tutuyor ve bizi kalabalık masaların arasında dolaştırıyor. Bakışlarım yüzlerden yüzlere atlıyor ve her çift göz benimkilerden kaçıyor. Eğer bu yüzeysel primadonna'ları rahatsız ettiysem, öyle olsun. Yakında arkadaşlarımla kim olduğumu öğreneceğim. Şüphesiz haberler çoktan bu odanın dışına yayılmıştır. İyi ki bu gece telefonumu

getirmemişim. Violet muhtemelen şu anda bana nefret mektupları bırakıyordur.

Reese'in uzak duvarın dibinde durduğunu, yüzünde acı dolu bir ifadeyle telefonunun ekranına baktığını görüyorum. Midem bulanıyor ve Decker'ın elini sıkarak bizi en iyi arkadaşşıma doğru yönlendiriyorum.

Biz yaklaşırken Reese başını kaldırıyor ve dudaklarını sıcak bir gülümseme kaplıyor. "Bu harikaydı Laynee." Telefonu cebine koydu ve beni kucaklamak için çeker.

"Teşekkür ederim. Neye kaşlarını çatıyordun?" Geri çekiliyorum. "Haber kaynaklarına düştü mü?"

"Ölçmek için henüz çok erken." Şalı elimden aldı. "Bunu senin için kontrol edeceğim."

İçimde bir batma hissiyle neredeyse koşarak uzaklaşmasını izliyorum. "Kötü olmalı."

"Belki. Belki de değil." Decker saçımın bir tutamını yüzümden uzaklaştırıyor. "Ama az önce güç üzerine dokunaklı bir konuşma yapan kadının dedikodular umurunda bile değil."

Dedikodunun kariyerimi mahvedebileceğini hatırlatmak için ağzımı açıyorum ama konuşmamdan sonra görmek istediğim tek kişi tarafından sözüm kesiliyor. "Bayan Montague."

"Sevgilim." Uzattığım eli kabul ediyor ve aramızda tutuyor. "Şunu söylememe izin ver, senin duruşundan ve kibarlığından her zaman etkilenmişimdir ama şimdi... Sonunda gücünü görmene sevindim. Bunu bizimle paylaştığın için teşekkür ederim." Tutuşunu sıkılaştırıyor ve parmaklarımı bırakıyor.

"Siz bir ilham kaynağısınız, Bayan Somerset."

"Teşekkür ederim." Bir elimi göğsüme bastırıyorum, hafiflemiş ve *rahatlamış* hissediyorum. "Bay Gabrielli?" Decker'a bakıyor.

"İrtibatta olacak mısınız?" "Bundan emin olabilirsiniz." Göz kırpmıyor.

"Harika." Çenesini kaldırıyor. "İkinize de bol şans diliyorum."

Bununla birlikte, balo salonunda süzülür ve çıkıştan dışarı çıkar.

Sonraki bir saat boyunca Decker ve ben balo salonunun köşesindeki bir masadan müzayedeyi izledik. Adelaide dışında kimse bana yaklaşmadı. göz teması kuruyor. Yara izlerim hakkında soru sormayın dediğimi biliyorum ama bir tür tepki bekliyordum - kınama, acıma, onaylama. *Bir şeyler.*

Bana doğru birkaç zoraki gülümseme atılıyor, ama içimde beni küçümsediklerine dair belirgin bir his var. Bu insanlar iki yüzlü değillerse hiçbir şey değiller. Ben yokmuşum gibi davranıp arkamdan acımasızca konuşmalarını yadırgamıyorum. Çoğu, onurlu bir amaç için gelir

toplamaktan ziyade imaj ve parayla ilgilenen, hak sahibi sığ züppeler.
Sonuçta, dışarıda

kamuoyundaki imajları için duydukları endişe onları buraya getirdi. Bu geceki basın haberleri çok büyük. Kamuoyuna olumlu bir görüntü vermek için bir hayır etkinliğinde kameralara yakalanmaktan daha iyi bir yol olabilir mi?

Açık artırmadaki her bir ürün için teklifler kapandıkça, şüphelerim paniğe dönüşüyor.

"Müzayede genellikle bundan daha fazla para getirir." Decker'ın elini kalçamda tutuyorum. "Teklifler önceki yılların çok altında."

"Ne düşünüyorum biliyor musun?" Eğilip dişlerini göstermeden önce ben ona bakana kadar bekliyor. "Siktir. Onları."

Sandalyede sıvılaşıyorum, çünkü *lanet olsun, sikişme* şekli, tüm ukala ve kavgacı, beni tereyağına dönüştürüyor.

"Smokin giyen sen sansürlenmelisin." Başımı, çoğunluğu kadın olan azalan kalabalığa doğru eğiyorum. "Bahse girerim bu sosyetiklerin çoğu sadece seninle birkaç dakika yalnız kalabilmek umuduyla oyalanıyordur."

"Şimdi sen söyleyince aklıma geldi, bir süredir işemem gerekiyordu." Seksi dudakları bulaşıcı bir gülümsemeye dönüşüyor.

"Bana bakıcılık mı yapıyorsun?"

"Hayır, sert meme uçlarına bakıyorum, elbisenin kumaşından dışarı çıkmalarını bekliyorum."

Aslında bu gece göğsüme çok dikkat etti.

"Tuvalete git, seni göt." Çenesini şakacı bir şekilde itiyorum ve ayağa kalkıyorum. "Müzayede neredeyse bitti. Açık artırmaya çıkacağım. veranda."

"Seni bulacağım." Beni yakıcı bir öpücükle bırakıyor ve balo salonundan dışarı çıkıyor.

Bu gece sadece iki kadeh şampanya içtiğim için, yoldan geçen bir garsondan bir tane daha alıp dış balkona doğru ilerliyorum. Önceki yıllarda balo salonu açık artırmadan birkaç saat sonra da tıklım tıklım olurdu. Bu yıl kalabalık o kadar azaldı ki Fransız kapılarına doğru giderken tek bir kişiyle bile karşılaşmadım.

Karnıma ağır bir endişe oturuyor. Herkes benim yüzümden mi gitti? Belki böyle bir şeyi varsaymak küstahlık ama katılımcılar benden vebalı gibi kaçıyor gibi görünüyor. Yara izlerim gerçekten de insanları tedirgin edecek kadar çirkin mi? Bulaşıcı değiller ya.

Verandaya açılan kapıya ulaştığımda tanıdık bir ses beni durduruyor.

"Hâlâ mızızlanıyor." Blake boş bir kahkaha atıyor. "Cidden, iki yıllık evliliğim boyunca bunu dinlemek zorunda kaldım. Onun zavallı sızlanmalarından yeterince hızlı uzaklaşamadım."

Kulaklarımın ucu alev alıyor ve dişlerim birbirine çarpıyor. Sümkürmek mi? Bunu hiç yapmadım. Yaralarım hakkında ona tek kelime bile etmedim. Eksiklerim yok değil ama mızızlanmak onlardan biri değil.

Blake ve beş kadından oluşan izleyicileri beni görmeden önce geri çekilip köşedeki duvara yaslanıyorum. Ellerim öylesine titriyor ki, dolu şampanya kadehini yanımdaki sehpanın üzerine koyuyorum.

"Bize anlatmalısın Blake," diyor kadınlardan biri. "Yara izleri nasıl oldu?"

"Bunu benden sakladı, sanki büyük bir kirli sırmış gibi." Sesi alçalıyor. "Sanırım bunu kendi kendine yaptı. Bilirsin, şu kesicilerden biri gibi. Kafası çok karışık."

Verandadaki kadınlar kahkahalara boğuluyor ve ben dehşet içinde soluğumu bastırmak için ağzımı kapatıyorum. Gözlerimi yakan neme engel olamıyorum ve bunun için kendimden nefret ediyorum. Artık benim üzerimde gücü yok. Uzaklaşmam ve tepki vermemem gerekiyor. Ben bundan daha güçlüyüm.

"Bu geceki performansın inanabiliyor musun?" Blake kıkırdıyor. "Eski kasaplık vücudunu sergilemek, sinema tarihindeki en bayağı, bana bak, dikkat çekme dublörü olmalı."

"Aman Tanrım, Blake." Bir kadın kıkırdıyor. "Berbatsın."

Damarlarımda kan dolaşıyor ve gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyor. Ben iyi bir şey yaptım, *doğru bir şey*. Öyleyse neden beni bu kadar reddedilmiş, aşağılanmış ve *öfkeli* hissettirmelerine izin veriyorum?

"Sanki yaşı yeterince sorunlu değilmiş gibi," diyor bir başka kadın. "Onun için üzülüyorum. Yani, kariyeri sona erdi, anlıyor musunuz?"

"Otuz yaşında kariyeri bitmişti," diyor Blake. "Onun çaresizliği impress'i izlemek her zamanki gibi yorucu. Ve bu geceki şey düpedüz iğrenç. O kadar yaşlı ki, daha iyisini bilmeli."

Kaburgalarım acıyla sıkışıyor ve göğsümü korkunç bir ağrı kaplıyor. Eğer daha fazla dinlersem, benimle alay etmeleri için onlara gerçek bir sebep vermiş olacağım,

Çünkü şu anda oraya koşup yumruklamak, çığlık atmak ve gözbebeklerimi oymaktan başka bir şey istemiyorum.

Ayrılmak için hareket ediyorum ve verandada koşuşturan ayak sesleriyle duruyorum. Erkeksi bir homurtu havayı deliyor, ardından metal sandalye ayakları beton üzerinde gıcırıyor, ardından kadınların çığlıkları

geliyor.

Ne oluyor be? Geri döndüm, köşeyi döndüm ve veran

da. Sandalyeler savruldu. Kadınlar kenarda toplanır ve Blake Decker'ın ön kolu boğazına dayanmış halde yere yığıldı.

Adrenalin içime hücum ediyor ve onlara doğru ilerlerken ayak bileklerim topuklarımın üzerinde sallanıyor. Decker, Blake'in sırtını göğsüne kilitledi ve kolu

Blake'in çenesinin altındaki kancalar o kadar sıkı ki, Blake'in sıkışmış yüz hatlarının etrafındaki deri maviye dönüyor.

"Decker." Yanına çömeliyorum. "Nefes alamıyorum."

"Mesele de bu zaten." Gözleri daha önce hiç görmediğim kadar karanlık, öfke ve acımasız bir niyetle dolu.

Buraya yan kapılardan gelmiş olmalı. Konuşmanın ne kadarını duydu bilmiyorum ama tenini kızartmaya, çenesini taşa çevirmeye ve yüzüne korkunç derecede ölümcül bir ifade yerleştirmeye yetti.

Blake, Decker'ın boğazına sarılıp tekmeler savurdu, yüzünü buruşturdu.

pahalı smokini ve parlak ayakkabılarını betonun üzerinde sürüklüyor. Parmakları kolunu boğazından kurtarmak için çılgınca çalışıyor ama gitmeyecek.

Decker izin vermediği sürece hiçbir yerde.

Nabzım hızla atarken Decker'ın bükülmüş pazusunu kavırıyor ve tırnaklarımı geçiriyorum. "Ona hava ver."

Decker derin ve öfkeli bir sesle homurdanıyor ve Blake'in nefesini kesecek kadar gevşiyor.

Bir gıcırtı dikkatimi toplanmış kadınlara çekiyor. Kahretsin, bu olay yüzünden basınla bayram edecekler.

"Herkes dışarı. Hemen!" Onlara öfkeli bir bakış attım ve neyse ki aceleyle uzaklaştılar. Decker'a dönüyorum. "Bırakın onu."

"Bu saçmalık Laynee. Onun suratını dağıtmayı ne kadar çok istediğimi bilmiyorsun. Vücudundaki her kemiği kırmak istiyorum. O bir lanet olası yer israfı."

Blake artık nefes alabildiğine göre, kısık sesle gülme fırsatını değerlendiriyor. "Bu adamın aletini içine sokmasına izin mi veriyorsun? Onun annesi olacak yaştasın."

Decker, uzuvlarından oluşan bir bulanıklık içinde Blake'i altından çeviriyor ve diğer adamın kalçalarına binerek kendisini en baskın Jiu-Jitsu pozisyonuna sokuyor. Blake'i yüzü yukarı bakacak şekilde etkili bir şekilde yere sabitledi, böylece vücudunun savunmasız her parçasını dövebilecekti.

"Decker, yapma." Omzuna dokunuyorum ve lanet olsun, geriliyor. Ses tonumu sertleştiriyorum. "Eğer buradan çıkıp giderse-"

"Yürüyemeyecek."

"-Yarın manşetlerde *Laynee Somerset'in şiddet karşıtı hayır yemeğinin şiddetli bir tutku cinayetiyle sonuçlandığı* yazacak. *Görünüşe göre, Blake Harridan'ı unutamamış.* Lütfen, bunu iyice düşün. Bu gece burada yaptığımız her doğru ve iyi şeyi geri alacaksınız."

Decker'ın göğsü kabarır ve boynundaki tendonlar derisine doğru gerilir. Sonsuz bir andan sonra gözlerini kapatıyor. Gözlerini açtığı anda Blake'i itiyor ve elimi tutuyor. "Hadi gidelim."

Uzun bacaklı adımlarına ayak uydurmak için acele ediyorum, ama Blake aptal ağzını açmadan önce sadece birkaç adım atabiliyoruz.

"Sen her zaman zayıf küçük bir sürtüktün Laynee."

Decker çarparak durur.

"Bize yem atıyor." Blake tekrar konuşana kadar onu öne doğru çekiyorum.

"Senin için amını genişlettim." Gülüyor. "Ama kırıksıklıkları gideremedim."

Sikerim böyle işi. Blake'e doğru döndüm ama Decker gözlerinde cinayetle hareket etmeye başlamıştı bile. Kolunu yakaladım.

"Bana bırak." Cevabını beklemeden sırttan eski kocama doğru yürüdüm.

Yumruğumu geri çekip yüzüne doğru savuruyorum. Beklediğim gibi, gülerak kaçtı ve ben de dizimi kasıklarına vurdum - dün Decker'a yaptığım gibi. Ama bu sefer daha sert vurdum, tüm gücümü ona akıttım, haklı bir öfkeyle acımasızca beslendim.

O iki büküm olurken ben geri çekiliyorum. Decker içeri giriyor ve Blake'in gövdesine yumruk üstüne yumruk yağdırıyor. Blake inliyor ve kollarını sallıyor ama Decker yetenekli bir dövüşçü. Blake'in tek bir vuruş bile yapma şansı yok.

Çıkışlara bakarak kimsenin izlemediğini teyit ediyorum. Sonra geri dönüp Decker'ın smokininin altındaki kas yığınının takdir ediyorum.

Vuruşları o kadar şiddetli ki Blake'in ayaklarını yerden kesiyor.

Decker vazgeçmiyor, ben de müdahale etmiyorum. Bu işten ne çıkarsa çıksın, eski kocamın sonunda hak ettiğini bulduğunu görmenin verdiği derin hazzı değer.

Decker, Blake'in yüzüne bir kez bile vurmaz ve görünürde bir damla kan yoktur. Blake çekiç darbeleri altında ağlamaya başladığında, Decker

boğazını sıkar ve eğilir.

"Eğer sana dokunduğumdan birine bahsedersen, Laynee sana karşı elindeki tüm kanıtları açıklar."

Blake'in pembe gözleri açılıyor ve bana bakıyor.

Blake'in tacizine dair elimde bir kanıt yok ama bunu kabulleniyorum.

"Evimize kameralar sakladım, Blake. Elimde saatler süren görüntüler var."

Başını betona yaslıyor ve inliyor. "Siktir." "Hadi eve gidelim, bebeğim." Decker bir kolunu sırtıma doladı ve

bana kapıya kadar rehberlik ediyor.

Birkaç dakika sonra, omuzlarım geride, çenem yukarıda ve sırtımdaki yara izleri tam olarak ortaya çıkmış bir şekilde etkinlikten çıkıyorum. Ve tıpkı söz verdiği gibi, Decker hemen yanımda.

Eve dönerken bana yarına kadar telefonumu açmayacağıma ve haberlere bakmayacağıma dair söz verdiriyor. Etkinliğin ne kadar çabuk sona erdiğini ve Reese'in telefonuna göz atarkenki alışılmadık sessizliğini göz önünde bulundurduğumda, en kötüsünü varsayıyorum. Ama Decker'ın talebine katılıyorum. Bu gece ne yaparsak yapalım, bok fırtınası yarın da bizi bekliyor olacak.

Evin içine adım attığımız anda, derin tınısı duyularıma sızıyor. "O muhteşem dudakların sikimin etrafına sarılmasını istiyorum."

"Bu doğru mu?" Geriye doğru yürüyorum, yüzümün yanında sallanan gevşek buklerde bir parmağımı döndürüyorum.

"Oyun oynadığımı mı sanıyorsun?" Arkamdan sinsice yaklaşıyor, ifadesi yakıcı ve çok ciddi. "Suratını sikmeme iki saniye kaldı."

Kalbimin her atışı alçaldıkça alçalıyor, ta ki hissettiğim tek atış bacaklarımın arasındaki ağır, sert nabız olana kadar.

Merdivenlerin dibinde beni yakalıyor ve bir elini boğazıma doluyor. Usta parmakları boynumdaki bağı hızla gevşetiyor ve elbisenin önünü belime kadar indiriyor. Satenin düşüşünü kavurucu ıslak öpücüklerle takip ediyor. Göğsüm ve sırtım çıplakken, alt bedenimi soyamak için zaman kaybetmiyor.

Önlüğüm ve külotum ayaklarımın etrafında toplanıyor ve yakındaki bir havalandırmadan gelen hava akımı tenimi ürpertiyor.

Göz açıp kapayıncaya kadar aramızdaki boşluk eriyip gidiyor. Elleri saçlarımda geziniyor, bukleler omuzlarıma düşene kadar tutamları koparıyor. Dudakları dudaklarımı yakalıyor ve dili içeri dalıyor, hınzırca derin hamlelerle ağzımın içini yalıyor.

Kollarımı beline doluyor ve pantolonunun üzerinden kıcını avuçluyorum, parmaklarımı kalçalarının sallanmasıyla gerilen sert kaslara doğru şekillendiriyorum. Şişmiş boyu karnıma saplanıyor ve sıkı meme uçlarım smokininin malzemesine sürtünerek zevki artırıyor. A Duyguların coşkusu içimi kaplıyor, sadece bu adamın giderebileceği bir ihtiyacı uyandırıyor.

"Beni dışarı çıkar." Sesi kırık bir cam gibi, pürüzsüz ve sert, kesici kenarları var.

Seksi smokinini tamamen giymişken, sikini çıkarıp kalçaları titreyene, başı geriye düşene ve boşalması boğazımdan aşağıya fişkırana kadar emiyorum. O da bu iyiliğime beni merdivenlere yayarak ve yüzünü bacaklarımın arasına gömerek karşılık veriyor.

Duvara karşı, kanepede ve üst kattaki sahanlıkta sevişiyoruz. Sonunda yatak odasına vardığımızda, yatakta çıplak yatıyoruz, göğüs göğüse, baloncuğumuza dalmışız ve aciliyet olmadan öpüşüyoruz. Ağızlarımız keşfedici, verici ve tutkuyla titreşiyor. Beni tekrar becerdiğinde, bu becermek gibi hissettirmiyor. Aşk gibi hissettiriyor.

Saatlerce sarmaş dolaş kalıyoruz, bedenlerimiz en samimi şekilde birleşiyor, her saniyenin sanki bu dünyadaki son saniyemizmiş gibi tadını çıkarıyoruz.

Görünüşe göre, bu uzun bir süre için son ertelememiz olacak.

BÖLÜM 23 DECKER

Her şey çözülüyor. *Biz* çözülüyoruz.

Bir elimle telefonumu sıkarken, diğer elimle taranmamış saçlarımı öfkeyle çekiştirerek mutfakta volta atıyorum.

"Kendine gel, dostum." Reese adaya oturur ve birasından uzun bir yudum alır. "Bu sadece yoldaki bir tümsek."

"Buna şişlik mi diyorsun?" Ona doğru dönüyorum ve parmağımı tavana doğru uzatıyorum. "Bir haftadır yatak odasından çıkmadım!"

Hayır yemeği, önceki yıllarda elde edilen bağışların çok az bir kısmını getirdi. Tweeter'lar onun ortaya çıkışını bir gardırop arızası olarak adlandırıyor ve

halkın ilgisi nefreti körükledi. Yorum yağmuru

Hat o kadar acımasız ve desteksiz ki ne yemek yiyebiliyorum ne de uyuyabiliyorum. Suçluluk duygusu dayanılmaz.

"Bunu ona ben yaptım." Acı göğsümü dağlıyor. "Onu bu karara ben zorladım." *Ben ne yaptım?*

"Yaptığın şey ona ne kadar güçlü ve güzel olduğunu göstermekti. Sen onu *güçlendirdi*." Reese iç çekiyor. "Sonuçlarının ne olacağını biliyordu. Ona biraz kredi ver Decker. Sonunda bu iş bittiğinde, pişman olmayacak."

"Bu iş bitecek mi?" *Kariyerini mahvettim mi?*

Birasından bir yudum daha alıyor ve mutfak penceresinden dışarı bakıyor. "Bilmiyorum."

Durumun ciddiyeti karşısında kalbim sıkışıyor. İlgi odağı olmaktan emekli olacak kadar parası var ama benim onun için istediğim bu değil. Çünkü *onun* istediği bu değil. Hayatının geri kalanını gözlerden saklanarak geçiremeyecek kadar çok çalıştı.

Geçtiğimiz hafta boyunca telefonuma bağlı kaldım, her gönderiyi ve makaleyi takıntı haline getirdim. Bundan önce naif bir dünyada yaşıyordum. Öyle bir dünya ki

insanların en iyisi olduğunu düşünürdüm. Yanılmışım. Hem de çok yanılmışım.

Bildirim uyarılarımdaki en son güncellemeleri okuma zorunluluğuna boyun eğerek, fikir birliğinin nihayet değiştiği umuduyla telefonumun ekranına bakıyorum.

Laynee Somerset bir el bombasının üzerinde uyumuş olmalı. Sırtı cehennem gibi. Keşke bu korku gösterisini kendine saklasaydı.

#sharingisnotcaring #gross

Çörek üstlerini ve bira bağırsaklarını geçin. Laynee Somerset yara izlerinin yıldızı olarak geliyor.

Laynee Somerset'i kim bıçakladı? Bunun sadece bir reklam gösterisi olduğunu duydum.

Komplo teorisyenleri bilmek istiyor.

İnsanlar @layneesomerset'in iğrenç olduğunu mu söylüyor?! Eğer bu iğrençse ondan biraz istiyorum lütfen. Harika görünüyor.

Muhteşem Blake Harridan'ın onu aldatmasına şaşmamalı

#beautyandthescarredbeast #epicromancefail

Laynee'nin acıma partisi bir tek beni mi rahatsız etti? Lil çok fazla çok geç IMO

Sinirli ve gergin bir şekilde ekranı kapatıp telefonu tezgâhın üzerine fırlatıyorum. O vücut utandırıcı orospu çocuklarının her birine cevap vermek istiyorum. Onları yok etmek istiyorum. Onu nasıl mükemmelden daha azı olarak düşünebiliyorlar? Müthiş bir vücut, enfes bir yüz, eşsiz bir kişilik ve karakter gücü. O tam bir paket. İnsanların nesi var böyle?

Etkinliğin ertesi günü, dünyaya cildine güvenmenin ne anlama geldiğini hatırlatan, ilham verici ve moral verici bir mesaj yayınladı. Ancak destekçilerinin mitingi, şu olayların gölgesinde kalmaya devam ediyor omurgasız eleştiri.

Tek iyi haber, Blake'in yüzleşmemiz hakkında o koca ağzını kapalı tutması. Fikrini değiştirirse, onu ziyaret etmeye hazırım.

"Bu saçmalığı okumayı bırakmalısın." Reese elindeki birayı çöpe atıp bir tane daha almak için ayağa kalkar. "Nefret edenler her zaman olacaktır. Profesyonel drama besleyicileri, ilgi orospuları, anonimliklerinin arkasına saklanıp kıskandıkları herkese saldıran mutsuz ruhlar. Bunların hiçbirisi

çok kafalılarının yüzüne karşı bir şey söyleyecek cesareti olurdu. Bunu biliyor çünkü ne yazık ki bu onun ilk rodeosu değil."

"O zaman neden bu kadar zorlanıyor?" Onu hiç bu kadar umutsuz görmemiştim. *Yenilmiş*. Bu beni mahvediyor. "Onunla konuşmayı denedim. Sabretmeyi denedim. İkimiz de biliyoruz ki ikisine de cevap vermiyor."

Omuz silkiyor ve birasına bakıyor, gözleri kapanıyor. "Ne?"

Yüzüne bakıyorum. "Neyi söylemiyorsun?"

"Bilmiyorum Decker. Altı yıl önce onu eve getirdiğimde, o ameliyat masasında saatlerce yaşam mücadelesi verdikten sonra herkes dışarı. Dürüst olmak gerekirse, zaten hayatında kimse yoktu. Ailesi ölmüştü. Arkadaşları sahte ve güvenilmezdi. Tek sahip olduğu, ne söyleyeceğini bilemeyecek kadar genç olan iki cinsiyetli bir asistandı. Travmasına nasıl karşılık vereceğimi bilmiyordum. Onun yanında olmak için elimden geleni yaptım ama o yalnızdı. Kimse ona ne olduğunu bilmiyordu. Bir bakıma bu bir lütuftu, çünkü kendisi dışında kimseye bir şey kanıtlamak zorunda değildi. Yaralarını sarmak için zaman ayırdı. Ona baskı yapılmıyordu.

rekor sürede geri döndü. Sonunda kendini toparladı."

"Ne diyorsun sen?" Yanındaki tabureye çöktüm. "Ona baskı yaptığımı mı düşünüyorsun? Bana bir bok kanıtlamak zorunda değil."

"Bence o... kararsız. İlişkiniz yeni ve kırılgan ve siz onun erkeklerle olan geçmişini zaten biliyorsunuz. Beni de sayarsan üçte sıfır yapıyor."

"Ama benimle olan ilişkisi-"

"Bir anlaşma ile bağlı. Burada olman için sana para ödendiğini unutmuş olabilirsin ama eminim şu anda bunu düşünüyordur. Senin için büyük bir fedakarlık yaptı."

Keskin bir nefes alıyorum. "Bunu kendisi için yapmasını istedim."

"Fark etmez. Bunu senin için yaptı. Hayal kırıklığına uğramanı istemedi ve sanırım şu anda yaralarına gelen olumsuz tepkiler yüzünden kendini hayal kırıklığına uğramış gibi hissediyor. Dünyanın onu kucaklamasını istedin ve o bunu başaramadı."

"Siktir et onları. Ne düşündükleri umurumda değil."

"O zaman neden savunmasızlığını onlara göstermesini istedin?"

"Çünkü ben bir aptalım."

"Sen sadece bir aptal değilsin." Boynumu kavırıyor ve sertçe sıkıyor. "Sen aşık bir aptalsın."

Bunu tartışamam. "Ne yapmamı öneriyorsun?"

"Bırak Violet ne yapıyorsa yapsın. *Bunu düzeltecek, düzeltecek* derken hikayeyi olması gerektiği gibi anlatacak demek istiyorum. Bu arada,

kızımıza iyi bak. Ona hiçbir yere gitmeyeceğini kanıtla." "Ona defalarca söyledim-"

"Trey ve Blake de ona aynı şeyi söylemiş. *Kanıtlayın.*"

Başımı ellerimin arasına alıp parmaklarımı saçlarımda sıkıyorum.

"Nasıl?"

"Hiçbir fikrim yok."

"Ben de senin tüm bilgece sözlerinin gerçekten somut tavsiyelere yol açtığını düşünüyordum."

"Sanırım bu yüzden hâlâ bekârim." Megawatt gülümsemesini gösteriyor.

Bekârlık bir daha asla sahip olmak istediğim bir statü değil ve önümüzdeki iki hafta boyunca Laynee'nin bunu bildiğinden emin olacağım.

Reklamcısı, olumsuz basının üstesinden gelmek için istismar mağdurları için farkındalık yaratmaya odaklanıyor. Violet'in nasıl yapıyor, ama ünlü haberleriyle ilgili en yetkili kaynaklardan destek alıyor. Medyanın ilgisi nihayet azaldığında, hayatta kalma mesajıyla sona eriyor. Laynee hikayesini kamuoyu ile paylaşmak istemiyor ama yara izlerini bir güç sembolü olarak açıkça taşıyor ve taşımaya devam edecek.

Onun gibi, kamuoyundaki imajı da sonsuza dek yara alacak. Cildini görmezden gelenler her zaman olacaktır. Yine de, sabah koşularımız ve gece spar seanslarımız da dahil olmak üzere kendini işe geri veriyor. Ama aramızda bir gerginlik var, ilişkimizin temelinde bir çatlak var. Tam olarak tespit edemiyorum. Fiziksel olarak hiçbir şey değişmedi. Ama duygusal olarak, içine kapanık, temkinli, emin değil gibi görünüyor.

Rastgele yerlere bulması için notlar bırakmaya, en sevdiği yemekleri hazırlamaya ve aşk acısı çeken bir aptal gibi onu durmadan öpmeye devam ediyorum.

Yapmadığım şey, o üç önemli kelimeyi söylemek.

Kelimeler orada, her gün her saniye dudaklarımda geziniyor. Ama zamanlama yanlış. Açıklamamı bir acıma ya da çaresizlik ifadesi olarak algılamasını istemiyorum. Ona onu sevdiğimi söylediğimde, bu yanlış anlaşılmayacak bir jestle desteklenmeli.

Bu jest, havuzda gece geç saatlerde attığım turlardan birine kadar aklıma gelmedi. Laynee bütün gün menajeriyle telefonda konuşmuş ve erkenden yatmıştı. Dikkatim dağılmış ve huzursuz bir halde, geleceğimiz hakkında konuşmaya başladığım anı düşünerek kristal mavisini suda enerjimi boşaltıyorum.

Bu anlaşmanın sonunda bizi nerede görüyorsunuz?

O gün çok şey konuştuk ama benim en büyük çıkarımım kendine sorduğu soru oldu.

Bu adam için nelerden vazgeçeceksin?

Bana olan aşkını fazlasıyla kanıtladı. Hangi büyük jesti yaptım? Neyi feda ettim?

Merdivenlere doğru yüzüyorum ve en üst basamağa oturup ayın ruhani ışıltısı altında nefesimi tutuyorum. Onun güzel evinde yaşıyor, onun yemeklerini yiyor ve onun parasıyla alınan kıyafetleri giyiyorum. Ve ben de

Hayatımın en önemli iş girişimini arkadaşının finansal desteği ve zenginliği ile başlatma sürecindeyim.

Tek bir fedakârlık bile yapmadım. Aksine, dünyamın her yönü olağanüstü bir şekilde gelişti. Onun sayesinde.

Onun için nelerden vazgeçeceğim? Cevap her şeyden. Her şeyden. Ama o hiçbir şey istemedi.

Ama bu doğru değil. Tek bir şey var. İmkansız, mide bulandırıcı bir şey istedi ve ben de reddettim.

Betona sırt üstü uzandım, vücudumdaki her kas düşünceyle gerildi. Ve işte o zaman fedakârlığın ezici derinliğini anlıyorum.

Ne yapmam gerektiğini biliyorum.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 24 LAYNEE

Başımdan aşağı ılık su dökülürken ellerimi duş duvarının fayanslarına dayıyorum. Yardım yemeğini takip eden bir ay içinde, bir duygu geçidinden geçtim. Pişmanlık, kendine acıma, öfke, aşk ve derin bir umutsuzluk. Ama en önemlisi, kendimi başarısız hissettim. Kendime, tüm istismar kurbanlarına ve Decker'a karşı bir başarısızlık.

Açıklamamın nasıl sonuçlanacağına dair çok büyük umutları vardı ve çirkin tepkiler karşısında duyduğu öfkeye tanık olmak yıkıcıydı. Bana değil, *benim için* kızgın olduğunu biliyorum. Koruyucu ve nazik olmaktan başka bir şey yapmadı. Ama kendimi büyük bir hayal kırıklığı yaşamış gibi hissetmekten kendimi alamıyorum.

Yalnız olduğumda, kendimi yuvarlanmaya ve şüphe etmeye bırakıyorum. Onun için yeterli miyim? Beni gerçekten seviyor mu? Artık bunun için para almadığı halde kalacak mı? Şüpheden nefret ediyorum. Verimsiz ve kendine zarar veren bir şey ama dünyanın geri kalanı bunu unutmak istese de ben de bir insanım.

Decker unutmaz. Her zaman gözümün önünde, konuşmam, paylaşmam ve geri çekilmemem için baskı yapıyor. Onu bunun için seviyorum. Onu o kadar çok seviyorum ki canım yanıyor.

Suyu kapattım ve budanmış parmaklarıma baktım. Tanrım, bir saattir burada olmalıyım. Buna bir son vermeliyim. Ondan saklanmayı bırakmalıyım. Kendimi kalp acısı ihtimalinden korumayı bırakmalıyım. Çünkü bunun için çok geç. Beni terk ederse, acıdan kaçış olmayacak.

O Trey, Blake ya da Reese değil. Decker benim için o ve vücudumdaki son nefese kadar onun için savaşacağım.

Duştan çıkıyorum ve etrafıma bir havlu sarıyorum. Saçlarımı fırçalarken ve yüzümü nemlendirirken odada buharlar uçuşuyor, tüm gece yaptığım yüz bakımı rutinimi atlamayı tercih ediyorum. Şu anda tek yapmak istediğim Her düşüncemi işgal eden seksi adama sarılıyorum.

Yatak odasına girdiğimde ilk fark ettiğim şey yatağın ayakucunda duran koltuk oluyor. Decker onu odanın köşesinden kaldırmış olmalı. Neden?

Kapıdan içeri adım atar ama yalnız değildir. Reese arkasından geliyor ve ikisi de bir şeyden suçlu görünüyor.

"Siz ikiniz neyin peşindesiniz?" Etrafımdaki havluyu sıkıyorum, Reese'in önünde neredeyse hiçbir şey giymediğim için Decker'ın çıldırmamasına şaşıyorum.

Decker yatağın ayak ucuna doğru ilerliyor ve şilteyi okşuyor. "Otur."

"Tamam." Karnım sinirle dolu bir şekilde itaat ediyorum. Ne yapacağımı bilmiyorum.

sert ses tonundan ve sert ifadesinden etkilendi. "Bu neyle ilgili?"

Beş adım ötedeki ve yatağa bakan koltuğun önünde durmak için hareket ediyor. Sanki bir müdahale gibi, yüzleştirici bir oturma düzeneği kurmuş gibi görünüyor. Reese bu yüzden mi burada? Ama ne için bir müdahale? Gerçekten kafam karıştı.

Ellerini arkasında kavuşturan Decker duruşunu genişletiyor ve görüş alanımı güçlü kaslı fiziğiyle dolduruyor. Eminem tişörtü yırtık göğüs kaslarına ve karın kaslarına uyum sağlıyor. Pazuları geniş omuzlarına doğru kıvrılıyor.

Denim, uzun ve belirgin bacakların etrafında uzanıyor ve bel bandının düşük eğimi, dilimle takip etmeyi sevdiğim V-kesim girintilerini ortaya çıkarıyor.

Bakışlarımı kaldırdığımda, gözlerindeki için için yanan bakış endişelerimi kovuyor ve bu adama sonsuza dek saplantılı ve tamamen aşık olacak kadınsı yanlarımı uyandırıyor.

"Benden sadece tek bir şey istedin." Çakıllı sesi ürpertici dalgalar halinde içime akıyor. "Sana her şeyi vereceğimi bilmelisin bebeğim. Her şeyi."

Ondan ne istemiştim? Dikkatim dağılmış bir halde beynimi yokluyorum ve başımı sallayarak ona bakıyorum. "Decker, ben-"

"Reese." En iyi arkadaşımın çenesini kaldırıyor.

Reese başının arkasına uzanıp tişörtünü çıkarıyor ve zayıf koşucu vücudunu ortaya çıkarıyor. Muhteşem bir adam ama Decker değil. Peki neden tişörtünü çıkarıyor? Decker da aynısını yapıyor ve şimdi yatak odamda iki gömleksiz adama bakıyorum.

Küçük havluma bakıyorum. "Birden kendimi fazla giyinmiş hissettim. Konuşmaya başlasanız iyi olur."

"Buraya konuşmaya gelmedik." Decker'ın göğüs kasları seğiriyor ve yüzünde gerginliğe benzer bir ifade beliriyor.

Reese, Decker'ın önüne geçip dizlerinin üzerine çökerek Decker'ın kasıklarıyla göz hizasına gelmeden bir saniye önce farkına varır.

Sen ve Reese. Senin sikini yalamasını izlemek istiyorum.

Gözlerim açılıyor ve kalp atışlarım hızlanıyor. Nefes alıp veriyorum, soluklarımı kontrol edemiyorum. "Ciddi olamazsın. Yani, sen bunu istemiyorsun ve ben de-"

Reese inliyor. "Kapa çeneni, Laynee." Elleri Decker'ın beline gider ve parmakları içeri girer.

"Konuşmak yok, Reese." Decker bir elini Reese'in sarı saçlarına atıyor ve bu sert tutuş Reese'in omurgasına bir titreme gönderiyor.

"Ama senin arkadaşlığın." Elimi yüzümde gezdiriyorum. Gerçekten onu bundan vazgeçirmeye mi çalışıyorum? "Bu işleri garipleştirecek ve... bilmiyorum... gerçekten çok garip olacak."

"Reese ve ben bunu sorumluluk sahibi yetişkinler gibi tartıştık." Reese gülüyor.

Decker saçını daha sıkı çekerek onu susturur. "Kendi isteğiyle burada." "Üzgünüm Laynee." Reese, Decker'ın belindeki parmaklarını düzeltir. "Ben

Altı aydır erkek arkadaşının pantolonuna girmeye çalışıyordum." Dudaklarımı kontrol eden sırtışın üzerine bir elimle vuruyorum.

"Saçmalıyor." Decker yavaşça nefesini bırakır. "Şöyle yapacağız. Havluyu çıkaracaksın. Reese gözlerini sürekli benden ayırmayacak. Bacaklarınızı açtıktan sonra daracık amınızla oynayacaksınız. Ben boşalana kadar ikiniz de boşalmayacaksınız. izin istiyorum."

Islak sıcaklık bacaklarımın arasına hücum ediyor ve inliyorum. "Zaten sırılsıklamsın, değil mi?"

Reese'in başının arkasına bakıp başımı sallıyorum.

"Göster bana." Decker'ın gürültülü talebi duyularımı arzuya boğuyor.

Havluyu yere atıp bacaklarımı açıyorum ve ayaklarımı yatağın kenarına yerleştiriyorum. Sayısız kez her yerimi gördü ama bu daha farklı, daha savunmasız hissettiriyor. Belki de çok açıldığım ve o da baktığı içindir, gerçekten baktığı için. Sert.

"Tanrım, sana bakmaktan hiç yorulmuyorum." Burun delikleri derin bir nefesle genişliyor. "Bir şey daha var bebeğim. Reese senin ve şüphesiz kendisinin fantezilerini gerçekleştirmek için burada."

Reese boğazından bir inleme sesi çıkarır.

Decker kararlı bir şekilde, "Aramızda tampon olmak için burada *değil*," diyor. "İkinizin eskiden böyle çalıştığınızı biliyorum."

"Seninle bir tampona ihtiyacım yok. İstemiyorum da. Asla."

Omuzları gevşer. "Eğer bir yıllık anlaşmayı bozabilseydim, bozardım. Seninle birlikte olmak için para almak istemiyorum Laynee." Bıyıklı yanağını kaşıyarak yüzümü inceliyor. "Infidelity'den Karen'ı aradım ve yıl sonunda onlarla olan iş sözleşmemi yenilemeyeceğimi söyledim. Anlaşmayı satın almak niyetindeyim."

Nabzım hızlandı. Anlaşmayı yenilemek ona bir yıllık maaş daha kazandıracaktı. Bunu satın almak, Infidelity ya da gelir olmadan benimle kalmaya niyetli olduğu anlamına geliyor.

Kontratı satın alacağım, ama bunu daha sonra tartışabiliriz.

"Bunu yapıyorum," diyor Reese'e bakıp bana dönerek, "senin için *her şeyi* yapacağımı kanıtlamak için. Para için değil. Kariyer fırsatları için değil. Cinsel tatmin için değil. Bunu sadece seni mutlu ettiği için yapıyorum."

Sevgisinin derinliği aramızdaki boşluğu yutarken, gözlerinin altın sarısı rengi beni açıkta, savunmasız bir an için tutuyor. Akıl almaz derecede özverili bir hediye sunuyor ve ben minnettarlık, dayanışma ve iliklerime kadar huzurla doluyorum.

"Bunu yapmak zorunda değilsin." Bakışlarını tutuyorum. "Eğer emin değilsen..." "Senden eminim. *Bizden*."

Göğsümden bir sıcaklık fışkırıyor.

Decker Reese'in saçlarını çözer ve yanağını okşar. "Devam et." Aman Tanrım. Bu gerçekten oluyor.

Reese ellerini Decker'ın kot pantolonunun önüne kaydırıyor. Düğme çeker. Fermuar baştan çıkarıcı sesiyle aşağı doğru iniyor. Parmaklarım kendi iradeleriyle hareket ediyor, açıklığının etrafındaki ıslak etin izini sürüyor.

Altı ay önce Reese, Decker'ın sikini emmeye çalıştı. Onun boğazını sıkımla ve benim Sadakatsizlik anlaşmasını bozmaya çalışmamla sona erdi. Çok yol kat ettik ve bu büyük jest olsa da olmasa da ilerlemeye devam edeceğiz. Bu yüzden korkudan mideme kramplar giriyor. Buna izin vermeli miyim?

devam edecek mi? Sonrasında bana kızacak mı? Bana hediye etmeye çalıştığı bir şeyde frene basarsam beni affeder mi?

Reese, Decker'ın kot pantolonunu kalçalarından aşağı kaydırarak kocaman *yumuşak*

horoz.

Tahrik olmadı. Bunu istemiyor.

"Decker, bu yanlış." Bacaklarımı kapatıyorum ve kollarımı gövdem etrafına sarıyorum. "Kendimi gerçekten bencil hissediyorum. Sana izin veremem-"

"Kapa çeneni ve parmaklarını amına sok." Sandalyeye doğru eğildi. "Kendini aç ki seni görebileyim."

Emrini yerine getiriyorum, kendime dokunurken parmaklarım kararsız. Telaşlı zihnime kaymaya başlıyorum ama gözlerindeki sıcaklık beni odada, o anda, onunla birlikte tutuyor. O gözler göğsümde geziniyor, göğüslerimi daha dolgun, daha ağır hissettiriyor. Bakışları daha aşağılara iniyor, bacaklarımın aralığını izliyor ve parmaklarımı amımın derinliklerine sokarken elimin hareketini takip ediyor.

"Sen bir hayalsin, Laynee. Lanet bir rüya. Dokunmayı bırakma kendin." Bir elini Reese'in saçlarında gezdirir ve saç tellerini çekiştirir. "Reese, sikini çıkar."

Reese titrek bir nefes alır ve önce kemerini, sonra da fermuarını karıştırır. Kot pantolonu kışının üst kıvrımlarını ortaya çıkaracak şekilde iniyor. Önünü göremiyorum ama pazularının esnemesi ve kolunun hareketi bana kendini okşadığını söylüyor. Tanrım, bu çok ateşli.

Reese'le de böyle şeyler yapmıştım ama hiç bize hükmeden, zevki paylaştıran ve sonucu kontrol eden biri olmamıştı. Decker tarafından domine edilmek neden bu kadar tahrik edici bilmiyorum ama dünyadaki tüm farkı yaratıyor.

Reese kendini okşamaya devam ediyor, vücudunu nefes nefese, kasları gergin bir kütle haline getiriyor. "Decker?"

Reese'in omuzlarının ötesinde Decker'ın boyu seğiriyor, şişiyor ve uzuyor. Decker'ın sertleşmesini izlemekten daha erotik bir şey yoktur.

Parmaklarını kolçakların etrafında kıvrırken gözleri benimkilerden ayrılmıyor. "Sikimi yala, Reese."

Ciğerlerimden hava fişkırıyor ve kendimi daha sert, daha çılgınca ovuyorum. Zaten doruğa doğru tırmanıyorum, ama yavaşlamıyorum. Yavaşlayamam.

Yan tarafa doğru ilerleyen Reese, boşta kalan elinin Decker'ın ereksiyonuna dolanışını kasten doğrudan görmemi sağlıyor. Reese onu kavradığı anda Decker nefessiz kalıyor ve vücudundaki tüm kaslar sertleşiyor.

Kalçalarımı daha geniş açıyorum, Decker'la göz temasını kesmeden parmaklarımı içeri ve dışarı kaydırıyorum. Ama sert bir nefes çektiğinde, sikişinin Reese'in ağzına batışını izlemekten kendimi alamıyorum.

Oh.

Beni
m.
Hassi
zemi ktir.
n. Decker homurdanıyor ve bacaklarını kaydırarak çıplak ayaklarını sıkıca zemine yerleştiriyor.

Odak noktam Decker'ın ellerinin beyaz mafsallı tutuşuna kayıyor. Sandalye. Boynundaki kordonlu sinirler. Yontulmuş göğsünün hızlı yükselişi ve alçalışı. Gövdesinde esneyen kasların görkemli oyunu. Gözlerinin kahverengisini gölgeleyen şişmiş göz bebekleri.

Göğsü hareketsiz kaldığında, nefes aldığından emin değilim. Ama izliyor. Kararlı bir odaklanmayla parmaklarımı izliyor.

Reese'in sırtındaki kaslar, başını eğip elini kendi sikinin üzerinde kaydırırken terden oluşan bir parıltının altında titriyor. Nefeslerim artan bir aciliyetle hırıldıyor, erkeksi homurtuların sesleri arasında dolaşıyor. Decker o kadar gergin ve sersemlemiş görünüyor ki zevk ya da öfkeyle patlayabilir.

Ciğerleriyle olan savaşını kaybetmiş gibi görünüyor, çünkü ağır, yüksek sesli bir nefes verir ve gözlerindeki ateş yoğunlaşır. "Gelmen gerek Laynee. Şimdi gel."

Bir parmağımı klitorisimin etrafında dolaştırıyorum ve içimde karıncalanan bir elektrik salınımı patlıyor, havai fişekler gibi dışarı fırlıyor, çatırdıyor, kıvılcımlanıyor, vücudumdaki her sinir ucunu zaplıyor. Başım geriye düşüyor ve ben parmaklarımın altında inleyerek ve sarsılarak ovmaya devam etti.

Reese de benimle birlikte inliyor, sesi bozuk ve acılı. Decker Reese'in saçlarını kavrayıp çekerek sikini Reese'in ağzından kurtarıırken dikkatimi tekrar onlara veriyorum.

"Gel," diye mırıldanıyor, bakışlarımı tutarak.

Reese'in kolu bir, iki kez daha sarsılıyor ve uzun ve sert bir şekilde inliyor, alnını Decker'ın kalçasına bırakıyor, tüm vücudu serbest bırakılmasının gücüyle titriyor. Decker orgazm boyunca Reese'in saçlarını okşuyor ve Reese nefesini tutarken bunu yapmaya devam ediyor, bir yandan da doğrudan gözlerimin içine bakıyor.

"Siktir." Reese kıkırdar ve tişörtünü kaparak kendini temizlemek için kullanır.

Pantolonunu bağlarken Decker elini Reese'in çenesine koyuyor ve bir anlığına göz göze geliyorlar. Reese'in yüzünü göremiyorum ama Decker'ın bakışları yumuşuyor, sanki sessizce "*Teşekkür ederim*" der gibi. Sonra

Decker sırtıyor ve başını okşuyor.

Beklenmedik bir rahatlama titremesi içime işliyor.

Ayağa kalkan Reese, Decker'ın kulağına bir şeyler fısıldamak için eğilir. Decker'ın gözlerinin etrafındaki deri kırışır ve sert bir şekilde başını sallar.

"Yarın görüşürüz, Laynee." Reese bakışlarını çıplak bedenimden kaçırarak kapıya doğru yürüyor.

"Tamam." Bariz olanı söylemeden önce kapının arkasından kapanmasını bekliyorum. "Sen gelmedin."

"Ben sadece *senin* içine gelirim."

Göğsüm sıkışıyor. Gerçekten iyi bir şekilde. "Sana ne söyledi?"

Dudaklarında bir gülümseme seğiriyor ve onu siliyor. "Bana bunu mahvetmememi söyledi."

"Yapabileceğin hiçbir şey yok-"

"Seni seviyorum." Ayağa kalkıp kot pantolonunu ve külotunu çıkarıyor. "Seni aylardır seviyorum." Bana doğru yürüyor, gözleri inanç ve vaat dolu.

Kalbim acılı bir sevinçle kabarıyor ve gözlerim yaşlarla doluyor. Geriye doğru kayıyorum, yatak başlığına doğru ilerliyorum, bakışlarında kayboluyorum.

"Seni şu anda seviyorum." Yatağın üzerinde sürünüyor, hesaplanmış bir yavaşlıkla beni takip ediyor. "Seni takip eden her an, her ay, her yıl, bir milyon ışık yılı boyunca seveceğim."

"Bu çok uzun bir süre."

"Yeterince uzun sürmeyecek." Ayak bileğimi kavırıyor ve beni altına çekiyor, birkaç kalp atışı boyunca bana bakıyor. "Benim olduğuna inanmıyorum."

Gözyaşlarımla savaşıırken yüzüm buruşuyor. "Beni ağlatmayı bırak ve becer beni."

Yırtıcı bir gülümsemeyle dişlerini gösteriyor ve ağzını benimkine çarpıyor. Diller çarpışıyor, parmaklar birbirine dolanıyor ve ruh ruhla buluşuyor. O hiç hissetmediğim bir duygu. Sınırları olmayan bir duygu. Süresi dolmayan bir anlaşıma. Olmak istediğim tek yer o.

Kokusunu içime çekiyorum; evin ve onun topraksı, elemental aromasını. Avucunu yanağıma dayıyor ve beni nefessiz, akılsız ve ihtiyaçtan çıldırana kadar öpüyor.

Bacaklarımın arasında o kadar sıcak ve sert ki, sıırılsıklam oldum. içten dışa. Sonunda bana doğru bastırıldığında, bedenim onu içine çekiyor ve ikimiz de inliyoruz.

"Seni seviyorum," diye nefes alıyorum dudaklarına karşı.

"Biliyorum." Hiç vakit kaybetmeden yatak başlığını duvara çarpacak bir hızda itiyor.

Beni yatağa yapıştırırken adını haykırıyorum. Ayak parmaklarımı kıvrıran öpücükler arasında adını fısıldıyorum. Onun adı nefeslerimde geziniyor.

Ona teslim ol, altına gir ve homurdanarak, nefes nefese, bedenini titreten bir orgazma doğru onu takip et.

Doymuş ve halsiz, terli uzuvlar ve çarpan kalp atışlarının karmaşasında yatıyoruz. O kadar iç içeyiz ki benim nerede bitip onun nerede başladığını bilmiyorum. Bu beni her yerde hissettiğim bir gülümsemeye itiyor ve bu gülümsemeyi boynunun sıcak tenine bastırarak onunla paylaşıyorum.

"Reese'in sikini emmesine izin verdin."

Gülümsemem genişliyor. "Seninle sınırlarım olmadığını fark ettim."

Gözleriyle buluştuğumda ayılarak doğruluyorum. "Bunu kötüye kullanmayacağım." "Biliyorum." Başparmağı ağzımın kıvrımlarında geziniyor.

"Ciddiyim Decker. Seninle tanıştığımda senden bunu talep etmekle bencillik ettim. Bunu bir daha *asla* yapmayacağım."

Kirpikleri yarıya iniyor. "Buraya gel." Yüzümü tekrar boynuna götürüyor.

Göğsüne doğru kıvrılıyorum ve bacaklarımı onunkilere doluyorum.

"Senin için bir şey yapmak istiyorum. Herhangi bir şey. Neye ihtiyacın var?"

"Ye. Uyu. Kızımı sev. Tekrarla." Bir elini saçlarımda gezdiriyor.

"Tek ihtiyacım olan bu."

BÖLÜM 25 LAYNEE

Altı ay sonra

Bazen nasıl Decker Gabrielli'nin kız arkadaşı olduğumu unutmak kolay oluyor.

Beklentileri ve sınırları olan bir profil.

Bağlayıcı bir yasal anlaşma.

Infidelity adında özel bir şirket.

Her şey bir yıl önce bugün başladı, işte bu yüzden Karen Flores ile telefonda konuşuyorum, içeri girmek yerine şoförümle birlikte arabada oturuyorum

Olmak istediğim yerde. *Erkek arkadaşım*la.

"Haklıydım." Zorlukla dizginlenen kendini beğenmişlik Karen'ın Ses.

"Eminim bunu söylemeyi seviyorsundur."

"Bunu çok söyledim ama bana inanmadınız."

"Ne istiyorsun?" Telefonda iç geçirdim. "Özür mü?"

"Hafızam beni yanıltmıyorsa, bana kaltak demiştin."

Yaltaklanıyorum. Evet, ben de o kelimeyi o gece anlaşma.

"Özür dilerim. Sana asla böyle çıkışmamalıydım. Sen haklıydın ve ben hatalıydım. Gerçekten, gerçekten hatalıydım." Ses tonum samimiydi, çünkü kendimi büyük bir pislik gibi hissediyordum. "O her şeyim Karen. Benim için daha iyi bir adam seçemezdin. *Ben de daha* iyi birini seçemezdim. Senden özrümü kabul etmeni ve anlaşmayı satın almama izin vermeni istiyorum. Üstünde dolar işaretleriyle birlikte lütfen."

"Olmuş bilin. Son evrakları Reese Cromwell'e iletteceğim."

"Teşekkür ederim." İçime bir ağırlıksızlık hissi yerleşiyor. "Her şey için teşekkür ederim. Hayatımı değiştirdin."

"Bunu duyduğuma sevindim, Bayan Somerset. Bir şey değil."

Aramayı sonlandırıyorum ve telefonumu çantama atıyorum. "Ben hazırım."

Rachel sürücü koltuğunda kayarak bana bakıyor. "Arka kapıdan gitmek istemediğine emin misin?"

Pencereye yaslanıyorum ve binanın ön kapısının yanında, ellerinde kalemler, parlak fotoğraflar, film posterleri ve diğer hatıra eşyaları tutan bir düzine kadın ve erkeği görüyorum. "Zararsız görünüyorlar. Bana bir şey olmaz."

Bir elimi saçlarımın arasından geçirirken, açık bir spor sütyeni ve tayt şorttan oluşan egzersiz kıyafetlerime bakmıyorum. Yara izlerimi toplum içinde göstermeye hâlâ alışamadım ama gün geçtikçe daha kolay oluyor.

Savannah şehir merkezindeki en işlek caddelerden birinin kaldırımına çıkıp iki blok ötedeki hedefime doğru ilerliyorum. Hayranlarımın toplandığı kapının üzerinde sarı ve turkuaz harflerle kocaman bir tabela asılı.

Fight4U

Asıldığı günü hatırladıkça sırtıyıyorum. Decker o kadar mutluydu ki gülümsemekten yüzü kırılacak gibi görünüyordu. O sadece bir özgeçmiş açmadı

savunma okulu. Kadınlar için kar amacı gütmeyen bir kendini savunma okulu açtı. *Fight4U* sadece bağışlarla çalışıyor. Aslında, Bayan Adelaide Montague Fitzgerald tarafından yapılan göz kamaştırıcı bir bağışla başladı.

Kendisine cüzi bir maaş ödüyor, kariyerim boka sararsa ve tüm paramı kaybedersem bizi geçindirebileceğine yemin ediyor. Keşke bana bakma ihtiyacını kafasından atabilse ama erkek egosu çok dar görüşlü olabiliyor. Onu bu yüzden seviyorum.

Kapıya ulaştığımda selfie için poz veriyorum ve önüme konan her şeyi imzalıyorum.

"Çok teşekkür ederim." Genç bir kız benimle fotoğraf çektiriyor, kulaktan kulağa sırtıyor. "Broadway'e gideceğin için çok heyecanlıyım. Gösterini izlemek için New York'a uçabilmek için şimdiden para biriktiriyorum."

"Teşekkür ederim." Onunla birlikte gülümsüyorum, heyecanını paylaşıyorum.

Sahne oyunculuğu kadınları kızlardan ayıran şeydir. Bir stüdyoda durup sahneyi doğru çekene kadar tekrar tekrar çekim yapmak başka bir şey. Ama Broadway yeteneklerinin en iyilerinin arasında iki saat boyunca karakterde kalmak? Bu hayatımda korkutucu, heyecan verici yeni bir

macera. Kendimi bir oyuncu olarak kanıtlamaya ve kemerimin altına zor kazanılmış bazı sahne kredileri eklemeye hazırım.

Bu aynı zamanda Decker ve benim Manhattan'da çok zaman geçireceğimiz anlamına geliyor. Sadakatsizlik sponsoru Dr. Evan Daniels, ziyaretlerimiz sırasında *Laynee Somerset*'i evinde ağırlamak için kimliğinden vazgeçmeye çok istekliydi. I

Geçen ay onunla ve erkek arkadaşıyla tanıştım ve onlarla anında rahat hissettim. Evan o kadar mutlu ve aşık ki yüzünde parıldıyor. Aynı bakışın benim gözlerimde de parladığını hayal ediyorum.

Yirmi dakika sonra küçük kalabalık azalıyor. Rachel'ı göz ucuyla yakalıyorum, birkaç metre ötede beni izliyor. Güvenlik ekibimin geri kalanı gibi o da her hafta Decker'la antrenman yapıyor. Şimdi bana katılmasını teklif ederdim ama bu onunla geçireceğim zaman ve bu konuda son derece sahipleniciyim.

Savannah'da küçük bir yer kiralyor. Girişi olmayan tek bir oda. Bu yüzden içeri girdiğimde, dersini bölmek için bunu sessizce yapıyorum. Onu çalışırken izlemeyi umarak erken geldim. Ama dışarıda zaman kaybettim ve görünüşe göre yeni bitiriyor.

Yirmi kadar kadından oluşan bir dinleyici kitlesinin önünde durarak oturumu özetliyor ve ev ödevi veriyor.

Egzersiz şortu kalçalarından aşağı sarkıyor. Yontulmuş göğüs kasları ve pazıları o kadar şişmiş ki, tayt tişört boyanmış gibi görünüyor. Her dalgalanma ve eğim gövdesindeki izler gözle takip edilebilir. Sınıfının kapıya yaslandığını fark etmemesine şaşmamalı. Ondan başka tarafa bakmak imkansız.

Birkaç ay önce okulu açtığında, sırf Laynee Somerset'in erkek arkadaşı olduğu için çok sayıda öğrenci getireceğini söylemişti. Ama benimle olan ilişkisinin derslerinin popülerliğiyle hiçbir ilgisi yok. Onun için buradalar. Çok seksi ve harika bir eğitmen. Bu odadaki her kadın onun derslerini beceri ve güvenle bitirecek.

"Bugün senin için söyleyeceklerim bu kadar." Gözleri hiç şaşmadan benimkilere kayıyor ve dudakları sadece bana ayırdığı bir gülümsemeyle aralanıyor.

Kadınlar teker teker başlarını çevirip onun bakışlarını takip ediyor ve oda soluk soluğa çığlıklarla inliyor.

Yirmi dakika daha fotoğraf çektiirmek ve vücut parçaları da dahil olmak üzere rastgele şeyleri imzalamak için bekledim. Sonunda onu yalnız yakaladım.

Ön kapıyı kilitliyor ve gömleğini çıkarıyor. "Seni özledim."

Sadece birkaç saattir ayırınız ama... "Seni özledim daha

fazla." Birkaç ısınma hareketinden sonra matın üzerinde birbirimizin etrafında dönüyoruz.

"Artık resmen benimsin." Parmaklarımı esnetiyorum ve omuzlarımı yuvarlıyorum.

"Ben hep senin oldum. O şortun altına külot mu giyiyorsun?"

"Hayır. Sadakatsizlik anlaşmasını satın aldım. Artık yasal olarak birlikte kalmak zorunda değiliz."

"Sanırım seni kendime başka şekillerde bağlamam gerekecek."
Kara kaşlarını kaldırdı.

Gözlerimi kısıyorum. "Eğer bu bir teklifse-"

Saldırdı. Ayaklarım zemine tutunamıyor ve bir sonraki nefeste onun ağır bedeninin altında kalıyorum.

"Evlenme teklif ettiğimde," diye nefes alıyor boynuma doğru, "sana dokunmadan ayaklarını yerden keseceğim."

"Oh, şey, bu sadece ben *evet* dersem olur."

Ağzımı kendi ağzıyla yakalıyor ve ben ne konuştuğumuzu unutana kadar beni öpüyor.

Çok geçmeden arkasına yaslandı. "Kadınlar için Adalet Projesi ile anlaşmayı imzaladım."

"Yok artık?" Kalbim küt küt atıyor ve kollarımı ve bacaklarımı ona dolayarak tüm vücudumla sarılıyorum. "Gerçekten yaptın mı?"

"Ben yaptım."

Anlaşma okuluna daha geniş bir erişim sağlıyor. Kadınlar için Adalet için para topluyor ve onlar da istismar mağdurlarını iyileşmelerinin bir parçası olarak ona yönlendiriyorlar. Bu, ilgili tüm taraflar için büyük bir kazan-kazan ve o bunu birkaç ay içinde başardı.

Hayretler içinde ona bakıyorum. "Şu haline bak, dünyada ilerliyorsun. Sırrın ne senin?"

"Sen."

"Asla olmaz. Bunların hiçbiri için kredi alamıyorum."

"Bana ilham veriyorsun." Yüzümdeki bir tutam saçı fırçalıyor.

"Kadınlar için bir okul açmam için bana ilham verdin. Hayaller kurmam için bana ilham veriyorsun. Zamanın sonuna kadar seni kovalamam için bana ilham veriyorsun. Her çabayı tatlandırıyor ve her yanlış adımı daha çok çalışmak için bir teşvik haline getiriyorsun."

Göğsüm derin bir nefesle doluyor. "Decker..."

"Senin için yaşıyorum, Laynee. Gülüşün için." Ağzımı öpüyor.

"Vücudun için." Göğüs dekolteme sokuluyor.

Gülüyorum, ısırın dişlerinin altında kıvranıyorum. "Sert, karşılıklı zevk veren, vahşi seks için yaşıyorsun."

"*Seninle.*" Alnını benimkine değdiriyor. "Sen, herkes arasında, her zaman en sevdiğim teşvik olacaksın."

OceanofPDF.com

PAM GODWIN HAKKINDA

New York Times ve USA Today Çoksatan yazarı Pam Godwin, kocası, iki çocuğu ve ağız bozuk bir papağanıyla Orta Batı'da yaşıyor. Kaçtığında beş kıtada on dört ülke gezmiş, üç üniversiteye gitmiş ve sevgilisinin vokalistiyle evlenmiştir.
En sevdiğim rock grubu.

Java, tütün ve karanlık aşk romanları en sevdiği düşkünlükleridir ve uyumaktan, et yemekten ve göz kırpan bebeklerden nefret etmesinden daha sağlıklı olarak kabul edilebilir.

**Pam ile çevrimiçi bağlantı
kurun:**

<https://pamgodwin.com/>
www.amazon.com/Pam-Godwin/e/B00A3AF2LY
www.goodreads.com/author/show/6474204.Pam_Godwin
www.facebook.com/pamgodwinbooks
www.twitter.com/pamgodwinbooks
www.pinterest.com/pamgodwinauthor/
www.instagram.com/pamgodwinauthor/
www.bookbub.com/authors/pam-godwin

OceanofPDF.com

PAM GODWIN'İN DİĞER KİTAPLARI

KARANLIK ROMAN DELIVER SERİSİ

[Teslim Et](#)
[#1 Yok Et](#)
[#2 Reddet](#)
[#3](#)

KARANLIK PARANORMAL ROMANTİZM EVE'İN TRİLOGİSİ

[Havva'nın Kalbi](#)
([ÜCRETSİZ](#))
[Havva'nın Ölümü #1](#)
[Havva'nın Kanı #2](#)
[Havva'nın Şafağı #3](#)

ÖĞRENCİ-ÖĞRETMEN ROMANTİZMİ [Karanlık Notalar](#)

ROCK-STAR KARANLIK ROMANTİZM [Yanığın Altında](#)

ROMANTİK GERİLİM [Kirli Bağlar](#)

[OceanofPDF.com](#)